

*Inspectoratul Școlar Județean Prahova
Casa Corpului Didactic Prahova
Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii
„Victor Slăvescu” Municipiul Ploiești*

SIMPOZION INTERJUDEȚEAN

**„EDUCAȚIA DURABILĂ
DĂ VALOARE TINEREI GENERAȚII”**

ISBN

978-606-8752-87-7

SESIUNE DE COMUNICĂRI METODICO-ȘTIINȚIFICE

25 MAI 2018

PLOIEȘTI

SIMPOZION INTERJUDEȚEAN

EDUCAȚIA DURABILĂ DĂ VALOARE TINEREI GENERAȚII

COORDONATORI

Prof. Nicoleta SEVASTIAN
Prof. Mihaela Iuliana VINTILESCU

PLOIEȘTI 2018

ISBN –978-606-8752-87-7

**AUTORII își asumă responsabilitatea pentru lucrările publicate, în ceea ce privește
conținutul și originalitatea lor.**

CUPRINS

SECȚIUNEA CADRE DIDACTICE	6
<i>Parteneriate educaționale eficiente - proiecte de succes</i>	7
Prof. APOSTOL Virginia , Colegiul Agricol „Gheorghe Ionescu Sisești” Valea Călugărească, județ Prahova.....	7
<i>Importanța cunoașterii relației între dezvoltarea limbajului și integrarea socială a preșcolarului</i>	9
Prof. înv. preșcolar BĂLAN Magdalena Liliana, Școala Gimnazială „Ostrovu Aluniș”, Localitatea Aluniș, județul Prahova	9
<i>Educația și dezvoltarea durabilă</i>	11
Prof. BUCUR Ana, Liceul Teoretic „Iulia Zamfirescu” Mioveni, județul Argeș.....	11
<i>Colaborarea școală-familie-societate-componentă importantă a educației permanente și durabile</i>	13
Prof. CHIORBEJA Alina Cătălina, Școala Gimnazială „Justin Pîrvu” Poiana Teiului, județ Neamț.....	13
<i>„La școală ca acasă”</i>	15
Prof. CHIȚU Mariana Liceul „Alexandru cel Bun” Botoșani, județ Botoșani	15
<i>Metoda proiectului – formă modernă de învățare</i>	18
Prof.dr. CIULEI Elena Despina, Colegiul Silvic „Bucovina”; Centrul de Studii Stefan cel Mare și Sfânt – „Bucovina” Câmpulung Moldovenesc, Județ Suceava	18
<i>Educarea elevilor în spiritul olimpismului</i>	21
Prof. DAMIAN Florina, Colegiul Tehnic „Elie Radu” Municipiul Ploiești, județ Prahova.....	21
<i>Operă, operetă și genetică</i>	26
Prof. DIMA Paula, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Municipiul Ploiești, județ Prahova	26
<i>O zi minunată!</i>	29
Prof. înv. primar dr. DINU Izabela Nicoleta, Școala Primară Zănoaga-Dumbrava, județ Prahova	29
<i>Stimularea creativității elevilor prin proiecte de parteneriat</i>	32
Prof. DOBRE - MILCU Cristiana, Școala Gimnazială Grojdibodu, Județ Olt	32
<i>Jocul de mișcare - mijloc și formă de realizare a obiectivelor și conținuturilor educației fizice și sportive</i>	36
Prof. Bogdan - Costin Enache, Școala Gimnazială „Traian Săvulescu”, Comuna Izvoarele, județ Prahova	36
Prof. învățământ primar, Raluca Elena Enache, Școala Gimnazială „Platon Mocanu”, Comuna Drajna de Jos, județ Prahova	36
<i>Educația și dezvoltarea durabilă a societății între exigențele prezentului și cele ale viitorului</i>	45
Prof. FĂNICĂ Daniel, Școala Gimnazială Căndești, Localitatea Căndești, județul Buzău	45
<i>Proiectul – o modalitate de creștere a interesului elevilor</i>	49
Prof. GHENADE Daniela , Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun”, Berzunți, județ Bacău	49
<i>Școala – familia – societatea</i>	52
Prof. GRAURE Daniela, Prof. GRAURE Silviu Colegiul Economic „Maria Teiuleanu”, Municipiul Pitești, județ Argeș.....	52
<i>Tehnologii curate</i>	54
Prof. HAȚEGAN Mihaela Simona, Liceul Tehnologic „Nicolaus Olahus”, Municipiul Orăștie, județ Hunedoara.....	54

„PLAN YOUR CAREER, PLAN YOUR FUTURE”	58
Prof. IANCU Lavinia, Colegiul Economic „Maria Teiuleanu”, Municipiul Pitești, județ Argeș ..	58
Strategii de dezvoltare personală a copiilor preșcolari	60
Prof. IFRIM Marina, Grădiniță nr. 50. București	60
Eficiențizarea educației prin comunicarea didactică	62
Prof. IVĂNESCU Camelia, Colegiul Național „Iulia Hașdeu”, Municipiul Lugoj, județ Timiș ..	62
Gestionarea situațiilor conflictuale	65
Prof. KURUNCZI Flavius, Colegiul Tehnic de Construcții și Protecția Mediului, Municipiul Arad, județ Arad	65
Prof. KURUNCZI Ofelia Școala Gimnazială „Vladimirescu” Localitatea Vladimirescu, județ Arad	65
Învățarea înmulțirii și a împărțirii la clasa a II-a	67
Prof. învă. primar PETCU Loredana- Adriana, Școala Gimnazială nr. 13, Municipiul Brașov, județ Brașov	67
Rolul educației la tânăra generație	69
Prof. RUS Daniela Ioana, Școala Gimnazială „Vladimirescu” Localitatea Vladimirescu, județ Arad	69
	70
Utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor în procesul didactic	71
Prof. Diana Mihaela Toderiță, Școala Gimnazială „George Bacovia” București	71
Educația economică – o necesitate a școlii românești	76
Prof. SEVASTIAN Nicoleta, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu”, Municipiul Ploiești, județ Prahova	76
JOCUL PENTRU TIMPUL LIBER	79
prof. Vintilescu Mihaela Iuliana, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Municipiul Ploiești, județul Prahova	79
SECȚIUNEA - ELEVI	84
TRASEU TURISTIC	85
Elevi: Fernanda Brătulescu, Andreea Nedelcu, Bogdan Dumitrache, Marius Păun, Coordonatori: prof. Gheorghita Anghel, prof. Suzana Camelia Ilie, Colegiul Economic „Ion Ghica”, Târgoviște, județ Dâmbovița.....	85
BOTOȘANI – ORAȘUL LUI EMINESCU	86
Elev Cosmina Dubei, Coordonator: prof. Mariana Chițu, Liceul „Alexandru cel Bun”, Botoșani, județ Botoșani	86
DIN ISTORICUL ȚINUTURILOR SĂTMĂRENE	91
Elev Molnar Vivien, Coordonator prof. Arnold Maier, Colegiul Național „Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare	91
ORAȘUL SATU MARE COORDONATE GEOGRAFICE	93
Elev Scholtz Emanuel, Coordonator prof. Arnold Maier, Colegiul Național „Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare	93
EDIFICIILE CULTURALE, SPORTIVE ȘI ECONOMICE DIN SATU MARE	95
Elev Nagy Csilla, Prof. coordonator Arnold Maier, Colegiul Național „Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare	95
EDIFICIILE RELIGIOASE ALE MUNICIPIULUI SATU MARE	99
Elev Zelieskovics Roberta, Coordonator prof. Arnold Maier, Colegiul Național „Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare	99
IRLANDA-ȚARA SPIRIDUȘILOR ȘI A NOROCULUI	102

Elev: Ghinea Maria-Alexandra Coordonatori: prof. Stoica Luiza și prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova.....	102
	112
PRAGA – ORAȘUL CELOR 100 DE TURNURI.....	112
Elev: Brezeanu Gabriela, Clasa a XII a B, Coordonatori: prof. Stoica Luiza , prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova	112
OLANDA, TĂRÂMUL LALELELOR.....	121
Elev: Constantin Roxana, clasa a XII a B, Coordonatori: prof. Stoica Luiza , prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova	121
PARIS - PERLA DE PE SENA.....	132
Elev: Obeada Nicoleta Daniela, Coordonatori: prof. Stoica Luiza, prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova	132
Excursie Ploiești-Iași.....	136
Elev: Călin Andreia – Georgiana, Clasa : a X – E, Coordonator: prof. Ghiță Roxana, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu”, Ploiești, județ Prahova.....	136
Circuit turistic.....	139
Elev: Dudu Alis, Clasa : a X – E, Coordonator: prof. Ghiță Roxana, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu”, Ploiești, Județ Prahova.....	139
CAFEAUA - ÎNTRE MOFT, VICIU ȘI DEPENDENȚĂ.....	143
Elevi Apostoiu Cosmin, Coman Iulian, Coordonator: prof. DIMA Paula, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, Județul Prahova	143
Sportul ne unește pe toți. Sportul ne face fericiți!.....	148
Elevii clasei a 11 a A: Buguș Dumitru, Curăvale Alexandra, Băcanu Andrei, Crăciun Alin, Costea Andrei, Toma George, Costea Viorel, Bănică Marian , Coordonator Prof. Toma Elisabeta Cristina - Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, Județul Prahova	148

SECȚIUNEA CADRE DIDACTICE

SECȚIUNEA CADRE DIDACTICE

Parteneriate educaționale eficiente - proiecte de succes

*Prof. APOSTOL Virginia , Colegiul Agricol „Gheorghe Ionescu Sisești”
Valea Călugărească, județ Prahova*

Parteneriatul se definește ca o înțelegere legală, în care partenerii definesc împreună scopul general al parteneriatului.

Parteneriatul poate fi o soluție pentru alocarea și folosirea resurselor locale la nivel comunitar, pentru atragerea altor resurse externe, pentru rezolvarea problemelor comunitare. Construirea parteneriatului este un proces deliberat ce implică aptitudini specifice, strategii și cunoștințe pe care părțile implicate trebuie să le cunoscă și să le folosească.

Ideea de parteneriat între școală și comunitate trebuie să se bazeze pe principiul complementarității serviciilor sociale oferite de către diversele organizații care activează în comunitate.

Parteneriatul educațional este unul dintre noțiunile cheie ale pedagogiei contemporane. Parteneriatul educațional tinde să devină un concept central pentru abordarea de tip curricular flexibilă și deschisă a problemelor educative.

Parteneriatul educațional se derulează de regulă prin proiecte. Un proiect este o investiție de resurse pe o perioadă determinată, având drept scop realizarea unui obiectiv sau mai multor obiective precise.

Un proiect are următoarele caracteristici:

- ♦ este orientat spre un scop;
- ♦ este o coordonare de sarcini și activități interdependente;
- ♦ are o durată finită, având un început și un sfârșit;
- ♦ este unic.

Un astfel de proiect de succes, bazat pe relații parteneriale educaționale a fost proiectul „Șoc! Șoc! Șoc! Citesc!”, derulat de către Asociația „Tinerii Voluntari – Valea Călugărească” în parteneriat cu: Colegiul Agricol „Gheorghe Ionescu Sisești”, Colegiul Național „Al. I. Cuza”, Colegiul Tehnic „Toma N. Socolescu”, Liceul Tehnologic „1 Mai”, Biblioteca Județeană „Nicolae Iorga”, Casa de cultură „I.L. Caragiale”, Casa Corpului Didactic Prahova și Editura LVS Crepuscul Ploiești – revista Cutezătorii.

Necesitatea acestui proiect s-a bazat pe rezultatele ultimului sondaj privind interesul românilor pentru lectură, realizat de Institutul Român de Studii Sociale în 2012, din care a reieșit că peste 50% dintre cei intervievați nu au citit nici măcar o carte în anul 2012, în timp ce doar 21% au reușit să termine una, cel mult două cărți.

Datele sunt cu atât mai îngrijorătoare cu cât sondajul a scos la iveală dezinteresul tinerilor față de acest obicei, o treime dintre respondenții cu vârste între 16 și 30 de ani mărturisind că nu au pus mâna pe nicio carte.

Proiectul și-a propus să-i facă pe tineri să înțeleagă rolul pe care cartea o joacă în dezvoltarea propriei personalități. Să înțeleagă ce rol are cititul în dezvoltarea vocabularului, în susținerea de argumente într-o dezbateră; să conștientizeze că o lectură variată stimulează imaginația, dezvoltă vocabularul, îmbogățește bagajul de cunoștințe, și de ce nu, oferă garanția accesului la învățământul superior.

În cadrul proiectului au fost organizate 43 „seri de lectură”, timp de 13 săptămâni, la care au participat 80 de tineri de la cele 4 unități de învățământ liceal partener și 10 voluntari ai

organizației aplicante. Tinerii au fost selectați pe baza celui mai mic număr de cărți împrumutate de la biblioteca școlară, consemnate în fișa de cititor.

Traineri au fost 6 profesori de limba și literatura română, care s-au implicat în mod voluntar. În cadrul întâlnirilor elevii au citit din lucrările unor scriitori români, au abordat operele literare folosind metode nonformale de învățare, au aflat noutăți despre viața acestora.

„Serile de lectură” au fost precedate de perioade, în care tinerii au studiat operele scriitorilor români, pe baza unei bibliografii recomandate de traineri.

Au fost aleși pentru studiu, scriitorii din programa școlară care au muzee dedicate lor, în județele Iași și Neamț, respectiv: Ion Creangă, Mihai Eminescu, Veronica Micle, Otilia Cazimir, Mihai Sadoveanu, George Topârceanu, Vasile Alecsandri, Alexandru Vlahuță, Ion Luca Caragiale, Ioan Slavici, George Coșbuc, Octavian Goga și I.A.I. Brătescu Voinești.

În cadrul proiectului, 13 tineri care s-au evidențiat în cadrul „serilor de lectură”, au participat la o vizită de studiu, timp de 4 zile, în județele Iași și Neamț, cu cazare la Centrul de agrement Muncel. De acolo, au fost vizitate casele memoriale ale scriitorilor ce au fost studiați pe parcursul celor 13 săptămâni culturale și obiective culturale, care se regăsesc descrise în operele literare ale acestor scriitori. Au fost vizitate în total 18 obiective, muzee și case memoriale.

La întoarcerea din vizita de studiu, participanții, consiliați de traineri au realizat jurnale de călătorie. Unele dintre ele, au fost selectate de către redactorul Revistei „Cutezătorii” și postate pe site-ul revistei.

Responsabilitățile unităților școlare în proiect au fost: selectarea tinerilor (câte 20 din fiecare instituție); facilitarea împrumuturilor de cărți de la biblioteca școlară, identificarea profesorilor de limba și literatura română care să-i îndrume pe tineri pe parcursul săptămânilor culturale și care vor susține cu tinerii, pe baza unui contract de voluntariat, „serile de lectură”; oferirea unui spațiu pentru organizarea „serilor de lectură”, după data de 15 septembrie; promovarea proiectului pe site-ul propriu; utilizarea siglei de către aplicant pe afișul de promovare al proiectului.

Atribuțiile Bibliotecii Județene „Nicolae Iorga”, a Casei de Cultura „I.L. Caragiale” și a Casei Corpului Didactic Prahova: au pus la dispoziția applicantului spații în vederea organizării în perioada vacanței de vară a „serilor de lectură”; au facilitat elevilor împrumuturi de cărți ale scriitorilor români; au permis applicantului să folosească sigla partenerului în afișul de promovare a proiectului; au promovat proiectul pe site-ul propriu.

Editura LVS Crepuscul Ploiești – revista Cutezătorii, partener media în cadrul proiectului a promovat activitățile prin publicarea unor știri/articole în revista/site-ul Cutezătorii; a postat pe site-ul Revistei Cutezătorii jurnalele de călătorie realizate de către tinerii implicați în vizita de studiu.

Proiectul a fost mediatizat în mass-media locală, respectiv în 7 articole din presa on-line și s-a regăsit printre cei cinci finaliști ai Galei Naționale a Voluntariatului, ediția a IV-a, București, categoria „Proiectul de Voluntariat al Anului în Domeniul Tineret”.

Acesta a fost un proiect de succes, având la bază parteneriate educaționale eficiente.

Bibliografie

Băran-Pescaru, Adina; *Parteneriat în educație*, Editura Aramis Print, București, 2004

*** <http://www.ziarelive.ro/stiri/sondaj-irss-pestre-jumatate-dintre-romani-nu-au-citit-nici-macar-o-carte-in-anul-2012.html>

*** <http://tinerivoluntari.wgz.ro>

Importanța cunoașterii relației între dezvoltarea limbajului și integrarea socială a preșcolarului

Prof. învă. preșcolar BĂLAN Magdalena Liliana, Școala Gimnazială „Ostrovu Aluniș”, Localitatea Aluniș, județul Prahova

I. Cadru teoretic general

Limbajul reprezintă o dimensiune esențială a adaptării, fiind implicat pe parcursul vieții psihice a copilului și a adultului. Limbajul este totodată și un element esențial de socializare, prin noțiunile vehiculate și prin schimbările de intenții, gânduri, expresii.

În ultimii ani am observat și ne-am confruntat la grădiniță, parcă mai mult decât înainte, cu acei copii ce au probleme comportamentale, emoționale, cu tulburări de limbaj, de atenție sau hiperactivi. Unii copii sunt receptivi și se adaptează ușor, alții stabilesc cu greu relații colegiale sau cu doamna educatoare (adaptare tensional - continuă sau foarte dificilă) și sunt, desigur, și copii care nu recunosc autoritatea cadrului didactic. În ce măsură integrarea socială a preșcolarilor poate fi influențată sau determinată de dezvoltarea limbajului, ce factori declanșează alegerea propriei izolări sau instituie lipsa comunicării și, desigur, ce trebuie făcut pentru remedierea acestor ultime două situații - sunt întrebări la care se caută răspuns.

Am observat că de multe ori slaba dezvoltare a limbajului influențează negativ și relațiile din cadrul grupului de copii, cooperarea dintre ei, acceptarea regulilor de grup, pe când dezvoltarea limbajului reduce anxietatea, elimină inhibițiile, facilitează libertatea de manifestare. Limbajul permite copilului să-și exprime sentimentele, nevoile, trăirile, îl ajută să se cunoască pe el și pe cei din jur. Sunt doar câteva aspecte ale legăturii limbajului cu integrarea socială a preșcolarilor. Așadar, copiii trebuie încurajați să se exprime, deoarece acest lucru le va influența libertatea de manifestare.

La grădiniță este important să optimizăm dezvoltarea personalității copilului și, în același timp, să favorizăm relații constructive în grup. Una dintre sarcinile grădiniței este socializarea copiilor. Este esențial pentru preșcolari să învețe să-și dezvolte activitățile împreună, pentru ca mai târziu fiecare să poată să-și ocupe locul în societate.

Este important de știut în ce măsură și în ce limite cadrul didactic poate grăbi dezvoltarea copilului, știind că limbajul se află în strânsă legătură cu dezvoltarea gândirii. Pentru a-i ajuta pe copii să se dezvolte, trebuie să le dăm ocazii de a-și urmări propriile interese profunde, de a se implica în acele activități care contează cel mai mult pentru ei.

Construirea unui mediu cultural favorabil nu poate fi concepută în afara limbajului. Sarcina de a organiza experiențele de limbaj ale copilului îi revine grădiniței.

În ultimul timp s-a constatat o înnoire a interesului privind relația dintre limbaj și gândire, precum și a modalităților prin care educația poate influența pozitiv această relație. Dintre procesele psihice, gândirea și limbajul se află într-o strânsă legătură, ele evoluând printr-un proces complex de intercondiționare pe tot parcursul ontogenezei.

Discutarea împreună a celor două procese este justificată de apartenența lor la ceea ce numim intelect-ansamblu de elemente ale sistemului psihic uman care permit cunoașterea prin experiența nemijlocită și care se construiește treptat în ontogeneză.

II. Cadru conceptual

Relația dintre gândire și limbaj a stat în atenția și preocupările multor psihologi de renume, dar cel care și-a întemeiat întreaga sa doctrină psihologică pe această relație a fost L.S.

Vîgotsky. Conform lui Vîgotsky, intelectul și limbajul, inițial distincte, relevă pe parcurs tendințe convergente și momente de fuziune. Prin comunicarea cu adultul, limbajul copilului se structurează, gândul transformându-se și el și dobândind stabilitate.

Când operațiile gândirii copilului devin mai complexe, (generalizare / abstractizare), limbajul extern al preșcolarului, (de această dată - acțiune și verbalizare) participă la construirea limbajului intern. Vîgotsky a promovat astfel „Teoria socio - culturală”, conform căreia instrumentele cognitive ale copilului sunt elaborate în cadrul interacțiunii copil - adult, pentru a putea fi apoi preluate și interiorizate de către copil.

Evoluția și calitatea limbajului, cu conexiuni în sfera socială, a avut-o în atenție Basil Bernstein, construind „Teoria transmiterii educaționale”. Bernstein a stabilit o relație directă limbaj - structură socială evidențiată în grupuri sociale diferite în cadrul unei aceleiași comunități lingvistice: grupul format din indivizi cu statut social inferior utilizează un „cod lingvistic rudimentar”, axat pe simbolismul concret; grupul format din indivizi din clasele sociale superioare utilizează „un cod elaborat”, rafinat, nuanțat și cu semnificații explicite. Deci, Bernstein identifică cele două grupuri lingvistice fundamentale, arătând că au implicații și consecințe diferite în evoluția intelectuală a copilului: primul cod favorizează dezvoltarea și adaptarea socială a copilului la provocările socio - culturale ce vor urma, iar cel de-al doilea frânează achizițiile culturale și se face responsabil pentru eșecul școlar. Așadar, un alt element important în dezvoltarea copilului, relevant pentru relația dintre limbajul și integrarea lui socială, îl reprezintă mediul, sub aspectele sale socio - culturale și economice.

Despre problemele de comunicare ale copilului, despre formele de privare de limbaj, care sunt determinate de diverși factori (fie lipsa de interes a adulților, fie timpul prea mare petrecut de el în fața televizorului sau a calculatorului) se pot spune multe. Deosebit de important este faptul că gradul și caracterul tulburărilor de vorbire se răsfrâng asupra activității și comportamentului copiilor.

Imposibilitatea de a comunica prin limbaj, dar și defectele vorbirii pot produce o stagnare în dezvoltarea personalității copilului, pentru că modifică relațiile lui cu oamenii, îl izolează, îl împiedică să participe la joc și la celelalte activități comune celor mici. Dar mediul grădiniței este tolerant, el permite integrarea copiilor cu diverse grade de rămânere în urmă în dezvoltare.

Limbajul și relaționarea socială sunt influențate de mediu și de experiențele de învățare. Experiența de viață și de învățare pe care copilul a acumulat-o înainte de a frecventa grădinița trebuie recunoscută și cunoscută la momentul elaborării programelor de instruire și formare propusă de educatoare, putând fi punctul de pornire pentru noi acumulări. Din păcate, nu toate experiențele pe care le are copilul au impact pozitiv asupra dezvoltării limbajului sau a socializării: urmărirea prelungită a televizorului și a jocurilor video, diferite practici parentale greșite pot perturba dezvoltarea normală a limbajului și integrarea socială a copiilor. Acești factori sunt responsabili pentru o mare varietate de consecințe ce se vor răsfrânge în viitorul copilului. Nu este vorba numai de efectul asupra trăsăturilor de personalitate ale viitorului adult, ci și de efectul profund asupra structurilor cognitive de la nivelul intelectului.

În concluzie, dezvoltarea limbajului și integrarea socială reprezintă elemente deosebit de importante la vârsta preșcolară. Ele se influențează reciproc și se reflectă în personalitatea copilului, căruia trebuie să i se dea posibilitatea de a trăi bucuria și împlinirea ce se nasc din dezvoltarea acestor capacități, care sunt pentru el semnificative.

Bibliografie

1. Șchiopu, Ursula; *Psihologia vârstelor*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
2. *Revista Învățământul preșcolar*, nr. 2 - 3

Educația și dezvoltarea durabilă

Prof. BUCUR Ana, Liceul Teoretic „Iulia Zamfirescu” Mioveni, județul Argeș

„Dezvoltarea durabilă este acel proces de dezvoltare care răspunde nevoilor actuale fără a periclita capacitatea generațiilor viitoare de a răspunde propriilor lor nevoi. [...] Pentru ca dezideratul dezvoltării durabile să poată fi atins, protecția mediului va constitui parte integrată a procesului de dezvoltare și nu poate fi abordată independent de acesta.” - Declarația asupra Mediului și Dezvoltării, Rio de Janeiro, Brazilia, 1992.

Principiul care stă la baza dezvoltării durabile este: *„Gândește global - acționează local!”*.

Educația pentru dezvoltare durabilă (EDD) impune o reorientare a sistemului educațional curent, bazat exclusiv pe oferirea de informații, către unul bazat pe tratarea de probleme și identificarea soluțiilor posibile.

Instituțiile de învățământ din sistemul formal joacă un rol important în dezvoltarea capacităților de la vârste fragede, oferind cunoștințe și influențând atitudinile și comportamentul copiilor. Este important să se asigure o bună cunoaștere în ceea ce privește dezvoltarea durabilă (DD) de către toți elevii, iar aceștia trebuie să fie conștienți de efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă. O instituție de învățământ, în întregul ei, inclusiv elevii, profesorii, directorii și părinții, ar trebui să urmeze principiile de dezvoltare durabilă.

Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate.

Educația pentru dezvoltare durabilă amplifică și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, a organizațiilor și a țărilor de a gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții. Educația pentru o dezvoltare durabilă oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente.

Educația este un proces continuu, nu ne naștem învățați, căpătăm cunoștințe pe parcurs, cunoștințe pe care și noi la rândul nostru, le vom transmite mai departe copiilor noștri, nepoților, dar dacă nu facem ceva, să ne creăm nouă înșine un viitor sustenabil, să cream o „bază” durabilă, cum putem să ne gândim la viitorul urmașilor noștri? Se spune *„Trăiește clipa!”* – *„Carpe Diem!”*, că nu știi ce îți aduce ziua de mâine. Dacă plecăm de la această premisă, nu vom ajunge nicăieri!

Într-adevăr, viitorul este incert, dar totul depinde numai de noi să ne asigurăm că totuși, vom avea un viitor, că ne vom putea susține și îmbunătăți calitatea vieții, satisfăcându-ne nevoile, fără a periclita însă mediul înconjurător, de la care, dacă am ști să profităm rațional și cum să îl protejăm, am primi mai mult decât am avea nevoie.

Oamenii ar trebui să înțeleagă că, pentru a asigura o lume și un viitor durabil, este nevoie de angajare și de cunoașterea unor informații relevante și aplicabile în diferite domenii, de capabilitatea de a analiza și compara diferite interese, dând dovadă de respect față de mediu, de alte popoare și culturi.

În concluzie, educația ar trebui să creeze cadrul prin care să ofere inspirația necesară, să stimuleze creativitatea, îndrumându-i pe oameni spre o gândire analitică, spre cooperare, în vederea soluționării unor probleme complexe, reale.

La nivelul unităților de învățământ, profesorii pot propune pentru CDS, programe cu teme care nu sunt abordate în materiile din trunchiul comun.

În abordarea EDD, o școală durabilă ar trebuie să acorde atenție activităților din următoarele cinci direcții:

- Lecțiile prevăzute în curriculum-ul formal ar trebui să reflecte obiectivele și principiile EDD;

- Politici și proceduri de susținere a sustenabilității culturale;
- Politici și proceduri de susținere a sustenabilității sociale;
- Politici și proceduri de susținere a sustenabilității economice;
- Politici și proceduri de susținere a sustenabilității mediului;

La nivelul fiecărei școli se poate crea un grup de lucru care să cuprindă profesori, elevi, părinți, directori care să facă un studiu pentru a identifica domeniile ce trebuie îmbunătățite prin prisma EDD, incluzând aspecte legate de CDS, culturale, economice, sociale și de mediu, studiu ce trebuie apoi făcut public întregii școli.

Educația pentru dezvoltare durabilă nu este un conținut nou, ce ar trebui adăugat curriculum-ului și așa supraaglomerat.

Anumite subiecte cum ar fi consumul exagerat, sărăcia, schimbările climatice, transportul, apa și sănătatea, pacea și drepturile omului sunt necesare a fi studiate de elevi ca parte a pregătirii lor pentru a deveni cetățeni ai societății globale. O singură abordare disciplinară nu poate oferi elevilor înțelegerea tuturor problemelor de natură socială, economică, culturală, de protecția mediului vizate de educația pentru dezvoltare durabilă.

Așa cum problemele din viața reală nu pot fi rezolvate de un singur specialist pe o disciplină, nici elevii nu pot învăța despre dezvoltarea durabilă de la un singur profesor sau la o singură materie, ci trebuie să aibă o perspectivă interdisciplinară asupra acestui subiect. UNESCO recomandă abordarea interdisciplinară a educației pentru dezvoltare durabilă, bazată pe un set de principii - cheie ce au corespondență în fiecare arie curriculară:

- Interdisciplinaritate;
- Echitate și justiție globală;
- Creștere economică;
- Diversitatea valorilor și alegerea stilului de viață;
- Democrație și participare civică;
- Conservare;
- Principiul precauției.

Prin urmare, cum am mai spus, pentru o dezvoltare durabilă avem nevoie de educație, să ne educăm în primul rând pe noi înșine și apoi pe cei de lângă noi.

În reorientarea educației către dezvoltarea durabilă, cei care dezvoltă programe de educație trebuie să găsească echilibrul între cunoștințele viitorului și cele ale trecutului, între inovație și tradiție.

Bibliografie

Chira, Virginia, *Ghid metodic – Educația durabilă, factorul cheie al educației în secolul XXI*, Slatina, 2014

Colaborarea școală-familie-societate- componentă importantă a educației permanente și durabile

*Prof. CHIORBEJA Alina Cătălina, Școala Gimnazială „Justin Pîrvu”
Poiana Teiului, județ Neamț*

Școala este una din instituțiile centrale ale comunității, are roluri specifice dar nu poate funcționa și nu se poate dezvolta fără a ține cont de specificul comunității în care funcționează. Succesul educației se bazează pe adaptarea demersului educațional la nevoile individuale ale fiecărui copil și construirea unui parteneriat educativ cu societatea în care crește, se dezvoltă și este educat copilul, constituind o cerință a educației de azi. Astfel, deciziile, acțiunile și rezultatele educației nu mai pot fi realizate decât în legătura strâns formată, școală - familie - comunitate.

Partenerul tradițional al școlii este familia. Pentru ca acest parteneriat să devină eficient, familia trebuie să fie implicată, responsabilizată în educația copiilor, să dețină în permanență o legătură cu activitățile școlare. Familia este grupul cel mai important dintre toate grupurile sociale, deoarece ea influențează și modelează persoana umană. Unii chiar merg mai departe și susțin că acțiunea ei asupra persoanei este atât de mare, încât ea egalează acțiunea celorlalte grupuri sociale. Familia este adevăratul laborator de formare a persoanei. Noi, adulții, suntem adesea copleșiți de grijile zilnice și ne este tot mai greu să ne aducem aminte cum vedem lucrurile prin sufletul copilului care am fost.

Începând din primii ani de viață, copilul preia de la cei din jur gesturi, atitudini, limbajul, exemple de comportament. Prima relație a copilului cu lumea exterioară este cea cu familia. Aceasta îi oferă copilului primele informații despre lumea care-l înconjoară, primele norme și reguli de conduită, dar și climatul socio-afectiv. Acest tip de relație este hotărâtoare în devenirea personalității, nu numai prin faptul că ea este primordială și se menține pe toată durata vieții, dar și prin faptul că familia mediază și condiționează comunicarea și interacțiunea cu celelalte componente sociale, în special cu școala, apoi comunitatea.

Întreaga activitate didactică este determinată, în mod substanțial, de relațiile pedagogice stabilite între profesori și elevi, între elevi și elevi, dar și de relațiile între familie și școală, între profesori și părinți, între elevi și părinți. Atât profesorii, cât și părinții au același interes deosebit față de succesul copiilor și dețin sistemul de legături care să le faciliteze reușita.

Parteneriatele educaționale școală - familie - comunitate nu se reduc la acele forme tradiționale prin care școala colaborează cu familia și anume: ședințe cu părinții, vizite la domiciliul elevilor, corespondența cu părinții, lectoratele pedagogice, vizite, activități extrașcolare, ci implicarea părinților prin activități concrete la nivel de școală. Legătura dintre școală - familie - comunitate se referă la construirea unor relații pozitive între familie, școală și comunitate, la o unificare a sistemului de valori care poate avea un efect benefic asupra copiilor atunci când aceștia sunt în formare.

După cei șapte și, mai nou, șase ani de-acasă, școala are un rol primordial în educația copiilor, alături de familie, dar și de întreaga societate, deoarece educația permanentă presupune o învățare pe tot parcursul vieții. Colaborarea între toți factorii educaționali, în primul rând între școală și familie, este stringentă. Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, mai ales cu elevii care rămân în urmă la învățatură, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și de viață ale

copiilor. Apoi o serie de aspecte ale comportamentului elevilor, absențe, disciplină, mod de reușită la învățătură, nu se pot cunoaște și rezolva în modul cel mai eficient fără contactul cu familia. Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului lor dacă nu află și modul lui de comportare în condițiile școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers. Întregul proces de educație și mai ales de instrucție se realizează atât la școală, cât și acasă. Școala colaborează cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării lui fizice și intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităților libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă și școală. La ședințele cu părinții vorbim pe larg despre modul în care aceștia își pot ajuta copiii la învățarea lecțiilor, dar mai ales în controlul temelor de acasă. Totodată părinții trebuie să cunoască dacă copilul lor are un comportament corect față de învățătoare și de colegii de clasă, dacă purtarea lui pe stradă și în alte locuri este una corespunzătoare. Rolul familiei în educația copilului nu se termină la vârsta școlarizării. Școala și dascălul nu pot suplini cu totul lipsa de preocupare a unui părinte. Efortul educativ își găsește eficiența dorită atunci când între cei doi factori, școală și familie, există o conlucrare în interesul comun al educării copilului.

Parteneriatele dintre școală și familii pot:

- a. ajuta profesorii în munca lor;
- b. perfecționa abilitățile școlare ale elevilor;
- c. îmbunătăți programele de studiu și climatul școlar;
- d. îmbunătăți abilitățile educaționale ale părinților;
- e. dezvolta abilitățile de lideri ale părinților;
- f. conecta familiile cu membrii școlii.

Colaborarea cu familia trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități ale școlii cu aceasta (lectorate cu părinții, ședințe, consultații, vizite la domiciliul elevului, serbări școlare). Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat, care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișeze. Așadar, e o sarcină a școlii să identifice situațiile - problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școală - familie este determinantă în educarea copiilor.

Educația în familie devine astfel un proces de pregătire pentru viață, prin întâmpinarea și rezolvarea problemelor de viață. În școala noastră ne bazăm pe sprijinul părinților și desfășurăm o sumedenie de activități în parteneriat cu aceștia. Cred că școala trebuie să reprezinte „viața actuală, viață tot atât de reală și de vitală pentru copil ca aceea pe care el o duce în familia lui, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă”. Fiecare copil este unic în felul lui, este o minune irepetabilă și ar fi păcat ca prin acțiunea noastră să uniformizăm aceste individualități. Personalitatea micului școlar este în formare, deoarece este rezultatul unei evoluții lungi, care are loc în primul rând în condițiile interacțiunii cu mediul social. Învățătorul este și va rămâne „izvorul viu” al unei vieți deloc ușoare, cu multe „cărări întortocheate”, pe care are misiunea de a-i conduce pe copii spre „ținta reușitei”.

Bibliografie

1. Agabrian, Mircea; *Scoala, familia, comunitatea*, Institutul European, Iasi, 2006
2. Baban, Adriana; *Consiliere educațională*, Editura Psinet, Cluj-Napoca, 2003
3. Cerghit, Ioan; Neacșu, Ioan; Negreț, Dobridor, Ioan; *Prelegeri pedagogice*, Editura Polirom, Iași, 2001

„La școală ca acasă”

*Prof. CHIȚU Mariana Liceul „Alexandru cel Bun” Botoșani, județ
Botoșani*

Proiect educațional pentru elevii cu părinți plecați în străinătate

MOTTO

*„Școala cea mai bună este aceea în
care înveți înainte de toate a învăța”
(Nicolae Iorga)*

Activitatea extracurriculară este o componentă educațională valoroasă și eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.

Activitățile extracurriculare contribuie la adâncirea și completarea procesului de învățământ, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor elevilor, la lărgirea informației, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber, și totodată contribuie la dezvoltarea personalității.

Ele prezintă unele particularități prin care se deosebesc de activitățile din cadrul lecțiilor. Acestea se referă la conținutul activităților, durata lor, la metode folosite și la formele de organizare a activităților.

Conținutul acestor activități nu este stabilit de programa școlară ci de către cadrele didactice în funcție de interesele și dorințele elevilor. Elevii au nevoie de acțiuni care să le lărgescă setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa. Aceste activități oferă copiilor oportunități multiple de recreere, dezvoltă spiritul de competiție, valorifică potențialul intelectual, stimulează imaginația, creativitatea și inițiativa.

Activitățile extracurriculare pot fi: serbări școlare, vizite la muzee, expoziții, excursii, vizionări de spectacole, teatru de păpuși, concursuri, etc.

În acest sens, în școala noastră s-a desfășurat proiectul „La școală ca acasă” - Proiect educațional destinat elevilor cu părinții plecați în străinătate.

Țintă și obiective specifice

Obiectivul general:

• identificarea nevoilor cognitive, social - emoționale ale copiilor cu părinții plecați în străinătate.

Obiective specifice: asigurarea, pentru elevii cu părinți plecați în străinătate, a:

- consilierii individuale, psihopedagogice și referitoare la traseul școlar;
- consilierii tutorilor legali ai acestor elevi;
- pregătirii pentru lecții într-un cadru organizat, sub supravegherea unor cadre didactice;
- pregătirii suplimentare, prin meditații și consultații, pentru evitarea eșecului școlar și reușita la examenele finale;
- sprijinirii și protejării celor expuși riscului de exploatare prin muncă de către tutorii în grija cărora se află;
- oportunităților de manifestare a preocupărilor și pasiunilor;
- cooperării cu profesorii școlii;
- educării pentru cunoașterea drepturilor și responsabilităților lor, creșterea gradului lor de implicare în actele decizionale ale școlii;

- dezvoltării unor calități personale care promovează participarea eficientă în viața civilă (optimism, încredere în forțele proprii, inițiativă, spirit critic ș.a.);
- dezvoltării capacității lor de a comunica celorlalți dorințele, sentimentele în legătură cu modul lor particular de viață.

Context și definirea necesității unei astfel de practici

În școala noastră există un număr de 180 copii cu părinții plecați în străinătate, din care 126 au ambii părinți plecați, locuind cu diverse rude, de la frați mai mari până la rude de gradul IV. În cele mai multe familii, mamele sunt plecate la muncă în străinătate, copiii rămânând în îngrijirea taților. Din informațiile disponibile, rezultă că, de obicei, în străinătate pleacă părinții tineri, cu vârsta cuprinsă între 25 și 45 de ani, care au mai mult de doi copii, transferând responsabilitatea creșterii și educării acestora către rude sau alte persoane, nu întotdeauna cele mai potrivite să și-o asume în conformitate cu nevoile copiilor.

Copiii sunt cei mai afectați de lipsa părinților, lucru care influențează în mod negativ rezultatele școlare. Acești copii nu se mai concentrează, se izolează, sunt triști, devin mai indisciplinați, mai neliniștiți, uneori abandonează școala. Cadrele didactice din școala noastră au observat că acestor copii li se asigură cele necesare zi de zi (alimente, haine, rechizite școlare și chiar bani de buzunar), dar nu și dragostea părintească. În cele mai multe cazuri, nimeni nu se interesează de ceea ce simt copiii, de evoluția lor școlară.

Acești copii sunt lipsiți de modele educaționale și cad, uneori, pradă diferitelor modele întâlnite pe stradă, în gașca de cartier sau din alte locuri, modele care nu sunt demne de urmat. Practic, ei devin victime ale unei noi forme de abuz.

Descriere

Proiectul are ca scop monitorizarea educațională și socială a elevilor cu părinții plecați în străinătate, încercând să suplinească, cel puțin parțial, absența acestora din familiile respectivilor copii.

Proiectul se desfășoară pe durata unui an calendaristic, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, Primăria municipiului Botoșani, instituții și organizații implicate în educația copiilor.

Etapile principale ale proiectului

- ♦ lansarea proiectului;
- ♦ proiectarea, organizarea, desfășurarea și monitorizarea activităților;
- ♦ evaluarea și valorificarea rezultatelor;
- ♦ diseminarea proiectului și a finalităților acestuia, prin afișe, pliante, emisiuni la televiziunea locală, articole în publicații locale și naționale.

Dovezi ale succesului

- ♦ conștientizarea riscului la care sunt predispuși copiii „orfani cu părinți” de către toți cei care se pot implica în diminuarea acestuia;
- ♦ identificarea măsurilor ameliorative pentru diminuarea acestei noi forme de abuz și a soluțiilor la problemele de adaptare ale copiilor;
- ♦ diminuarea sentimentului de abandon și creșterea stimei de sine, pe care toți elevii implicați în program le manifestă.

Resurse necesare

- ♦ resurse umane: cadre didactice, elevi, părinți, mentori, funcționari publici, cadre medicale etc.
- ♦ resurse materiale: co-finanțare din partea Primăriei Botoșani, sponsorizări, parteneriate, surse de finanțare proprii sau oferite de școlile implicate în proiect și de cadrele didactice, care desfășoară activități în regim de voluntariat.

Planuri pentru viitor

- ♦ dezvoltarea relațiilor de colaborare dintre cadrele didactice din țară și dintre colectivele de elevi pe care îi îndrumă, în scopul implementării unui astfel de program și extinderii sale la nivel regional ori național;
- ♦ realizarea unei reviste școlare cu materialele concepute și elaborate de copii;
- ♦ înființarea și funcționarea unui club al elevilor „orfani cu părinți”.

Bibliografie

1. Balan, B.; Cosmovici, A.; Cozma, T.; *Psihopedagogie*, Editura Polirom, Iași, 1998
2. Băban, A.; *Consiliere Educațională, Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Editura S.C. Psinet S.R.L., Cluj - Napoca, 2003
3. Băban, A.; Petrovai, D; *Comunicare și conflict*, Editura S.C. Psinet S.R.L., Cluj - Napoca 2003
4. Cerghit, I.; *Metode de învățământ, ediția a III-a*, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 1997
5. Cerghit, I.; *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București, 2002

Metoda proiectului – formă modernă de învățare

Prof.dr. CIULEI Elena Despina, Colegiul Silvic „Bucovina”; Centrul de Studii Stefan cel Mare și Sfânt – „Bucovina” Câmpulung Moldovenesc, Județ Suceava

Era informației – societatea IC2

Secolul al XXO-lea impune o revoluție în învățământ, și cu toții suntem supușii Internetului și al comunicării rapide și electronice. Astfel trebuie să ne adaptăm permanent metodele de instruire și comunicare cu elevii, pentru a fi eficienți și convingători. Pregătirea pe care le-o oferim tinerilor trebuie să fie pentru viitor, pentru a putea trăi și munci într-o comunitate globală ce încorporează discipline și tehnologii complexe. Era informației cuprinde trei perioade: *societatea informațională, societatea cunoașterii și societatea conștiinței – societatea IC²*, folosind un simbol sugestiv. Dezvoltarea cunoștințelor IT în rândul profesorilor și elevilor reprezintă un pas important către *societatea informațională*, dar mai ales spre *societatea cunoașterii*. Platforma dezvoltată de SIVECO România se bazează pe un mediu de învățare colaborativ ce permite prezentarea materialelor didactice după metode noi, dinamice, interactive realizate cu ajutorul computerului și care influențează în mod pozitiv atitudinea elevului pentru studiu, învățare, formare de aptitudini, dezvoltare de competențe. *Societatea cunoașterii* este societatea în care trăim, dar mai ales cea pentru care pregătim elevii. Termenul de societate a cunoașterii include pe cel de societate a informației, având o arie de cuprindere mai mare a schimbărilor ce au loc, în concordanță cu dinamismul și complexitatea acestora. Sistemul e-learning, care a apărut ca produs al societății cunoașterii, este un sistem ce își propune a da procesului de învățare noi concepte. Astfel se va urmări ca învățarea să se desfășoare în funcție de necesitățile și posibilitățile formabilului, fără restricții sau impuneri de termene, ore, prezență etc. Rolul profesorului este de a proiecta experiențe de învățare motivante, colaborative, valoroase, prin care să faciliteze accesul la informație. Programului „Intel® Teach - Instruirea în societatea cunoașterii”, oferă elevilor un mediu în care se pot dezvolta aptitudini utile secolului al XXI-lea cum ar fi: spiritul de echipă, competențe TIC, capacitatea de a lua decizii, selectarea informațiilor, inițiativa, comunicarea eficientă, capacitatea de a rezolva probleme complexe. Dezvoltarea competențelor amintite, se poate realiza prin adoptarea noilor strategii de instruire. Metodele de instruire directă bazate pe manuale, expuneri și evaluări tradiționale vor fi mai puțin utilizate în cadrul procesului de instruire deschis, interdisciplinar, caracteristic învățării pe bază de proiecte.

Realități și provocări ale societății cunoașterii

Majoritatea cadrelor didactice nu sunt pregătite să-și asume rolul de ghid sau facilitator și să predea în acest mod. Cei care fac trecerea la instruirea bazată pe proiecte au parte de provocări pe care trebuie să le depășească prin utilizarea unor practici didactice noi. În timp, prin noi experiențe, elevi și profesori declară metoda utilă, interesantă și cu puternice aplicații apropiate de viața reală. Calitatea educației crește, iar formabilii dobândesc, cu mai multă ușurință, competențe necesare vieții economico-sociale în care vor fi implicați. Rolul profesorului se schimbă, el lasă pledoariile, manualul, caietele și trece la o abordare centrată pe elev. Această metodă permite valorificarea tuturor stilurilor de învățare și a tuturor tipurilor de elevi. În timp ce

etapa de planificare a proiectului necesită mai mult timp de pregătire, odată ce proiectul este demarat, profesorul acționează ca un antrenor sau *facilitator*. Abordarea metodei proiectului valorifică creativitatea elevilor și le dă posibilitatea personalizării activității lor. Metoda proiectului presupune și o schimbare a rolului elevului. Elevii nu sunt întotdeauna obișnuiți să aibă un rol activ în clasă, de aceea, pentru început, pot să apară mici obstacole, generate de stilul practicat de ceilalți profesori. În cadrul proiectelor, este necesar ca ei să ia multe decizii, să lucreze în echipă, să preia inițiativa, să realizeze prezentări în față colegilor, să construiască singuri baza proprie de date. Pe parcurs, cei mai mulți elevi vor considera activitățile proiectului mai semnificative, mai relevante pentru viața lor și mai interesante.

Astfel, elevii sunt mai motivați și au rezultate mai bune, fapt ce evidențiază un plus de calitate în educație. Tehnologia informației joacă un rol important în utilizarea metodei proiectului, îmbogățind experiențele de învățare și permițând elevilor să realizeze conexiuni cu lumea reală. Una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă mulți profesori este lipsa calculatoarelor și conexiunea la Internet. Prin gruparea elevilor și utilizarea materialelor didactice oferite de platformă, s-au creat oportunități de învățare adecvate secolului în care trăim. Dezvoltarea permanentă a școlilor, prin dotarea cu echipamente informatice, vine în întâmpinarea profesorilor ce utilizează metoda proiectului, și în sprijinul elevilor prin ușurarea învățării și creșterea interesului pentru educație modernă. Evaluarea prin proiecte permite formarea unei viziuni de ansamblu asupra însușirii noțiunilor noi, și permite totodată evaluarea interdisciplinară. Prin evaluare continuă, atât profesorul, cât și elevul pot fi siguri că au atins obiectivele și au înțeles conținuturile. O clasă care învață prin proiecte este o clasă centrată pe elev, în care apare chiar și „haosul organizat”, colaborarea, conversația și mișcarea, acestea fiind absolut necesare. Pe parcursul celor 14 ore am desfășurat activități în laboratorul de specialitate, cât și în laboratorul informatic, dar și în sala de clasă. Am coordonat întreaga activitate pentru a crea un mediu propice lucrului în echipă, în care sunt încurajați să gândească în mod autonom și la un nivel superior. Învățarea bazată pe proiecte necesită timp, și de aceea sunt uneori motive de îngrijorare pentru profesori, dat fiind faptul ca materia trebuie parcursă. O unitate de învățare bazată pe un proiect, se concentrează pe ideile importante, care au o valoare durabilă, elevii devenind interesați și activi, implicați în luarea deciziilor și orientarea propriilor acțiuni. Elevii trebuie să primească informații foarte clare, prin care sunt definite așteptările, responsabilitățile, procesele și calendarul activităților.

Este absolut necesar ca profesorul să prezinte un model și să le arate elevilor cum să ofere feedback într-un mod constructiv. Omiterea acestei etape ar putea să ducă la un eșec total. Elevii vor fi învățați și obișnuiți să analizeze, să dezbată și să comunice păreri. Activitatea de proiect, presupune activitate în echipă, respect pentru părerea altora, responsabilitate, creativitate și apropiere de viața reală. Toate acestea îi atrag pe elevi și îi fac să-și însușească cu ușurință anumite concepte și noțiuni. Elevii văd adesea în școală o organizație bazată pe competiție, în care încearcă să-i depășească pe colegii lor. Prin utilizarea metodei proiectului, am constatat o atitudine mai bună față de școală, de disciplină și față de profesori atunci când au posibilitatea de a lucra prin cooperare și de a-și pune în aplicare propriile idei. Crearea unui portofoliu propriu, care cuprinde munca lor, devine o mândrie pe care elevii o transmit familiilor și astfel se poate crea o bună colaborare școală – familie, cea din urmă având dovada clară a muncii și implicării copilului în activitățile de învățare impuse de școală există totodată și posibilitatea ca lucrările elevilor să nu ajungă niciodată acasă și ca toată munca și eforturile depuse de elevi să nu fie niciodată împărtășite părinților. Produsele elevilor, proiectele pot fi promovate în școală, arătate părinților și altor parteneri în educație, ceea ce face să crească interesul elevilor pentru utilizarea metodei proiectului.

Concluzii Cunoscând importanța utilizării corecte a metodei proiectului și punând-o în aplicare la clasele cu profil *Servicii*, am obținut în termen foarte scurt rezultate remarcabile, crescând

interesul pentru învățare și implicarea elevilor prin creativitate. Am valorificat toate stilurile de învățare, am implicat toți elevii și am dobândit experiențe interesante. Optimizarea procesului didactic se poate realiza doar cu ajutorul cadrelor didactice care trebuie să contribuie la creșterea calității actului educațional prin găsirea acelor metode care să atragă tinerii spre învățare și dobândirea de competențe pentru viitor într-o societate a cunoașterii.

Bibliografie

1. Istrate, Ovidiu; *Educația la distanță. Proiectarea materialelor*, Editura Agata, Botoșani, 2000

2. Stroe, Antoaneta, Daniela; *Standarde și sisteme de elearning*, Editura Edusoft, Bacău, 2005

*** <http://www97.intel.com/ro/ProjectDesign/Design/ProjectsInAction/>

*** www.elearning.ro

Educarea elevilor în spiritul olimpismului

Prof. DAMIAN Florina, Colegiul Tehnic „Elie Radu” Municipiul Ploiești, județ Prahova

*„Sportul te învață să câștigi cinstit.
Sportul te învață să pierzi în mod demn.
Prin urmare sportul te învață de toate -
Te învață ce este viața.”
(Ernest Hemingway)*

Olimpism, educație olimpică, mișcare olimpică

Olimpismul reprezintă o stare de spirit bazată pe egalitate în sport, un concept democratic și internațional, un mijloc de apropiere între oameni. Este o filozofie de viață care combină în mod egal mintea, trupul și spiritul. Olimpismul nu este interesat numai de competiția sportivă ca atare, ci și de fondul etic al acestuia având influența benefică nu numai asupra comportamentului individului ci și asupra psihicului.

Educația olimpică este o modalitate de celebrare a olimpismului. Atingerea idealului de armonie, de frumusețe fizică și morală a avut nevoie de un stimulent, de o consacrare, care s-a materializat prin întrecerile din cadrul Jocurilor Olimpice. Una dintre direcțiile urmărite de educația olimpică este popularizarea valorilor olimpice prin: tabere de informare, stagii de formare, cursuri, mese rotunde, dezbateri, în care sunt implicați elevi studenți, profesori, inspectori școlari, sportivi de performanță, campioni olimpici, mass-media. Educația olimpică presupune familiarizarea elevilor cu termenii de Comitet Internațional Olimpic (CIO), Comitetul Olimpic și Sportiv Român (COSR), Academia Internațională Olimpică (AOR).

Mișcarea Olimpică are ca scop crearea unei lumi mai bune prin educarea tinerilor și îndrumarea lor spre practicarea sportului fără discriminari de orice fel, în spiritul prieteniei, solidarității și fair-play ului.

Olimpismul modern

Bine definit în Charta Olimpică, conceptul Olimpismului pe care Comitetul Internațional Olimpic l-a elaborat și adâncit permanent înseamnă considerarea sportului ca un puternic factor educativ, de perfecționare multilaterală a ființei umane și care cuprinde un ansamblu de idei dintre care cele mai importante sunt:

- dezvoltarea ființei umane echilibrată din punct de vedere fizic, psihic și spiritual;
- promovarea unor relații de Fair Play față de adversar, arbitri și spectatori pe terenurile de sport;
- eliberarea sportivului de ideea condiționării materiale;
- stabilirea unei atitudini morale demne;
- stabilirea unor relații de respect și prietenie între oamenii de pretutindeni, în vederea unei bune colaborări între națiuni.

Pierre de Coubertain, fondatorul Jocurilor olimpice moderne spunea că olimpismul:

- nu este doar pentru sportivii de elită, ci pentru toți sportivii;
- nu este o scurtă perioadă de armistițiu, ci un mod de viață permanent;
- nu este doar pentru competiție și victorie, ci pentru participare, înțelegere și cooperare;
- nu este doar o activitate sportivă, ci o formă de dezvoltare a personalității umane.

La Jocurile Olimpice există 13 simboluri olimpice:

- ♦ steagul olimpic (introdus pentru prima dată la Olimpiada de la Anvers din anul 1920, dar desenat în 1913 de către Pierre de Coubertain);
 - ♦ cecurile olimpice care semnifică uniunea celor 5 continente și întâlnirea sportivilor din toate colțurile lumii la Jocurile olimpice;
 - ♦ imnul olimpic (cântat pentru prima dată în anul 1896, dar care a devenit imn oficial la Olimpiada de la Tokio din anul 1958)
 - ♦ flacăra olimpică ce arde pe durata întrecerilor (care a fost reaprinsă din anul 1928 la Olimpiada de la Amsterdam și simbolizează focul furat de Prometeu de la zei); ea se aprinde de la soare prin intermediul oglinzilor parabolice cu multe luni înainte de începerea jocurilor;
 - ♦ deviza olimpică: CITIUS, ALTIUS, FORTIUS (mai repede, mai sus, mai puternic și introdusă oficial la Olimpiada de la Paris din anul 1924);
 - ♦ jurământul olimpic care se depune atât de către sportivi cât și de către arbitri.
- Apoi au mai apărut și alte simboluri olimpice: medaliile olimpice, satul olimpic, emblema olimpică, mascota olimpică (introdusă la Moscova în anul 1980), ordinul olimpic, posterul olimpic, salutul olimpic.

Franceza și engleza sunt cele 2 limbi oficiale ale mișcării sportive.

Principiile olimpismului

1. Olimpismul este o filosofie a vieții, care înalță și combină într-un ansamblu echilibrat calitățile corpului, voinței și spiritului. Asociind sportul culturii și educației, Olimpismul se vrea creatorul unui stil de viață bazat pe bucuria aflată în efort, pe valoarea educativă a bunului exemplu și respectul principiilor fundamentale universale.

2. Scopul Olimpismului este să pună sportul pretutindeni în slujba dezvoltării armonioase a omului, în vederea încurajării stabilirii unei societăți pașnice, preocupate de păstrarea demnității umane.

3. Mișcarea Olimpică este o acțiune organizată, permanentă și universală realizată sub suprema autoritate a Comitetului Internațional Olimpic de către toate persoanele și entitățile care sunt inspirate de valorile olimpismului. Acoperă toate cele cinci continente și atinge apogeul prin reunirea atleților lumii la marele festival al sportului, Jocurile Olimpice. Simbolul Mișcării Olimpice este reprezentat de cele cinci cercuri întrepătrunse.

4. Practicarea sportului este un drept al omului. Toți indivizii trebuie să aibă posibilitatea de a practica sportul, fără discriminare și în spirit olimpic, care cere înțelegere reciprocă, prietenie, solidaritate și fair-play. Organizarea, administrarea și managementul în sport trebuie controlate de organizații sportive independente.

5. Orice formă de discriminare cu privire la o țară sau o persoană pe motive de rasă, religie, politică, sex sau altele este incompatibilă cu participarea la Mișcarea Olimpică.

6. Participarea la Mișcarea Olimpică presupune conformitate cu Carta Olimpică și recunoașterea Comitetului Internațional Olimpic.

Fair-play, dopaj, violență

„Fair-play” reprezintă atitudinea sportivă cinstită, dreaptă. Sportivitatea presupune o atitudine de demnitate, de seninătate, de stăpânire de sine în înfrângere, de modestie și lipsă de ostentație în victorie. Sportivitatea, care are ca punct de plecare respectul față de adversar, considerat partener de joc, devine în același timp respect față de sine însuși, prin aprecierea obiectivă a propriei victorii și refuzul de a se înjosi acceptând o victorie care nu s-ar datora exclusiv acesteia. Nu este degradant să fii învins de un adversar superior iar victoria sau înfrângerea sunt două ipoteze ale luptei pe care trebuie să le accepți.

Forme de încălcare a olimpismului: dopajul, violența, boicotul, corupția, manipularea. Pentru ca toate acestea să fie cunoscute de către elevi, în școli se poate înființa cercul olimpic.

Comisiile cercului olimpic pot fi:

1. Comisia organizatorică are ca obiect de activitate organizarea de acțiuni și manifestări sportive, artistice, culturale la nivelul școlii;

2. Comisia pentru promovarea olimpismului are ca obiect de activitate Cultivarea spiritului de fair-play, non-violență și antidoping, precum și implicarea familie, prin activități comune, expoziții, articole în ziar sau revista cercului (acolo unde sunt posibilitati);

3. Comisia de documentare – informare, are ca obiect de activitate:

- documentarea și informarea elevilor cu problematica olimpică (responsabil cu actualizarea panoului olimpic);

- cunoașterea Chartei olimpice, a instituțiilor implicate în promovarea olimpismului (CIO; COR; AIO; AOR);

- cunoașterea legendelor marilor campioni (antici și moderni), documentarea din reviste, cărți ziare, internet;

- realizarea de pliante și episoade cu noutăți apărute în cadrul revistei cercului, sau gazeta olimpică;

- colaborarea cu elevii școlii și din alte școli, studiul în echipă, participarea la sesiunile de comunicări pe teme de olimpism și istoria sportului;

Pe lângă cele 3 comisii prevăzute de statutul COSR poate funcționa și a patra comisie de perfecționare cu următoarele atribuții:

- ♦ instruirea membrilor cercului (actuali și noi membri);

- ♦ întărirea relațiilor între membrii cercului, idei noi de promovare a olimpismului;

- ♦ întâlniri de lucru și schimburi de experiențe între reprezentanții cercurilor olimpice și cei implicați în acțiunile de promovare a olimpismului, referate pe teme olimpice (expuse pentru noii membri);

- ♦ realizarea de planșe, materiale vizuale (expoziții fotografice), realizarea unei mini-biblioteci olimpice.

Activitatea cercului este monitorizată / îndrumată de un profesor de educație fizică, instructor sau antrenor care se bucură de simpatie din partea elevilor, este un bun organizator și deține competențe în managementul educațional.

Cercul olimpic este condus de un Consiliu format numai din elevi: un director, un secretar și trei membri care vor fi și responsabilii comisiilor.

Obiectivele cercului olimpic sunt următoarele:

- să atragă tinerii în practica sportivă și folosirea timpului liber în scopul întăririi sănătății și fortificării organismului;
- să cultive în rândul tineretului spiritul de fair-play;
- să acționeze împotriva violenței în spațiul de joc, în bazele sportive sau în afara acestora;
- să acționeze împotriva dopajului și obținerii victoriei cu orice preț, prin mijloace necinstite;
- să protejeze sportul și sportivii de orice influență negativă care-i pot îndepărta de la principiile olimpismului și etica sportivă;
- să creeze convingerea că sportul înseamnă bucuria de a trăi și de a se exprima în libertate, că întrecerea sportivă este o confruntare loială și generoasă;
- să promoveze ideea că sportul este un factor de maturitate umană și de educație morală și social;
- să contribuie la împlinirea personalității tinerilor însuflându-le un spirit activ, cooperant și tolerant, de respect al legilor (regulamentelor) și democrației;
- să cultive tradițiile și respectul față de înaintași.

Activitățile ce se pot desfășura în cadrul cercului olimpic, conform art. 27 al *Cercurilor Olimpice* se pot organiza în unitățile de învățământ preuniversitar și în instituțiile de învățământ superior, în Centrele Naționale Olimpice pentru Pregătirea Juniorilor, precum și în alte unități sportive, în tabere de pregătire sau de vacanță.

Exemple de teme lunare ce se vor susține în cadrul cercului:

- fenomenul olimpic, concepte, caracteristici, istoric;
- codul sportivului, socializarea la orele de Educație fizică;
- campioni olimpici români;
- jocurile Olimpice de iarnă;
- jocurile Olimpice de vară;
- comparație între JO antice și JO moderne;
- sub semnul olimpiadei - conceptul de sportivitate;
- colțul olimpic (reactualizarea propagandei vizuale cu afișe, pliante, diplome, sportivii școlii);
- sportul ilustrat în literatură, pictură, muzică, sculptură;
- idoli olimpici (întâlnire cu campioni, medaliați sau participanți la JO și alte concursuri internaționale);
- săptămâna olimpică (competiții sportive);
- etică, moralitate, codul sportivului (chestionar
- ora bilanțului (analiza activității cercului în anul școlar trecut).

Criterii de organizare a unei „Zile olimpice” în școală

- ♦ se alege o dată pentru celebrarea Zilei olimpice;
- ♦ se alege un coordonator pentru activitățile ce se vor desfășura;
- ♦ se alege un comitet de organizare (trebuie să includă câte un reprezentant din fiecare disciplină din aria curriculară, profesori coordonatori și elevi); comitetul de organizare va ține întreaga școală implicată în procesul de organizare;
- ♦ fiecare membru al comisiei va avea o responsabilitate bine stabilită.
- ♦ se stabilesc apoi ariile de responsabilitate
- ♦ se selectează evenimentele pentru Ziua olimpică: întreceri și evenimente sportive, jocuri și evenimente de echipă competitive și necompetitive.
- ♦ echipele participante pot fi din aceeași clasă sau același an de studiu.
- ♦ se stabilește un sistem de comunicare cu participanții la Ziua olimpică.

- ♦ se stabilește locația și cine va susține fiecare eveniment (echipament, intrări, program, oficiali).

- ♦ se decide ce elemente ale festivității de deschidere și de închidere din cadrul ceremonialului olimpic vor fi incluse.

- ♦ se decide ce premii vor fi atribuite. Sunt recomandate premii / diplome de participare.

În ceea ce înseamnă relațiile publice vor fi invitați oaspeți din comunitatea locală, părinți. Trebuie contactată și invitată, pentru popularizarea evenimentului, și televiziunea și presa locală.

Programe educaționale: Olimpismul și victoria; Olimpismul și fair-play - ului; Olimpismul și sănătatea; Olimpism și turismul sportiv.

Bibliografie

1. Bănciulescu, Victor; *Jocurile Olimpice de-a lungul veacurilor*, București, 1964
2. Bănciulescu, Victor; *Sport și legendă*, București, 1968
3. Josanu, Efim; *Cartea Jocurilor Olimpice*, Editura SA Tipografia Reclame, Chișinău, 2009
4. Radu, Liliana; *Olimpism*, Casa Editorială Demiurg, Iași, 2008

*** www.historia.ro

*** www.cosr.ro

Operă, operetă și genetică

Prof. DIMA Paula, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Municipiul Ploiești, județ Prahova

Motto

*“Iubesc vocea umană, pentru mine nici un instrument nu este mai frumos.
Iar această orchestră respiră împreună cu artistul cântăreț.”
Franz Welser-Most*

Vocea umană este sunetul natural creat de corzile vocale ale omului, și modulată în gât, gură și cavitățile nazale. Oamenii folosesc vocea pentru a transmite informații în primul rând prin vorbit, dar și prin cântat și alte sunete, ca de exemplu prin strigat, plâns, râs, oftat ș.a. Posibilitățile excepționale ale vocii umane au condus la apariția și dezvoltarea unei multitudini de limbi vorbite, de-a lungul istoriei și aproape în toate zonele de pe Pământ. Fenomenul vocii umane s-a reflectat puternic și în caracteristicile vorbitorilor, contribuind în mod decisiv la dezvoltarea gândirii și inteligenței acestora, fiind larg recunoscute drept elemente constitutive, ale însăși naturii omului.

Vocea umană este un fenomen aproape unic în regnul animal. La om, în special fiziologia laringelui și a zonei înconjurătoare a dat posibilitatea unei ample variabilități a articulării sunetelor și vocii. La toate celelalte animale de pe Pământ (cu unele excepții discutabile - la unele specii de papagali) nu se poate vorbi de o voce formată.

Producerea vocii (fonația) este un fenomen înăscut, dar se poate referi și la o tehnică foarte complexă, dobândită. Vocea, la om, se produce prin acțiunea (vibrația) celor două corzi vocale din laringe, în cadrul spațiului înconjurător disponibil din zonă. Vibrația corzilor vocale poate fi influențată în mod complex prin activarea mușchilor și țesuturilor din apropiere. Tonul de bază la bărbați este în jur de 125 Hz, iar la femei în jur de 250 Hz (mai înalt). La copiii mici este în jur de 440 Hz. Octavele superioare, care sunt parte componentă a vocii naturale, ajung la frecvențe foarte înalte, de până la 12 kHz. Gama de note de la cea mai joasă la cea mai înaltă (ambitusul), cuprinde la om în mod normal circa 1,3 - 2,5 octave.

Vocea umană se dezvoltă puternic în cursul vieții. Datorită dezvoltării corzilor vocale, la tinerii în creștere (atât la băieți cât și la fete), între circa 11 și 15 ani, are loc de obicei o „schimbare de voce”: la băieți tonul vocii coboară cu circa o octavă, iar la fete cu o terță. În același timp, ambitusul crește până la aproximativ 2 octave. Alte cauze ale modificării vocii umane pot fi determinate de iritații și infecții. Ele pot duce la boli ca de exemplu laringita, care influențează vocea în mod negativ. Există și boli deosebit de grave, ca de exemplu: tumori în zona laringelui, însă și o simplă răgușeală netratată poate duce până la pierderea totală (dar temporară) a vocii (afonie). Există însă și boli, mai mult sau mai puțin grave, care îngreunează sau chiar împiedică atât formarea unei voci normale, cât și vorbitul în general. Un exemplu de anomalie a vocii și a vorbirii este bâlbâiala, un fenomen fiziologic care poate fi vindecat sau ameliorat cu ajutorul logopediei.

Unele ocupații necesită un antrenament / o cultivare deosebită a vocii în domeniul vorbirii: spicher (la radio, TV ș.a.), actor de teatru ș.a., prezentator la spectacole, recitator, dar și licitator, profesor de școală, politician și multe altele. Este vorba atât despre îmbunătățirea dicției, sonorității și clarității vocii, cât și a formulărilor și conținutului celor spuse.

Vocea poate fi antrenată și cultivată și în sens muzical, pentru a deveni cântăreț sau cântăreață profesională. În cazul cântatului, se poate spune că vocea umană este un instrument muzical, desigur de natură cu totul specială.

Ca toate trăsăturile morfo-anatomice, fiziologice, biochimice și comportamentale, vocea umană este determinată de interacțiunea genotip-mediu. Unele trăsături sunt determinate de o singură genă, alte trăsături (inteligența, pigmentația pielii, talia) sunt determinate de interacțiunea mai multor gene. Din punct de vedere genetic, vocea umană este determinată de interacțiunea dintre două gene alele - A (gena dominantă) și a (gena recesivă), în urma căreia apare un fenotip intermediar între cel al părinților (Aa), fenomen cunoscut sub numele de *semidominanță*. În tabelul următor, intitulat „*Tipuri de voce umană*” sunt prezentate genotipurile corespunzătoare principalelor tipuri de voce umană.

Tipuri de voce masculină		Tipuri de voce feminină	
fenotip	genotip	fenotip	genotip
bass	AA	soprană	AA
bariton	Aa	mezosoprană	Aa
tenor	aa	altista	aa

Prin *tip de voce umană*, sau pe scurt, *tip de voce*, se înțelege un anumit tip de voce de cântat a unui cântăreț, ce are anumite caracteristici și calități, care o fac unic identificabilă. Printre aceste calități, fără a le epuiza, se pot menționa întinderea vocală (sau registrul vocal), greutatea vocală, timbrul vocal și tranziția vocii. Alte caracteristici vocale ale tipului de voce de cântat sunt frecvența, modularea, vorbirea și intensitatea sonoră.

Această clasificare vocală este extrem de importantă pentru cântăreți, compozitori, aranșori și scenografi muzicali, realizatori ai actului artistic, precum și pentru publicul ascultător, care este receptorul mesajului artistic, mai ales în cazul spectacolelor de operă și operetă.

Operă este un termen desemnând o formă de teatru, fiind deseori denumită teatru liric, în care întreaga acțiune se desfășoară total sau predominant utilizând muzică și cântat.

Opera utilizează multe din elementele teatrului vorbit sau dramatic, precum: scenariul, costumele, decorurile, mișcarea scenică, interpretarea. În ciuda acestor asemănări, interpretii de operă trebuie să posede în primul rând calități vocale deosebite, care conferă genului muzical identitatea sa definitorie, întrucât mesajul operei este transmis preponderent prin muzică. La calitățile vocale primordiale ale interpreților, se adaugă întotdeauna un ansamblu de instrumentiști, acompaniament a cărui complexitate poate varia între a unui ansamblu minimal, de tipul unui trio, cvartet sau cvintet, până la o orchestră simfonică complexă. Uneori, în special în cazul operei franceze, pentru cea mai mare parte a istoriei sale, spectacolul de operă includea și ample scene de balet.

Opera s-a detașat ca gen muzical și teatral aparte în Italia anilor 1600, ca unul dintre produsele artistice și intelectuale ale amplei și puternicei influențe a Barocului, dar a atins culmile sale de rafinament și perfecțiune în secolele ulterioare, reverberând puternic până în secolul XX, fiind generată și perpetuată mai ales de compozitorii austrieci, germani și cei italieni.

Opereta este o compoziție musical - dramatică de proporții mari, similară operei și derivată din aceasta, scrisă pe textul unui libret dramatic cu conținut agreabil, cel mai adesea umoristic, cu situații artificiale și adesea neverosimile, în care cupletele cântate de soliști și cor alternează cu dialoguri vorbite și cu dansul, totul însoțit de muzică interpretată de o orchestră.

Denumirea vine din limba italiană *operetta*, diminutivul de la opera, adică operă mică. Genul acesta s-a născut în Franța și Austria la mijlocul secolului al XIX-lea. Subiectele erau pe

gustul burgheziei franceze și austriece *fin de siècle*, care aveau o predilecție pentru povestiri sentimentale.

Din punct de vedere istoric, opereta este o versiune „popular”, mai puțin „serioasă”, a operii, „mai puțin serioasă” însemnând că tema este comică și nu tragică, dar, din punct de vedere musical, partitura rămâne tot complexă. În general, interpreții de operetă trebuie să urmeze aceleași cursuri ca și cântăreții de operă, întrucât pentru a putea juca într-o operetă, artistul dramatic trebuie să fie în primul rând un interpret de operă.

Fotografiile din cadrul Festivalului internațional de operă, operetă și balet, organizat în anul 2003 cu prilejul aniversării a 50 de ani a Operei Brașov

În loc de concluzii...

Pentru a înțelege și aprecia vocea umană sunt necesare cunoștințe în mai multe domenii care influențează proprietățile vocii, cum ar fi: anatomia, fiziologia, genetica, mecanica, acustica, medicina, psihologia, pedagogia etc.

Bibliografie

- *** https://ro.wikipedia.org/wiki/Vocea_umană
- *** <https://ro.wikipedia.org/wiki/Operetă>
- *** www.rasfoiesc.com/educatie/biologie/GENETICA-UMANA87.php

O zi minunată!

Prof. înv. primar dr. DINU Izabela Nicoleta, Școala Primară Zănoaga-Dumbrava, județ Prahova

Energia copiilor noștri este, parcă, nelimitată. Spiritul de aventură este prezent la mulți dintre ei. Curiozitatea și dorința de cunoaștere sunt firești la orice vârstă. Dorind să le îmbinăm pe toate într-o singură activitate ne-am propus ca în timpul săptămânii dedicate Programului de activități educative extrașcolare „Școala Altfel - Să știi mai multe, să fii mai bun!” să realizăm o excursie.

Astfel, într-o frumoasă zi de primăvară, am purces la drum spre Sinaia. Drumul a fost greu, cu multe opriri, mulți copii având probleme cu răul de mișcare. Când am ajuns la munte totul a fost dat uitării și ne-am bucurat de o zi cu adevărat minunată. Vremea a fost numai bună de plimbare: 13 grade.

În prima parte a excursiei am fost la un parc de aventuri, *Escapade Adventure Park* – *Cumpătu* din Sinaia. Parcul dispune de o gamă variată de activități outdoor, menite să relaxeze și să distreze atât adulții, cât și copiii. Este amplasat într-o zonă împădurită, unde găsești cu adevărat o oază de liniște și un aer curat și ozonat unde îți încarci „bateriile”. Aici ne-am distrat extraordinar. Unii dintre elevi au mai fost la alte parcuri de aventuri și erau familiarizați cu ce înseamnă un traseu, alții însă erau pentru prima oară în fața unei astfel de aventuri. Pentru aceștia a fost o surpriză plăcută.

Traseul și activitățile de la parc au fost stabilite, în prealabil, cu personalul specializat și adaptate vârstei copiilor: de la preșcolari până la clasa a III-a.

Înainte de a începe activitățile specifice, elevilor li s-a făcut instructajul. Trainerii ne-au explicat cum se folosește echipamentul și la ce trebuie să acordăm atenție pentru a ne menține siguranța. Prima activitate a constat în parcurgerea, de două ori, a unui traseu de cățărare. Traseul a fost destul de dificil, dar adaptat vârstei și toți copiii au făcut față cu brio.

Au urmat 5 ture la tiroliana mică și apoi escalada în „Copacul maimuțelor” (singurul din România). Escalada pe copac s-a realizat cu ajutorul prizelor speciale. Escaladarea copacului este asistată de un trainer, iar înălțimea maximă până la care se poate urca este de 15 metri, coborârea realizându-se în rapel. Pentru această activitate este nevoie de forță în brațe și picioare. Cel mai curajos dintre elevii clasei pregătitoare a ajuns chiar în vârful copacului.

Într-o altă zonă a parcului am desfășurat alte activități: tir cu pușca de paintball și jocul „Cercurile olimpice”. Chiar dacă au ținut pentru prima oară în mână o pușcă, mulți dintre copii au nimerit măcar o dată țintele. Jocul „Cercurile olimpice” necesită coordonare și muncă în echipă. Pe jos sunt așezate cercuri mari unul lângă altul. Copiii sunt legați unul de altul în zona gleznelor și trebuie să parcurgă toate cercurile, mergând lateral. Dacă unul dintre ei cade, jocul se reia de la capăt. Este nevoie de multă atenție, întrucât întregul grup trebuie să-și coordoneze mișcările.

Următoarea oprire a fost la Casa Memorială George Enescu. „Cunoscută și sub numele de *Vila Luminiș* clădirea este realizată într-un stil autentic românesc, fiind folosită de George Enescu ca loc de odihnă după numeroasele sale concerte, cât și ca loc de inspirație pentru o parte semnificativă a creației sale. Maestrul a locuit aici timp de 20 de ani. Este structurată pe trei caturi și adapostește un patrimoniu deosebit de valoros, particularitatea ei rezultând din îmbinarea elementului românesc cu piese orientale diverse și un mobilier predominând stilul Biedermayer. Aici se pot admira atât pianul ce i-a aparținut lui Enescu, un Ibach, făcut la Lausanne, cât și materialele documentare ce țin de viața și activitatea acestuia. În anul 1990, vila

Luminiș intra într-un proiect de renovare, restaurare și conservare a obiectelor, iar în 1995, cu ocazia festivalului „George Enescu” și la dorința marelui violonist Yehudi Menuhin, devine casă memorială.” (5)

După vizitarea muzeului, în sala de audiții, ghidul muzeului ne-a povestit despre începuturile muzicale ale marelui compozitor, primul „profesor” fiindu-i lăutarul din satul natal, Liveni, despre prima sa „operă” compusă de la vârsta de 5 ani intitulată „Pământul românesc”, despre traseul muzical și de viață până la moartea sa, la vârsta de 74 de ani la Paris. După ce am aflat toate aceste informații am auzit un fragment din una dintre minunatele compoziții ale celui care spunea că și-a slujit patria cu armele sale: pana, vioara și bagheta.

La final, am luat cu noi câteva amintiri: cărți, vederi, semne de carte, cutiuțe muzicale.

Cu muzica în suflet, am poposit în Gara din Sinaia, unde se află Muzeul Trenulețelor. Expoziția a fost deschisă în anul 2009, datorită fiicei unui italian, Alberto Drera, un italian pasionat de obiecte în miniatură, stabilit la Sinaia care a donat toate piesele în miniatură realizate de tatăl său Gării din Sinaia, îndeplinind astfel dorința acestuia. Copii și adulți deopotrivă, ne-am bucurat de minunatele exponate. *Expoziția însumează 300 m de linie de cale ferată, 150 de vagoane și 70 de locomotive.*

Muzeul cuprinde o mulțime de trenulețe ce trec prin tuneluri sau gări, reproduse la scară redusă după modele elvețiene și italienești, oameni care așteaptă pe peron, case, poduri și viaducte, mașini de pompieri care sting un incendiu, șantier, oameni care muncesc la câmp, pescuiesc, telescaune, o nuntă și o înmormântare, etc. Pe lângă trenulețe și oamenii sunt în mișcare.

Muzeul este construit pe secțiuni distincte, marcând fiecare câte un anotimp. Toate par localități și peisaje reale, în care viața decurge normal, conform rutinei zilnice.

Pentru copii sunt create două spații speciale de joacă, cu piese Lego din plastic sau lemn, unde copii pot crea jucării diverse și unde s-ar juca la nesfârșit. Adulții se pot relaxa la cafeaua din incinta Muzeului.

La ieșirea din clădirea muzeului poate fi admirată mașina-drezină a Anei Pauker, un Mercedes căruia i-au fost montate roți speciale de tren și o locomotivă veche.

Ultima oprire a fost în parcul din centrul orașului Sinaia. Deși adulții erau foarte obosiți, copiii încă aveau energie: s-au dat în leagăne, balansoare, tobogane.

La finalul excursiei deja o plănuiam pe următoarea. Impresiile și amintirile cu care au rămas sunt extraordinare!

Bibliografie

1. <http://blogdecalatorii.ro/muzeul-trenuletelor-din-sinaia-amintiri-de-depanat-cu-cei-dragi/>
2. <http://jurnalul.ro/timp-liber/calatorii/muzeul-trenuletelor-sinaia-728347.html>
3. <http://jwescapade.ro/>
4. http://www.georgeenescu.ro/sectiile-muzeului_doc_25_casa-memoriala-george-enescu-sinaia_pg_0.htm
<http://www.skytrip.ro/casa-memoriala-george-enescu-de-la-sinaia-din-judetul-prahova-ob-1620.html>

Stimularea creativității elevilor prin proiecte de parteneriat

Prof. DOBRE - MILCU Cristiana, Școala Gimnazială Grojdibodu, Județ Olt

Motto
„Sensul existenței și datoria fiecărui om este creația”
Mircea Eliade

Creativitatea este o capacitate general umană. Sub o formă latentă, virtuală, în grade și proporții diferite, ea se găsește la fiecare individ. Procesul creativ este un proces complex, continuu, dinamic, efervescent, laborios, care necesită multiple și variate mecanisme operaționale, energetice și de autoreglaj.

Școala reprezintă principalul factor care poate contribui decisiv la valorificarea creativității potențiale a elevilor, la stimularea înclințiilor lor creative și la educarea creativității. Manifestările creative, mai mult sau mai puțin relevante, existente înaintea intrării copilului în vârsta școlarității, sunt dirijate și valorificate într-o anumită măsură în familie și în grădiniță, urmând ca în școală să se accentueze procesul de depistare, stimulare și formare a aptitudinilor creatoare la elevi.

În etapa actuală, pentru realizarea unui învățământ formativ, fiecare cadru didactic trebuie să conștientizeze că este nevoie de un mediu școlar stimulat. Acesta este creat de profesori ce permit libera exprimare a ideilor, chiar contrare, care stimulează munca independentă, sunt capabili să stabilească o relație democratică cu elevii ce nu se bazează pe teamă, constrângere, pe ironie, dar nici pe stilul „laissez-faire”.

În egală măsură, și dascălul trebuie să învețe să fie creativ în activitatea didactică. Dacă nu face el însuși dovada creativității, îi va fi foarte greu să dezvolte această caracteristică la elevi. Aceștia trebuie învățați cum să formuleze o întrebare, să se „joace” cu ea, s-o reformuleze, să-și asume rolul de investigator.

Este nevoie așadar de un nou tip de învățare și anume, învățarea creativă, o formă specială a învățării școlare. Activitatea creatoare presupune dezvoltarea tuturor proceselor intelectuale: spiritul de observație, memoria, imaginația, gândirea.

Învățarea creativă, fiind un complex atitudinal, se distribuie în mod diferențiat de la copil la copil, de la o grupă de vârstă la altă, pe o gamă largă de variabile. Ceea ce trebuie să reținem, pentru munca noastră la catedră, este că nu există copil dezvoltat normal intelectual să nu fie înzestrat cu aceste capacități într-o măsură mai mare sau mai mică, și că aceste capacități să nu poată fi restructurate funcțional sau optimizate pe calea unei influențe educaționale corespunzătoare.

Factorii inhibitori ai creativității în școală

Sistemul educațional autohton nu numai că nu încurajează, ci frecvent inhibă activitățile creatoare ale elevilor în clasă, prin cultivarea unui comportament stereotip.

Școala nu trebuie să se limiteze doar la a transmite cunoștințe și a-i face pe elevi să evite eșecul școlar, ci trebuie să-și asume și rolul de a-i ajuta pe elevi să-și descopere propriile potențialități.

Pornind de la o succesiune de observații realizate în cadrul școlii au fost identificați o serie de factori cu efect inhibitoriu asupra comportamentului creativ al elevilor.

Prima categorie de factori circumscrie anumite caracteristici ale elevilor:

- ♦ intoleranța față de opiniile colegilor, în scopul atenuării acestei tendințe; este necesar să-i ajutăm pe elevi să-și dezvolte toleranța pentru nou, unic și chiar pentru ideile bizare;
- ♦ percepția de sine devalorizantă, cuprinsă adesea în afirmațiile de genul: „Nu sunt o persoană creativă”, „Nu am făcut niciodată nimic deosebit”; încurajându-i pe elevi să-și reconsidere aceste autoevaluări negative recurgând la alternative de genul: „Sunt original”, „Nu-mi pasă ceea ce gândesc alții despre modul cum văd eu lucrurile”, va duce la creșterea nivelului de creativitate al elevilor;
- ♦ frica de ridicol are un efect paralizant; din dorința de a nu face greșeli, de a nu expune, de a nu fi criticați, unii elevi preferă să nu acționeze, să stea în umbră;
- ♦ conformismul, dorința de a se ajusta valorilor și reprezentărilor celorlalți: colegi, profesori sau prieteni;
- ♦ tendința de a interpreta orice structură ca fiind închisă. Această tendință rezultă frecvent din modul de prezentare al materialului didactic de către profesor. Acest material comportă frecvent un caracter static și suficient, nu invită și uneori nici nu permite interpretări sau interogații.

Alți factori inhibitori ai creativității țin de profesor:

- anumite modele comportamentale ale profesorului cum ar fi sancționarea îndrăznelii de a pune întrebări incomode, accentul exagerat pus în clasa pe competiție sau pe cooperare, critica prematură;
- utilizarea de către profesor a unor „fraze ucigașe” de genul „asta nu e logic”, „cine știe răspunsul corect”;
- accentul pus în școală pe reproducere, neaprecierea suficientă a originalității;
- profesori ce inoculează elevilor necesitatea lucrului sigur, indubitabil prin obiceiul de a insista până când obțin răspunsul anticipat de ei, în formă dorită.

Educația tehnologică mai mult ca oricare disciplină de învățământ are sarcina de a dezvolta la elevi gândirea divergentă, flexibilitatea, capacitatea de a combina și recombina cunoștințele acumulate, potrivit unei situații noi, capacitatea de a sesiza problemele și de a găsi soluția cea mai adecvată pentru rezolvarea lor.

Lecțiile de educație tehnologică constituie un bun prilej de aplicare practică a cunoștințelor însușite la alte obiecte de studiu, de îmbogățire, aprofundare și consolidare a acestora. Faptul că în cadrul activităților practice elevii vin în contact direct cu bogăția de forme și culori a obiectelor pe care ei singuri le realizează îi face să nu rămână simpli admiratori pasivi ai acestora, ci să aibă o atitudine creatoare să-i educe gustul pentru frumos.

Rezultă că folosirea strategiilor ce dezvoltă gândirea creatoare, în predarea disciplinei educație tehnologică este o necesitate ce se impune pentru a putea atinge scopul acestei pregătiri.

Există un gup de metode didactice prin care elevii sunt stimulați să efectueze activități practice. În acest caz se pot diferenția două variante de instruire: efectuarea de lucrări practice (exerciții de desen, confecționarea de produse, executarea de lucrări experimentale, etc.) și observarea unor procese specifice fiecărui modul.

Abilitățile formate în cadrul orelor de curs (spiritul practic aplicativ, manualitatea, mobilitatea degetelor îmbinate cu imaginația, fantezia, creativitatea, simțul estetic), își găsesc aplicarea în diverse activități de realizare a unor produse utile în viața cotidiană, menite să îndeplinească un rol utilitar, dar să satisfacă și nevoia de frumos.

Elevii își dezvoltă astfel capacitatea creativă, gândirea productivă, spiritul de observație, flexibilitatea în a descoperi oportunitățile pe care le oferă materialele din mediul înconjurător. Ei analizează, sistematizează și sintetizează, descoperă posibilități de îmbinare și asociere, rezolvând aplicabilitatea practică cu suplețe, într-un spirit inventiv, pe fondul unui comportament adecvat de asumare a independenței și răspunderii. Folosind materiale din mediul înconjurător, precum capace, cutii, paiete, scoici, lemn, conuri de brad, ghinde, polistiren, materii prime și

materiale textile, pietre decorative, carton, elevii pot realiza decoruri deosebite, costume, afișe, felicitări pentru diverse ocazii, ornamente, obiecte specifice pentru diverse sărbători, jucării, cadouri originale.

În orele fertile care dezvoltă deprinderile de natură aplicativă, elevii își valorifică sensibilitatea, își afirmă personalitatea, scopul practic se contopește cu bucuria de a crea, își dezvoltă însă concomitent și o exigență sporită cu ei înșiși în vederea prețuirii frumosului.

Tehnica colajului cuprinde variate materiale: fragmente de hârtie, piele, textile lemn, sticlă. Folosirea acestei tehnici oferă posibilitatea aprecierii materialelor din natură; prin valoarea lor cromatică, oferă posibilitatea căutării, alegerii culorilor și încercării diferitelor soluții compoziționale, constituie experiențe noi care să permită descoperirea altor factori care acționează în utilizarea culorii. Lucrând cu aceste materiale elevii au ocazia de a cunoaște mai bine structura și calitățile materialelor folosite. Lucrările se pot realiza prin îmbinarea culorilor din desen cu materiale din natură, dezvoltând copiilor atenția, răbdarea, spiritul de observație, gustul estetic și fantezia.

Activitățile sunt orientate spre lucrul independent, individual dar și pe grupuri, încurajând inițiativa și stimulând creativitatea, spre formarea unei atitudini responsabile pentru soluțiile găsite la probleme diverse.

Creativitatea implică aducerea unui element de noutate și este punctul de plecare a inovării. În acest context am coordonat antrenarea elevilor claselor a I - IV de la Școala Gimnazială Grojdibodu într-un proiect de parteneriat cu Școala Gimnazială Gura Padinii, privind abordarea practică a disciplinei „Educație tehnologică”, eliminându-se riscul unei teoretizări excesive și pregătirea elevilor pentru cariera profesională.

Acest parteneriat a apărut ca urmare a necesității extinderii abilităților creatoare și pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoașterii și a inovației.

Prin activitățile de parteneriat achizițiile de învățare ale elevilor vizează prioritar formarea de abilități de gândire critică și de abilități practice.

Dintre proiectele realizate cu elevii voi aminti câteva de larg interes:

1. Proiectul „Marea Neagră - marea noastră” se derulează în domeniul cultural, artistic, științific având ca tematică o diversitate de genuri: muzică, colaj, pictură, referate și proiecte ale elevilor;

2. Proiectul „Un mediu curat - esența supraviețuirii și progresului” pe teme ecologice în colaborare cu Școala Gura Padinii; finalitate: afișe ecologice, poezii, comunicări științifice. Manifestarea „Frumusețe și magie florală” – domeniu cultural, artistic și științific; finalități: expoziții în școală, referate și proiecte ale elevilor;

Rezultate ale activității de parteneriat:

- Elevilor li s-au format competențe de observare, de analiză și aplicative în desfășurarea de activități practice (execuția practică a unor produse conform fișei tehnologice: desenează, măsoară, trasează, taie, asamblează diferite materiale);

- Îmbunătățirea performanțelor și învățare continuă prin:

- evaluare-autoevaluare și solicitare de feed-back (evaluarea calității produselor realizate);

- specializare prin aprofundarea cunoștințelor existente;

- deschidere prin învățarea continuă a unor elemente noi;

- Realizarea unor expoziții în școală: „Gingașia naturii”, „Frumusețe și magie florală” pe baza colajelor realizate de elevi;

Printre elementele metodologice ale demersului didactic s-a avut în vedere sensibilizarea elevilor și crearea unei situații de receptivitate, care prin implicarea personală într-o operație tehnologică provoacă nu numai o acțiune a opiniilor, ci și o activitate personală intensă și deci, efectul căutat: activizarea. Sensibilizarea este rezultatul legării capacităților elevului la situația la care participă, trecerea de la o motivație interioară la o realizare superioară. Prin realizarea

lucrărilor practice, prezentate în școală, am promovat cunoașterea procedurală, centrată pe „a ști să faci”, cu o utilitate vizibilă, încurajând acțiunea fizică, adică un mod natural de a învăța.

Angajarea personală în realizarea activităților de parteneriat are ca rezultat implicarea elevului în propria formare prin dezvoltarea nevoilor de afirmare existente în fiecare individ, percepția clară a scopului, prestigiul sau valoarea activității de învățare. Astfel elevii învață din propria experiență și facilitează învățarea pentru alții prin acordarea feed-back-ului.

Obiectul cunoașterii este tangibil, este aproape de elev, este chiar în mâna lui permițând elevului să facă legături cu ceea ce a văzut, a simțit și a apreciat.

Sarcinile de lucru cer mult timp, devenind obiect al preocupărilor extrașcolare sau prelungindu-se în timpul liber.

Concluzii

Elevii întâmpină lumea și viața fără prejudecăți, prin transferul și asocierea cunostințelor, învață cum să le folosească în diferitele modalități de abordare a realității. Educația tehnologică le oferă din plin acest prilej.

Aparent plină de informații tehnice, greu de digerat la prima vedere, am demonstrat că abordarea creativă a educației tehnologice de către actorii actului didactic profesori - elevi, îi face pe aceștia nu numai să îndrăgească acest obiect de studiu, ci să-l pună pe podiumul preferințelor dintre materiile de studiu.

Aplicând practic principiile și cerințele învățământului creativ, precum și unele metode și procedee de antrenament al componentelor gândirii creatoare am constatat multiple câștiguri în ceea ce privește nivelul de pregătire teoretică, dar mai ales în realizarea practică a unor lucrări.

Prin aplicarea creativă a metodelor prezentate s-a modificat ambianța în clasă prin crearea unei atmosfere stimulative, de colaborare, entuziasm, exprimare liberă a propriilor idei. Rolul meu a fost de moderator, uneori doar de consultant tehnic, organizator, partener în actul educativ. Astfel am resimțit efectiv reconsiderarea informației, de la scop în sine, la mijloc de formare a capacităților, deprinderilor, priceperilor, comportamentelor.

Bibliografie

1. Anuța, Lucia ; Anuța, Partenie, *Cunoașterea și educarea creativității*, Editura Excelsior Art, Timișoara, 2005
2. Lemeni, Gabriela; Anca, Tarău, *Consiliere si Orientare*, Cluj Napoca Editura ASCR, 2004
3. Manea, Elena; *Educație tehnologică. Ghid pentru activitate de învățare și aplicații practice, Caietul elevului*, Editura Casa scriitorilor, Bacău, 2004
4. Mihăescu, L.; *Proiectări didactice și lucrări practice pentru Educație tehnologică cls. V-VIII*, Editura Perfomantica, Iași, 2002
5. Roca, M.; *Specificul activității creatoare*, Revista de Psihologie, București;

Jocul de mișcare - mijloc și formă de realizare a obiectivelor și conținuturilor educației fizice și sportive

*Prof. Bogdan - Costin Enache, Școala Gimnazială „Traian Săvulescu”,
Comuna Izvoarele, județ Prahova*

*Prof. învățământ primar, Raluca Elena Enache, Școala Gimnazială
„Platon Mocanu”, Comuna Drajna de Jos, județ Prahova*

Motto

*„Sportul trebuie să urmărească, să formeze oameni
care caută frica pentru a o domina, oboseala pentru
a o învinge, greutatea pentru a le depăși”*

Pierre De Coubertin

În sistemul de învățământ preuniversitar se acordă puțină atenție jocurilor de mișcare ca mijloace și formă a realizării obiectivelor și conținuturilor educației fizice și sportive. Aceasta se explică prin faptul că învățătorii sau profesorii de specialitate își concentrează atenția asupra realizării conținuturilor programei, prin activități de învățare prevăzute de aceasta sau prin utilizarea unor sisteme de acționare personalizate (algoritmi ai învățării), în care jocurile ocupă un loc destul de precar, deseori inexistent.

“Atractivitatea lecției reprezintă “cheia” eficienței acesteia. De modul în care se izbutește realizarea acestui aspect depinde interesul și participarea efectivă, conștientă și activă a elevilor, aceștia dăruindu-se cu întreaga lor disponibilitate psihică și fizică pentru activitatea programată. Atractivitatea exercițiilor se poate realiza prin conținutul acestora sau prin asigurarea permanentă a spiritului de autodepășire și întrecere pe fondul unui climat plăcut, recreativ, realizat cu precădere prin întreceri și jocuri de mișcare cu caracter acrobatic”. (Eugeniu Scarlat, p.15).

Pornind de la ideea că jocurile prin caracterul lor dinamic, prin posibilitatea participării unui număr mare de elevi, atât fete cât și băieți, într-un spațiu restrâns (sală de clasă, hol, etc.), trebuie să ocupe neapărat un loc important în sistemul mijloacelor care se aplică în lecțiile de educație fizică și nu numai.

Prin joc se dezvoltă pe “nesimțite” viteza de reacție, rezistența la efort, viteza de execuție, forța musculară, îndemânarea, mobilitatea, coordonarea, echilibrul, etc., cât și curajul, hotărârea, perseverența, încrederea în sine, comportarea disciplinată, calități necesare fiecărui individ.

Jocul bine conceput este capabil să mobilizeze toate forțele, să mențină treaz interesul copiilor, să atingă maximul de eficiență și poate fi și un mijloc de deconectare psihică.

Jocurile în care rolul mișcărilor este clar exprimat poartă, în general, denumirea convențională de „*jocuri de mișcare*” (*dinamice*).

Jocul de mișcare este o variantă a activității de joc. Baza ei o constituie diferitele acțiuni motrice active, motivate de un subiect (temă, idee) și parțial îngrădite de reguli. Totodată, ele urmăresc învingerea, în condiții mereu schimbătoare ale mediului de joc, a diferitelor dificultăți sau obstacole ivite în calea atingerii scopului propus.

Jocurile de mișcare, în comparație cu alte exerciții fizice prezintă avantajul participării unui număr mare de copii, într-un spațiu restrâns și al angrenării în egală măsură a băieților și fetelor în cadrul unor grupe mixte.

Ele includ o mare varietate de mișcări, executate în diferite poziții, în condiții care se schimbă neîncetat, cu solicitare musculară diferită. Ele satisfac nevoia de mișcare, întrețin funcțiile organice, ascut simțurile, dezvoltă sociabilitatea, îi obișnuiesc pe copii să ia decizii rapide și să fie răspunzători pentru acțiunile lor.

În jocuri există perioade de odihnă care le permit participanților să facă față cu mai multă ușurință eforturilor, ceea ce influențează pozitiv starea generală a organismului.

Caracteristica jocului de mișcare este organizarea acțiunilor participanților, care să le permită o largă inițiativă creatoare în alegerea mijloacelor pentru atingerea scopului propus.

Jocul de mișcare se deosebește de celelalte mijloace ale educației fizice prin **particularitățile sale specifice** și anume:

- permit manifestarea complexă și favorizează dezvoltarea simultană a deprinderilor motrice de bază sau specifice, a calităților motrice, precum și a însușirilor și deprinderilor moral - volitive;

- jocului îi este specifică activitatea în colectiv, ce presupune cooperare, colaborare cu partenerii de joc, armonizarea intereselor, a motivelor, acțiunilor și eforturilor personale cu ale colectivului, acceptarea și recunoașterea liderului, asumarea unor responsabilități, atitudine critică și autocritică;

- jocul de mișcare permite manifestarea inițiativei și independenței în acțiuni;

- au ca element caracteristic de desfășurare întrecerea, competitivitatea, care impun existența unui fond de deprinderi și calități motrice temeinic consolidate;

- jocurile nu permit o dozare precisă și nici reglementare strictă a execuțiilor tehnice.

În cadrul activităților de educație fizică, jocul de mișcare are următoarele sarcini:

- ♦ dezvoltarea fizică generală și întărirea sănătății;

- ♦ formarea unor cunoștințe utile, prin lărgirea reprezentărilor despre lume;

- ♦ dezvoltarea spiritului de echipă și a calităților morale și de voință.

- ♦ formarea și perfecționarea deprinderilor motrice de bază, aplicative și specifice ramurilor sportive;

- ♦ dezvoltarea calităților motrice de bază;

- ♦ formarea și dezvoltarea calităților psihice (colectivismul, inițiativa, stăpânirea de sine, răspunderea personală, perseverența, curajul etc.).

Pentru a contribui cât mai eficient la realizarea obiectivelor educației fizice,

jocurile de mișcare pot fi organizate și desfășurate în forme variate. Folosirea lor în activitate este utilă, numai atunci când conțin acțiuni care conduc la realizarea anumitor obiective instructiv – educative. Pentru captarea interesului copiilor, se recomandă folosirea acelor variante care îmbogățesc și complică conținutul jocului.

Metodologia folosirii jocurilor de mișcare

Pentru ca jocul de mișcare să contribuie la îndeplinirea sarcinilor educației fizice este necesar să fie ales cu discernământ, ținându-se seama de anumite cerințe de bază. Această alegere condiționează influențarea pozitivă sub toate aspectele asupra subiecților.

Astfel, alegerea jocului se va face în funcție de: sarcinile pe care vrem să le realizăm; locul jocului în lecția de educație fizică, și anume în care parte a acesteia se va folosi; vârsta jucătorilor și particularitățile morfo - funcționale și psihice; nivelul dezvoltării și pregătirii fizice, starea de sănătate; particularitățile de sex (dacă este cazul); condițiile materiale privind locul de desfășurare și inventarul de materiale de care dispunem; de condițiile atmosferice, dacă se lucrează în aer liber etc.

Respectând aceste cerințe, alegerea jocului ar trebui să asigure accesibilitatea lui și, în același timp, trebuie să trezească interesul practicanților.

Jocul trebuie, de asemenea, să corespundă nivelului mediu de pregătire fizică și psihică a colectivului cu care se lucrează. În ceea ce privește metodică organizării colectivului de joc, un rol important îl are formarea echipelor. Pentru ca acțiunile de joc să realizeze efectele instructiv-educative propuse este necesar ca profesorul să se preocupe și de buna organizare a colectivului.

Prin organizarea colectivului se înțelege asigurarea formațiilor care vor desfășura jocul. Astfel, în cazul în care jocul ales necesită împărțirea colectivului pe echipe, o bună organizare presupune respectarea următoarelor cerințe: echipele să fie egale ca număr; să fie egale ca valoare biometrică, să fie egale sub aspectul bagajului de deprinderi motrice.

Cerințe privind conducerea jocului de către profesor:

- Jocul de mișcare folosit ca mijloc al educației fizice exercită, așa cum s-a mai arătat, și o influență asupra caracterului și personalității subiecților.

- Rolul profesorului în joc este deosebit de important, astfel că se impun anumite cerințe pe care acesta trebuie să le aibă în vedere, și anume:

- în primul rând, profesorul trebuie să urmărească atent desfășurarea jocului pentru a putea observa corectitudinea execuției elevilor și respectarea regulilor;

- observarea atentă permite stabilirea greșelilor care vor trebui corectate ulterior;

- urmărirea desfășurării jocului îi creează condiții profesorului pentru cunoașterea mai completă a comportării și particularităților de manifestare ale elevilor. Astfel va observa, de exemplu: dacă jucătorii participă cinstit la joc, fără tendință de a fura sau a împiedica adversarul; dacă luptă pentru victoria comună sau au manifestări de vedetism; dacă manifestă inițiativă; dacă se ajută între ei; dacă au curajul răspunderii pentru faptele lor.

În conducerea jocului profesorul trebuie să țină seama de anumite recomandări, și anume: să fie imparțial în stabilirea rezultatelor; să fie atent și preocupat de joc; să folosească tonul potrivit, moderat; la clasele mici să participe chiar la joc alături de copii; să asigure disciplina elevilor în joc.

Folosirea jocurilor de mișcare în alte activități

- ♦ Integrarea jocurilor în lecții și activități la clasele primar (CP – IV)

- ♦ Jocuri folosite în grădiniță

- ♦ Jocuri folosite în activități outdoor

Indicații metodice

- ♦ pentru conducerea jocului profesorul poate folosi ca semnale: fluierul, bătaia din palme sau cuvântul. În cazul folosirii fluierului nu trebuie să se exagereze intensitatea sonoră a acestuia pentru a nu obosi și irita participanții;

- ♦ asigurarea disciplinei în joc nu înseamnă încătușarea manifestărilor de entuziasm.

Profesorul trebuie să permită participarea afectivă la joc și manifestarea sentimentelor, dar, în același timp, va evita exagerările în acest sens.

Analiza jocului va cuprinde: aprecieri privind realizarea de ansamblu a jocului; evidențierea manifestărilor pozitive și negative; evidențierea, prin nominalizarea elevilor care s-au comportat corespunzător sau necorespunzător; momentul de analiză nu trebuie să lipsească deoarece acesta ar duce la scăderea valorii educative a jocului.

În concluzie, jocul de mișcare reprezintă un concept complex, multidimensional. Ca formă a activității ludice, jocul se constituie în preocuparea fundamentală care oferă prilejul de manifestare și afirmare a personalității.

Activitate specifică vârstei copilăriei, jocul de mișcare are o dimensiune universală (determinată de procesul obiectiv al dezvoltării) și permanentă, cu mobilitate pe scara vârstelor. Debutând cu forma elementară senzorio-motrică, trecând de la jocul simplu al preșcolarului, evoluând la jocul complex al copilului de vârstă școlară, jocul de mișcare devine elevat, standardizat în forma jocului sportiv. De-a lungul vieții, fiecare etapă are un corespondent ludic, al cărei preponderență o determină evoluția bio - psiho - motrică și socială.

Cu valoare ludică, de muncă, de realitate sau de fantezie, cu implicații formative în planul dezvoltării personalității pe multiple planuri, jocul de mișcare se raportează la o importantă dimensiune polivalentă.

Eficiența jocurilor de mișcare constă în gradul de realizare a scopului propus, de nivelul răspunsurilor motrice efectuate de jucători.

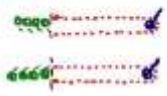

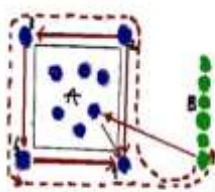
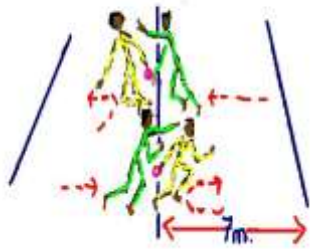
Procesul de feedback al jocului este instrumentul care, prin cantitatea și precizia mesajelor oferă imediat informații despre nivelul îndeplinirii sarcinilor motrice. În jocul de mișcare funcționează feedbackul intrinsec (D. Sidentop, 1984), pe care îl realizează însuși jucătorul ca urmare a participării sale (având ca sarcină motrică de joc, de exemplu, aruncarea la o țintă fixă). Mesajele recepționate de conducătorul jocului de la ceilalți participanți la joc, reprezentate prin feedbackul extrinsec și concretizate în observații și analize ale execuțiilor constituie feedbackul corectiv, operativ, prin care se reglează funcționalitatea jocului.

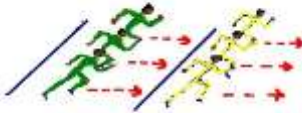
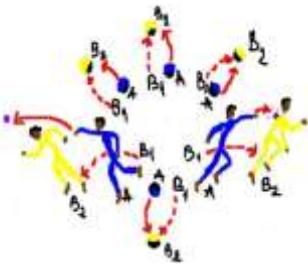
Valoarea multidimensională a jocului de mișcare îl recomandă ca fiind unul dintre cele mai eficiente mijloace ale educației fizice.

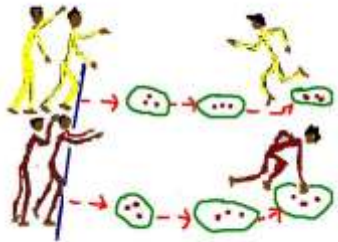

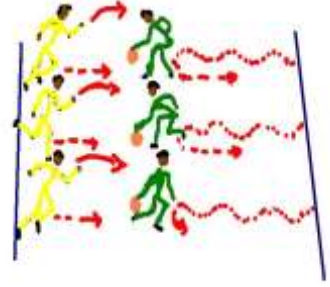
Datorită multitudinii efectelor în plan formativ, jocurile de mișcare sunt utilizate în toate formele organizate ale educației fizice în școală: în lecția de educație fizică, în timpul liber al elevilor (activități sportive, activități turistice).

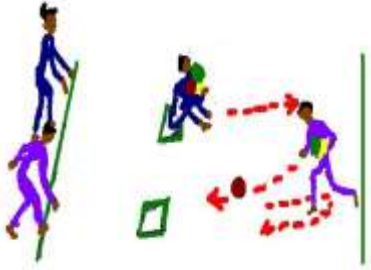

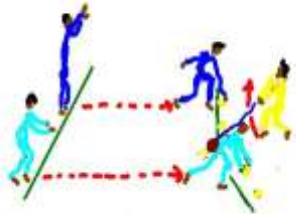
Utilizate ca mijloace ale educației fizice, jocurile de mișcare vizează influențarea personalității umane, urmărind atingerea unor obiective specifice acestei activități.

Exemple de jocuri de mișcare pentru dezvoltarea calității motrice viteza

DESCRIERE	REPREZENTARE GRAFICĂ
„TOȚI DEODATĂ” Jucătorii organizați pe mai multe grupe, în formație de șir, având câte un obstacol în față la 7 – 8 metri distanță, la semnal sonor, grupele cu toți componenții deodată, aleargă, ocolesc obstacolul și revin pe vechiul loc. Grupele care se aliniază mai repede câștigă întrecerea	
„CINE-I MAI RAPID” Jucătorii dispuși în două echipe A și B, pe două linii, față în față, elevii se deplasează unii spre ceilalți prin joc de glezne sau alergare ușoară. La un moment dat, profesorul strigă numele uneia din echipe; aceasta se întoarce stânga-împrejur și aleargă spre linia de plecare, în timp ce cealaltă echipă încearcă să-i prindă. După înregistrarea elevilor prinși, jocul se reia. Urmărirea este permisă numai până la linia fiecărei echipe. Câștigă echipa care prinde mai mulți adversari.	
„MINGEA IUTE” Jucătorii echipei A se dispun pe un teren de 9/9m, având în fiecare colț al acestui teren câte un cerc desenat pe sol. În fiecare cerc se află câte un jucător din echipa „A”. Jucătorii echipei „B” se așează în coloană câte unul în fața cercului, din partea stângă, primul elev având o minge de volei. La semnal, acest jucător, pasează mingea în terenul echipei A și aleargă spre dreapta împreună cu toți jucătorii din echipa B în jurul acestuia, până revin la locul inițial. În același timp, jucătorii echipei A prind mingea, o aruncă la jucătorul propriu din cercul 1, apoi la cercul 2, 3, 4 și din nou la 1. Dacă mingea ajunge la cercul 1, înainte ca echipa B să se replieze pe locul ei de plecare, în forma inițială, echipa A câștigă jocul, dacă nu, îl pierde.	
„VÂNĂTOAREA ÎN DOI” Jucătorii sunt așezați pe două linii, față în față, între fiecare pereche se află un obiect mic. Cei doi jucători încearcă să ia obiectul și să fugă cu el până la o linie de salvare, trasată la 7 – 8 metri înapoia fiecărui jucător. Jucătorul fără obiect îl urmărește pe cel care-l deține cu scopul de al atinge cu mâna înainte ca acesta să ajungă la linia de salvare câștigând astfel un punct. Dacă nu, reușește cel care a luat obiectul câștigă el un punct, după care jocul se reia din poziția inițială. Profesorul va indica elevilor să nu se grăbească cu luarea obiectului și pentru derutarea adversarului să folosească cât mai multe fente.	

DESCRIERE	REPREZENTARE GRAFICĂ
„CINE AJUNGE PRIMUL?” Jucătorii sunt așezați în formație de cerc la distanța de 2 metri unul de celălalt; un altul aleargă în jurul cercului și, la un moment dat, lovește cu mâna pe unul din jucători; cel atins iese din cerc și aleargă în sens invers; cine ajunge primul la locul rămas liber câștigă, iar celălalt continuă jocul în același mod.	
„ȘTAFETA CU STOP” Colectivul de elevi, grupat în mai multe echipe, execută întreceri sub formă de ștafetă, traseul cuprinzând diferite exerciții, ca: rostogoliri, sărituri, escaladări, etc. Pe parcursul efectuării traseului, profesorul pronunță cuvântul „STOP” sau fluieră scurt. La acest semnal, toți elevii care se întrec se opresc nemișcați în poziția în care au fost surprinși de comandă, la un nou fluier întrecerea continuă. Profesorul poate comanda de mai multe ori „stop” și nu de fiecare dată în aceleași moment, fapt ce va determina pe elevi să-și sporească concentrarea atenției.	
„VÂNĂTORUL ȘI IEPURI” Jucătorii se prind de mâini și se așează pe o linie de plecare. La 3 - 4 metri, în fața lor, se găsește un alt jucător așezat cu spatele la aceștia - vânătorul. El se deplasează înainte în diferite moduri: alergare, sărituri, etc., iar cei dinapoia lui sunt obligați să execute la fel, și în același ritm. În momentul în care conducătorul jocului a fluierat, vânătorul se întoarce și caută să prindă un iepure. Pentru a nu fi prinși, elevii care se țineau de mâini (iepurii) își dau drumul, se întorc și fug spre linia de la care au plecat, loc unde urmărirea încetează. La reluarea jocului, cei prinși devin vânători și jocul continuă	
„OGARII ȘI IEPURI” Jucătorii sunt împărțiți în două echipe A și B și se așează pe două linii una după alta la distanță de 3 metri; la semnal, ambele echipe execută alergare de viteză; echipa din spate căutând să atingă cu mâna echipa din față, fiecare jucător care atinge un adversar aduce un punct pentru echipa sa. La reluare, rolurile se schimbă.	
„LA VÂNĂTOARE” Elevii împărțiți în două echipe egale se așează intercalați într-un cerc. Toți jucătorii unei echipe au câte o minge. La semnalul profesorului, cei care au mingile le aruncă în sus și fug spre exterior, în timp ce echipa adversă caută să prindă mingile și să arunce după ei pentru a-i lovi. După mai multe încercări, rolurile se schimbă. Câștigă echipa care la sfârșitul jocului a lovit mai mulți elevi adversari.	

DESCRIERE	REPREZENTARE GRAFICĂ
„MINGEA FUGE” Elevii se dispun, în formă de cerc, alternativ în două echipe A și B, iar un elev din echipa A are mingea. În dreptul acestui elev, în exteriorul cercului, se află altul din echipa B. La semnal, elevul cu mingea o pasează spre dreapta din 2 în 2 la coechipieri, în timp ce elevul echipei B din exterior aleargă ocolind cercul. Cine ajunge mai repede la locul de începere a jocului (mingea sau elevul) câștigă un punct pentru echipa sa și jocul se reia schimbând rolurile între cele două echipe.	
„CULESUL RECOLTEI” Elevii sunt împărțiți pe grupe, în coloană câte unul; în fața fiecărei grupe se desenează mai multe cerculețe dispuse în zig-zag sau sub alte forme. Primul, din fiecare grupă ține în mâini mai multe pietricele: la semnalul de începere a jocului, aleargă și plasează în fiecare cerculeț câte 3 pietricele, după care se întoarce la șir, atingând cu mâna pe următorul elev; acesta aleargă și culege din cerculețe recolta de pietricele, ș.a.m.d. Acest joc se poate complica pentru elevii mai mari prin indicarea unor sarcini după așezarea pietricelelor. Câștigă echipa care termină prima.	
„BARZA ȘCHOIAPĂ” Elevii, împărțiți în mai multe grupe, își scot câte un „adidas” și-l așează într-un cerc central, la 7 – 8 metri distanță de grupe; la semnal, primii din fiecare grupă sar într-un picior până la grămada cu pantofi, își caută pantoful, se încălță și aleargă la grupă, atingând cu mâna pe următorul, care procedează la fel. Grupa care termină prima câștigă întrecerea.	
„VÂNĂTORII ȘI VULPILE” Elevii, împărțiți în două echipe se dispun pe două linii, față în față, la 20 metri distanță una de cealaltă. Una din echipe are pentru fiecare elev câte o minge. La semnalul profesorului, cel din echipa cu mingi aleargă în dribbling spre linia din față. La fluier, aceștia așează ușor mingiile pe sol, se întorc și aleargă spre locul inițial, în timp ce elevii din echipa adversă aleargă, iau mingile și aruncă după elevii care fug, încercând să-i lovească. Variantă: dacă profesorul nu fluieră pentru ca elevii să lase mingea jos, ei continuă dribblingul, ocolesc elevul din față și se întorc spre locul de unde au plecat. Profesorul poate fluiera însă pentru a se lăsa mingea jos după ce a fost ocolit partenerul. După câteva execuții mingiile trec la cealaltă echipă și jocul continuă. În final câștigă echipa care are mai mulți elevi loviți.	

DESCRIERE	REPREZENTARE GRAFICĂ
„ȘTAFETA CU TRANSPORT DE MINGI” Elevii sunt împărțiți pe mai multe grupe, primul jucător din fiecare grupă având câte trei mingi de volei; la semnal, acesta aleargă cu mingiile în brațe, se așează și se ridică de două ori (fără scăpa mingile) pe cele două semne trasate pe sol; ajunși la capătul traseului aceștia aruncă prin rostogolire câte o minge (fiecare la grupa sa), în momentul în care următorul elev din grupă are toate cele trei mingi, el reia întrecerea. Câștigă echipa care termină traseul mai repede.	
„SANTINELA VEGHEAZĂ” Colectivul de elevi se împarte în două echipe așezate pe două linii față în față, la 3 – 4 metri, de o parte și de alta a unui cerc în care sunt așezate 3 - 4 mingi păzite de santinelă. Elevii sunt numerotați din 3 în 3 în ambele echipe. Santinela strigă un număr, de exemplu 3, iar elevii cu numărul 3 din ambele echipe vin la cercul cu mingi, căutând să ia una sau mai multe mingi pentru a le duce la echipa sa. Dacă santinela atinge cu mâna pe cei ce vor să ia mingile, echipa din care face parte jucătorul respectiv este penalizată cu un punct, dacă jucătorul respectiv nu este atins câștigă echipa sa un număr de puncte egal cu mingiile aduse.	
„CIOBANUL ȘI OILE” Elevii pe mai multe grupe, în coloană câte unul, stau cu fața spre o linie pe care se află mai multe mingi („oile”) și un elev („ciobanul”), care are o minge legată cu o sfoară și pe care o plimbă pe deasupra oilor (mingiilor). Primii elevi, din fiecare grupă, se apropie și timp de 15 secunde caută să „fure” o „oaie”, fără a fi atins de „cioban”, după care vin la grupele lor și pornesc următorii, cine reușește să adune mai multe mingi („oi”) pentru grupa sa, prin participarea pe rând a tuturor elevilor, câștigă întrecerea.	

Bibliografie

1. Cerghit, I.; *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică București, 1976
2. Cârstea, Gh.; *Programarea și planificarea în educația fizică și sportivă școlară*, Editura Universul, București, 1993
3. Cârstea, Gh.; *Educație fizică. Teoria și bazele metodicii*, ANEFS, București, 1997
4. Enche, Enache; Marian, Bratu; *Jocuri de mișcare pentru dezvoltarea calităților motrice viteză și forță – Îndrumar PPT*, Activitate metodică CCD Prahova, 2018
5. Enoiu, Răzvan, *Teoria și bazele metodicii educației fizice și sportului*, Editura Omnia Uni - S.A.S.T, Brașov 2000
6. Epuran, M.; *Psihologia educației fizice*, Editura Sport-Turism, București, 1976
7. Firea, E.; *Metodica educației fizice școlare, Volumul I*, IEFS, București, 1984
8. Herivan, M.; *Educația la timpul viitor*, Editura Didactică și Pedagogică București, București, 1976
9. Ionescu, M.; *Lecția între proiect și realizare*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 1982
10. Marolicaru, M.; *Tratarea diferențiată în educația fizică*, Editura Sport-Turism, București, 1986

11. Pehoiu, Constantin; *Jocul - Formă și mijloc de realizare a obiectivelor și conținutului educației fizice școlare*, Editura Cetatea de Scaun, Târgoviște 2004

12. Săvescu, Iulian; *Educația fizică – Ghid orientativ pentru titularizare, definitivat și gradul II*, Editura Aius Printed Craiova, 2009

13. Scalat, Eugeniu, *Lección de Educație Fizică – Metode și mijloace*, Editura Sport - Turism, București 1981

Educația și dezvoltarea durabilă a societății între exigențele prezentului și cele ale viitorului

Prof. FĂNICĂ Daniel, Școala Gimnazială Cândești, Localitatea Cândești, județul Buzău

1. Definierea noțiunii de educație
2. Caracteristicile educației în raport cu societatea
3. Funcțiile educației în raport cu societatea
4. Reforma învățământului și reforma socio-economică

1. Termenul **educație** provine din lat. *educō, educare*, având numeroase sensuri precum: a crește, a îngriji, a hrăni, a înălța, a ridica, iar din perspectivă pedagogică definește un ansamblu de acțiuni proiectat, organizat, coordonat, evaluat, reglat, optimizat după criterii prioritar calitative, o formă de comunicare interumană prin care se transmit, de la o generație la alta, valorile culturii, experiența de producție și comportamentul social. Definită ca acțiune socială și proces, educația constă într-un ansamblu de influențe, exercitate în mod planificat, în cadrul instituțiilor de învățământ pe baza unui sistem de obiective, principii, metode și forme de organizare, folosite în scopul formării omului ca personalitate, capabil să se integreze activ în dinamismul vieții sociale. Educația este, deci, un proces complex, de socializare și individualizare a ființei umane în drumul său spre umanitate.

Ideea unei abordări a educației din perspectiva exigențelor sociale a apărut încă de la sfârșitul secolului al XIX-lea, când a luat naștere pedagogia socială. Aceasta considera că omul se formează în societate și pentru societate. Pedagogul francez, Emile Durkheim, considera faptul social (normele juridice, morale, dogmele religioase, obiceiurile, regulile de comportare) ca ceva exterior indivizilor și care are asupra lor o influență constrângătoare. Astfel sistemul de educație s-a constituit în jurul idealului social, existent într-un anumit moment al evoluției societății. Deși diferite, în cursul istoriei, idealurile sociale au avut un element comun: tendința spre realizarea solidarității sociale.

2. În raport cu societatea determinantă și în care se integrează educația are următoarele caracteristici:

- ♦ este o *realitate socială specială*, continuu cerută și afirmată, o componentă a vieții sociale. Ea răspunde unor cerințe obiective ale societății, asigură legătura între generații, între experiență și progres, conservă societatea, dar și o propulsează, realizează un proces progresiv de socializare, este un factor de dezvoltare socială, prin cadre pregătite. De asemenea, toate elementele educației sunt influențate de către societate și reprezintă o parte a practicii sociale, se desfășoară numai într-un context social, dar presupune și o adaptare optimă la noile cerințe conturate. Ea se realizează prin contribuția variată a tuturor factorilor (formali, informal, nonformali) pentru a asigura trecerea de la trecutul la viitorul dezvoltării societății și indivizilor;
- ♦ are un *caracter istoric și național*, care derivă din evoluția socială a cerințelor, reflectă relațiile speciale între factorii educativi și programele lor formative, condițiile concrete într-un anumit spațiu național și timp istoric;
- ♦ are un *caracter prospectiv*, prin raportare la formarea, dezvoltarea pentru un viitor apropiat de către individ și societate;

- ♦ este orientată către realizarea anumitor finalități derivate din categorii de cerințe sociale (economice, culturale, științifice, tehnologice, sociale, politice, demografice), sub forma idealului, scopurilor, obiectivelor specifice și concrete. În funcție de acestea sunt definite tipurile de curiculă, conținuturile, resursele, strategiile, managementul instituțional și acțional, criteriile de evaluare a nivelului formării;

- ♦ are un *caracter axiologic*, prin raportare la valorile prezente în definirea finalităților, conținuturilor, metodologiilor, criteriilor de evaluare, profilurilor de formare.

3. În raport cu societatea, educația îndeplinește următoarele funcții:

- „asigură realizarea idealului educațional întemeiat pe tradițiile umaniste, pe valorile democrației și pe aspirațiile societății românești și contribuie la păstrarea identității naționale” (Legea învățământului 1999);

- contribuie la conservarea, dar și la dezvoltarea societății, prin transmiterea experiențelor acumulate, prin anticiparea formării educaților, în vederea promovării progresului social, indiferent de domeniu;

- funcția culturală exprimă unul din aspectele esențiale: selectarea, transmiterea, însușirea acumulărilor științifice, culturale ale generațiilor anterioare și deschiderea către crearea de noi cunoștințe, experiențe, modele, produse culturale, instrumente cognitive și aplicative, competențe necesare managementului cultural;

- funcția economică relevă și orientarea educației către pregătirea profesională a indivizilor, integrarea activă și creativă în piața muncii și valorilor profesionale, conform criteriilor specifice, dar și aplicarea principiilor economice la conceperea și realizarea activității educaționale cât mai eficient;

- funcția politică reflectă o altă fațetă a relației educație - societate: pregătirea individului pentru participarea sa activă în viața socială, la organizarea și realizarea unor programe ale grupurilor sociale, ale organizațiilor, la promovarea anumitor relații sociale, a principiilor democrației, la îndeplinirea unor roluri sociale, la echilibrarea relației autoritate - libertate.

Chiar în plan administrativ, deciziile privind organizarea realizării concrete a educației reflectă o anumită politică educațională.

Științele educației trec prin schimbări fundamentale determinate de progresele realizate în diverse domenii de activitate, de crizele numeroase care încearcă societatea contemporană, și de schimbarea continuă a obiectivelor pe care școala este obligată să le realizeze. Nenumărate fenomene sociale exercită o influență continuă asupra procesului de învățământ modificându-i mereu structura, conținutul, metodologia și finalitățile.

Învățământul, la rândul-i, este una din componentele vieții sociale care exercită o influență uneori determinantă asupra celorlalte laturi ale activității sociale. Analizele făcute de-a lungul diverselor aspecte ale învățământului au făcut posibile progrese semnificative în ceea ce privește diversificarea structurii, îmbogățirea conținutului, perfecționarea tehnologiilor, creșterea calității evaluărilor etc.

Cu toate acestea, problema de bază a rămas aceea a pregătirii personalului didactic în pas cu cerințele progresului științelor și cu nevoile și cu așteptările societății. Așa se explică faptul că în acest domeniu asistăm la un ritm aproape regulat de reforme, restructurări, modernizări, perfecționări etc., la intervale relativ egale (circa 10 ani).

O preocupare la fel de importantă a oricărei societăți organizate o constituie dotarea școlilor și punerea lor de acord cu ceea ce oferă progresul material și cultural al epocii respective. Baza materială, cum se spune de obicei, a rămas mereu în urmă, factorii competenți, cei de decizie, întârziind uneori în a considera necesare și utile anumite dotări (materiale, tehnice, didactice etc.), iar organele financiare ezitând în a dirija o parte mai importantă din produsul social spre învățământ. Tezele cu privire la prioritățile învățământului, la dependența

progresului social de pregătire a cadrelor, la eficiența investițiilor pe termen lung în școală au fost argumentate și acceptate abia în epoca modernă.

Contribuția unor factori extrașcolari și a unor organisme internaționale care vizau școala, educația, procesul de învățământ a apărut și ea destul de târziu și de timid (congrese, simpozioane, asociații, organisme nonguvernamentale, instituții internaționale). Nici pregătirile familiei pentru a-și exercita corect funcția educativă și nici organizațiile de tineret n-a putut exercita presiuni sau influențe sensibile asupra dezvoltării învățământului.

Internaționalizarea unor măsuri privind îmbunătățirea activității în sectorul învățământului cunoaște și ea obstacole, mai ales de ordin material - financiar, de natură să întârzie accelerarea procesului de modernizare a învățământului. Contribuția factorilor de mediu (economic, tehnologic, cultural, administrativ, politic) n-au putut fi valorificate corect nici până astăzi, cu toate studiile care au subliniat ponderea acestora în influențarea calității procesului de învățământ.

Recomandările și sugestiile forurilor internaționale (B.I.E., Consiliul rectorilor, a miniștrilor învățământului etc.) rămân adeseori simple deziderate sau aspirații de viitor, ele neputând fi aplicate întocmai din motive foarte diverse: sursele financiare, pregătirea cadrelor etc. Surprinzător este faptul că, deși se recunoaște și se aprobă tezele referitoare la necesitatea susținerii învățământului, diversele regimuri politice întârzie în luarea unor măsuri ferme, realizarea unor reforme care să impulsioneze învățământul. Abia acum se pune problema pregătirii și a unor specialiști internaționali, care în forurile de specialitate să găsească soluții globale și să ofere măsuri și garanții pentru realizarea unor obiective mondiale de natură să contribuie la progresul națiunilor, la o pace universală și la o cultură și civilizație universală.

Încercarea școlii de a se apropia cât mai mult de viață, de a da o pregătire tinerelor generații pe măsura așteptărilor societății, întâmpină o rezistență greu de înlăturat de la început. Anumite forme de lucru, unele stereotipii, tradiții preluate de la înaintași, obișnuințele instalate ușor se opun cu încăpățănare schimbării, restructurării, acceptării noului.

Orice schimbare presupune un efort în plus, o analiză și o opțiune nouă, o renunțare la o convingere și înlocuirea ei cu o alta încă insuficient formată. Rezultatele acțiunilor pedagogice nu se văd imediat, ca în alte domenii (industrie, economie etc.), și faptul acesta îi determină pe mulți educatori să privească cu oarecare rezervă aproape fiecare inovație. Este adevărat că unele inovații nu s-au dovedit atât de eficiente, revoluționare, productive pe cât promiteau la început. Schimbarea metodologiei de lucru este și ea un argument în acest sens.

Cu toate că unele neajunsuri ale organizării prezente ale învățământului sunt evidente, trecerea la unele forme noi se face anevoie. Apropierea elevilor de realitățile sociale, familiarizarea lor cu problemele concrete ale comunității în care trăiesc, înarmarea lor cu abilitățile necesare adaptării la mediu se realizează cu greu din multiple motive. Obligativitate parcurgerii programei din care lipsesc astfel de teme stă pe primul loc în preocupările fiecărui cadru didactic. Uneori finalitățile educației sun formulate în general (dezvoltarea integrală), altele incomplete (dobândirea de abilități), iar uneori sunt prea abstracte (o personalitate dinamică).

Apropierea școlii, a programelor, a conținutului, a modalităților practice de formare a elevilor și de necesitățile și așteptările sociale nu înseamnă abandonarea unei pregătiri teoretice, științifice, culturale, religioase, ci pregătirea lor pentru a ști să facă față problemelor cu care viața îi va confrunta în profesiune, în familie, în politică.

Accentuarea elementului pragmatic în programul de pregătire trebuie să-i ajute pe elevi să valorifice mai bine cunoștințele primite la diferite obiecte, iar implicarea lor în diferite acțiuni pragmatice să-i ajute să dobândească un comportament activ, civilizat, democratic. Este vorba de o nouă imagine pe care trebuie să o cultivăm despre școală, despre funcțiile ei și despre obligațiile tuturor instituțiilor cultural-educative de care dispune societatea.

Cuceririle științelor conexe (psihologie, sociologie, antropologie etc.), precum și unele realizări din domeniile tehnicii au atras atenția specialiștilor din învățământ care au lărgit lista indicatorilor după care un învățământ poate fi considerat modern. De altfel, reformele învățământului au preluat rapid acești indicatori, încercând să-i aplice schimbările propuse. De rapiditatea și calitatea introducerilor în proiectarea învățământului depinde și progresul pe care îl înregistrează acesta în diferite țări.

Rămâne ca o problemă fundamentală includerea tuturor acestor cuceriri și în procesul de pregătire a personalului didactic pentru toate gradele de învățământ. Familiarizarea acestora cu noul conținut al învățământului și cu tehnologiile moderne (instruirea prin calculatoare), învățământul la distanță, formarea continuă reprezintă o prioritate imediată pentru organele de decizie din acest domeniu.

Creșterea eficienței educației contemporane poate fi realizată prin introducerea de noi educații (pentru protecția mediului înconjurător, în spiritul păcii și al cooperării internaționale, pentru drepturile omului și democrație, pentru participare, dezvoltare și schimbare) ca moduri de organizare fiind integrarea disciplinelor de studiu, interdisciplinaritatea, introducerea de noi discipline, accent pe concluzii, învățăminte și atitudini, pe formarea spiritului inovativ și inventiv.

Proiectul – o modalitate de creștere a interesului elevilor

*Prof. GHENADE Daniela , Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun”,
Berzunți, județ Bacău*

Proiectul este o activitate cu conținut mai amplu decât investigația. Ea începe în clasă prin definirea și înțelegerea sarcinii, eventual începerea rezolvării acesteia și se continuă acasă pe parcursul mai multor zile sau săptămâni, timp în care elevul va avea consultări permanente cu profesorul. Activitatea se încheie în clasă, prin prezentarea în fața colegilor a unui raport privind rezultatele obținute și, dacă este cazul, a produselor realizate.

Titlul proiectului este propus de către profesor, dar după ce se obișnuiesc cu acest tip de activitate, elevii își vor putea propune subiectele. În această situație este necesar ca elevii: să aibă un anumit interes pentru subiectul respectiv; să cunoască dinainte unde își vor găsi resursele materiale; să fie nerăbdători în a crea un produs de care să fie mândri; să nu aleagă subiectul din cărți vechi sau să urmeze o rutină din clasă; să spera ca părinții să fie înțelegători și interesați de subiectul ales.

Planul de lucru va fi stabilit în clasă și va cuprinde două etape ale căror elemente vor fi diferite în funcție de specificul proiectului:

a) colectarea datelor (identificarea metodelor de obținere a datelor; efectuarea de măsurători; realizarea experimentelor; interpretarea datelor);

b) realizarea produsului (descrierea metodelor și aparaturii utilizate; prezentarea unor calcule relevante; prelucrarea statistică a datelor; formularea concluziilor; generalizări).

Pentru a stabili strategia de evaluare a proiectului, profesorul trebuie să clarifice, în colaborare cu elevii:

1. ce se va evalua: procesul, produsul sau amândouă;
2. rolul profesorului: evaluator continuu sau doar la sfârșitul proiectului;
3. resursele materiale: le va oferi profesorul sau elevii trebuie să le procure și acestea vor fi evaluate;
4. activitățile intermediare impuse (exemplu: prezentarea unui plan preliminar);
5. formatul cerut pentru prezentarea raportului;
6. standardele impuse pentru realizarea produsului.

Realizarea proiectului permite evaluarea unor competențe cum sunt: observarea și alegerea metodelor de lucru în mod adecvat; măsurarea și compararea rezultatelor; utilizarea corespunzătoare a bibliografiei; folosirea informației și utilizarea cunoștințelor; folosirea corespunzătoare și în siguranță a materialelor și instrumentelor de lucru; capacitatea de a raționa și de a utiliza proceduri simple; capacitatea de a investiga și de analiza; capacitatea de a sintetiza și de a organiza materialul; capacitatea de a realiza un produs (corectitudinea soluției, alcătuirea unui raport, calitatea prezentării, acuratețea figurilor, etc.);

Exemplu de proiect pentru clasa a VIII-a STUDIUL LIMBAJULUI PUBLICITAR, Tema: CĂLĂTORII

Metoda folosită Trebuie căutate imaginile publicitare. Elevii sunt repartizați în funcție de afinități, în echipe mici de 2 - 3; se face lista revistelor (săptămânale sau lunare) care urmează a fi analizate. Un număr de reviste se distribuie fiecărui grup mic (în funcție de ceea ce puteau citi în familiile lor). Pe parcursul cercetării se observă o sporire a colecției, deci anumite imagini

despre care la început se credea că sunt izolate, aparțin de fapt unei serii, apărând la intervale regulate în cadrul unei campanii publicitare.

Trebuie stabilite criteriile după care se face repartiția:

- grupul A : clasarea imaginilor în funcție de natura lor (fiecare echipă se specializează într-un anumit sector);
- grupul B: triere mai complexă deoarece nu se pot găsi criterii satisfăcătoare (țările de origine a călătoriilor; companii). Unele criterii sunt prea vagi, altele mult prea restrânse. Trebuie evitată clasarea imaginilor în funcție de motivațiile aparente pe care le trezesc, pentru a nu compromite ceea ce este esențial în acest stadiu. Elevii aleg mai întâi câteva imagini de un anumit tip, pe urmă după analiză, studiază altele, în funcție doar de interesul lor. După a treia ședință, fiecare echipă are un număr oarecare de imagini, în medie cinci, care urmează a fi analizate

Studiul începe prin „interogarea” imaginilor pentru a extrage din ele toate semnificațiile, clare sau ascunse; ce spun sau ce vor să spună autorii mesajului; ce vor să ne facă să credem despre produsele lor sau despre noi înșine, proiecția pe care ne-o facem, mai mult sau mai puțin involuntară, asupra imaginilor ce solicită atenția, etc. În acest scop se stabilește o listă de întrebări, pentru a-i ajuta pe elevi să încerce o explorare obiectivă și subiectivă, pe cât posibil metodică a imaginilor de analizat.

Direcții de cercetare:

1. Să descrie foarte exact imaginea: subiectul, cadrul, obiectivele și persoanele, amplasările, formele, culorile, textul, etc.

2. Să redea mesajul perceput: impresii, dorințe simulate, apeluri care se adresează imaginației, diferite evocări pe care imaginea publicitară le trezește în minte (scene, întâmplări, idei - chiar fără vreo legătură aparentă pe care le pot sugera). Să definească tipul de consumator pe care imaginea vrea să-l vizeze, imaginea (măgulitoare) cu care publicitatea încearcă să-l identifice pe consumator (cu condiția să consume), deosebirea între felul cum este publicul în realitate și cum se vizează a fi el.

3. Să judece publicitatea analizată: reușită / ratată. Ea apare ca un amestec, după nivelul atins (reușită estetică, dar ineficacitate comercială sau invers). Exemplu: Cum poate acționa asupra unei persoane cu venituri mici publicitatea pe tema călătoriilor? (frustare dureroasă, substituit, etc.).

Dificultăți ale elevilor:

- a) lipsă de inspirație;
- b) subiectivitatea: unele interpretări sunt aberante;
- c) dificultatea de a descifra simbolul imaginilor. Unii adolescenți pot fi surprinși de dezvăluirea conținutului latent al unor imagini publicitare, care, erau pe placul lor. Și totuși, nu interpretarea trebuie să uimească, ci procedeele conștient utilizate pe care le dă la iveală. Rolul profesorului este de a-l face pe elev să descopere singur, fără a mai fi nevoie să mai fie convins, ca să nu dea impresia că a proiectat, în mod subiectiv, propriile lui plâsmuiri asupra unor imagini nevinovate.

Trebuie controlate rezultatele analizelor fiecăruia printr-o discuție cu întreaga clasă, pentru fiecare imagine în parte.

Se încearcă imaginarea a ceea ce poate fi *dincolo* de afiș: situația socială a consumatorului; atmosfera familială, profesiunile sau ambițiile, imaginea despre sine, principiile de viață, gusturile și ocupațiile în timpul liber, cultura etc. Acest exercițiu confirmă sau completează adesea analizele făcute, pregătind redactarea definitivă.

Inconvenientul acestui exercițiu: lipsa experienței, lipsa competențelor din domeniul psihologiei, sociologiei sau economiei, timp îndelungat pe care îl cere. Chiar dacă la început exercițiul place, asemenea unui joc, oboseala elevilor nu întârzie să apară.

Ultima etapă: redactarea definitivă. Poate avea loc în orele de curs sau în afara lor. Dificultăți: unii lasă redactarea pe seama colegului; alții o amână mereu, alții au însemnări prea scurte, etc. Nu toți elevii sunt deopotrivă de stimulați de perspectiva realizării unei lucrări.

Concluzii la care se ajunge lucrând cu elevii:

De ce este publicitatea dăunătoare?

Ea antrenează o confuzie a valorilor. Nevoi egoiste, dorințe inconștiente, argumente morale sau estetice, totul se amestecă în publicitatea diferitelor produse.

Publicitatea răstoarnă ordinea valorilor. Printre valorile utilizate de publicitate sunt și unele bune, sub aspect uman, dar ele rămân valori utilizate în singurul scop de a vinde și de a stimula consumul.

Publicitatea dezvoltă nevoi și valori false, „eliberarea” unor dorințe latente sau satisfacerea unei „nevoi a nevoii” la consumator, dând celui ce face publicitate un sentiment de satisfacție când reușește să transforme omul într-un om perfect adaptat numai la necesitățile producției industriale. Viața acestui om devine simplu consum al semnelor unei existente pe care nu o trăiește, o viață falsă, în mod iluzoriu fericită și reușită care, de altfel, și are nevoie din ce în ce mai multă publicitate, pentru ca iluzia să dureze.

Scop: se lucrează cu elevii această activitate deoarece analiza lucidă a imaginilor publicitare este cel mai bun mijloc de a se sustrage fascinației lor.

Activitatea nu trebuie privită ca pe o tribună anti - publicitară; trebuie numai să răspundă dorinței elevilor de a studia fără idei preconcepute această publicitate care li se adresează.

Activitățile de învățare selectate implică activ toți elevii (fizic și mental), identificarea modului în care anumiți elevi ar avea beneficii sau probleme în activitățile desfășurate duce la găsirea unor activități diferențiate. Proiectul trebuie să dezvolte la elevi subcompetențe de colaborare sau învățare autonomă (ascultare activă, critici constructive, învățare autonomă).

Evaluarea: pentru analiza nevoilor de învățare ale elevului, pentru încurajarea învățării strategice (conferințe cu elevii), demonstrarea înțelegerii (grilă de evaluare criterială pe toată durata desfășurării proiectului), evaluarea proceselor gândirii (listă de verificare a colaborării, grilă de evaluare criterială pentru rezolvarea de probleme, elevii vor folosi reflecțiile pentru a stabili noi obiective pentru îmbunătățirea competențelor de rezolvare a problemelor la următoarele activități), reflecție (la sfârșitul proiectului, elevii vor scrie despre ceea ce au învățat, revenind la întrebările inițiale; profesorul folosește reflecțiile pentru a evalua progresele elevilor pe parcursul activității). Elevii sunt ajutați astfel să reflecteze asupra propriei performanțe, fără a se raporta la performanțele colegilor, ci la scopul activității, la ceea ce și-au propus inițial.

Reflecțiile și schimbul de idei despre ceea ce s-a făcut și ceea ce s-a inițiat reprezintă o constantă pe toată durata activității.

Beneficii:

a) elevii pot fi motivați să se implice în propria învățare; elevii încep să gândească altfel despre ei înșiși (se pot considera cercetători, investigatori, scriitori regizori, reporteri, ceea ce nu s-au gândit vreodată că vor fi), învață deprinderi noi și ajung să vorbească cu persoane cu care nu au mai vorbit anterior;

b) profesorul nu trebuie să subestimeze abilitățile elevilor sau eficiența valorificării intereselor lor. Astfel de activități îi completează profesorului răspunsul la întrebarea: „Cum trebuie să mă schimb eu și cum trebuie să particip la schimbarea școlii astfel încât elevii mei să fie cât mai bine pregătiți pentru viață?”.

Bibliografie

1. Frith, D.S; Machintosh, H.G.; *A Teacher's Guide to assessment*, Stanley Thornes, Ltd., 1991
2. Neacșu, I.; Stoica, A. (coord.); *Ghid general de evaluare si examinare*, Editura Aramis, București, 1996

Școala – familia – societatea

*Prof. GRAURE Daniela, Prof. GRAURE Silviu Colegiul Economic
„Maria Teuleanu”, Municipiul Pitești, județ Argeș*

Cooperarea activă a școlii și a profesorilor diriginți cu ceilalți factori educaționali - familia, comunitatea locală - trebuie să conducă la realizarea unor parteneriate viabile, de natură să permită o abordare pozitivă a problemelor diverse ale elevilor.

În acest sens, școala:

- ♦ poate participa și interacționa dezinteresat cu familiile elevilor;
- ♦ poate iniția activități utile în cadrul ei sau în afară;
- ♦ poate sprijini factorii implicați pentru a se cunoaște pe sine și pentru a înțelege normele moral-civice;
- ♦ poate îmbunătăți calitatea vieții și performanțele elevilor;
- ♦ poate forma abilități de gândire independentă.

Școala poate deveni un loc al proiectării, asimilării și dezvoltării unor programe de învățare și formare continuă, bazate pe experiență și creație individuală sau de grup. În cadrul unor astfel de programe, elevii pot dobândi abilități metacognitive ce nu se regăsesc în procesul de predare-învățare propriu-zis, acestea fiind asociate cu latura socială a elevului, cu personalitatea lui, cu formarea unei educații profesional-formative. Din această categorie pot face parte: conștientizarea interpersonală, expresivitatea creativă, încrederea în sine, organizarea unor activități extracurriculare, abilitatea de a raționa logic, lucrul în grup, spiritul practic etc. Abordarea sistemică a acestor tipuri de activități conduce la dezvoltarea spiritului etic, psihologic, estetic, social, cultural, familial.

Pentru a putea fi puse în practică asemenea proiecte, trebuie conjugate eforturile tuturor părților implicate: societatea - cu realitatea ei situațională, familia - subiectivă de multe ori, școala - cu structurile motivaționale și proiective și, nu în ultimul rând, elevul - factorul conștient de importanța demersurilor întreprinse pentru creșterea educației sale. După identificarea tuturor factorilor esențiali, se poate realiza o analiză complexă a situației, iar printr-o analiză deontologică se pot examina judecățile de valoare ale elevilor și cadrelor didactice, ale familiei și comunității locale implicate. Se pot face analize comparative de progres, în vederea stabilirii unor modele demne de urmat, pozitive și competitive; analize situaționale, care să regleze unitatea dintre factorul intelectual, rațional și cel emoțional.

În parteneriatul școală – familie - comunitate trebuie să existe relații de respect, de acceptare reciprocă, de simpatie și admirație; nu de suspiciune, nedumerire sau iritare și provocare. Relațiile dintre școală, elevi, familiile acestora și comunitate trebuie să fie bazate pe colaborare, transmiterea de informații și prezentarea unor stări de lucru; de influențe pozitive asupra comportamentelor elevilor; pe trăiri afective și emoționale reciproce în diferite forme de manifestare. Pentru atingerea unui nivel de calitate ridicat în eficientizarea relației școală - elev - familie - comunitate, este necesar de abordat un stil empatic de comunicare între părți, trebuie transpus în psihologia mentală a elevului, astfel încât să se producă o apropiere între părți, păstrând însă o neutralitate necesară și un echilibru constant și permisiv.

Educația deține un rol însemnat prin normele de conduită și valorile naționale și regionale ale statului, prin multiplele funcții de învățare care pot ghida elevul spre cunoaștere și autocunoaștere, spre dezvoltarea unor funcții critice și autocritice. Prin însușirea normelor de conduită, elevul va fi obișnuit să-și cunoască limitele și calitățile, va putea trece peste stările momentane de impulsivitate, va fi creativ și responsabil, comunicativ și adaptabil la schimbare.

Educația nu se reduce la așa - zisa civilizare a elevilor, a comportamentului uman; ea concuș la creșterea gradului de civilizație a întregului popor.

Elevii, tinerii pot fi ajutați să asimileze deprinderi și atitudini privind rezolvarea conflictelor interumane, respectarea normelor statului național bazate pe valori importante de civilizație, cultură, progres, toleranță și solidaritate. Tinerii sunt îndrumați să conștientzeze că drepturile omului trebuie respectate întocmai, respectiv diversitatea de opinii, legile statului și justiția socială. În acest sens, sunt necesare activități de socializare a grupurilor, de ridicare a respectului pentru valorile naționale, pentru drepturile omului la viață, sănătate, protecție socială, la educație și cetățenie.

Numai prin eforturile comune și conjugate ale tuturor factorilor implicați în educarea tinerilor se va ajunge la ridicarea calității comportamentelor cetățenești ale tinerilor în contextul noii uniuni europene, fără granițe, fără obstacole și restricții.

Tehnologii curate

*Prof. HAȚEGAN Mihaela Simona, Liceul Tehnologic „Nicolaus Olahus”,
Municipiul Orăștie, județ Hunedoara*

Tehnologiile curate se referă la produse, servicii sau procese care generează valoare folosind foarte puține resurse neregenerabile, sau care creează semnificativ mai puține deșeuri convenționale.

Tehnologiile curate cuprind produse și servicii care:

- utilizează materiale regenerabile și resurse de energie sau reduc utilizarea resurselor naturale prin creșterea eficienței și a productivității folosirii lor;
- reduc sau elimină poluarea și deșeurile toxice;
- asigură performanțe egale sau superioare comparabil cu oferta convențională;
- asigură investitorilor, companiilor și beneficiarilor creșterea profiturilor, reducerea costurilor și prețuri mai scăzute;
- creează locuri de muncă în management, producție și dezvoltare.

Tehnologiile curate se aplică în următoarele sectoare principale:

- producerea energiei;
- transporturi și producere de combustibili;
- tratarea apei potabile (desalinizare);
- ingineria materialelor.

Exemple semnificative de *tehnologii curate*:

- reconversia energiei solare (celule solare fotovoltaice);
- reconversia energiei eoliene;
- producerea de biocombustibili;
- materiale plastice bazate pe biotehnologie;
- baterii litiu-ion;
- desalinizarea apei, prin osmoza inversă.

Tehnologiile curate în dezvoltare:

- energia mareelor;
- pile de combustie;
- utilizarea hidrogenului ca sursă de energie;
- vehicule hibride;
- obținerea nanomaterialelor.

Aspecte care impulsionează adoptarea și dezvoltarea rapidă a tehnologiilor curate:

1. Costurile: costurile tehnologiilor curate sunt în scădere, în timp ce costurile combustibililor fosili sunt în creștere.

2. Capitalul: există un flux fără precedent de capital din sectorul privat sau public, ce se investește în tehnologii curate (miliarde de dolari).

3. Competiția: guvernele sunt într-o competiție agresivă în cursa de dominare a sectorului tehnologiilor curate și crearea de locuri de muncă pentru viitor, în acest sector.

4. China: tehnologiile curate sunt determinate de necesitățile impuse nu doar de către economiile mature, cât și de necesitățile explozive pentru resurse în China, India, etc. Nevoile energetice în creștere ale acestora, conduc la dezvoltarea tehnologiilor curate în sectoarele: energie, transporturi, construcții și alimentare cu apă.

5. Consumatorii: aceștia cer produse și servicii curate, folosirea eficientă a resurselor naturale, reducerea costurilor și promovarea calității înaintea cantității.

6. Clima: dezbateră în jurul schimbărilor climatice.

Principalele tehnologii curate

Energia solară – sursă regenerabilă de energie

- ♦ Creștere pe piața mondială de la 30% la 50% pe an. Se estimează că energia solară va concura în ce privește costurile, cu energia electrică, înainte de anul 2020;
- ♦ Industria solară va fi dominată de cei care vor reuși să reducă semnificativ costurile de producție, de instalare și de integrare a modulelor foto-voltaice peste tot, de la acoperișurile clădirilor, la utilități de infrastructură.

În contrast cu combustibilii fosili și cel nuclear, epuizabili și care, în esență, sunt surse stocate de energie, formate pe parcursul a multor milioane de ani, sursele regenerabile de energie (SRE) sunt definite ca „energii obținute din fluxurile existente în mediul ambiant și care au un caracter continuu și repetitiv”.

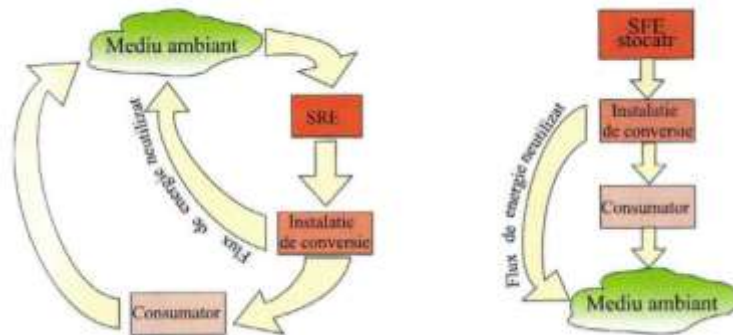

Fig. 1. Circulația fluxurilor de energie: regenerabilă și din surse fosile

În funcție de proveniența lor, SRE se clasifică în două grupe:

- ♦ prima include energia solară și derivatele acesteia: eoliană, hidro, energia biomasei, valurilor maritime, termică și fotovoltaică (figura 2)
- ♦ a doua grupă, nu este de origine solară și include doar două tipuri de energii: geotermală și energia mareelor.

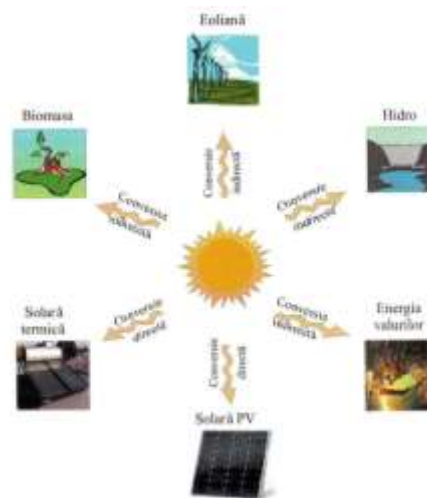

Fig. 2. Energia solară și derivatele acesteia

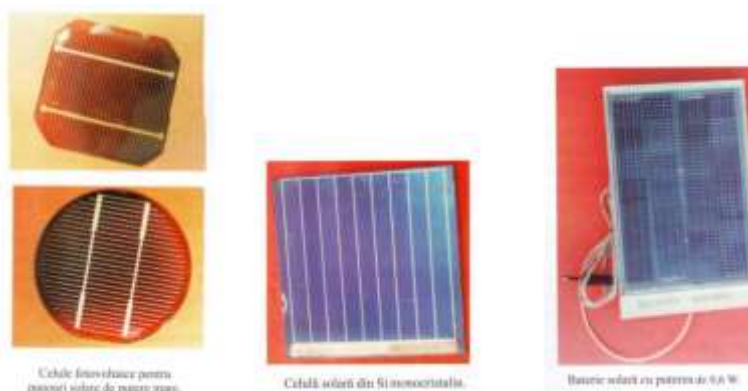

Fig. 3. Sisteme de conversie a energiei solare în energie termică

Energia eoliană

- ♦ Între anii 1995 și 2006, capacitatea globală eoliană instalată s-a extins de cinci ori, de la mai puțin de 5000 MW la peste 74000 MW;
- ♦ Pe lângă marii producători de energie eoliană, există proiecte locale profitabile, la scară mai mică;
- ♦ Piața de noi materiale pentru turbine și sisteme de control pentru fermele eoliene este practic nelimitată;
- ♦ Țări ca Germania și Danemarca (Spania) obțin energie electrică până la 15% din energia eoliană;
- ♦ Industria eoliană este campioană la resurse regenerabile.

Fig. 4. Sisteme de conversie a energiei eoliene

Biocombustibili

- În prezent, Brazilia obține peste 30% din combustibilii pentru vehicule din etanol din trestie de zahar;
- În SUA, etanolul este o industrie de aproape 215 miliarde litri pe an (cca.5% din consumul total de combustibili rutieri);
- O oportunitate o constituie distilarea combustibililor din culturi nealimentare celulozice;

- Dezvoltarea de noi metode de rafinare și distribuție de biocombustibili, sunt surse de profit, pe măsura adoptării în masă a biocombustibililor.

Clădirile verzi

- ♦ Utilizează cu 30% mai puțină energie decât clădirile clasice, de aceeași dimensiuni;
- ♦ Sunt în general mai luminoase, mai sănătoase și mai estetice;
- ♦ Birourile verzi, de exemplu, rentează datorită economiilor de energie, dar și prin păstrarea, participarea și productivitatea angajaților;
- ♦ Clădirile verzi, cum sunt casele, apartamentele, școlile, ansamblurile rezidențiale, folosesc iluminare economică, materiale de construcție noi, aparate eficiente energetic și sisteme de management energetic.

Transportul de persoane

- Vehicule hibride (HEV);
- Hibridi cu alimentare plug-in;
- Motociclete, scutere și motorete mai eficiente și mai puțin poluante.

Filtrarea apei

- ♦ Apa curată (potabilă) este în scădere;
- ♦ În zone ca Israel și Singapore, se aplică tehnologii de desalinizare a apei sărate;
- ♦ Se utilizează nanotehnologii pentru filtrarea și purificarea apei;
- ♦ Se estimează că aproximativ 1 miliard de oameni nu au acces la o sursă de apă potabilă;
- ♦ Crește amenințarea de scădere abruptă a surselor de apă, datorită poluării, consumului rapid de apă, sau a dezastrelor naturale.

Surse de energie mobile

- Surse de energie portabile, ușoare, durabile, pentru:
 - consumatorii casnici;
 - armată;
 - zonele rurale, greu accesibile;
 - zonele calamitate.
- Oportunități de dezvoltare:
 - panouri solare eficiente;
 - pile de combustie portabile;
 - nanotehnologii aplicate în domeniul bateriilor.

Bibliografie

1. Vuda-Simiti, Ioan; *Ecotehnologii în dezvoltare durabilă, suport de curs*, UTCN
*** www.antipoluare.wordpress.com

„PLAN YOUR CAREER, PLAN YOUR FUTURE”

Prof. IANCU Lavinia, Colegiul Economic „Maria Teiuleanu”, Municipiul Pitești, județ Argeș

Un nou proiect european aproape de final

Titlul proiectului: PLAN YOUR CAREER, PLAN YOUR FUTURE

Beneficiar: Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Municipiul Pitești

Tipul de proiect: Erasmus + KA2, Cooperare pentru inovație și schimb de bune practici, Parteneriate strategice doar între școli

Locul de desfășurare: Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Municipiul Pitești, județul Argeș

Perioada desfășurării: 1.09.2016 - 31.08.2018

Parteneri: Lycée Général et Technologique de Bellevue - Martinica franceză, IGS Busecker Tal - Germania, Ave Maria La Quinta - Spania, Kemalpaşa Ferzent Bulum Anadolu Lisesi - Turcia.

Obiective: dezvoltarea abilităților antreprenoriale și a adaptabilității elevilor la piața muncii la nivel local, național și european, furnizarea de oportunități egale pentru tineri în educație și pe piața muncii, promovarea cetățeniei active și a incluziunii sociale pentru toți tinerii, reducerea șomajului tinerilor prin facilitarea tranziției școală - piața muncii, realizarea integrării cu succes a absolvenților pe piața muncii și susținerea tinerilor antreprenori.

Conținutul proiectului:

În decursul a doi ani de proiect, cei cinci parteneri europeni au colaborat pentru realizarea obiectivelor anterior menționate prin activități specifice desfășurate la nivelul fiecărei școli (realizarea de prezentări ale țărilor și școlilor, postere pentru popularizarea proiectului, stabilirea de legături și realizarea de interviuri cu agenți economici la nivel local, etc.), dar și prin colaborarea directă în timpul celor patru schimburi de elevi cu durata de 7 zile (19 - 26.02.2017, IGS Busecker Tal, Giessen, Germania; 30.04 - 7.05.2017, Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” Pitești, România; 22 - 29.10.2017, Ave Maria La Quinta, Granada, Spania și 22 - 29.04.2018, Kemalpaşa Ferzent Bulum Anadolu Lisesi - Izmir, Turcia). Pe durata schimburilor de elevi, activitățile comune au constat în observarea practicilor din școlile partenere și aplicarea lor ulterioară în propriile școli. Astfel, pe durata reuniunii de la Colegiul Economic „Maria Teiuleanu” elevilor străini li s-a prezentat conceptul de „firmă de exercițiu”, o firmă care funcționează precum o companie reală, dar nu folosește bani reali. După prezentarea modelelor de firme și a modului de funcționare, elevii au realizat propriile firme corespunzătoare fiecărei țări, și-au expus materiale de prezentare și promovare la stand (cataloge, pliante, fluturași, cărți de vizită, broșuri, logo-uri, calendare, prezentări PPT) și au efectuat tranzacții exact ca într-o firmă reală.

Alte exemple de activități pe care elevii le-au realizat pe durata celor doi ani au inclus teme precum: *Challenges and Opportunities in Today's World of Works, Occupations Today and Needed Qualifications, A Successful Candidate Profile, A Job Interview - How to Make the Right Impression, European Instruments like Europass, ECVET, Youthpass, ECTS* etc.

Elevilor li s-au oferit exemple de bune practici de către oameni de afaceri de succes prin vizitele de lucru pe care le-au realizat în cadrul activităților de formare - învățare, după cum urmează: Germania - Compania Schunk și Spitalul privat Asklepion, România - S.C. Maridor

S.R.L. și S.C. Rehoma S.R.L., Spania - Jambon Alpujarras, Turcia – Sanita, fabrică de condimente. De asemenea, elevii au realizat seturi de cinci interviuri cu antreprenori de renume pe care le-au prezentat în cadrul schimburilor din cele patru țări.

La prima reuniune transnațională care a avut loc la partenerul coordonator, Lycée de Bellevue, membrii echipelor de proiect au colaborat pentru realizarea a două chestionare care au fost aplicate la nivel de parteneriat pe un număr de 100 de participanți: un chestionar adresat elevilor participanți la proiect pe tema planificării carierei, iar celălalt adresat absolvenților de liceu care studiază sau se află deja pe piața muncii, referitor la gradul de satisfacție al pregătirii lor pentru piața muncii. Rezultatele au fost interpretate și publicate pe site-ul proiectului: www.planyourcareer.eu unde, de altfel, se regasesc toate produsele realizate la nivel de parteneriat.

Resurse umane si materiale

Resurse umane: echipa de 6 profesori și 35 de elevi, 10 agenți economici, 14 părinți, 20 absolvenți la nivelul școlii / 35 profesori, peste 150 elevi, aproximativ 60 părinți, 30 reprezentanți ai agenților economici, 100 absolvenți la nivel de parteneriat

Resurse materiale: 5 prezentări ale partenerilor, 5 prezentări pe diverse teme de antreprenariat, 5 firme de exercițiu înființate, 5 colțuri Erasmus+ realizate, site-ul comun al proiectului www.planyourcareer.eu, 5 monitoare pentru diseminarea proiectului, 5 liste cu contacte ale agenților economici din țările partenere, 5 prezentări / seminarii pe teme de interes european

Rezultate

- ♦ schimbul de bune practici în domeniul antreprenoriatului;
- ♦ dezvoltarea spiritului antreprenorial al elevilor implicați și realizarea unei tranziții lente de la școală către piața muncii prin activități specifice temei;
 - ♦ oferirea de oportunități elevilor, prin contactul cu reprezentanți ai pieței muncii prin instituții locale;
 - ♦ creșterea flexibilității elevilor și alinierea lor la conceptul de învățare continuă și opțiuni flexibile de carieră;
 - ♦ reducerea segmentării pe piața muncii;
 - ♦ dezvoltarea abilităților de comunicare și scris în limba engleză;
 - ♦ interacțiunea culturală a elevilor și profesorilor din cinci țări partenere;
 - ♦ furnizarea unei ocazii unice pentru elevi de a dobândi cunoștințe și o profundă înțelegere a diversității comunității europene.

Strategii de dezvoltare personală a copiilor preșcolari

Prof. IFRIM Marina, Grădiniță nr. 50. București

*“Copilul are dreptul de a-și exprima liber opinia asupra oricărei probleme care îl privește”
Articolul 12 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului*

Dezvoltarea gândirii critice la vârsta preșcolară

Învățământul românesc are o orientare către dezvoltarea gândirii critice a copiilor prin folosirea metodelor și tehnicilor activ - participative noi, ce pun accentul pe participarea copilului și îl plasează pe acesta în centrul procesului de învățare.

A „gândi critic” înseamnă a gândi într-un mod structurat, organizat pe baza unei evaluări a premiselor și dovezilor și care formulează concluzii cât mai obiective luând în considerație toți factorii pertinenti și utilizând toate procedeele logice valide. Este asemănător cititului, scrisului, vorbitului și ascultatului.

Capacitatea de a gândi critic se dobândește în timp, permițând copiilor să se manifeste spontan, fără îngrădire, ori de câte ori există o situație de învățare, fără să le fie teamă de reacția celor din jur, de părerile lor și le dă putere și încredere de analiză și reflexie.

Participarea copiilor presupune, în principal, faptul că aceștia au dreptul de a-și exprima liber opiniile asupra oricăror probleme care îi privesc în cadrul familiei, la nivelul comunității locale, la școală, chiar și la nivelul politicii naționale. Adulții trebuie să ia în considerare opiniile copiilor ținând seama de vârsta lor și de gradul de maturitate.

Toți copiii pot contribui la elucidarea situației necunoscute indiferent de dezvoltarea intelectuală sau de vârstă, spunându-și opinia. Ei trebuie educați de mici să asculte și să accepte, făcându-i să înțeleagă că în cadrul dezbaterilor și al schimbului de opinii nu se critică copilul ci ideea.

Pregătirea copiilor pentru a deveni „cetățeni eficienți” într-o societate democratică presupune dobândirea de către aceștia a unor abilități cognitive, formarea și exprimarea unor opinii proprii, dezvoltarea capacității de argumentare logică a unor idei. A-i învăța pe copii să gândească critic înseamnă a-i învăța să gândească democratic; înseamnă a le dezvolta gândirea multicauzală, care-i va face pe copii să găsească soluții multiple la situațiile multiple în care se vor găsi, la un moment dat, în viață.

Deși unii consideră că dezvoltarea gândirii critice este un proces prea greu pentru copiii preșcolari datorită stadiilor dezvoltării inteligenței copilului, descrise de J. Piaget, acest lucru este posibil cu ajutorul suportului intuitiv.

Copiii vor raționa mai bine, dar aceasta nu va fi în detrimentul lor, deoarece utilizarea metodelor interactive, a procedeelelor și tehnicilor de lucru, le sporește încrederea în forțele proprii, în performanțele obținute, contribuind la dezvoltarea intelectuală, morală și la socializarea lor. Astfel copiii participă efectiv la actul învățării, mărindu-le responsabilitatea și gradul de implicare.

Practicarea neadecvată sau parțială a gândirii critice la nivelul preșcolar poate duce la dezvoltarea unui comportament tipic, unui copil pasiv care așteaptă totul de-a gata, iar efectul nu va fi deloc neglijabil ci, din punct de vedere moral, dăunător și educațional contraproductiv.

Beneficiile dezvoltării gândirii critice pentru copiii preșcolari sunt: libertatea de a-și exprima propriile opinii, respectul față de opiniile celor din jur, potențarea încrederii în sine, toleranță față de partenerii de dialog, dezvoltarea spiritului autocritic, plasarea copilului în centrul procesului educativ prin solicitare individuală și personalizată.

Dezvoltarea gândirii critice, complexe, la cea mai fragedă vârstă, poate deriva în urma anumitor situații specifice cum ar fi: încurajarea copiilor să pună cât mai multe întrebări, stimularea comunicării prin organizarea de discuții și dezbateri între copii, între educatoare și copii, stimularea spiritului critic, constructiv, a capacității de argumentare și de căutare a alternativelor, organizarea de discuții pe anumite teme, inițierea de jocuri, excursii, libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor, incitarea interesului către nou, necunoscut și oferirea satisfacției gășirii soluției după depunerea unui efort de căutare de către copil.

În procesul instructiv – educativ, copilul trebuie considerat un participant activ și creativ la propria formare. Cu cât sunt mai timpuriu formate, fixate și consolidate deprinderile de învățare interactiv - creativă, cu atât au un efect formativ mai eficient, materializat în dezvoltarea capacităților intelectuale superioare.

Educatorea trebuie să cunoască și să folosească adecvat metodele și tehnicile de predare / învățare menite să stimuleze gândirea critică a copiilor. De aceea ea trebuie să elimine *practici contraindicate* pentru dezvoltarea gândirii critice în învățare, cum ar fi:

- transmiterea în permanență a cunoștințelor „gata construite”;
- limitarea libertății de a gândi diferit a copiilor;
- îngrădirea dorinței de a efectua desene nesupuse tiparelor;
- descurajarea ideilor proprii ale copilului;
- lipsa de flexibilitate și toleranță față de răspunsurile personale ale copiilor;
- uniformizarea și lipsa tratării diferențiate;
- interesul redus din partea educatoarei de a stimula creativitatea copiilor pentru a evita abaterea de la proiectul propus sau pentru a nu crea „dezordine” în clasă;
- accentul pe cantitate și nu pe calitatea cunoștințelor copilului.

Aceste practici inhibitoare țin mai ales de educatoare, de concepția sa asupra actului didactic, de pregătirea psihopedagogică, de personalitatea, comportamentul și atitudinile sale.

Consider că educația vârstelor mici reprezintă temelia personalității fiecărui copil, de aceea procesul formativ trebuie să răspundă în primul rând, nevoilor individuale și să realizeze echilibrul între acestea și dezvoltarea socială.

Bibliografie

1. Bruner, J.S.; *Procesul educației intelectuale*, Editura Științifică, București, 1970
2. Secieru, Ana; Gaiu, Florentina; Giurgica, Tincuța; *Aspecte teoretice și practice în abordarea metodei proiectelor la vârstele timpurii*, Editura Școala Gălățeană, Galați
3. Zig, Zigler; *Putem crește copii buni într-o lume negativă!*, Editura Curtea Veche Publishing, 2000

Eficientizarea educației prin comunicarea didactică

*Prof. IVĂNESCU Camelia, Colegiul Național „Iulia Hașdeu”, Municipiul
Lugoj, județ Timiș*

În actul educațional un rol semnificativ îl are comunicarea, deoarece, astfel se realizează transmiterea unui mesaj cu privire la dezvoltarea umană, deoarece, comunicarea este un proces complex ce presupune o relație multidirecționată. Comunicarea a fost definită ca o formă particulară a relației de schimb între două sau mai multe persoane, două sau mai multe grupuri. Esențiale pentru actul comunicării sunt: relația dintre indivizi sau dintre grupuri, schimbul, transmiterea și receptarea de semnificații, modificarea voită sau nu a comportamentului celor angajați.

Nevoia de cunoaștere vizează receptarea și prelucrarea datelor, transmiterea de cunoștințe, de opinii. Aceasta presupune și evaluarea mesajelor, crearea unor scări de valori proprii prin raportarea la alții, luarea deciziilor în activitatea școlară, profesională, politică, culturală.

Comunicarea facilitează rezolvarea sarcinii, asigurarea grupului, valorizează fiecare membru, acționând ca un factor de omogenizare a grupului.

Elementele comunicării didactice sunt: emiterea mesajului didactic de către profesor sau de o altă sursă de informație, de la o anumită distanță; canalul prin care se transmite mesajul; receptarea mesajului de către elevi; stocarea și prelucrarea lui în scopul luării deciziilor (formularea răspunsurilor de către elev, a corectărilor sau a completărilor de către profesor).

Comunicare nonverbală se realizează prin intermediul mijloacelor nonverbale (corpul uman, spațiul sau teritoriul, imaginea).

Comunicarea verbală (limbajul) este unul dintre mijloacele cele mai specifice umane, cel mai frecvent folosit în comunicarea interumană. Limbajul, constituie expresia și realizarea conduitelor verbale.

Expresivitatea comunicării didactice este influențată de ținuta fizică, expresivitatea feței, gesturi, strălucirea privirii, contactul vizual. Elementele limbajului nonverbal prelungesc semnificatia cuvintelor. De exemplu, un profesor care intră în clasă și se așează la catedră sau se lipește de tablă și rămâne acolo toată ora, își diminuează mult din forța discursului. Limbajul nonverbal are semnificații la fel de profunde ca și cel verbal.

Scopul comunicării didactice este acela de a forma convingeri prin organizarea activității didactice și alegerea acelor procedee favorabile formării convingerilor privind toate domeniile cogniției și practicii umane. Atunci când formarea de convingeri nu este posibilă, se apelează la persuadare, prin care înțelegem influențarea persoanei mai mult decât prin formare de convingeri, prin argumentare, dar și prin vizarea afectivității, de exemplu atunci când apelăm la flatare pentru a convinge mai ușor. Persuasiunea însoțește convingerea atingând rațiunea.

Comunicarea didactică are mai multe *caracteristici*, care o deosebesc de alte forme ale comunicării interumane:

- ♦ se desfășoară între doi sau mai mulți agenți: profesor și elevi, având ca scop comun instruirea acestora, folosind comunicarea verbală, scrisă, non-verbală, paraverbală și vizuală, dar mai ales forma combinată;
- ♦ mesajul didactic este conceput, selecționat, organizat și structurat logic de către profesor, pe baza unor obiective didactice precise, prevăzute în programele școlare;

♦ stilul didactic al comunicării este determinat de concepția didactică a profesorului și de structura lui psihică;

♦ mesajul didactic (repertoriul) are o dimensiune explicativ - demonstrativă și este transmis elevilor folosind strategii didactice adecvate dezvoltării intelectuale a acestora și nivelului de cunoștințe pentru a fi înțeles de elevi.

Comunicarea se reglează și autoreglează cu ajutorul unor retroacțiuni (feed-back și feed-forward), înlocuind blocajele care pot apărea pe parcurs.

Competența comunicatională pentru profesor presupune achiziții de cunoștințe și abilități din mai multe domenii:

- cunoașterea influenței contextului comunicational asupra conținutului și formei comunicării, precum și adaptarea comportamentului de comunicare la acesta;

- cunoașterea regulilor comunicatională și a impactului comunicării paraverbale și nonverbale în cadrul comunicării didactice;

- cunoașterea psihologiei umane și școlare, abilitate de relaționare cu elevii;

- cunoașterea culturii interlocutorilor, deoarece limbajul nonverbal diferă de la o cultură la alta, iar ceea ce este considerat eficient în comunicare pentru o cultură, poate fi ineficient pentru o alta.

Pentru a fi eficace comunicarea didactică, profesorul trebuie să: transmită clar mesajele, utilizeze un limbaj adecvat și accesibil elevilor, să utilizeze un limbaj corect din punct de vedere științific, să structureze logic mesajele transmise, să prezinte interesant conținutul instruirii, să asigure un climat adecvat comunicării. Elevii trebuie să aibă capacitate de concentrare (pentru a putea recepta și înțelege mesajul profesorului), să posede cunoștințele anterioare necesare învățării ce urmează, să fie motivați pentru a învăța (în general și la un anumit obiect de studiu, în particular), să cunoască limbajele utilizate de profesor sau de calculator (în cazul instruirii asistate de acesta).

În comunicarea didactică, profesorul trebuie să-i facă pe elevi să simtă că are o vocație în această direcție, că este un partener de încredere, care dorește un dialog autentic. Competența de comunicare se va manifesta și prin capacitatea de ascultare a elevilor. Cei mai apreciați profesori sunt cei care permit libertatea de exprimare a elevilor, care nu-i fac nici să se simtă judecați, nici manipulați, nici sfătuiți, ci cei care le oferă sentimentul de siguranță și libertatea comunicării.

Comunicarea poate fi obstrucționată sau doar perturbată de o serie de factori care se interpun între semnificația intenționată și cea percepută putând fi legați de oricare dintre componentele comunicării (emițător, mesaj, canal, receptor), sau de interacțiunea lor.

Factori fizici perturbatori: iluminatul necorespunzător, zgomote parazite, temperaturi excesiv de coborâte / ridicate, ticuri, elemente ce distrag atenția – telefon, cafea, ceai etc.

Între obstacolele ce apar mai frecvent în comunicarea didactică, menționăm: *supraîncărcarea* (determinată de criza de timp, dar și de dorința unor profesori de a nu omite lucruri importante); *utilizarea unui limbaj încifrat, inaccesibil* (sau greu accesibil) elevilor; dozarea neuniformă, în timp, a materialului de predat; *starea de oboseală a elevilor /studenților sau indispoziția profesorului; climatul tensionat sau zgomotos.*

Pentru perfecționarea comunicării didactice, este necesară cunoașterea, respectarea unor reguli de către profesori, între care menționăm: vorbirea corectă, deschisă și directă (care previne sau reduce distorsiunea mesajelor); încurajarea feedback-ului din partea elevilor (pentru a cunoaște în ce măsură mesajele transmise au fost corect recepționate și înțelese); ascultarea atentă, răbdătoare și încurajatoare a mesajelor primite din partea elevilor, concomitent cu efortul de a înțelege exact sensul acestor mesaje; folosirea mai multor forme de comunicare didactică pentru același tip de mesaje (de regulă, orală și vizuală, concomitent); repetarea mesajelor mai complexe.

În concluzie, comunicarea didactică poate deveni eficientă dacă se va realiza un climat optim. Dascălii trebuie nu numai să comunice cu elevii lor, ci trebuie să îi determine pe aceștia să comunice unii cu alții, indiferent de apartenențele sau diferențele ce le sunt caracteristice.

Bibliografie

1. Dinu, M.; *Comunicarea. Repere fundamentale*, Editura Orizonturi, București, 2007
2. Ezechil, Liliana; *Comunicarea educațională în context școlar*, Editura didactică și pedagogică, București, 2002
3. Șoitu, Laurențiu; *Comunicare și educație*, Editura Spiru Haret, Iași, 1996

Gestionarea situațiilor conflictuale

*Prof. KURUNCZI Flavius, Colegiul Tehnic de Construcții și Protecția
Mediului, Municipiul Arad, județ Arad*

*Prof. KURUNCZI Ofelia Școala Gimnazială „Vladimirescu” Localitatea
Vladimirescu, județ Arad*

De-a lungul anilor, de când suntem în învățământ, ne-am confruntat cu numeroase manifestări de agresivitate în rândul copiilor. Aceștia provin din medii defavorizate social, existând cazuri numeroase de familii dezorganizate, de părinți plecați în străinătate pe perioade îndelungate, de abuz sau neglijare, datorate unui slab mediu educogen în care au trăit aceste familii. Elevii prezintă un real potențial de abandon școlar și numeroase comportamente anti-sociale, cu predilecție – limbaj licențios și agresivitate fizică împotriva colegilor.

Am încercat intervenția imediată în situațiile de criză create, îndeosebi în timpul pauzelor, atunci când, predilecția pentru acte reprobabile crește. Ce este de remarcat, că pe timpul orelor conduse de învățător, elevii au un comportament normal, deranjând uneori orele de religie, unde toleranța profesorului este peste medie. Atunci, elevii devin agitați, ies din bănci, ignoră sfaturile și rugămințile profesorului, își dispută anumite probleme, își rezolvă anumite conflicte, totul pornind de la atragerea lor de către trei - patru colegi mai gălăgioși. Aceștia din urmă au avut numeroase tentative de abandon, provenind din familii nevoiașe, cu un grad scăzut de cultură. De multe ori, copiii sunt neglijăți, alteori sunt atrași în activitățile de tip economic pe care le practică. Au lipsit pe perioade îndelungate mereu la început de an școlar (uneori pentru că părinții mergeau la cules de struguri și îi luau cu ei, alteori pentru că nu erau prezenți și se aflau în altă țară), astfel că majoritatea au repetat anul o dată sau de două ori, nefăcând față cerințelor școlare ori refuzând să mai vină la școală. Voi prezenta câteva cazuri de copii cu probleme de agresivitate și modalitățile pe care le-am abordat în încercarea de a modifica comportamentele indezirabile.

S.D. este un elev provenit din repetenție, venit la cerere în clasa a cincea, în luna noiembrie. În privința comportamentului, și-a arătat imediat felul de a aborda lucrurile prin atitudine de luare în derâdere a colegilor mai lenți în citire sau în activitățile matematice, deși el însuși avea dificultăți în acest sens, vorbea neîntrebat și, pe cât posibil, ca să atragă atenția, prin râsete și zgomote, cerea mereu vigilența învățătoarei și feed-back-ul pentru o realizare cât de mică (foarte des), deranjând ora cu expresii de genul: „e bine?”, „e frumos?”, „întorc pagina?”, ceea ce denotă atât nesiguranță, cât și dorința de a atrage toate privirile asupra lui. Uneori ia inițiativa de a face sarcini care nu i s-au trasat, fără să aștepte confirmarea cadrului didactic. Atunci când i se dau anumite sarcini, de multe ori se repede, este neglijent, iar acțiunile sale tind să distrugă obiectele cu care vine în contact.

În acest an școlar, deși comportamentele de agresiune asupra colegilor nu s-au diminuat semnificativ, se remarcă oarecare progres în comportamentul pe timpul orelor (dorința de a rămâne la orele de recuperare, de a citi, înregistrând progrese remarcabile în acest sens). Pe timpul pauzelor este violent, însă și face tot ce poate să perturbe echilibrul emoțional și fizic al colegilor mai defensivi sau mai puțin puternici decât el, spunând că o face din joacă. În urma pușinelor date pe care le-am obținut de la mamă, am constatat că și acasă manifestă același comportament, plecând fără ca mama să știe unde este, manifestând acte de agresiune verbală față de persoanele din jur, încercând să procure venituri prin diferite modalități (mici servicii

făcute unor persoane adulte sau chiar furtul unor obiecte considerate a nu fi necesare în curțile vecinilor). Mama îl sancționează deseori aplicându-i corecții verbale și fizice, dar acest lucru nu face decât să îi întărească comportamentele negative. Din păcate, copilul este produsul unui mediu deficitar emoțional și social, al sărăciei specifice persoanelor care trăiesc în zona acestui cartier.

Am încercat, pe parcursul anului trecut școlar și al acestui an să îl antrenez în activități de conștientizare a efectelor faptelor iresponsabile, în activități artistice (serbări, vizite, vizionări), încercând și un program de recuperare la învățatură. Voi continua colaborarea cu psihologul școlar și activitățile întreprinse, astfel încât să se poată lucra mai ușor cu acest copil și pentru a fi diminuate comportamentele reprobabile pe care le are în mod frecvent.

Concluzii

Mediul deficitar și educația își pun amprenta în mod îngrijorător și vizibil asupra dezvoltării copiilor, mai ales la vârstele mici. Spre deosebire de copiii în care implicarea familiei este mai pregnantă, școlarii care sunt neglijați familial sunt mai greu recuperabili și manifestă o inerție mai puternică în modificarea comportamentelor agresive. De aceea, munca profesorului și a psihologului / consilierului școlar (în cazul în care școala dispune de unul) este imensă, iar rezultatele sunt cu mare greutate obținute.

Bibliografie

1. Anton, Ilica; *Comunicare și lectură*, Editura Universității Aurel Vlaicu, Arad, 2005
2. Faure, Edgard; *A învăța să fii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974

Învățarea înmulțirii și a împărțirii la clasa a II-a

*Prof. înv. primar PETCU Loredana- Adriana, Școala Gimnazială nr. 13,
Municipiul Brașov, județ Brașov*

Am predat la clasa a II-a adunarea cu trecere peste ordin, scăderea cu împrumut, înmulțirea, împărțirea, noțiuni introductive despre fracții (jumătatea și sfertul), unități de măsură cu multipli și submultipli (litru, kilogramul, metrul, ora, banii). Redau mai jos o tehnică de învățare a înmulțirii prin efectuarea de adunări repetate care la clasa mea a avut succes inclusiv la elevii cu CES: pe un panou se așază rânduri succesive de pahare din plastic (de la 1 la 10). Se vor introduce pe rândul cu deînmulțitul atâtea obiecte cât arată înmulțitorul (de exemplu: câte 8 paie de plastic în 7 pahare), apoi se numără (sau se adună succesiv) pentru a se ajunge la concluzia că $8 \times 7 = 56$.

Similar se lucrează pentru împărțire: se va așeza câte un jeton în câte un pahar până la terminarea jetoanelor pentru a descoperi câte grupe a câte 9 obiecte se pot forma cu 54 de jetoane.

Fac parte din prima generație de cadre didactice care a preluat clasa pregătitoare în anul școlar 2012 - 2013. Particip la realizarea acestui simpozion din dorința de a avea acces la ideile minunate ale colegilor, idei strânse în lucrarea publicată de dumneavoastră, dar particip și cu dorința că vocea noastră va fi auzită cândva și se va ține cont de munca depusă.

Trecerea clasei pregătitoare de la grădiniță la școală s-a făcut brusc, fără o analiză anterioară și fără o informare clară a cadrelor didactice și a părinților. De altfel, întreg sistemul de învățământ suferă de o lipsă de comunicare, de transparență, de înțelegere, de răbdare ori de măsuri menite să sprijine personajele principale.

Ca învățătoare pentru 30 de elevi (dintre care 5 cu cerințe educative speciale), clasa a II-a pe Curriculum nou a însemnat un an școlar haotic și o multiplă provocare: tabla înmulțirii, a împărțirii, fracții introduse la clasa a II-a, dar și ortograme, scrierea imaginativă (compunerile) ori experimente pseudo - științifice fără a avea asigurate materialele necesare.

Cadrele didactice se văd puse în situația de a preda fără a avea manuale (pentru clasa a II-a, manualele au sosit abia în ianuarie 2015, iar la clasa I nu au fost trimise manualele pentru Comunicare în Limba Română (CLR), deoarece scandalurile privitoare la editare și la atribuirea punctajelor acordate câștigătorilor nu s-au terminat clar. Iată cum o generație de copii de clasa I au învățat literele pe sistem de predare integrată fără a avea manuale integrate! Totul a despins de măiestria cadrelor didactice, de puterea de xerocopiere a școlilor, de buzunarele părinților și în general de îngăduința societății.

În acel an școlar am lucrat cu colectivul de 30 de elevi plus o bunică însoțitor al elevului GVB, elev diagnosticat neoficial cu elemente de autism. De asemenea, în colectiv mai sunt diagnosticați, tot neoficial (de către profesorul itinerant), 3 eleve cu deficiență mintală ușoară și o elevă cu deficiență mintală moderată. Nici un părinte nu dorește diagnosticarea oficială a copilului lui, refuzând vehement orice ajutor din partea logopedului, a profesorului itinerant sau a consilierului școlar.

Menționez că elevii arondați școlii noastre provin din familii dezorganizate, sărace (foști muncitori ai uzinelor din zonă, acum desființate ori lucrători cu ziua în satele din jurul orașelor), dar există și elevi cu situație materială și mintală bună.

Colectivul clasei mele este deci unul mixt, iar munca la clasă nu este întotdeauna dublată de munca părintelui acasă. În special, elevii cu CES sunt neinformați, părinții acestora nu sunt prezenți la ședințele colective ori la cele individuale, poate și din jenă, dar și din comoditate, din dezinteres sau pur și simplu din răutate.

În calitate de învățătoare am avut parte de o groază de experiențe frumoase alături de elevi și părinți, dar au fost și unele experiențe care m-au întristat.

În clasa a II-a, programa școlară prevede predarea și învățarea tablei înmulțirii și a împărțirii. Atât părinții, cât și elevii au fost informați, iar părinților elevilor cu CES le-am adus la cunoștință că munca mea de la clasă și de la orele de recuperare trebuie continuată acasă, copiii trebuie supravegheați și ajutați; în unii dintre adulți am găsit sprijin, în alții nu.

Înmulțirea se învață la clasa a II-a ca adunare repetată. Pe un panou de polistiren am înșirat pahare ca în imagine: pe primul rând un pahar de plastic, pe al doilea rând două pahare de plastic și așa mai departe, până la al 10-lea rând care avea 10 pahare de plastic. În partea stângă am asociat numărului de pahare, cardinalul: 1, 2, 3... 10. Acest cardinal al numărului reprezintă primul factor al înmulțirii.

La înmulțirea cu 6, de exemplu, un elev avea de rezolvat $6 \times 7 = ?$, așa că pe rândul cu 6 pahare de plastic așez în fiecare pahar, câte 7 bețișoare de plastic (sau bile, nuci, jetoane etc.). Prin adunare succesivă ($6 + 6 + 6 + 6 + 6 + 6 + 6$) ajung la rezultatul 42, verificând apoi prin numărare.

Desigur, aceste exerciții de lucru cu material manipulativ au durat mai mult sau mai puțin, pe măsură ce elevii au reușit să-și însușească măcar deprinderea de adunare repetată, desprinzându-se treptat de lucrul cu material concret. Unii dintre ei și-au format tot felul de tertipuri și strategii de numărare (din 3 în 3, din 5 în 5, din 7 în 7, însă pe degete sau cu obiecte concrete), pentru ca peste vară să-și propună să învețe tabla înmulțirii.

Încurajați fiind de faptul că împărțirea este operația inversă înmulțirii, toți cei 5 elevi cu CES, dar și alți elevi care au întâmpinat dificultăți în reținere a înmulțirii au ajuns la concluzia că lucru cu paharele ia foarte mult timp și și-au făcut acasă un panou asemănător cu care și-au verificat exercițiile.

Totuși, nu pot să nu remarc faptul că materia de predat este din ce în ce mai voluminoasă, ciclul de achiziții fundamentale îi solicită foarte mult pe elevii tipici, iar celor cu CES le taie curajul. Tot la clasa a II-a au fost introduse exerciții de efectuare a ordinii operațiilor în exerciții de tipul „ $5 + 5 \times 5 = ?$ ”, exerciții greoaie și „cu capcane”. Pare că vrem să le vânăm elevilor greșelile, nu îi încurajăm să gândească, să le dăm ocazia să mediteze ori să se convingă de faptul că toate cunoștințele au un grad mare de aplicabilitate în viața curentă.

Sper, însă, că la un moment dat vor fi consultate cadrele didactice care lucrează cu colective mixte și că se va decongestiona materia predată, iar spectrul Evaluării Naționale de la finalul claselor a II-a, a IV-a, a VI-a și a VIII-a să nu ne mai dea insomnii, căci a învăța de frică înseamnă a nu învăța eficient!

Rolul educației la tânăra generație

Prof. RUS Daniela Ioana, Școala Gimnazială „Vladimirescu” Localitatea Vladimirescu, județ Arad

Locul ce revine elevului în procesul educativ este un criteriu esențial al naturii, valorii și finalităților oricărui sistem de educație. El este determinat în principal de gradul de libertate care îi este recunoscut, de normele de selecție care îi sunt aplicate și de amploarea responsabilităților pe care este în măsură să și le asume.

Elevul este în centrul actului educativ, iar pe măsură ce se maturizează el trebuie să fie din ce în ce mai liber să decidă el însuși ceea ce vrea să învețe și unde vrea să se instruiască și să se formeze. Dacă pe planul conținutului și metodelor elevul trebuie să se supună anumitor obligații de ordin pedagogic și socio - cultural, acestea trebuie definite ținându-se seama de libera alegere, de dispozițiile psihologice și de motivațiile celor ce învață. Libertatea de opțiune a elevilor este legată în mod necesar de acceptarea anumitor responsabilități față de ei înșiși și față de colectivitatea școlară. „Ei trebuie să fie încurajați de la cea mai fragedă vârstă, să participe la organizarea vieții școlare”. Deoarece cadrul didactic și elevul prețuiesc același lucru - învățarea, realizarea profesiei, sânguință, atât dascălul, cât și elevul se vor afla într-o comunicare firească, vor coopera pentru a-și îmbogăți experiența cognitivă, afectivă, practică.

„Comunicarea educațională este eficientă când volumul de cunoștințe, priceperi și deprinderi, abilități va fi asimilat de către elevi și demonstrat prin aplicații practice, comportamente corespunzătoare, indiferent ce teorii adoptăm”.

Spre deosebire de comunicarea verbală, comunicarea scrisă necesită un efort mai mare, fiind lipsită de mijloacele ajutoare de comunicare: mimică, gestică, intonație. Mesajul scris cere mult mai multă atenție în elaborare. Limba scrisă este mai ordonată, mai frumos curgătoare și mai corectă decât cea vorbită.

Suntem obișnuiți să îi terorizăm și să-i încărcăm pe elevi cu cât mai multe lecții și teme ce trebuie făcute, dar aceste măsuri nu dau rezultate cum ne-am dori. Știm că elevii învață mai ușor la profesorii preferați, la cei pe care îi respectă și îi iubesc. Elevii învață mai bucuroși din cărțile care sunt mai frumoase, care sunt ilustrate cu imagini colorate și sunt însoțite de ceva care îi reprezintă.

Pentru atingerea succesului școlar este importantă atitudinea emoțională a elevilor față de diferite obiecte, profesori, școală și față de învățatură în general. Trebuie eliminate conflictele dintre elevi și profesori și dintre elevii înșiși, explicându-li-se că conflictele nu sunt bune în viața lor. A-i învăța pe elevi cum să învețe nu înseamnă altceva decât a-i învăța cum să gândească.

Este important a-i învăța acest lucru deoarece astfel poate crește succesul școlar al acestora. Oricât de multe i-am învăța, elevii nu pot asimila toate cunoștințele, ci vor trebui să le însușească ulterior în viață. Pentru a face față vieții, ei trebuie să știe să fie ordonați, să fie conștiincioși, să-și organizeze bine munca și totul va fi bine în viața lor. Elevul trebuie „să învețe cum să învețe”; să se învețe să se conducă; să se învețe să se orienteze; să se învețe să dea ascultare imperativelor datoriei și conștiinței; să știe să-și aleagă cu inteligență profesia, ținând seama de

aptitudinile pe care le are și să învețe toată viața. Elevii trebuie pregătiți pentru a deveni factori de transformare, pentru ca ei și societatea să devină mai buni.

Bibliografie

3. Anton, Ilica; *Comunicare și lectură*, Editura Universității Aurel Vlaicu, Arad, 2005
4. Faure, Edgard; *A învăța să fii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1974

Utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor în procesul didactic

*Prof. Diana Mihaela Toderiță, Școala Gimnazială „George Bacovia”
București*

Sistemul de învățământ trebuie să formeze elevului acele competențe care să determine ca studiul individual, învățarea continuă și după ce acesta iese de pe băncile școlii, să devină pentru viitorul adult o necesitate a racordării sale la rapidele modificări din viața socială și economică a societății, să-i permită să facă față cerințelor unei societăți dinamice, să aibă formate mecanisme de evaluare și autoevaluare care să-l ajute în determinarea raportului optim dintre cerințele sociale și economice și propriile capacități și posibilități de realizare în carieră și viață.

Este necesar ca învățământul preuniversitar să fie preocupat de dobândirea de către elevi a cunoștințelor și deprinderilor în utilizarea *Tehnologiei Informației și Comunicațiilor (T.I.C.)*. Introducerea TIC în învățământ va conduce la dezvoltarea capacităților de utilizare a resurselor TIC, la utilizarea acestor resurse în învățarea altor discipline, la dezvoltarea deprinderilor legate de accesarea, interpretarea și prezentarea informațiilor, de modelarea și controlul evenimentelor, de înțelegerea implicațiilor TIC în societate. Introducerea TIC în educație are rolul să asigure un sprijin eficient pentru aplicarea programelor școlare la toate disciplinele. Se poate aloca un timp pentru utilizarea TIC, astfel încât procesul instructiv – educativ să se realizeze cu o eficiență sporită; TIC nu reprezintă numai o formă atractivă de transmitere a cunoștințelor, ci, mai ales, un mijloc de producere și evaluare a acestora, în cadrul unui proces constructiv, bazat pe descoperire și creativitate.

Fiecare educator va trebui să capete o formație de bază în domeniul TIC. Aceasta implică o serie de *obiective*, cum ar fi:

- ✓ însușirea principiilor comune care guvernează aplicarea informației, cunoașterea naturii, proprietățile și structurile informației;
- ✓ dezvoltarea unei vederi de ansamblu asupra amplitudinii și importanței aplicațiilor informaticii și efectelor lor sociale și economice asupra individului și societății;
- ✓ formarea capacității de a identifica situațiile în care este indicată utilizarea informaticii și conceperea unor soluții adecvate, cu particularizări în elaborarea strategiilor curriculare;
- ✓ dezvoltarea priceperii de a aplica noile tehnologii în activități ca stocarea și căutarea informației, prelucrarea ei pentru comunicare, supraveghere și controlul ei;
- ✓ cunoașterea mijloacelor curente de comunicare cu echipamente informatice: stabilirea unor relații de cooperare cu colective de profil din alte țări, extragerea informației de ultimă oră de pe rețelele informaționale mondiale etc.

Se urmărește astfel, implicit, dezvoltarea unei culturi informatice înțeleasă ca o nouă orientare și raportare la realitate.

Astăzi, mai mult ca oricând, susținerea și promovarea activității ține de însușirea regulilor unui social în continuă schimbare și inovare.

În acest sens, pot fi avute în vedere următoarele condiții concretizate prin *ce ar trebui să știe un profesor care vrea să aplice Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în activitatea sa didactică?*

• *Profesorul trebuie să decidă când folosirea TIC este benefică atingerii obiectivelor, formării competențelor unei anumite discipline sau etape de vârstă și când folosirea TIC este mai puțin eficientă sau neadecvată. Pentru aceasta este necesar să cunoască:*

a) modul în care TIC poate ajuta profesorii să demonstreze, să exploreze și să explice mai eficient anumite aspecte ale predării și învățării disciplinei lor;

b) modul în care TIC poate oferi elevilor și profesorilor accesul la informații de ultimă oră;

c) modul în care activitățile pot fi schimbate cu ușurință datorită caracterului temporal/modificabil al informației stocate, procesate și prezentate cu ajutorul TIC;

d) modul în care caracterul interactiv al informației stocate, procesate și prezentate oferă posibilitatea profesorilor și elevilor:

- să analizeze modelele deja existente;

- să comunice cu alți oameni ușor și eficient pe plan local sau la mari distanțe;

- să caute și să compare informații obținute din surse diferite;

- să folosească mijloace diverse pentru transmiterea informațiilor în funcție de caracterul auditoriului.

• *Pentru acele aspecte din lecțiile unde TIC urmează să fie folosită, este necesar ca profesorul să poată identifica:*

a) modul / modurile în care TIC va fi folosită pentru atingerea obiectivelor;

b) întrebări – cheie și ocazii în care profesorul poate interveni pentru a stimula și direcționa învățarea elevilor;

c) metode de evaluare și înregistrare a progresului făcut de elevi atât la disciplina respectivă, cât și în utilizarea TIC (colaborarea cu profesorul care predă informatica);

d) criteriile pentru ca evaluarea reușitelor și progresului elevilor la disciplina respectivă să nu fie împiedicată datorită TIC;

e) impactul pe care folosirea TIC îl are asupra organizării lecției.

• *Managementul clasei. Scopul utilizării TIC în procesul didactic este îmbunătățirea predării-învățării fiecărei discipline. Pentru aceasta este necesar ca profesorul:*

a) să decidă cum să folosească TIC: cu întreaga clasă sau cu un anumit grup de elevi și cum să se asigure că toți elevii acoperă toate aspectele conceptuale esențiale ale subiectului vizat;

b) să știe cum să organizeze elevii, perechile sau grupurile de elevi când aceștia lucrează cu resursele TIC pentru a se asigura că fiecare elev va participa la activitate, că în activitățile comune există un efort bine echilibrat și că intervenția profesorului și răspunsurile elevilor au loc la momentul potrivit.

▪ *Pentru a evalua contribuția pe care a avut-o TIC în procesul de predare – învățare al disciplinei respective, profesorul va urmări:*

a) monitorizarea progresului elevilor, prin:

- stabilirea clară a țăintelor de atins în cadrul fiecărei activități;

- observarea sistematică a activității elevilor și acordarea de sprijin atunci când este necesar;

- formularea de întrebări care să-i pună pe elevi să mediteze asupra necesității folosirii TIC;

b) stabilirea criteriilor de evaluare în cadrul disciplinei atunci când sunt folosite mijloacele TIC, prin:

- identificarea modului în care accesul la diferite aplicații ale calculatorului poate modifica așteptările sau cerințele profesorului vis-à-vis de elev (ex. corectarea automată a ortografiei, folosirea reprezentărilor grafice etc.);

- identificarea unor criterii prin care elevii/studentii pot arăta ce au învățat ca urmare a folosirii resurselor TIC de pe Internet sau CD-ROM și insistarea asupra faptului că ei trebuie să descopere rolul surselor de informare folosite în activitatea desfășurată;

- determinarea contribuției fiecărui elev, atunci când aplicația realizată sau rezultatul unei colaborări de grup, prin observarea muncii elevilor, prin înregistrarea rezultatelor, prin intervenția profesorului și prin dialogul elev-profesor;
- c) folosirea metodelor formative, de diagnosticare și de verificare finală pentru evaluarea progresului făcut la disciplina la care s-a folosit TIC.
 - *Atingerea obiectivelor specifice fiecărei discipline de studiu, cu utilizarea TIC presupune:*
 - a) folosirea TIC ca mijloc eficient de atingere a obiectivelor și nu doar pentru a motiva elevii sau drept recompensă sau sancțiune pentru un anumit tip de comportament;
 - b) evitarea folosirii TIC pentru sarcini ușoare sau de rutină, care ar fi mult mai bine realizate prin alte mijloace;
 - c) cunoașterea faptului că acolo unde TIC trebuie folosită, se impune o pregătire adecvată a echipamentului, a conținutului și a metodologiei utilizate;
 - d) evitarea transmiterii ideii potrivit căreia calitatea prezentării are o importanță mai mare decât cea a conținutului;
 - e) structurarea activității elevilor în așa fel încât să se pună accentul pe activitățile relevante și pe optimizarea necesarului de timp și de resurse, de exemplu formarea deprinderilor elevilor ca atunci când accesează Internet-ul sau un CD-ROM să aibă o sarcină bine definită de căutare și nu să caute la întâmplare;
 - f) concordanța dintre obiectivele specifice disciplinei și obiectivele TIC;
 - g) explicarea clară a legăturilor între:
 - TIC și disciplina de studiu predată;
 - TIC și impactul acesteia asupra mediului și societății.
 - h) utilizarea și aplicații software adecvate obiectivelor propuse.
 - Pentru dezvoltarea și consolidarea competențelor elevilor în TIC, în contextul disciplinei, *este necesar ca profesorul să urmărească:*
 - a) folosirea terminologiei TIC în mod corect și adecvat;
 - b) utilizarea TIC astfel încât să ofere exemple de bună practică.

Un *necesar minim al competențelor profesorilor care utilizează TIC* în activitățile didactice poate fi structurat:

COMPETENȚE DE UTILIZATOR	ACTIVITĂȚI SPECIFICE
• <i>folosirea de instrumente ale TIC pentru a simplifica activitatea proprie cât și a elevilor</i> (de exemplu: editoare de text, foi de calcul, aplicații multimedia, e-mail, programe de prezentare etc.)	- folosirea corectă a resurselor TIC la nivel de utilizator - conectarea și instalarea echipamentelor TIC - cunoașterea măsurilor de protecție, sănătate și siguranță - utilizarea aplicațiilor software tip procesor de text, foi de calcul, baze de date, enciclopedii multimedia etc. - organizarea fișierelor (crearea, ștergerea, mutarea, copierea etc.) - parolarea și asigurarea securității generale a echipamentelor
• <i>cunoașterea caracteristicilor informaționale și anume:</i> - informația trebuie evaluată în funcție de acuratețe, validitate, sursa de la care provine etc.;	- căutarea și folosirea informațiilor din enciclopediile multimedia, ziare, Internet sau alte surse; - organizarea și stocarea informațiilor în baze de date și fișiere;

COMPETENȚE DE UTILIZATOR	ACTIVITĂȚI SPECIFICE
- informația ocupă memorie și procesul de stocare a ei are diferite implicații; - sistemele TIC pot prezenta informații statice sau modificabile; - informațiile pot fi legate direct, în mod dinamic între aplicații; - informațiile sau aplicațiile pot fi transmise la distanțe mari prin intermediul Internet-ului;	- utilizarea informațiilor statice (text, imagine) și a celor dinamice de simulare a anumitor evenimente, de control a anumitor procese; - alegerea temelor și stabilirea etapelor de lucru în proiecte tip portofoliu, stabilirea mijloacelor de comunicare între elevii participanți și profesori din aceeași școală, din școli diferite sau din țări diferite.
• <i>folosirea TIC pentru simularea și modelarea anumitor situații specifice disciplinei pe care o predau:</i> - analiza diferitelor alternative; - crearea de modele de relații; formularea predicțiilor cu privire la anumite aspecte și reguli recurente pe care să le recunoască și pentru care să avanseze ipoteze; - stabilirea unei ordini a acțiunilor; planificarea și realizarea strategiilor de căutare; - colectarea și structurarea datelor pe care să le stocheze pentru a le folosi, interpreta și corecta ulterior.	- folosirea unui limbaj de programare simplu (LOGO, BASIC, PASCAL, LabVIEW) pentru modelarea și simularea anumitor evenimente; - utilizarea structurilor tip foi de calcul, baze de date; folosirea motoarelor de căutare (search engine) pe Internet.

Pregătirea cadrelor didactice în utilizarea calculatorului și a soft-ului educațional presupune respectarea standardelor specifice ce includ competențele pe care profesorul ar fi bine să și le formeze sau să și le dezvolte:

a) competențe minime:

- să posede cunoștințe de bază în logică;
- să posede abilități în utilizarea limbii engleze;
- să opereze cu computerul de așa manieră încât să fie capabil să ruleze cu succes un soft;
- să opereze cu soft-ul pentru procesare de text, pentru formarea unei baze de date și pentru realizarea de grafice;

b) competențe medii:

- să evalueze și să utilizeze computerul în strânsă legătură cu celelalte mijloace de învățământ, pentru a susține cât mai complet actul educațional;
- să aplice curent principiile predării, învățării și evaluării, precum și a cercetării cu ajutorul computerului;
- să exploreze, să evalueze și să selecteze materialele educaționale care necesită tehnologia computerelor;
- să demonstreze cunoștințe în utilizarea computerului în rezolvarea de probleme, culegere de date, comunicări, informații manageriale și luări de decizii;
- să proiecteze și să dezvolte activități de învățare pentru elevi, care să integreze computerul și tehnologia comunicațiilor;
- să dobândească cunoștințe de multimedia și telecomunicații care să sprijine activitatea educațională;
- să utilizeze e-mail-ul și Internet-ul;
- să opereze cu soft-ul pentru procesare de text, pentru formarea unei baze de date și pentru realizare de grafice;

- să aplice tehnologia informațională pentru schimbarea raporturilor dintre educatori și educați;
- să propage etica, echitatea, legalitatea și respectul pentru creația umană în domeniul computerelor și software-ului.

c) înalte:

- să aplice curent principiile predării, învățării și evaluării, precum și cercetării cu ajutorul computerului;
- să exploreze, să evalueze și să selecteze materialele educaționale care necesită tehnologia computerelor;
- să proiecteze și să dezvolte activități de învățare pentru elevi, care să integreze tehnologia computerului și tehnologia comunicațiilor;
- să aplice tehnologia informațională pentru schimbarea raporturilor dintre educatori și educați.

Dacă formatorii educaționali reușesc să posede competențele de mai sus, familiarizarea elevilor cu calculatorul și cu programele educaționale se realizează “parcă în joacă”. Chiar dacă profesorii nu le îndeplinesc pe toate, elevii le vin în întâmpinare astfel încât se pot întâmpla și inversări de raporturi între educatori și educați, ceea ce dă o nouă dimensiune cooperării în învățare.

Bibliografie

5. Iucu, Romiță; *Instruirea Școlară-Perspective Teoretice și Aplicate*, Editura Polirom, Iași 2001
 6. Lisievici, P.; *Evaluarea în Învățământ- Teorie, Practică, Instrumente*, Editura Aramis, București, 2002
 7. Masalagiu, Cristian; *Didactica Predării Informaticii*, Editura Polirom, Iași 2004
- *** C.N.C. - M.E.C., *Ghid Metodologic, Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în Procesul Didactic - Gimnaziu și Liceu*, București, 2002

Educația economică – o necesitate a școlii românești

Prof. SEVASTIAN Nicoleta, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu”, Municipiul Ploiești, județ Prahova

În contextul actualei reforme curriculare a învățământului românesc, pe de o parte, și a reformei economice, pe de altă parte, este firesc ca în centrul preocupărilor actuale ale școlii românești să se situeze cultivarea accentuată a gândirii economice și antreprenoriale a elevilor de liceu.

Educația, în general, și educația economică, în particular, îi pregătește pe oameni pentru a exercita diferite roluri în societate; prin intermediul educației sunt transmise modalități de înțelegere, valorizare și acțiune acceptate de societate. Cunoștințele economice îi ajută pe oameni să acționeze eficient în calitate de consumatori, producători, deponenți, investitori, angajați și chiar alegători.

Una dintre cele mai eficiente modalități de a ajuta consumatorul este să îl informăm; un consumator informat este un consumator puternic. Procesul care dezvoltă capacitatea consumatorului de a adopta decizii și, implicit, sporește eficiența regulilor și normelor ce reglementează consumul, este alfabetizarea economică. Judecățile informate ale consumatorilor sunt necesare pentru a ajunge la o alocare eficientă a capitalului.

Economiștii clasici au subliniat faptul că într-un sistem economic de piață, consumatorul este suveran; producătorul nu va avea succes dacă nu va adopta decizii economice în funcție de ceea ce îi trebuie consumatorului, de ceea ce își dorește și este dispus să cumpere acesta. Trebuințele și preferințele lui, concretizate în cerere pe piață, îi arată producătorului în ce domeniu de activitate să investească (ce să producă) și la ce nivel să se situeze investiția sa (cât să producă). Ignorarea semnalelor pieței privind cererea exprimată de consumator va genera risipă (bunuri / mărfuri nevândute sau care vândute la prețuri mai mici decât valoarea lor) și, prin urmare, lipsă de eficiență.

Alfabetizarea financiară, care înseamnă în primul rând înțelegerea importanței și avantajelor economisirii și știința de a alege instrumentul financiar cel mai potrivit, este o condiție pentru a beneficia de oportunitățile pe care le au consumatorii și producătorii de astăzi. Pe măsură ce piața impune servicii financiare tot diversificate și mai elaborate, consumatorii vor avea tot mai multe opțiuni, vor dobândi flexibilitate în chestiuni de management financiar și vor apela la servicii de instruire în vederea utilizării noilor tehnologii și adoptării unor decizii informate. Deciziile lor vor fi adoptate cu mai multă prudență și, prin urmare, vor produce mai puține efecte negative în economie. Cunoștințele în domeniul politicii monetare și stabilitatea sistemului financiar contribuie la creșterea încrederii într-un sistem economic, constituie un factor critic pentru buna funcționare a unei economii.

Țara noastră traversează o puternică criză economică, iar pe viitor, pentru reconstrucție și consolidare, în acest sens, are nevoie de forță de muncă tânără, dinamică, bine pregătită, de viitori economiști, de o nouă generație de antreprenori cu abilități caracteristice precum responsabilitate, spontaneitate, adaptabilitate, inițiativă și spirit managerial, care le permite să identifice și să implementeze strategii adecvate pătrunderii și menținerii pe piață.

Pornind de la această premisă, pentru progresul viitorului tânăr, școala este baza. În special, în perioada liceului, acest progres trebuie să se axeze pe însușirea competențelor cheie,

dobândirea de abilități practice, pe cultivarea unei gândiri antreprenoriale, pe dezvoltarea spiritului de inițiativă, însușirea de sisteme logice, de metode și instrumente de învățare prin activitatea proprie.

Orice temă ce pleacă de la ipoteze economice, este una de maxim interes în zilele noastre, în special că ne confruntăm cu o mare “migrație” a absolvenților spre facultăți de profil, în detrimentul celor cu profil tehnic.

Toți cei care dispun de pregătire economică pot beneficia, din plin, de avantajele pe care le oferă situațiile economice favorabile, spre deosebire de cei lipsiți de o asemenea pregătire, care nu știu cum pot utiliza oportunitățile existente.

Educația oferă indivizilor posibilitatea de a-și depăși rețineră de a profita din plin de avansul tehnologic și de a produce inovații. Inabilitatea sau lipsa de abilitate de a beneficia de servicii financiare nu este doar rezultatul lipsei de pregătire financiară adecvată.

Educația financiară realizată în învățământul preuniversitar îmbunătățește nivelul de cunoștințe al elevilor, încrederea în capacitatea de a gestiona finanțele personale și determină comportamentul de economisire (OECD – Organisation for Economic Cooperation and Development, 2007). Aceste fapte subliniază importanța educației economice și necesitatea ca ea să înceapă cât mai devreme posibil. Îmbunătățirea educației economice la nivel de școală elementară și secundară poate oferi o bază pentru alfabetizarea financiară, contribuind la evitarea unor decizii financiare inadecvate și care ar putea avea consecințe de-a lungul mai multor ani, în cazul tinerilor.

Eforturile menite să dezvolte la elevi abilități de calcul și de rezolvare de probleme pot contribui la educarea unui consumator informat, de servicii financiare, care să beneficieze pe deplin de avantajele serviciilor financiare sofisticate oferite de o piață extrem de dinamică.

Educația financiară este un obiectiv prioritar în programele OECD. O educație financiară eficientă contribuie la creșterea gradului de conștientizare a tuturor referitor la chestiunile financiare, stimulează economiile, inclusiv sub forma unor programe de pensii, și asigură o mai bună gestionare a sumelor destinate consumului.

Un cetățean educat poate nu doar să contribuie la o funcționare mai bună a economiei, ci și la o conducere mai bună a societății. Un cetățean cu pregătire economică adecvată optează pentru măsuri de politică economică mai bune, spre deosebire de un cetățean lipsit de educație, ce poate fi manevrat către soluții simpliste și departe de a fi „optime”.

Importanța educației economice merge dincolo de înțelegerea unor principii economice fundamentale, respectiv a modului în care funcționează economia națională. Economia studiază modul în care oamenii adoptă decizii. Studiind modul în care funcționează piața, tinerii învață și cum să adopte decizii eficiente referitor la propriile lor resurse limitate, precum timpul sau banii.

În calitate de participanți la economia globală, tinerii de astăzi și de mâine se vor confrunta cu o multitudine de posibilități. Este datoria școlii să le furnizeze instrumentele de care au nevoie pentru a construi deciziile cele mai bune cu puțință în câmpul de oportunități care li se oferă.

Trecând peste eventualele atitudini, inerente oricărui sistem economic sau politic, se observă că peisajul educațional preuniversitar din ultimii zece ani rămâne a fi un spațiu de o fascinantă deschidere spre dimensiuni și abordări noi, cel mai adesea nonconformiste. Un argument ar fi și prezența în curriculum-ul național a unei liste de discipline opționale, preluate din practicile de succes lansate și testate în țările europene și naturalizate la contextul nostru educațional, adică adaptare și elaborare a unor modele autohtone.

Educația economică și antreprenorială este unul dintre domeniile ce se afirmă gradat prin diversificarea paletei de programe și lărgirea ariei de cuprindere de la gimnaziu la liceu, iar într-o perspectivă foarte vizibilă și la școala primară. Evoluțiile de ordin numeric ar fi lipsite de rezonanță fără o platformă didactică substanțială, modelată pe manuale cu ținută atractivă și

tehnologii de instruire participativă. În promovarea dezideratelor de modernitate educația economică în școală nu pretinde la exclusivism, ci mai curînd se vrea o componentă viabilă într-o suită de reînnoiri armonioase spre mulțumirea și dezvoltarea elevilor și a profesorilor.

Dintre aspectele menționate, aducerea unui dinamism în sala de clasă constituie, indiscutabil, partea forte a opțiunilor de alfabetizare economică pentru elevii din gimnaziu și liceu, oferite de organizația școlară.

Și dacă etimologia educației distinge mai multe semnificații primare, inclusiv creștere, formare, înălțare, nu doar ca activitate organizată instituțional sau produs al acesteia, ci mai ales ca proces de stimulare a forțelor creatoare și intelectuale ale individului, atunci s-ar părea că problematizarea ca metodă didactică ar trebui să fie mai curînd o prezență permanentă a demersului profesoral decît agent de diversificare a învățării, atunci cînd alte tehnici și metode își pierd din atracție.

Lansarea și rezolvarea unor situații-problemă exprimă însăși esența modului de funcționare a persoanei în existența cotidiană. Dezvoltarea dexterităților de identificare a soluțiilor și asumarea de responsabilități pentru alegerea făcută este esențială nu doar pentru a face față unor teste docimologice în școală, ci și în pregătirea pentru înfruntarea cu succes a dificultăților existențiale.

În aceste sens, un mare avantaj îl au elevii care învață în cadrul unui liceu cu profil Servicii, aceștia fiind privilegiați în a cerceta și a cunoaște, a se familiariza, a învăța și a-și însuși cunoștințe cu un grad maxim de actualitate și care, mai târziu, în activitatea practică le vor folosi.

Însă, gîndirea antreprenorială nu trebuie și nu poate să fie apanajul exclusiv al elevilor din liceele tehnologice. Studiul educației antreprenoriale este cu atît mai important pentru elevii din liceele teoretice, cu cît aceasta este singura disciplină din curricula lor care le poate oferi informații și pregătire pe această latură.

În tot „acest peisaj”, profesorul are rolul subtil, de a atrage elevii, de a-i “învăța să învețe”, de a le forma o deschidere pentru cunoașterea în afaceri, de a-i responsabiliza pentru aceste activități, de a-i forma, cel mai probabil, ca viitori antreprenori.

Uniunea Europeană promovează spiritul antreprenorial ca factor-cheie al competitivității și subliniază importanța dezvoltării unei culturi antreprenoriale la scară europeană prin încurajarea unei mentalități corespunzătoare și a competențelor în domeniul antreprenorial.

Bibliografie

1. Albușescu, I.; Albușescu, M.; *Studiul disciplinelor socio-umane: aspecte formative: structura și dezvoltarea competențelor*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002
2. Becker, Gary S.; *Comportamentul uman, o abordare economică*, Editura ALL, București, 1994
3. Ciobanu, Olga; *Educația economică în România: prezent și perspectivă*, Editura ASE, București, 2003
4. Lăcătuș, Maria Liana; *Educația economică și didactica disciplinelor economice*, suport de curs dobîndit prin programul „Perfecționarea cadrelor didactice, din învățămîntul liceal, care predau discipline economice” din cadrul proiectului cu același titlu, POSDRU/87/1.3/S/63908, furnizat de Universitatea Babeș-Boyalı din Cluj-Napoca, prin intermediul Academiei de Studii Economice din București
5. Scutaru, Adela; *Educația economică – o realitate la răspîntii de tradiții*, articol publicat în „Didactica Pro... Revistă de teorie și practică educațională”, nr. 3 (25), iunie 2004, p. 8 – 9

JOCUL PENTRU TIMPUL LIBER

prof. Vintilescu Mihaela Iuliana, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Municipiul Ploiești, județul Prahova

Pornind de la ideea că din comoditate și nu din lipsă de idei, imaginația și creativitatea în rândul adolescenților nu este pusă în valoare, am „provocat” colegii la acțiune.

Inițierea proiectului educațional „Sport, turism și educație” vine în sprijinul celor afirmate. Una din activitățile proiectului este dedicată promovării activităților de timp liber, unde cadrele didactice împreună cu elevii pot să inițieze tipuri de activități educative și în același timp distractive. Astfel am denumit activitatea „Și liceenii sunt copii: „Ne jucăm, inventăm și ne distrăm”. Adolescenții au nevoie de un imbold pentru a putea „uita” pentru un timp de tehnologia super sofisticată de care sunt atât de atașați, au nevoie de a fi stimulați în a li se „declanșa” imaginația și creativitatea, a spiritul de echipă și întrajutorarea.

Scopul activităților propuse este de dezvoltare a abilităților practice, a spiritului de echipă și nu în ultimul rând al respectului reciproc. Nu lăsa la voia întâmplării să se „întâmpile ceva”, pentru că vei avea surpriza neplăcută să constăți că nu se va întâmpla nimic din ceea ce sperai. Exemplele de bună practică ne ajută totdeauna să dăm repere în a fi creativi, iar alături de noi, elevii au ce învăța pentru mai târziu.

Dacă vorbim de activitățile sportive, ne putem aduce aminte cu plăcere de jocurile copilăriei care se pot oricând adapta vârstei participanților: „Leapșa”, „De-a v-ați ascunselea”, „Baba Oarba”, „Podul de piatră”, „Șotron”, „Vânătoarea de comori”, „Găsește perechea”, „Fazan”, „Telefonul fără fir”, „Țările”, „Ițele încâlcite”, etc.) dar și cele practicate la orele de educație fizică și sport (afară sau în interior): „Rațele și vânătorii”, „Hoții și vardiștii”, „Întrecere în sac”, „Cursa în trei picioare”, „Mișcarea în oglindă”, „Lupta cocoșilor”, „Lupul și oaia”, „Coarda”, „Sfoara”, „Iepurii și vânătorii”, etc. Aceste jocuri devin amuzante pentru cei mai mari, dacă reușesc să le adapteze în funcție de starea de spirit și ambientul creat. Aici intervine imaginația și creativitatea și nu în ultimul rând descoperirea calităților de lider în inițierea unor astfel de jocuri.

Sporturile colective crează bună dispoziție, ajută la îmbunătățirea stării fizice și psihice, practicându-le mixt: baschet, fotbal, handbal, rugby, volei în mai puțini jucători, respectând regulile de bază și folosind scorul pentru stimularea competiției. Să ne aducem aminte de jocul național, **oina**, care implică calități sportive complexe (viteză bună de alergare, reflexe rapide în mișcările de autoapărare față de loviturile mingii, precizie în aruncarea și lovirea mingii cu un baston sau bătă). Se practică în aer liber, pe un teren preferabil acoperit cu iarbă, între două echipe și începe când cineva din echipa la bătaie aruncă mingea în aer în timp ce un alt jucător din aceeași echipă trebuie să o lovească cu un baston din lemn și să o trimită cât poate el de departe. Dacă mingea este prinsă de echipa din teren, jucătorul trebuie să alerge (cu sau fără alt coechipier) pe culoarul de ducere, iar apoi pe culoarul de întoarcere încercând să nu fie lovit de către echipa la prindere. De fiecare dată după ce mingea bătută, aterizează pe unul din triunghiuri, i se acordă un punct echipei la bătaie. Se acordă două puncte dacă mingea trece de linia de fund și niciun punct dacă mingea iese din teren pe lateral. Echipei din teren i se acordă două puncte de fiecare dată când reușesc să lovească un jucător care fuge pe culoare.

Badminton-ul este adoptat la noi în țară ca joc competițional în anul 1975. Este un sport în care doi jucători sau două perechi de jucători joacă plasându-se fiecare de câte o parte a unui fileu care împarte terenul dreptunghiular în două jumătăți egale. Dacă jocul se desfășoară pentru relaxare și timp liber, regulile sunt respectate de comun acord, iar terenul poate fi improvizat.

Important este să se respecte regulile minime pentru a putea să savurezi clipele de relaxare.

Korfbal-ul își are originile în Olanda și este practicat de peste 100 de ani, iar în România a apărut anul 1998. Poate fi jucat la orice de vârstă pe un teren de handbal, baschet, atât în sală cât și în aer liber, pentru că este un sport mixt de echipă. Scopul jocului este introducerea mingii în coș, coșul fiind la o înălțime de 3.5m, prins de un stâlp. Reguli simple: nu există dribling, în momentul posesiei mingea se aruncă la coș sau se pasează coechipierului, nu se aleargă cu mingea în mână. Cei care nu sunt în posesia mingii se pot demarca liber pe teren iar cel care are mingea, nu poate arunca la coș dacă este apărat. În timpul jocului, mereu jumătate de echipă, se va afla în apărare, iar cealaltă jumătate în atac, la fel și cealaltă echipă. După 2 goluri marcate consecutiv, indiferent care echipă, se schimbă poziția jucătorilor de pe teren, cei care au fost în apărare vor trece în atac și invers.

Bocce este un joc italianesc de abilități și strategie, care are ca principiul de bază: împingerea unei mingii (boccia) cât mai aproape de mingea țintă (pallina). Jocul constă în acumulare de puncte (12pct. sau 16pct) în funcție de participanții la joc. Acest sport este practicat în sistem competițional prin Federația Special Olympics, de către persoanele cu nevoi speciale pentru că li se oferă posibilitatea de oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile motorii, de a câștiga încredere în sine și de a avea contact social cu persoane din diferitele categorii sociale. Este un joc care se adaptează oricărei vârste și ușor de jucat.

Avem la dispoziție în literatura de specialitate, în lucrări publicate și postate pe platforme didactice și site-uri de educație, de unde putem să ne inspirăm și să descoperim jocuri pe care să le abordăm în manieră proprie pentru buna dispoziție, pentru a le aplica în diferite ocazii: excursii, tabere sau în weekend., jocuri care stimulează memoria și competiția, dezvoltă vocabularul și creează bună dispoziție, ne : cunoaștere și comunicare, personalitate, dezvoltarea gândirii, prezență de spirit, spirit de echipă, agilitate, viteză, îndemânare, sportive, amuzante, etc.

În rândurile ce urmează voi detalia câteva jocuri care mi s-au părut interesante și care pot fi adaptate la diferite activități cu caracter educativ.

- **GHICEȘTE CINE SUNT ! (cunoaștere):** Fiecare participant scrie pe un bilețel: culoarea părului; culoarea ochilor; sexul; vârsta; localitatea de proveniență; un hobby. Se amestecă toate biletele într-o șapcă/pungă, apoi unul dintre participanți extrage un bilet și citește conținutul acestuia. Ceilalți participanții vor trebui să ghicească despre cine este vorba. Cel recunoscut, preia sarcina jocului.
- **CERCUL DE CONVERSAȚIE (cunoaștere):** Participanții dispuși în cerc răspund inițiatorului, continuând și completând enunțurile date. Exemple: Ceea ce prefer eu este ... ; mi-ar plăcea să fiu ... ; jocul meu preferat este ... ; cred că numele meu semnifică ... ; nu mi-ar plăcea să știu ... ; sunt fericit (trist) când ... ; aș vrea să fiu mai ... ; într-o zi sper ... Participanților li se acordă același timp pentru a da răspunsul potrivit, precum și libertatea de a nu răspunde, dacă nu doresc acest lucru, „sărind” peste cei care nu vor sau nu știu să-și exprime opțiunea.
- **LINIA VIEȚII (cunoaștere):** Participanții sunt așezați în cerc pe scaune sau pe iarbă. În mijloc se întinde un fir de lână, sfoară sau o coardă. Un voluntar pornește pe „linia vieții”, amintindu-și evenimente importante din existența proprie, prezentându-le în ordine cronologică sau în orice ordine dorește (în acest caz va face pași înainte sau înapoi pe „linia vieții”), putându-se anticipa și asupra viitorului.
- **FÂNTÂNA MIRACULOASĂ (cunoaștere):** Cercul în care sunt așezați participant, se imaginează ca fiind marginea unei fântâni miraculoase. Fiecare va spune, pe rând, dorințele. Ex: Dacă aș putea fi o altă viețuitoare din lumea animală, aș fi ... , pentru că ... ; dacă aș putea fi o pasăre (o insectă, o floare, un copac, o mobilă, un instrument muzical, o casă, o mașină, o stradă, un joc, o emisiune Tv, un film, un aliment, o culoare, etc.), aș fi ... , pentru că ...
- **CINE ESTE PARTENERUL MEU ? (cunoaștere):** Participanți se grupează în perechi și se întocmesc liste cu elemente care ajută la identificarea partenerului: pot fi elemente concrete

(fizice): veșminte, aspect fizic, etc. sau abstracte: trăsături de personalitate, muzica, alimentele, cărțile preferate. Se strâng listele, se extrage pe rând câte una, se citește conținutul și se recunoaște identitatea celui descris.

- **MAȘINA DE SPĂLAT (comunicare pozitivă):** Se formează două șiruri, fața în față. Un voluntar/cel care rămâne fără pereche trece printre cele două șiruri („mașina de spălat”). Când ajunge în dreptul primei perechi din șir se oprește și așteaptă să fie „spălat”: fiecare participant la joc îi pune mâna pe umăr și îi spune o caracteristică, o calitate personală sau o vorbă bună. Cel „spălat” mulțumește și trece mai departe. Atenție: se va insista de la început pe caracterul pozitiv al comunicării ! Neapărat trebuie să treacă prin „mașina de spălat” copiii triști, timizi, negativiști, pentru a le ridica moralul, pentru a le dezvolta încrederea în sine sau pentru a-i determina să gândească pozitiv.
- **PRIETENUL IMAGINAR (comunicare și imaginație):** Așezați în poziție lejeră sau întinși pe iarbă, cu ochii închiși, participanții sunt învățați să respire profund și apoi să expire lent, în trei reprize, după care să-și imagineze o împrejurare specială, un loc preferat, să se reprezinte în gând, să miroasă, să audă și să vadă ce-i înconjoară. Apoi, li se va spune că ajung la o casă, unde vor descoperi o piesă specială. Pe un perete se găsește o ușă care alunecă lent în sus, descoperind mai întâi picioarele, apoi fața unui prieten deosebit, pe care nu l-au întâlnit înainte niciodată. Nu contează vârsta acestui prieten. Foarte important e că nu și-a încălcat niciodată cuvântul și atunci când au nevoie să vorbească cu cineva, i se pot adresa, i se pot destăinui, îi pot cere sfatul, etc. Ușa se închide. După aceasta, se vor așeza într-un cerc și-și vor povesti ceea ce și-au imaginat, răspunzând la întrebările puse de ceilalți.
- **DANS PRINTRE STICLE (îndemânare):** Se aranjează 10 sticle într-un rând, lăsând între ele o distanță de lungimea unei sticle. Cine poate să parcurgă rândul de sticle fără să răstoarne niciuna? Cine dorește să încerce, este lăsat mai întâi să treacă printre sticle fără a fi legat la ochi. După ce a făcut această probă, este legat la ochi. Pe furiș cineva îndepărtează sticlele. Hazul va fi foarte mare, pentru că temerarul va executa un adevărat dans, balansându-se în toate direcțiile, de teamă să nu răstoarne sticlele care oricum nu mai există. (proba se mai poate face și cu 3-4 participanți simultan).
- **ÎNCALȚĂ SCAUNUL! (îndemânare):** Se aranjează 4-5 scaune într-o linie și se stabilesc echipele și regulile jocului. Cine poate să încalțe scaunul corect fără să încurce încălțăminte? Cine dorește să încerce, este lăsat să facă o demonstrație fără a fi legat la ochi. Întrecerea se va face cu ochii legați. Distracția constă în amestecarea perechilor de pantofi, fără să știe participanții și modul cum vor reuși să „încalțe” scaunul.
- **OBIECTUL ÎNCĂRCAT CU ELECTRICITATE (amuzament):** Afară și în interior: În timp ce unul din jucători se află afară, restul grupului va stabili care dintre obiecte împrăștiate în interior, va fi considerat electrizant. Când jucătorul stabilit revine în încăperea, i se spune că unul dintre obiecte este electrizant și trebuie să-l descopere. El va încerca să atingă cu mare precauție, pe rând, obiectele, dar nu se va întâmpla nimic. În clipa în care atinge obiectul fixat de noi ca fiind încărcat cu electricitate, toți copiii încep să țipe, așa încât căutătorul obiectului tresare așa de puternic, de parcă s-ar fi electrocutat.
- **CASCADA CUVINTELOR (prezență de spirit și spirit de observație)** Se împarte grupul în două subgrupe (sau mai multe – în funcție de numărul de participant, maxim 7-8 membri în fiecare subgrupă). Fiecare subgrup are o coală de flip-chart. Liderul informal al fiecărui subgrup, scrie pe coală un cuvânt de început. Restul membrilor subgrupului trece pe rând și scrie câte un cuvânt pentru a alcătui în final o frază. Înainte de a începe, se precizează: fraza se va referi la tabără/excursie/o activitate (activă, sportivă, de creație, etc.) de la ... (denumirea taberei). *Fiecare echipă va prezenta fraza și va face comentariile de rigoare!*
- **MAȘINĂRIA UMANĂ (echipă):** În grupe de câte 5-6, construiți o mașinărie umană din piese care se mișcă. Cereți colegilor voștri să ghicească ce mașinărie ați prezentat.

- **SĂ NE ÎNCERCĂM MEMORIA (echipă):** Se așează pe o masă diferite obiecte, apoi se acoperă cu un prosop. Fiecare jucător are hârtie și creion. Se ridică prosopul timp de 10-15 secunde. Jucătorii trebuie să privească foarte atent obiectele, care vor fi imediat, acoperite. Este declarat câștigător cel care poate să noteze din memorie cele mai multe obiecte.
- **PE PIPĂITE! (echipă):** Se așează pe masă mai multe obiecte. Jucătorii vor fi legați la ochi. Pipăind obiectele, trebuie să recunoască și să spună, imediat, ce sunt. Câștigă jucătorul care recunoaște cele mai multe obiecte.
- **GHICEȘTE DUPĂ AUZ ! (echipă):** Într-o sală apropiată de cea în care ne aflăm, un jucător va produce diferite zgomote (va rupe hârtie, va mătura, va zgâria o suprafață de lemn sau de metal, va deschide robinetul de apă, etc.). Ceilalți jucători vor nota pe hârtie ce au auzit.
- **TRECERE DIFICILĂ (îndemănare):** Cu mâna dreaptă se apucă strâns piciorul mesei. Aplecându-te trebuie să treci pe sub propria mână fără se desprinzi mâna și fără să atingi podeaua cu genunchiul.
- **LUPTA PENTRU CARTOF (agilitate):** Se desenează, pe jos, cu creta, un cerc. Cei doi jucători stau în cerc și au fiecare, într-o mână o lingură cu un cartof, iar în cealaltă o lingură goală. Fiecare încearcă să-i fure celuilalt, cu ajutorul lingurii goale, cartoful.
- **FUGA PE CARTOANE (viteză):** Pista de alergare traversează camera. Pentru fiecare jucător sunt necesare două coli cartonate A4. Când cel care comandă jocul dă startul, concurenții își așază un picior pe unul din cartoane și aranjează repede celălalt carton în fața primului pentru a putea așeza și al doilea picior tot pe carton. Apoi, se ridică primul carton, se așază în fața celuilalt și astfel se continuă jocul, călcând numai pe cartoane până la atingerea țintei. Nu este permis să se lase distanță între cartoane, ele trebuie așezate cu marginile una lângă alta. Nu este permis să se sară sau să se târâie cartoanele cu picioarele.
- **INIȚIALA UNICĂ (dezvoltarea gândirii):** Un jucător părăsește pentru câteva minute locul desfășurării jocului. În acest timp, cei rămași stabilesc, de comun acord, un nume geografic – munte, râu, oraș. Revenind la locul desfășurării jocului, cel care trebuie să ghicească adresează întrebări celorlalți copii, pentru a stabili despre ce este vorba, până ghicește cuvântul ales. Copiii trebuie să răspundă la întrebări astfel încât ultimul cuvânt din enunț să conțină inițiala cuvântului căutat.
Exemplu: cuvântul ales este „Dunărea”: Î: Este munte ?; R: Nu este munte, nici deal. (astfel se descoperă că inițiala este „d”); Î: Este oraș ?; R: Nu, dar trece prin Drajna, etc.
- **DESCOPERĂ SECRETUL ASCUNS ÎN PROPOZIȚII ! (dezvoltarea gândirii):** Unul din participant la joc va trebui să ghicească ce propoziție se „ascunde” în enunțurile celorlalți. În absența lui, se stabilește o propoziție, fiecare cuvânt al ei fiind atribuit unui jucător. Ei se așază apoi, unul lângă altul, în ordinea în care apare cuvântul în propoziție. Jucătorul care trebuie să ghicească, adresează celorlalți întrebări. Răspunsurile trebuie să conțină cuvintele din propoziția aleasă, exact în ordinea lor firească. Ex: să presupunem că propoziția aleasă este „Noi mergem în excursie la București”. Întrebările și răspunsurile ar putea fi: Î: Ce ai făcut ieri ?; R: Am cunoscut trei băieți care au venit la NOI în tabără.; Î: Ce planuri ai pentru azi ?; R: Aș vrea să MERGEM în pădure.; Î: Cu ce îți place să călătorești ?; R: ÎN general, prefer autoturismul familiei, Î: Ce prefer să faci în vacanța de vară?, R: Preferatele mele sunt EXCURSIILE!; etc.
- **DUPĂ ÎNTREBARE ... ȘI RĂSPUNS! (dezvoltarea gândirii):** Un grup de jucători ocupă locuri în jurul mesei. Fiecare din ei are un creion și două bucățele de hârtie. Pe o hârtie se formulează o întrebare, iar pe cealaltă se scrie un substantiv. Se amestecă toate biletele în două boluri/șepci, etc., separat întrebările, separat substantivele. Fiecare jucător extrage, pe rând, câte un bilet din fiecare categorie și încearcă să scrie un răspuns la întrebare, folosind și substantivul ales. Măiestria constă în formularea răspunsurilor, mai ales atunci când, aparent, substantivul nu are nici o legătură cu întrebarea pusă. Ex: întrebarea ar putea fi: „Ce-ți place să faci în timpul liber ?”, iar substantivul „ascensor”. S-ar putea formula următorul răspuns: „În timpul liber privesc

filme documentare științifice în care se descrie modul de funcționare al diferitelor mașinării: fax, copiator, ascensor, etc.”

- **CERCUL POPICELOR (încredere):** Jucătorii se vor așeza în cerc, cu față spre interior, ținându-se de mâini. Apoi participanții pășesc înapoi, iar cercul se mărește până ce toți au brațele bine întinse, dar se țin bine de mâinile vecinilor. Jucătorii se numără cu voce tare: 1,2,1,2,1 șamd. Apoi instructorul comandă; „numerele 1 se apleacă înainte (sau înapoi)!”. Jucătorii respectivi se apleacă înainte, ținându-și corpurile rigide și drepte ca niște scânduri, fiind susținuți de brațele vecinilor. După un timp numerele 1 revin la verticală, și se comandă: „numerele 2 se apleacă înainte (sau înapoi)!”. După câteva astfel de manevre, executate de jumătate din participanți, se va comanda aplecarea simultană a numerelor 1 înainte și a numerelor 2 înapoi (sau invers). Variantă: jucătorii se țin de coate (le încrucișează). Indicații pentru instructor: atenție, sunt mari șanse ca unii să cadă.

- **PLASA DE PĂIANJEN (încredere):** Este un joc care necesită îndemânare și mobilitate și poate deveni atractiv dacă îi înțelegi rolul și scopul. Pregătirea locului de desfășurare: doi stâlpi verticali la distanță de aproximativ 6-10 m. se construiește din sfoară o „plasă de păianjen”. Se întinde un fir orizontal la înălțimea de aprox. 80 cm. și altul la 2m față de sol. Între aceste fire se amenajează (cu noduri) o plasă, cu ochiurile având deschiderea de 60-80 cm. Numărul de ochiuri necesar este egal cu numărul jucătorilor. Sarcina grupului este ca toți membrii să treacă dintr-o parte în alta a plasei, fără ca cineva să atingă vreun fir (căci păianjenul-balaur îl înhață!). Nu este voie să se treacă prin afara plasei: pe sub, pe deasupra etc. Fiecare ochi al plasei poate fi folosit numai de un singur jucător: după trecerea sa, ochiul va fi blocat cu bandă adezivă. Jucătorii care au trecut prin plasă pot ajuta coechipierii să traverseze, rămânând însă numai pe partea lor. După prezentarea jocului, grupa are la dispoziție 10 minute pentru a stabili un plan de acțiune, apoi se dă semnal de pornire și începe cronometrarea. Regulile sale pot fi adaptate caracteristicilor specifice oricărui grup, dacă participanții sunt mai mulți decât ochiurile plasei, se va permite trecerea a 2-3 jucători prin același ochi; atingerea plasei de către un jucător poate fi penalizată cu revenirea la locul de plecare a jucătorului respectiv, sau a tuturor jucătorilor care erau în contact cu el, sau a întregii echipe; ochiul folosit de un jucător poate fi stabilit fie de el, fie va fi precizat de grup; se poate stabili un timp limită; fiecare jucător trebuie să fie tot timpul în contact cu cel puțin un alt coechipier ș.a.m.d.

Jocurile, indiferent de gradul de dificultate, pot stimula creativitatea sau pot dezvolta multe aptitudini și deprinderi pe care poate nu și le-au cunoscut sau le-au neglijat.

Cert este că prin inițierea unor astfel de jocuri sau activități sportive, copilul, adolescentul sau chiar adultul poate regăsi spiritul tânăr care să-l determine să se bucure de natură, relaxare, timp liber, odihnă activă și nu numai atât. Prin joc se confirmă competența unora, ajută la eliminarea unor idei preconcepționate în contextul actual, întărește spiritul de echipă și conturează morală creștină și spiritul de camaraderie. Prin joc se învață că cea mai eficientă cale pentru întărirea personalității, conturarea unor caractere solide și verticalitatea deciziilor importante.

Bibliografie:

1. Șerban D., Bota, G. 160 de activități dinamice (jocuri) pentru Team-Building, Educație non-formală civică și antreprenorială, Universitatea București, Centrul de Arte Marțiale și Studii Asociate – CASA, București 2011
2. https://www.didactic.ro/materiale-didactice/2765_jocuri-pentru-tabara-si-nu-numai
3. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Oin%C4%83>
4. <https://jocuripentrucoopiimarisimici.blogspot.com/2011/03/jocuri-de-vacanta-jocuri-ale-copilariei.html>
5. <http://jocurilecopilariei.blogspot.com/2009/11/imparate-luminate-cat-e-ceasul-in.html>

SECȚIUNEA - ELEVI

SECȚIUNEA - ELEVI

The poster features a vibrant, abstract background with a rainbow, a globe, and a DNA helix. At the top left, there is a logo with the letters 'S', 'T', and 'E' inside a cube. At the top right, the word 'ROMÂNIA' is written in a stylized font with colorful dots above it.

PROIECT EDUCAȚIONAL „SPORT, TURISM ȘI EDUCAȚIE”

SIMPOZION INTERJUDEȚEAN
EDIȚIA a VI-a
„EDUCAȚIA DURABILĂ DĂ VALOARE TINEREI GENERAȚII”
25.05.2018
ORA 10.00

LICEUL TEHNOLOGIC ADMINISTRATIV ȘI DE SERVICII
„VICTOR SLĂVESCU” MUNICIPIUL PLOIEȘTI

ELEVI:
Secțiunea I: „Educația durabilă dă valoare tinerei generații”
Secțiunea a II - a: Ghidul turistic - bune practici

WORKSHOP
Secțiunea a III - a: „Comunicarea eficientă”
Părinți - elevi - dărginți

CADRE DIDACTICE
Secțiunea a IV - a: „Educația durabilă dă valoare tinerei generații”

PARTENERI:
INSPECȚIONATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN PRAHOVA
CASA CORPULUI DIDACTIC PRAHOVA
CENTRUL JUDEȚEAN PENTRU RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ PRAHOVA
Colaboratori:
Colegiul Economic „Maria Teodorescu” Pitești, Argeș
Colegiul Economic „Valer” București
Colegiul Economic „Ion Ghica” Târgoviște, Dâmbovița

Persoana de contact:
director adjunct prof. Vintărescu Mihaela, 0722672410
e-mail: mihaela_vintarescu@yahoo.com

TRASEU TURISTIC

Elevi: Fernanda Brătulescu, Andreea Nedelcu, Bogdan Dumitrache, Marius Păun, Coordonatori: prof. Gheorghiza Anghel, prof. Suzana Camelia Ilie, Colegiul Economic „Ion Ghica”, Târgoviște, județ Dâmbovița

TÂRGOVIȘTE – HUNEDOARA - ALBA IULIA - TÂRGU MUREȘ –SIGIȘOARA - BRAȘOV- TÂRGOVIȘTE

Scopul acestei lucrări este de a prezenta un traseu turistic efectuat de elevi în săptămâna „Școala altfel”. Traseul presupune: plecarea din spatele școlii, se ajunge în Sibiu pe autostrada Pitești. În Sibiu se vizitează Turnul Sfatului, pe sub care este un gang de trecere între Piața Mare și Piața Mică. El a fost construit în secolul al XIII-lea, la parterul său aflându-se poarta de intrare în cea de-a doua centură de fortificații a orașului. În decursul timpului, a suferit mai multe refaceri, care i-au alterat forma inițială. Turnul Sfatului se află în Piața Mică nr.1. De asemenea se va vizita și Podul miunciunilor. Podul Minciunilor sau Podul culcat (Liegenbrücke) este un pod metalic din orașul Sibiu, construit în anul 1859 deasupra străzii Ocnei care făcea legătura între Orașul de jos și Orașul de sus. El este o pasarelă pietonală ce face legătura dintre Piața Mică și Piața Huet. Este cel mai vechi pod din fontă aflat în serviciu pe teritoriul actual al României. Din Sibiu se pleacă spre Hunedoara unde se vizitează Sarmisegetuza Regia, Castelul Huniazilor și Mănăstirea Prislop. Sarmizegetusa Regia (cea regească) a fost capitala și cel mai important centru militar, religios și politic al statului dac înainte de războaiele cu Imperiul Roman. A fost nucleul unui sistem defensiv strategic format din șase fortărețe dacice din Munții Orăștiei, folosit de Decebal pentru apărare contra cuceririi romane. Situl arheologic Sarmizegetusa este situat în satul Grădiștea Muncelului din județul Hunedoara. Seara cazarea va avea loc la Hotelul Heaven.

A doua zi se pleacă spre Salina Turda, care este cunoscută pentru proprietățile terapeutice, spectaculozitate și dimensiune. Salina Turda se găsește în zona Durgău - Valea Sărată din Turda. Intrarea în salină (prin galeria de acces Franz Josef) se făcea până în anul 2010 din str. Salinelor 54A (cartierul Turda Nouă), în prezent prin noua și moderna intrare din centrul turistic Salina-Durgău (Aleea Durgău nr. 7). Apoi cazarea va avea loc la pensiunea El Passo din Târgu Mureș.

A treia zi se pleacă prin Sighișoara spre Brașov, unde vom vizita Cetatea Râșnov. În Sighișoara se va vizita Turnul cu ceas. Turnul cu Ceas (în germană Stundturm, în traducere „Turnul orelor”) este un monument istoric și de arhitectură din Sighișoara, cel mai masiv dintre cele nouă turnuri de apărare ale cetății Sighișoara care s-au păstrat până în prezent (din totalul de 14). După aceea, ne vom îndrepta bucuroși de această minunată excursie, către casele noastre.

Bibliografie

- *** <https://www.google.ro/search?q=hunedoara&rlz>
- *** <https://www.google.ro/search?rlz>
- *** <https://www.google.ro/search?q=sibiu&rlz>
- *** <https://www.google.ro/search?rlz=1C1PRFA>
- *** <https://www.google.ro/search?q=zarnesti&rlz>

BOTOȘANI – ORAȘUL LUI EMINESCU

*Elev Cosmina Dubei, Coordonator: prof. Mariana Chițu, Liceul
„Alexandru cel Bun”, Botoșani, județ Botoșani*

Botoșani este unul dintre cele mai mari și mai vechi orașe moldovene, atestat documentar încă din anul 1350, important centru cultural, reprezentat de personalități precum Mihai Eminescu, George Enescu, Nicolae Iorga, Ștefan Luchian sau Grigore Antipa. V-ați cazat și vă propuneți să vizitați principalele obiective turistice din Botoșani.

Botoșani, oraș al domnițelor

Puțini știu probabil că Botoșaniul este și numit „Orașul domnițelor” ca apanaj al Doamnelor Moldovei.

Orașul Botoșani a avut timp de câteva secole (XVI-XIX) un statut special, acela de apanaj al Doamnelor Moldovei.

Cel care i l-a conferit a fost domnitorul Petru Rareș (1538-1542) care, în virtutea dreptului său de stăpân peste întreg teritoriul

țării, dăruiește Botoșanii soției, Elena Despot Doamna, cu dreptul ca aceasta să rețină pentru sine toate dările pe care locuitorii le plăteau. Cu o parte din acești bani, după moartea soțului său, Doamna a construit la Botoșani în chiar centrul târgului bisericile Sfântul Gheorghe (1541) și Uspenia (1552).

Statutul de apanaj domnesc de care s-a bucurat Botoșaniul a dăinuit până în timpul lui Alexandru Ioan Cuza, beneficiarele fiind toate doamnele Țării, care i-au urmat Doamnei Elena Rareș. Acest statut este dovedit și de plasarea pe stema Botoșanilor a simbolului acestuia - păunul.

Centrul istoric al Botoșaniului

Centrul Vechi este ridicat la sfârșitul secolului al XVIII-lea pe o structură complexă de beciuri boltite, dispusă pe două nivele și executate din piatră. Se pare că beciurile datează din perioada medievală, fiind folosite atât ca spațiu de depozitare a mărfurilor pentru comerțanții din zonă, cât și pentru refugiarea populației în timpul năvălirilor.

Clădirile, construite după modelul celor din Leipzig, sunt cu parter și etaj. Spațiile boltite de la parter aveau și au și astăzi rol comercial, iar etajul era și este utilizat ca locuințe.

Strânge la un loc 60 de clădiri monumente istorice și oferă vizitatorilor imaginea unui mic Leipzig.

Centrul Vechi al municipiului Botoșani este o colecție de clădiri „simbol” care îmbină aproape perfect istoria și modernismul. Are o vechime de peste 100 de ani și este singurul ansamblu arhitectural de acest tip din județele Moldovei. Centrul Vechi al Botoșaniului a fost devastat în urma unui mare incendiu care a avut loc pe 3 iunie 1887. Atunci a fost afectată puternic Strada Mare, care era artera comercială principală a târgului. Focul a ars foarte multe prăvălii armenesti, evreiești sau românești, locuințe și magazine la modă în acea perioadă. După incendiu, locul construcțiilor din lemn a fost luat de altele, din zid, cărămidă, piatră, cea mai mare parte a acestora existând și astăzi. Procesul de refacere a zonei a avut loc cu contribuția esențială a comunității evreiești, care număra la acea vreme peste 10.000 de membri. Centrul Vechi al Botoșaniului se concentrează astăzi în jurul Pieței „1 decembrie 1918” și în ce a mai rămas din Strada Mare de odinioară.

El reprezintă un punct de atracție pentru turiști, dar și pentru ambasadorii care ajung în municipiul Botoșani.

Primăria Botoșani

Edificiul pe care îl vedem astăzi a fost construit la sfârșitul secolului XVIII în stil eclectic de influență germană. La mijlocul secolului XIX clădirea a adăpostit sediul Tribunalului. Însuși Mihai Eminescu

a lucrat aici pentru o scurtă perioadă ca angajat al Tribunalului în calitate de copist, în perioada octombrie 1864 - martie 1865. Clădirea a fost restaurată pentru prima dată între anii 1900 - 1914.

Arhitectura renovată, păstrează și azi tipul de casă boierească atașat străvechilor modele de conace din secolele XVII- XVIII, cu parter înalt și portic cu arcade în fața intrării principale, destinat trecerii trăsurilor.

Teatrul Mihai Eminescu

Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani, ridicat acum 100 de ani de negustorii și meșteșugarii târgului în urma unei chete publice, este cel mai vechi teatru orășenesc din Moldova. Cădirea, o adevărată bijuterie arhitectonică, a fost închinată poetului Mihai Eminescu, la 25 de ani de la moartea sa.

O adevărată bijuterie arhitectonică, Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani rivaliza cu „Naționalul” ieșean sau bucureștean și era totodată și prima instituție de cultură care îl omagia pe Mihai Eminescu, poetul nepereche născut la Botoșani.

Primul spectacol s-a numit „Lorica noastră”, interpretat de actorii Teatrului Național din București. „Botoșănenii erau fascinați. Din documentele vremii reiese că primii ani cel puțin, de la înființare sala era arhiplină. Nu era loc”, spune Traian Apetrei.

Distrus parțial în timpul bombardamentelor din timpul celui de-al doilea război mondial, teatrul a fost refăcut în perioada comunistă. Dar a împrumutat caracteristicile stilului stalinist. Vechile ornamente au fost distruse.

Casa memorială Nicolae Iorga

Casa memorială „Nicolae Iorga” se află situată în orașul Botoșani. În prezent, în clădire funcționează un important muzeu al regiunii.

În interiorul Casei Memoriale „Nicolae Iorga”, actualmente muzeu, mai există și astăzi două camere în care Nicolae Iorga a locuit împreună cu familia sa, acestea fiind o reconstrucție a locuinței vechi. Aici putem observa diferite momente ale activității savantului, piese de referință din întreaga sa operă istorică și literară.

În prezent, în Casa Memorială „Nicolae Iorga” funcționează un veritabil muzeu de istorie, în care sunt expuse și alte obiecte marcante pentru regiunea botoșăneană. Arhitectura clădirii este destul de simplă, având amprenta stilului moldovenesc al zonei.

Casa Memorială „Nicolae Iorga” conține o colecție importantă de cărți de care s-a servit marele om politic al țării, dar și o serie de critici, lucrări istorice, literare, memorialistice scrise de acesta. De asemenea, autoritățile au încercat să păstreze aici și câteva obiecte de mobilier importante pentru Nicolae Iorga - ceasul de masă, tablouri care întruchipau frumusețea membrilor familiei, vasul vienez dăruit acestuia de către bunicul său, dar și anumite opere nepublicate scrise de mama sa, Zulnia Iorga.

De asemenea, camera copiilor a fost foarte bine

reconstituită de către specialiști, pășind în aceste locuri nu ai cum să nu simți o parte din încărcătura emoțională a timpului.

Casa Memorială Mihai Eminescu

Casa Memorială „Mihai Eminescu” se află situată în localitatea Ipoțești, în apropierea orașului Botoșani. Aceasta este leagănul copilăriei marelui poet național, casa în care familia acestuia a locuit vreme de aproape treizeci de ani (1850 - 1878). Are în patrimoniul obiecte ce au aparținut familiei Eminovici între care caseta de bijuterii a mamei poetului, caseta de machiaj a poetului din perioada când juca în piese de teatru, veselă din argint, dulapuri din lemn de trandafir și nu în ultimul rând, multe cărți.

În curtea Casei Memoriale se află bustul lui Mihai Eminescu, realizat de sculptorul Gheorghe Anghel, dar și o bisericuță de familie datând din anii 1960.

Aceasta a fost cumpărată cu 250 de galbeni de mama poetului, Raluca Eminovici, de la un anume Murguleț. Lăcașul de cult adăpostește obiecte valoroase cum ar fi cristelnița în care a fost botezat Eminescu (adusă de la Biserica Uspenia), mucarnița din argint cu care se tăiau lumânările și o linguriță de argint cu monograma poetului, cu care, de altfel, a fost împărțit. Icoanele și catapeteasma sunt, de asemenea, originale. Între anii 1999 - 2004, bisericuța familiei Eminovici a fost consolidată și restaurată.

Parcul Mihai Eminescu

Parcul „Mihai Eminescu” din Botoșani reprezintă unul dintre principalele obiective turistice ale orașului. Acesta are o vechime considerabilă, turiștii putând admira alei frumos amenajate, dar și un lac imens care pare ocrotit de vegetația acestuia.

Parcul „Mihai Eminescu” din Botoșani este situat pe amplasamentul grădinei Varna și găzduiește un lac artificial care poate fi străbatut cu ajutorul celor două poduri. De asemenea, în interiorul parcului turiștii pot admira mai multe statui ce încearcă să oglindească viața celor mai iubiți oameni publici de cultură, originari din Botoșani.

Denumirea parcului a fost aleasă ținând cont de vizitele pe care le facea poetul național Mihai Eminescu în ultima parte a vieții sale, fiind unul dintre cele mai îndrăgite locuri de promenadă pentru acesta.

Dacă aveți drum prin nordul Moldovei, vă așteptăm să ne vizitați orașul!

DIN ISTORICUL ȚINUTURILOR SĂTMĂRENE

*Elev Molnar Vivien, Coordonator prof. Arnold Maier, Colegiul Național
„Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare*

Istoria oamenilor din ținuturile sătmărene și a așezărilor lor o putem urmări din timpuri preistorice. Astfel, regiunea Oașului poartă în ea urmele cele mai vechi ale locuirii umane (Remetea - Oaș, Boinești, Bixad, Călinești Oaș). Mai târziu, în epoca neolitică aceștia ocupă întreaga suprafață a județului, cu așezări, ceramică, idoli. Astfel, când ajungem în epoca bronzului, ceramica culturii Suciului de Sus oferă cea mai frumoasă ornamentație din întreaga perioadă preistorică.

Epoca fierului îi individualizează pe strămoșii noștri geto - daci, care, încă de atunci, aflându-se într-o zonă de contact, cea a regatului dac condus de Burebista și triburile celtice, făceau un comerț prosper (ca dovadă sunt tezaurile de monede dacice descoperite la Turulung și Medieș). Marele rege geto-dac le întărește pozițiile, alungându-i pe celți prin campaniile sale din anii 60 î.Hr. De la celți ne-a rămas splendidul coif de fier cu vultur descoperit la Ciumești și aparținând unei căpetenii militare, unicat în lume.

Cucerirea romană a ajuns până în sudul județului nostru, cercetările din ultimii ani atestând la Supur un val de pământ roman, ceea ce dovedește că frontiera romană a fost mult mai avansată decât se credea înainte. Dacii liberi, numiți și dacii mari, s-au aflat însă sub influența puternică a civilizației romane și permanent, în contact cu ea. Tezaurile monetare romane descoperite la Satu Mare și Ghirișa dovedesc comerțul intens dintre cele două părți, iar ceramica romană era luată ca model.

Tumultoasa epocă a migrațiilor și a începutul de Ev Mediu conturează specificul acestei regiuni, continuitatea populației autohtone (descoperirile de la Ardud, Batarci, Ghenci, Căuaș, Turulung) și sosirea migrațiilor, cei mai importanți și statornici fiind ungurii.

Istoria începe să se precizeze acum și în date și documente. Ea înregistrează pentru prima oară, în Cronica lui ANONIMUS (Gesta Hungarorum) și numele de SĂTMAR (Zothmar). În jurul anului 900 d.Hr., acestea era una dintre cetățile de graniță ale voievodului Menomorut. Maghiarii au asaltat cetatea Zothmar timp de trei zile, iar după cucerirea ei au instalat aici garnizoană militară maghiară.

Asupra numelui folosit de-a lungul veacurilor în variantele SALTZMARKT, ZATHMAR, ZOTMAR, SZULHTMAR, SZATMAR, SĂTMAR, s-au dat explicații diferite. Unii istorici susțin că SALTZMARKT ar deriva din cuvintele germane: SALZ = sare; MARKT = târg, în traducere „Târg de sare”.

Începând cu anul 1006, regina Gisela a Ungariei a încurajat stabilirea coloniștilor germani, „hospites teutonici” în jurul unor cetăți regești, printre care și Sătmarul. Populația românească a conviețuit cu maghiarii și cu populațiile colonizate aici de-a lungul timpului cu

scopul dezvoltării urbanistice și meșteșugărești: germanii (secolele XII- XIII); șvabii (secolul XVIII) și slovacii (secolele XVIII – XIX).

Așezarea Satu Mare și, odată cu ea și cea vecină, Mintiul, au ajuns la rang de oraș, fiind pomenite cu acest statut în anul 1331: „Civitates de Zothmar et de Nymti”.

Până la 1848, el a fost împărțit în patru plăși: Nir, Crasna, Someș, Baia Mare. În secolele XVI - XVII, documentele consemnează prezența unor domni și voievozi români în cetatea Sătmarului: Alexandru Lăpușeanu, Pătrașcu cel Bun, Mihai Viteazul, Radu Șerban, Gavril Movilă, Gh. Ștefan, Constantin Basarab, Mihnea al III-lea (care și-a sfârșit aici viața, fiind îngropat în cetatea de la Satu Mare), Ștefan Mâzgă.

Un moment deosebit a fost acela al prezenței în ținuturile sătmărene a domnitorului unificator Mihai Viteazul, care în anul 1601, la întoarcerea de la Praga și în așteptarea armatei imperiale conduse de Gh. Basta, și-a fixat tabăra la Moftinul Mic. De aici s-a îndreptat spre Unimăt – Acăș – Supur – Guruslău, iar sătmărenii s-au înrolat în armata lui.

Mari pagube s-au produs în zonă în timpul răscoalei anti-habsburgice condusă de principele Fr. Rakoczy al II-lea, între anii 1703-1711.

Secolul al XVIII-lea marchează începutul procesului de urbanizare și sistematizare a orașului: se fac primele pietruiri de străzi (după anul 1809) și se înființează Comisia de sistematizare a orașului (în anul 1823), răspunzătoare de dezvoltarea sa urbanistică. Din anul 1891 se introduce iluminatul electric.

Prosperitatea economică și liniștea politică au permis transformarea sa, la sfârșitul secolului al XVIII-lea și începutul secolului al XIX-lea, într-un important centru economic și cultural. Începutul procesului de modernizare are loc în prima jumătate a secolului al XIX-lea și este legat, printre altele, de numele unei personalități: episcopul romano-catolic al Sătmarului, Ham Janos, între anii 1827-1848, (devenit apoi pentru scurt timp arhiepiscop de Esztergom, principalul centru religios al Ungariei). Înfățișarea de azi a orașului a prins contur prin acțiunile sale.

Unirea din anul 1859 și Războiul de Independență al românilor (din perioada 1877 - 1878) au avut un mare ecou în părțile sătmărene, atente mereu la ce se întâmpla peste Carpați. Perioada de dezvoltare economică de la începutul secolului al XIX-lea a făcut ca Sătmarul, cu cei 3426 de muncitori industriali, să se situeze pe locul cinci în rândul centrelor industriale ardelen. Printre primele întreprinderi mari s-au numărat: Moara cu aburi (1896); Fabrica de cărămidă (1894); Fabrica de prelucrare a lemnului „Neuschloss”; Fabrica de cherestea (1894); Fabrica „Princz” (1906); Fabrica „Unio” (1912).

Datorită așezării la intersecția unor importante drumuri comerciale, Satu Mare a devenit și un important nod feroviar. În anul 1871 s-a construit calea ferată Carei - Satu Mare; în 1872, Satu Mare -Sighet; în 1884, Satu Mare - Baia Mare; în 1881, Carei – Zalău - Jibou. După 1900 s-au construit linii ce legau orașul de localitățile din județ: în anul 1900, Satu Mare – Ardud, iar în 1906, Satu Mare - Bixad.

După primul război mondial, teritoriul fostului comitat al Sătmarului, cu o suprafață de 4902 km.², cuprindea patru orașe: Careii Mari – oraș reședință, Satu Mare, Baia Mare, Baia Sprie și 221 comune formau județul Satu Mare. Această formă de organizare administrativ-teritorială s-a păstrat până în anul 1926, când Plasa Carei și câteva comune au fost înglobate în județul

Sălaj, iar Satu Mare primea plasa Copalnic Mănăstur. Tot din anul 1926, reședința județului va fi stabilită la Satu Mare.

Din punct de vedere administrativ, în anul 1950, fostele județe Satu Mare și Maramureș, cu părți din Sălaj și Someș, au format regiunea Maramureș, cu reședința la Baia Mare. Satu Mare a rămas doar un raion în cadrul regiunii Maramureș, situație ce se va menține până în 1968. În structura actuală, județul Satu Mare s-a constituit prin reorganizarea administrativ-teritorială din anul 1968, având reședința în orașul cu același nume.

Pentru ca unitatea oamenilor să fie mai trainică s-a fixat, începând cu anul 1997, o zi a orașului: 14 Mai. Ea simbolizează solidaritatea oamenilor din timpul inundațiilor din mai 1970 (când Satu Mare a fost cel mai afectat oraș din țară), cât și victoria acestora în luptă cu natura.

ORAȘUL SATU MARE COORDONATE GEOGRAFICE

*Elev Scholtz Emanuel, Coordonator prof. Arnold Maier, Colegiul Național
„Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare*

Județul Satu Mare se află la marginea nord - vestică a țării, la granița cu Ungaria în vest, cu Ucraina în nord - est și la limita cu județele: Maramureș în est, Sălaj în sud - est și Bihor în sud, într-un spațiu de interferențe culturale și lingvistice care-i dau un specific aparte.

Așezat în zona de contact a Câmpiei Tisei cu Carpații Orientali și Podișul Someșan, are un relief variat, în care se deosebesc două nivele: câmpia și zona înaltă.

Câmpia predomină, ocupând 63% din suprafața județului și se găsește în partea centrală și vestică. Cea mai întinsă este Câmpia Someșului (inferior), câmpie cu aspect monoton, înclinată ușor de la S-E spre N-V. Ea este străbătută de râul Someș, care în perioadele cu multe precipitații iese din albie și produce inundații. Este o câmpie joasă, cu altitudini între 118-160 metri, străbătută de albiile părăsite ale Someșului, ceea ce favorizează stagnarea apei. Ea e continuată de câmpia Ecedului, Crasnei, Ierului, Nirului, Sălacea.

Partea nord-estică a județului e dominată de Munții Oașului cu înălțime maximă de 827 metri în vârful Frasinul, și Munții Gutâiului, cu înălțime maximă de 1201 metri în Vârful Pietroasa, munți vulcanici, însă conurile vulcanice au fost distruse, păstrându-se măguri izolate. Munții Oașului împreună cu ramificațiile vestice ale Munților Gutâi închid Depresiunea Oașului. Aceasta se întinde pe 614 km.² și cuprinde câmpii, dealuri piemontane și lunci.

Pe dealurile piemontane, înalte între 400-600 metri, alternează pădurile cu pajiști naturale, livezi cu pomi fructiferi și unele culturi de câmp, dar pe alocuri supuse degradării. Câmpiile piemontane sunt terenuri agricole netede și înclină spre luncile râurilor. Zona

luncilor cuprinde albia majoră a râurilor care străbat depresiunea: Tur, Talna, Râul Mare (Valea Rea), Lechincioara și au extindere mai mare în partea centrală și vestică. Depresiunea Oașului e compartimentată în trei bazine: al Negreștiului, al Târșolțului și al Cămârzanei. Ea comunică cu Câmpia Someșului pe cursul râurilor Tur și Talna și pe șoseaua Negrești - Oaș - Seini. Are legături și cu bazinul Turțului și Tarnei, aflate între ramurile vestice ale Munților Oaș.

Județul Satu Mare cuprinde ca zone etnografice distincte: zona de câmpie și orașul Satu Mare; zona Ugocea; ținutul Codrului; Țara Oașului.

Clima este temperat continentală moderată, cu mici diferențe între câmpie și dealuri. Verile sunt călduroase, iernile ceva mai blânde decât în restul țării, cu desprimăvărări timpurii și precipitații relativ reduse. Temperatura medie anuală, între 8°C la poalele Munților Oaș, Gutâi și în Codru; 9°C la Carei și 9,7°C la Satu Mare.

Rețeaua hidrografică de ape curgătoare e orientată spre vest și nord-vest. Cele mai importante cursuri sunt: Someșul, Crasna, Turul, la care se adaugă Homorodul, Ierul, Talna.

Teritoriul județului Satu Mare are și însemnate cantități de ape subterane. În zona de piemont a Dealurilor Codrului, pânza freatică se găsește la adâncimi foarte mari (25 metri), ceea ce explică fântâni foarte rare și adânci în zonă, iar spre câmpie pânza freatică e mult mai aproape de suprafață (2 - 4 metri în Câmpia Careiului). Sunt ape subterane ascensionale, la adâncime de 250 -400 metri. Apele de zăcământ, la 800 - 2000 metri adâncime, ies la suprafață ca izvoare sau prin forare, ca ape minerale carbogazoase (Bixad, Turț), sulfuroase (Vama, Puturoasa, Luna, Ghenci), bicarbonate (Tarna, Valea Măriei, Noroieni), iar în partea vestică, ape hipertermale de 30°C și peste la Carei, Domănești, Acâș, Tășnad; 50°C la Satu Mare și chiar peste 70°C la Ady Endre.

Câmpia se încadrează în zona de silvostepă, favorabilă culturilor de cereale, plante textile, oleaginoase, plante de nutreț, legume. Odinioară, în zona de câmpie erau păduri întinse. Astăzi se mai păstrează păduri izolate, dar semnificative prin întinderea și alcătuirea lor. La Livada, Ardud, Micula, Foieni sunt dominante păduri de stejar pigmentate de diverse specii de arbori: frasin, cireș, paltin și de arbuști: alun, păducel, porumbar,trandafir sălbatic.

Aceste păduri sunt îmbogățite prin specii ale covorului lemnos. Pe malurile râurilor sunt arbori de esență moale: sălcii, plopi (indigeni și euroamericani), precum și soc, mur și alte specii. În zona dealurilor sunt livezi cu pomi fructiferi și viță de vie. Dealurile au pe versanții domoli păduri de gorun diversificate de carpen, tei, frasin, paltin. Pe versantele înșorite ale Culmii Codrului și Dealurile Tășnadului stejeretele se diversifică. Aici există păduri în care gorunul vegetează în frățească vecinătate cu mesagerii unor locuri mai calde: cerul (*Quercus cerris*) și gârnița (*Quercus farnetto*) aflați la limita nordică a arealului lor.

Unele elemente ale florei sunt conservate în rezervații: Parcul dendrologic Carei are peste 250 de specii exotice și autohtone, unele dintre ele rarități ca Ginko biloba, Duglasul (*Pseudotsuga meuseusii*), Libocedrul. Alte specii rare sunt: platanii din Marna; cedrul atlantic de la Viile Halmeu, teiul de la Cămârzana; arborii de lalea din Pomi și Livada; frasinul de Pensylvania aflat la Păulești; stejarul “Muma pădurii” din pădurea Sitari, Paulomnia tomentosa aflat la Satu Mare, laconii din Satu Mare.

Fauna este bogată și variată. Larg răspândite sunt mamiferele mari: mistrețul (în zona Codrului și Tășnadului), ursul (Munții Oașului și zona Codrului), cerbul (Țara Oașului și zona Codrului și Tășnadului). Lupul migrează, în timpul iernii coboară chiar în câmpie, căprioara (în

toate zonele păduroase), pisica sălbatică (în pădurile de pe dealurile de la sud de Tășnad), jderul de copac (în zona Oașului), iar jderul de piatră pe culmile înalte din Munții Gutâi. În zona deluroasă apar veverițe, vulpi, iepuri. În zonele de câmpie se găsește popândăul, hârciogul, orbetele, viezurele, iar în zonele mlăștinoase bizamul. Dintre păsări găsim: sitarul de mal (*Limosa limosa*) la Andrid, fiind singurul lui loc de cuibărit de la noi din țară. În câmpie staționează în timpul pasajelor sistematice și al peregrinărilor ocazionale: rațe, găște, pescăruși, stârci, nagâți. Specii comune de păsări: cântătoare – privighetoarea, cucul, mierla; răpitoare de zi – șoimul, eretele; răpitoare de noapte – cucuveaua, bufnița. Alte păsări: ierunca, turturica, ciocănitărea, pajura (vârful Gutâi). Reptile: vipera (Noroieni, Livada, Șelătruc - Oaș), broasca de mlaștină (Apa, Andrid), salamandra. Pești: crapul, carasul, cleanul, știuca, plătica, șalăul, mreana, somnul, păstrăvul (zona Oașului).

EDIFICIILE CULTURALE, SPORTIVE ȘI ECONOMICE DIN SATU MARE

*Elev Nagy Csilla, Prof. coordonator Arnold Maier, Colegiul Național
„Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare*

EDIFICIILE CULTURAL SPOTIVE

SECȚIA DE ARTĂ A MUZEULUI JUDEȚEAN - Istoria ei deschide o pagină nouă în istoria Transilvaniei în secolul al XVII-lea; aici s-a semnat celebra Pace din anul 1711 de la Satu Mare, prin care principatul Transilvaniei intra sub stăpânirea Austriei. Ulterior, istoricul loc a fost cumpărat în anul 1798 de baronul Vécsey István, fost general al împărătesei Maria Tereza, dar baronul Vécsei Miklós, comite al Sătmarului construiește clădirea în 1842. De numele proprietarilor se leagă și cealaltă denumire a ei, populară în oraș, Casa Vécsey.

În imediata vecinătate a Muzeului de Artă se află o altă clădire frumoasă, ce aparține Parohiei romano-catolice, care-și desfășoară activitatea la etaj, iar la parter sunt spații comerciale. Clădirea, în stil eclectic, datează din anul 1896 și a fost construită de municipalitatea orașului pentru Parohia romano-catolică.

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ - adăpostită într-o clădire în stil neoclasic de secol XIX, este un loc mult frecventat de către sătmăreni, mai ales de către cei tineri. Ea dispune de un fond de carte de circa 358.000 de volume.

CASA BRESLEI CISMARILOR - edeficiu cu parter și etaj, ridicat în anul 1830 și transformat la începutul sec. al XIX-lea (de aici stilul său eclectic). Existența acestei case reflectă puternica tradiție meșteșugărescă.

CASA ALBĂ - actuala clădire a fost ridicată pe locul unde, din secolul al XVII-lea, era un han, ce se numea „La pomul verde”, în curtea căruia erau și grajduri pentru animale. Hanul era legat de comerțul ce se desfășura în târgul din piața orașului. La

Începutul secolului al XIX-lea, clădirea a fost reamenajată ca sală pentru baluri, întruniri, spectacole și, tot aici, a avut loc, în anul 1910, prima reprezentație cinematografică din oraș. Clădirea actuală datează de la începutul secolului XX. Partea sa superioară este placată cu marmură albă și, de aici, și denumirea clădirii. Clădirea are patru etaje, balcoane de fier forjat, terase. Scările interioare și o fântână, în holul de intrare sunt din marmură albă. Astăzi la etaj sunt locuințe, iar la parter spații comerciale.

SALA DE CONCERTE A FILARMONICII – este construită în același stil secesion. Acesta are capacitatea de 320 de locuri și acustică renumită. Sala de concerte e flancată de coloane. Holul are coloane și două scări ce duc la mezzanin. Cupola e bogat ornementală și pictată cu elemente de mozaic floral.

ATELIERUL DE CREAȚIE AL RENUMITULUI GRAFICIAN PAUL ERDOS (1916 - 1987), personalitate reprezentativă în lumea graficii din România din a doua jumătate a secolului al XX-lea.

CASA ORMOS sau CASA CU CEAS ELECTRIC ORMOS - edificiu în stil neoclasic, a fost construită la începutul secolului XIX și are un singur etaj. Este o clădire simplă, balcoanele fiind ornate cu motive florale. La colț se găsește ceasul electric, care în anii '50-'60 a fost locul preferat de întâlnire al tinerilor.

PALATUL EPISCOPIEI ROMANO-CATOLICE – este o construcție în stil clasic, monumentală, cu linii simple și armonioase. Clădirea a fost ridicată începând cu anul 1805, pe baza planurilor arhitectului Bitthauser Jozsef din Wurzburg. Capela episcopală este considerată „bijuterie” palatului episcopal. Ea a fost ulterior (în anul 1908) reconstruită și decorată. Splendid este tavanul casetat, cu rozete cu borduri aurite. Modelul de pe tavan se continuă și pe pereți. În interiorul casetelor găsim portretele unor sfinți cum ar fi: Sf. Elisabeta, Sf. Ștefan, Sf. Emeric, Sf. Margareta, Sf. Vasile și Sf. Albert.

MUZEUL JUDEȚEAN DE ISTORIE - clădirea care adăpostește muzeul a fost înălțată în anul 1936 după planurile arhitectului G.P. Liteanu. În timp, a avut destinații administrative: Prefectură – în perioada interbelică; Sediul Consiliului Județean, iar din anul 1985 găzduiește actualul Muzeu

Județean. Construită în maniera școlii de arhitectură românească, clădirea are două nivele. Ca element caracteristic apare linia dreaptă care alternează cu arcurile semicirculare ale ferestrelor de la cele două fațade (una pe bulevardul Vasile Lucaciu și alta pe Calea Traian). Cele cinci coloane adosate fațadei principale îi conferă un aer de monumentalitate.

TEATRUL DE NORD SATU MARE - clădirea a fost construită între anii 1889 - 1892, în stil neoclasic, cu un etaj, de către arhitecții Voyta Adolf Karoly și Szikszay Lajos. În prim planul imaginii impresionează acoperișul - cupolă, precum și intrarea care se face printr-un peron susținut de patru stâlpi. Sala de spectacole are formă ovală și cuprinde 800 de locuri. Ea e decorată în stucatură specifică epocii, întregul interior recreând atmosfera teatrului de operetă a secolului al XIX – lea. Din anul 1968, teatrul are două secții: română și maghiară. El mai dispune și de o sală cu 100 de locuri, aflată în apropiere. Tot în vecinătatea Teatrului se găsește și Cafeneaua „Thalia”, un loc de întâlnire preferat al boemei literar - artistice a orașului.

CASA DE CULTURĂ „G.M. ZAMFIRESCU” – adăpostită într-o clădire de secol XIX, ce este construită în stil clasic

COLEGIUL NAȚIONAL „MIHAI EMINESCU” - una dintre prestigioasele instituții de învățământ sătmărean. El se află pe locul unui edificiu care a aparținut călugărilor iezuiți, numit „Rezidența”, construit în anul 1630 în interiorul cetății, unde a existat o școală și o capelă. Clădirea datează încă din 1912 și a fost proiectată de renumitul arhitect Kotal Henrich din Budapesta, fiind considerată una dintre cele mai moderne clădiri ale aceluși timp istoric. Aici și-a desfășurat activitatea Gimnaziul Catolic Regesc, iar din anul 1920 a devenit liceu românesc de stat și a primit numele de Mihai Eminescu. La intrare găsim statuia Fecioarei Maria. Tot în fața Colegiului se află bustul poetului Mihai Eminescu, lucrare în bronz, înaltă de 1 metru, așezată pe un soclu de marmură, operă a sculptorului Mircea Bogdan (realizată în anul 1958). Un alt bust al poetului îl găsim și în interiorul Colegiului, realizat ceva mai devreme, în 1951 de Scnell Carol. Clădirea este un edificiu masiv, în stil neoclasic.

CASA MEMORIALĂ A PICTORULUI AUREL POPP - cuprinde și atelierul său de creație.

COLEGIUL NAȚIONAL „DOAMNA STANCA” - instituție cu un bogat trecut istoric. Clădirea actuală datează din anul 1914 și aici a funcționat Gimnaziul romano – catolic și o preparandie. De numele său este legată și înființarea primei catedre de limba română din Satu Mare de către protopopul greco - catolic Petru Bran.

COLEGIUL NAȚIONAL „IOAN SLAVICI” - este o instituție cu renume în domeniul științelor naturale și umaniste. Prestigiul îi este asigurat, în special, în lumea învățământului, prin pleiada de educatoare și învățătoare pe care le-a risipit în ținuturile sătmărene, după reînființarea Școlii Normale (1990 - 1991).

SALA DE SCRIMĂ - clădire care se leagă de numele antrenorului Csipler Alexandru (1909 - 1999). Munca sa a dat roade, începând din

anii '60, campionii naționali și internaționali proveniți de aici realizând o adevărată „școală de scrimă”, cea mai puternică din întreaga țară.

EDIFICII ECONOMICE CU FUNCȚIE TURISTICĂ

TURNUL POMPIERILOR - a devenit azi un simbol al orașului. Acesta a fost construit în perioada 1903 - 1904, cu o mare contribuție a episcopului romano-catolic Meszlenyi Gyula. Înaintea construirii turnului, incendiile erau observate din turnul Primăriei sau din cele două turnuri ale Catedralei Romano - Catolice. Cum acestea erau destul de frecvente, nevoia unui astfel de turn a fost mare. Turnul are o înălțime de 45 metri și e format dintr-un soclu pătrat și un tambur cilindric. La înălțimea de 33,75 metri pe cilindru este o platformă cu balustradă circulară în formă de clopot cu înveliș de aramă. El e îngrijit azi de Grupul de Pompieri Satu Mare.

HOTELUL „AURORA” - clădire modernă, cu opt etaje, ridicată în anul 1972. Hotelul dispune din 109 locuri de cazare, cu restaurant și terasă-braserie.

HOTELUL „DACIA” – o adevărată bijuterie arhitectonică a orașului, construită în stil secesion. Înălțarea edificiului s-a făcut în anul 1902, proiectul fiind premiat la un concurs de arhitectură de la Viena. Hotelul a fost ridicat pe locul vechii primării a orașului și a purtat numele inițial de Pannonia. Fațada este decorată cu motive florale realizate din ceramică smălțuită în nuanțe de roșu, verde și galben. Pe acoperiș, piesele de ceramică au două nuanțe de albastru care dau suprafeței un joc de culoare și de forme geometrice. Deasupra portalului se ridică un balcon și întreaga construcție se termină maiestuos cu un turn lanternă. Pe fațada clădirii este încastrată în patru medalioane stema orașului Satu Mare, realizată tot din faianță colorată. Azi, clădirea adăpostește un spațiu hotelier (107 camere), restaurant, terasă, casino, bar de zi, sală de conferințe.

PIAȚA, ÎN FORMĂ DE „T”, cuprinde în prim-plan *SEDIUL POLITICO - ADMINISTRATIV AL JUDEȚULUI SATU MARE*. Această clădire are înălțimea de 86,5 metri, fiind cea mai înaltă din țară. Elementele de decor valorifică tradiția artei lemnului din Oaș și Maramureș.

În apropierea sediului politico-administrativ, se află *CASA DE CULTURĂ A SINDICATELOR*, construită în anul 1984, ce dispune de o sală de spectacole cu 515 locuri, sală de conferințe de 250 de locuri și o sală de colochii de 150 de locuri.

MAGAZINUL UNIVERSAL SOMEȘUL

Tot în Centrul Nou se găsesc *GALERIA DE ARTĂ, AGENȚIA TAROM, AGENȚIA CFR, CÂTEVA INSTITUȚII BANCARE* (BRD; Banca Transilvania, BCR, Westbank).

Pe bulevardul Vasile Lucaciu se află o clădire ridicată în anul 1905 în stil neoclasic, cuprinzând două corpuri: *PALATUL ADMINISTRAȚIEI CFR* (actualmente Policlinica CFR) și cea de-a doua - *UN INTERNAT PENTRU COPIII CEFERIȘTILOR* (actualul Grup Școlar Brătianu).

CLĂDIREA GĂRII CFR - mare și impozantă, a fost construită în anul 1899 de inginerul Pfaff Ferenc (1851 - 1913). Gara CFR Satu Mare seamănă cu toate celelalte gări ce s-au construit în Imperiul austro - ungar în această perioadă. Ea dispune de un corp central, iar la extremități de

clădiri cu un etaj. Peronul este deschis de o galerie de stâlpi de metal și dispune de multe linii ferate.

TRIBUNALUL JUDEȚEAN, este o clădire ce include și *PENITENCIARUL*. Forma monumentală și liniile verticale ale zidurilor îi trădează stilul neoclasic. Intrarea principală se deschide spre cele două etaje care se încheie cu cele două turnuri, vizibile de la distanță.

EDIFICIILE RELIGIOASE ALE MUNICIPIULUI SATU MARE

Elev Zelickovics Roberta, Coordonator prof. Arnold Maier, Colegiul Național „Kölcsey Ferenc”, Municipiul Satu Mare, județ Satu Mare

CATEDRALA ROMANO-CATOLICĂ – construcția acestui impresionant monument s-a realizat în etape. Prima biserică în acest loc o găsim la sfârșitul secolului al XVIII-lea, iar extinderea ei s-a făcut treptat, după înființarea Episcopiei, în anul 1804. Cea mai mare parte a lucrărilor s-au efectuat după cutremurul din 1834, în timpul episcopului Ham Janos, când s-au construit cupola mare și cele două nave laterale. Planurile au aparținut arhitectului Iosif Hild. Catedrala este realizată în stil neoclasic.

În anul 1916 a fost instalată orga ce dispune de 4160 tuburi și 57 registre, aceasta fiind cea mai mare orgă din bisericile catolice din România.

Catedrala dispune și de o colecție de obiecte de artă păstrată în încăperi amenajate în vechea sacristie. Aceasta cuprinde peste 100 de tablouri și câteva zeci de obiecte de artă decorativă. Dintre acestea se remarcă: potirul de argint (s. XVIII); crucifixul de fildeș (1741); o casulă (veșmânt preoțesc) lucrată cu fir de aur, confecționată din mantia de încoronare a împărătesei Maria Tereza (1741); o monștrantă cu 36 briliante și 6 rubine. În fața Catedralei se află, ca simbol și omagiu, bustul episcopului Ham Janos, realizat de Lakatos Pal, în anul 1999.

Dedesubtul catedralei, în cripta bisericii, se odihnesc primii episcopi (5), canonici (27) și laici (2 foști subprefecți).

BISERICA SFINȚILOR ARHANGHELI MIHAIL ȘI GAVRIL – este ridicată pe locul uneia mai vechi datând de la începutul secolului XIX. Preoții care au slujit de-a lungul vremii în această biserică au fost cărturari patrioți: Petru Bran, Ioane Marcu, Vasile Lucaciu, Aurel Dragoș, Ioan Dragomir. Monumentala clădire a fost construită între anii 1932 - 1937 pe baza planurilor elaborate de arhitecții Victor Smigelsci și G.P. Liteanu. Stilul edificiului este inspirat

de arhitectura românească tradițională cu o cupolă și două turnuri laterale. În interior, spațiul sacru este delimitat de coloane cu capiteluri realizate în manieră brâncovenească.

BISERICA ORTODOXĂ „ADORMIREA MAICII DOMNULUI” – a fost ridicată între anii 1932 - 1937 după planurile arhitectului G.P. Liteanu din București. Arhitectura ei este aiudoma bisericilor din Oltenia și Muntenia, îmbinând armonios stilul bizantin cu cel brâncovenesc. Biserica are o cupolă de 55 metri înălțime, iar în cele patru colțuri turlle. La intrare se găsește un portal monumental cu arcade sprijinite pe șase coloane. În interior iconostasul din lemn de stejar are pe el șase icoane care au fost aduse din Basarabia: Mântuitorul Hristos; Maica Domnului cu Pruncul; Înălțarea Domnului; Cina cea de taină; Adormirea Maicii Domnului; Pogorârea Sfântului Duh.

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ „CALVARIA” – prima clădire a bisericii a fost construită în anul 1844, dar terenul a cedat și zidurile s-au crăpat. De aceea, în anul 1908, biserica a fost demolată și reconstruită în stil neogotic. Ornamentele, motivele florale, frumusețea „dantelăriei din piatră” cu care sunt decorate ferestrele, dau bisericii o atmosferă medievală. La intrare este inscripționat cu litere groase: „VENITE ADOREMUS DOMINUM”. Deoarece biserica a fost folosită de iezuiți până în anul 1949, decorarea interiorului și a altarului a fost făcută în stilul lor. În centrul altarului se găsește statuia „Inima lui Iisus”, ce iradiază în culori alb-auriu. În zilele noastre această biserică, prin grija episcopiei romano-catolice, și-a asumat o dimensiune ecumenică: duminica aici au loc consecutiv, liturghii (mese) pentru credincioșii catolici români și germani.

BISERICA REFORMATĂ „CU LANȚURI” –cu alura ei zveltă și echilibrată, împreună cu parcul ce o înconjoară, degajă un aer de calm și armonie asupra întregii zone. Contribuie la acesta și culorile: albul bisericii și verdele parcului, care întregesc aerul senin al locului. Numele bisericii provine de la stâlpii legați între ei cu lanțuri de fier forjat, cu care a fost împrejmuțată în anul 1862.

TEMPLUL MARE ȘI SINAGOGA SAARE TORA – evreii au fost atestați în Satu Mare, documentar, din deceniul doi al secolului al XVIII-lea, ocupația lor predilectă fiind comerțul și mai târziu, și industria. Prima sinagogă este construită în anul 1856 dar, devenind neîncăpătoare cu timpul, pe același loc este clădit Templul Mare. În anul 1927, lângă acesta se ridică Sinagoga Saare Tora, deoarece numărul evreilor crescuse (în 1930, ponderea evreilor în oraș era de 22,4%).

BISERICA GRECO-CATOLICĂ „SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL” –clădirea zveltă și maiestuoasă, impresionează prin următoarea dimensiune: lungimea de 40,5 metri, lățimea de 14,5 metri, iar turnul situat central se ridică la 41 de metri.

În imediata vecinătate a Bisericii Greco - Catolice se găsesc: Biserica Romano-Catolică „Sfânta Familie”, Biserica Ortodoxă „Adormirea Maicii Domnului” și Biserica Reformată. Aflate în apropiere una de cealaltă, ele formează un spațiu al toleranței și al ecumenismului religios.

BISERICA ROMANO-CATOLICĂ (ZARDA) – este construită în stil clasic, începând cu anul 1842, sub episcopul Hám János. Exteriorul este simplu, biserica având un singur tur și ferestre în formă de semicercuri. La intrare regăsim statuile Fecioarei Maria și ale Sfântului Iosif. Interiorul este mai bogat în decorațiuni, culminând cu altarul realizat în stil baroc. Deosebit de frumoasă este pictura lui Than Mar (1828-1889) care-l reprezintă pe Sfântul Vicențiu.

Alte biserici: Biserica Romano-Catolică „Sfântul Spirit”; Biserica Romano-Catolică „Sfântul Iosif”; Biserica Romano-Catolică „Sfântul Anton”, Biserica Romano-Catolică „Sfânta Tereza”; Biserica Romano-Catolică „Sfântul Ioan de Hildegarda”; Biserica Greco-Catolică „Sfântul Francisc de Assisi”; Biserica Greco-Catolică maghiară „Sfântul Nicolae”; Biserica Ortodoxă „Sfântul Gheorghe”; Biserica Ortodoxă „Sfinții Apostol Petru și Pavel”; Biserica Reformată.

IRLANDA-ȚARA SPIRIDUȘILOR ȘI A NOROCULUI

Elev: Ghinea Maria-Alexandra Coordonatori: prof. Stoica Luiza și prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova

SCURT ISTORIC

Irlanda este un stat suveran aflat în Europa de Vest, ocupând circa cinci șesimi din Insula Irlanda. Capitala și cel mai mare oraș al țării este Dublin, aflat în estul insulei, a cărei arie metropolitană găzduiește aproximativ un sfert din cei 4,6 milioane de locuitori.

După Războiul Irlandez de Independență, urmat de tratatul aglo-irlandez, Irlanda a obținut independența față de Regatul Unit. Irlanda de Nord și-a exercitat opțiunea de a rămâne în cadrul Regatului Unit prin ceea ce s-a

numit Ulster Month.

Întorcându-ne la preistorie aflăm că primii oameni care au venit pe această insulă au fost vânătorii-culegători, prezența omului în acest teritoriu datând din paleolitic, cu circa 12 500 ani în urmă. Istoria scrisă, însă, începe după ce exploratorii Greciei antice au ajuns în regiune. Aceștia spuneau despre locuitorii insulei că practicau canibalismul.

Primele referiri clare la evenimentele ce s-au petrecut pe insulă, apar pe la începutul secolului al V-lea, odată cu creștinarea teritoriului. Prin tradiție, misiunea Sfântului Patrick este considerată a fi avut loc în această perioadă. Cert este că procesul de creștinare al Irlandei a fost unul îndelugat, Patrick și Palladius fiind principalii misionari cunoscuți de istorie.

În anul 795, vikingii aveau să descopere această insulă. La început, aceștia au sosit doar în expediții de pradă, dar ulterior și-au construit porturi fortificate pentru iernat. Însuși orașul Dublin a apărut ca urmare a unei fortificații vikinge. Această perioadă a dus la căsătorii mixte și la împrumuturi culturale. În 980, Dublinul deja devenise centru de putere al vikingilor.

Anul 1169 a marcat o nouă epocă istorică - invazia normandă. Baronii normanzi au devenit mari proprietari de pământ și au ridicat numeroase cetăți pe insulă, mai ales în preajma zonelor de coastă. Locuitorii insulei au preluat de la aceștia limba irlandeză, dar și obiceiurile și structura de comitat.

În trecut Irlanda a fost mult timp un ținut enigmatic, considerat de mulți o simplă legendă, și se spune că romanii au renunțat la o potențială colonizare din cauza unor asemenea povești, dar mai ales pentru că se știa că vremea nu este deloc prietenoasă. De fapt, nici romanii nu știau exact unde se găsește această țară, crezând că este la vest de coastele Spaniei.

Așezare geografică

Statul se întinde pe o arie ce ocupă cinci șesimi (70 273 km²) din insula Irlanda (84 421 km²), restul teritoriului fiind ocupat de Irlanda de Nord. Insula este mărginită la Nord și la vest de Oceanul Atlantic și la Nord-Est de Canalul de Nord. La est, Marea Irlandei o leagă de ocean prin Canalul Sfântul Gheorghe și Marea Celtică la Sud-Est.

În zona de vest, peisajul constă mai ales în faleze abrupte, dealuri și munți. Câmpiile din centru sunt acoperite cu depozite glaciare de argilă și nisip, precum și zone mlăștinoase întinse și câteva lacuri.

Irlanda este cel mai vestic membru al Uniunii Europene, are o economie dezvoltată și o populație de puțin peste 4 milioane. În constituția republicii, numele țării este doar Irlanda, deși numele Republica Irlandeză este folosit pentru nu a se confunda cu Irlanda de Nord și cu întreaga insulă Irlanda.

Irlanda este complet înconjurată de Oceanul Atlantic, deși porțiunea de apă dintre Irlanda și Marea Britanie este cunoscută ca Marea Irlandeză.

Republica Irlandeză este împărțită în 26 de comitate. Fiecare comitat are un consiliu județean. În afară de cele 26 de comitate, patru orașe principale sunt administrate individual și au consiliul lor: Dublin, Cork, Limerick și Waterford. În plus, comitatul Dublin este împărțit în trei consilii diferite (Dun Laoghaire-Rathdown, Fingal și South Dublin), în afară de administrația orașului Dublin.

OBICEIURI ȘI TRADIȚII

1. Dansul Irlandez

Istoria timpurie a dansurilor irlandeze dezvăluie o constantă deplasare a populației prin migrații și invazii. Fiecare popor, odată ajuns pe pământ irlandez a luat cu el din zona natală stilul de dans și muzica preferată. Există doar câteva referințe despre istoria dansurilor irlandeze însă există dovezi care ne arată că printre primii practicanți ai artei dansului din Irlanda se numără druzii. Aceștia aveau dansuri specifice practicate în timpul ritualurilor religioase ce serbau soarele și mărțiștea stejarului. Urme ale dansurilor lor circulare încă trăiesc în ringurile de dans și astăzi. Când celții au sosit în Irlanda din Europa Centrală, au adus influențele lor specifice. Dansul irlandez, a fost popularizat în 1994 de către spectacolul de renume mondial

RIVERDDANCE, care excelează prin mișcări rapide de picior în timp ce corpul și mâinile rămân nemișcate. Dintre dansurile de performanță cele mai apreciate sunt dansurile solo. Stepdance solo poate fi realizat fie în "pantof moale" fie în "pantof greu". Deși originile sunt neclare, dansul irlandez a fost influențat de dansurile de pe continent, în special cadrilul. Se dansa în târguri unde erau spații mici, așa că dansatorii dansau pe mese sau chiar pe butoaie de lemn. Din această cauză, stilurile de dans au fost cu mâinile rigide pe lângă corp.

2. Parada Sfântul Patrick

Ziua Sfântul Patrick este comemorată de romano-catolici, anglicani și luterani pe data de 17 martie a fiecărui an. Această sărbătoare este extrem de populară și în Statele Unite ale Americii, unde există obiceiul de a se purta în această zi haine de culoare verde. La petrecerile organizate cu această ocazie se obișnuiește să se manance carne de vită cu varza, stropită din belșug cu bere colorată în verde, un omagiu adus de americanii de origine irlandeză moștenirii lor culturale. Parada de ziua Sfântului Patrick datează încă din anul 1762, fiind cel mai mare eveniment de acest fel chiar și în SUA. La paradă participă mai mult de 125.000 de oameni, ce se opresc la Catedrala Sfântului Patrick de pe Fifth Avenue, pentru a primi binecuvântarea arhiepiscopului de New York. În Irlanda, frunza de trifoi a Sfântului Patrick se așează în ziua de 17 martie pe masa de mic dejun a gospodarului și stăpânei casei, care “bea trifoiul”, sorbind guri generoase dintr-o sticlă de whiskey, pe care o trimiteau apoi la bucătărie, pentru a se înfructa și servitorii. Una din cele mai populare legende despre Sfântul Patrick povestește că acesta ar fi alungat din Irlanda toți șerpii și toate viețuitoarele dăunătoare recoltelor. De Saint Patrick's Day, tradiția spune că trebuie să porți un trifoi sau haine și accesorii verzi. Se spune că trifoiul cu trei foi a fost folosit de Sfântul Patrick pentru a explica Sfânta Treime păgânilor irlandezi. În majoritatea icoanelor, el ține o cruce într-o mână și un mănunchi de trifoi în altă mână. Dacă trifoiul este asociat cu Sfântul Patrick, obiceiul de a purta verde de Saint Patrick's Day vine din altă parte. Culoarea cu care e asociat Sfântul Patrick e albastru, iar culoare verde în schimb e asociată cu Irlanda din anii 1640, când a fost folosită prima dată pe un steag irlandez. Culoarea verde este un simbol al naționalismului irlandez din anii 1790, când a fost folosită în revoltele împotriva guvernării britanice, motiv pentru care este purtată de Saint Patrick's Day.

3. Crăciunul în Irlanda

În Irlanda locuitorii sărbătoresc Crăciunul într-un mod asemănător cu cei din Marea Britanie și Statele Unite ale Americii, dar în același timp au și multe tradiții specifice țării lor. Irlandezii sunt catolici, așa că pentru ei Crăciunul durează din Ajun până de Boboteaza (unii irlandezi numesc această sărbătoare Micul Crăciun). În unele case irlandeze oamenii pun câte o

lumanare înaltă și groasă pe pervazul celei mai mari ferestre din casa, la apusul soarelui în seara de Ajun. Ea este lăsată să ardă toată noaptea și semnifică lumina primitoare pentru Maria și Iosif. A doua zi după ziua de Craciun, ziua Sf. Ștefan (cunoscut sub numele de Boxing Day în Marea Britanie și alte câteva țări), este, de asemenea, foarte importantă în Irlanda. Ca și în Marea Britanie, au loc meciuri de fotbal și curse de cai, acestea fiind tradiții foarte vechi. Sărbătoarea Bobotezei (6 ianuarie) este, de asemenea, sărbătorită ca “Nollaig na MBean” sau de Craciunul femeilor. În mod normal femeile au această zi liberă, iar bărbații fac treburile casei și gătesc pentru ele. Ele se întâlnesc în grupuri și povestesc sau cos împreună toată ziua. Această tradiție devine din ce în ce mai populară și multe femei se întâlnesc în casele prietenelor în duminica dinaintea Bobotezei, pentru a se bucura de ceai, prăjituri și compania celorlalte prietene. Prăjiturile irlandeze tradiționale sunt torturile cu chimen și prăjiturile cu fructe învelite în marțipan și glazura. Pentru fiecare persoană din casă se coace câte un tort cu chimen, iar curcanul și friptura de vită nu lipsesc de pe masa de Craciun sau Anul Nou. Cel mai popular desert rămâne totuși budinca de Craciun.

POTENȚIALUL TURISTIC NATURAL AL IRLANDEI

Activitatea turistică este bine susținută de un valoros potențial turistic natural sau antropoc diferențiat de la țară la țară, în funcție de care sunt organizate diferite tipuri de turism. Potențialul natural are în componența sa următoarele:

- structura geologică
- relieful
- clima
- hidrografia
- flora și fauna
- solurile

Potențialul natural stă la baza dezvoltării unei comunități umane în timp și spațiu și se află înaintea potențialului demografic și economic.

Încă din anul 1999 Irlanda a cunoscut o creștere radicală a numărului de turiști, lucru care i-a făcut să își dezvolte și mai bine această latură. O parte din succesul acestei țări l-a constituit cadrul natural pe care îl oferă această țară. Aceștia au demarat o serie de activități și mișcări pe tema ecologizării și conservării naturii, care i-au făcut să țină și să iubească tot ce are natura mai frumos de oferit. La conferința Ecoturismului Irlandez, Mike Read, un jurnalist britanic, susținea faptul că nu ar trebui să subestimăm valoarea verdei și a naturii în general (“We should not under-estimate the value of being green”). Aceasta este baza unei comunități și a unei țări dezvoltate.

Exploatarea condițiilor de mediu implică însă și îndeplinirea unui minim de cerințe în concordanță cu normele ecologice. Trebuie astfel asigurată protejarea nu numai a elementelor naturale și social-culturale care pot reprezenta interesul turiștilor dar și ansamblul mediului în care aceștia sunt prezenți în timp. Aceasta are referință nu numai la comportamentul celor care vin ci și la autohtoni. Aceștia în graba unui profit imediat pot produce (prin diverse construcții,

amplasarea de unități economice poluante, defrișari, depozitarea gunoaielor, etc.) daune de multe ori ireparabile în sistemul natural sau pot conduce la condiții de disconfort atât pentru localnici cât și pentru vizitatori. De aici necesitatea ca turismul să capete un caracter ecologic bazat atât pe reglementări dar și pe o educație adecvată și cu caracter de masă.

Când e bine să vizităm Irlanda ?

Clima este un element important al cadrului natural, care face o diferență din punct de vedere turistic. Clima Irlandei este plăcută pentru o mare parte a anului, însă precipitațiile sunt frecvente. Se presupune că cele mai multe călătorii sunt planificate într-un sezon în care temperaturile sunt ușor mai blânde și nu împiedică activitatea programată. Perioada din mai până în septembrie, este cel mai bun timp pentru a vizita Irlanda. Vara oferă un amestec de zile plăcute cu cele reci. Sezonul de vară presupune ploi sporadice și zile cu ceață, dar nu în măsura în care să împiedice efectuarea unor excursii. Iunie-august sunt considerate lunile cu sezon turistic de vară al țării.

POTENȚIALUL TURISTIC ANTROPIC AL IRLANDEI

De-a lungul timpului, omul a creat, a construit o serie de edificii, a căror valoare istorică a

creșcut, ajungând în ipostaza de potențial turistic, care în perioada actuală a cunoscut o creștere numerică a acesteia.

Aceste obiective de natură antropică constituie rezultatul gândirii și activităților multiple ale oamenilor de-a lungul mileniilor. Sunt concentrate îndeosebi în spațiul așezărilor, dar există și separat în afara acestora.

Componentele antropice au o serie de însușiri care dau caracterul de atractivitate :

- unicitatea
- dimensiunea
- ineditul
- vechimea

-funcția pe care o îndeplinește.

Pe parcursul programului turistic am trecut ,la nivel imaginar,prin mai multe orașe a căror atractivitate o constituie elementele antropice.Fie că vorbim despre muzee, catedrale, castele sau orașul în sine, fiecare dintre acestea oferă o splendoare aparte, un farmec greu de găsit și o unicitate inegalabilă.

PROGRAMUL TURISTIC:”IRLANDA-ȚARA SPIRIDUȘILOR ȘI A NOROCULUI”

Grup turiști :30

Traseul:București-Dublin-Waterford-Cork-Killarney-Limerick-Galway-Dublin-București

Număr de kilometri(dus/total)=2958,3 km/5916,6

București-Dublin –deplasare cu avionul

În Irlanda –deplasare cu autocarul(Dublin Mini Coaches)

Ziua 1| 1 August | București-Dublin

Plecare din București,de pe aeroportul Otopeni la ora 08:55 și sosire la ora 10:55(170 euro)

La sosirea pe aeroportul din Dublin vom fi transferați la Hotelul Dublin Skylon(4 stele,mic dejun inclus)

Dupa check-in-ul în hotel avem două ore la dispoziție pentru a ne acomoda si a face cunostință cu aerul irlandez(program liber)

La ora 14:00 întâlnire in fața hotelului pentru a merge la Catedrala Sfântul Patrick.(ghidul ne va face cunostință cu spiritul care dănuie a celui care a introdus credința în Irlanda)

La ora 16:00 ne îndreptăm către Muzeul figurilor de ceară ,unde ghidul ne va introduce în cromatica artiștilor irlandezi.

La ora 18:30 servim cina in cadrul Skylon Bar and Grill,unde bucătarii ne vor prepara ,mâncare specifică si ne va bucura cu un show cu muzică și dans irlandez

La ora 20:00 vom vizita faimosul Muzeu National al Spiridușului.Vom intra într-o lume fabuloasă unde ne vom simți parte din folclorul si tradițiile irlandeze(12 euro).

Catedrala Sfântul Patrick Construită în memoria Sfantului Ocrotitor al Iralndei, Catedrala Sfantul Patrick este situată lângă bine cunoscuta fântână unde, potrivit tradiției, Sfântul Patrick i-a încreștinat pe primii localnici. Catedrala Sfantul Patrick este în prezent Catedrala Națională a Bisericii Irlandei (Biserica Anglicana) și, de asemenea, Catedrala Sfantul Patrick este cel mai mare lăcaș de cult din Irlanda. Capitala Irlandei, Dublin, are două catedrale ce aparțin Bisericii Irlandei. Arhiepiscopul de Dublin are, însă, reședinta oficială în Catedrala Mantuitoului.

Din secolul al V-lea până în anul 1191, pe acest loc(pe locul catedralei) s-a aflat o biserică din lemn închinată Sfantului Patrick. După acest an, biserică a primit statutul de catedrală. Edificiul actual, cea mai mare biserică din Irlanda, a fost construită între anii 1191,1270.

Oricum, datorită unor lucrări de întărire și reconstrucție desfășurate în 1870, o mare parte din locașul actual și decorațiile datează din epoca Victoriana.Deși prin reconstrucție s-a asigurat

supraviețuirea catedralei, nu s-au păstrat însă mărturii cu privire la cât din edificiul actual datează din perioada medievală și cât datează din perioada victoriană.

În timpul șederii sale în Dublin, Oliver Cromwell și-a adăpostit caii în naosul catedralei. De-a lungul istoriei sale catedrala a avut o importanță deosebită în viața poporului irlandez. Scriitorul și satiristul Jonathan Swift, autorul "Calatoriilor lui Guliver", a fost paroh al catedralei din 1713 până în 1745. Mormântul și epitaful său pot fi vazute în catedrală.

Muzeul figurilor de ceară(National Wax Museum), Adresă- 4 Foster Place, Dublin 2

Program; 10,00 – 19,00 de luni pana duminica

Pret bilete; Adulti - 12 Euro Copii - 8 Euro Studenti - 10 Euro

Acesta expune foarte multe figuri celebre, incluzând muzicieni, actori, scriitori și politicieni. Expozițiile sunt tematice, fiind împărțite în mai multe săli: Camera Scriitorilor, Sala Legendelor Irlandei sau Sala Fanteziei Copiilor. Exponatele pot sa fie admirate zilnic, intre orele 10:00 si 19:00,

dupa ce ați plătit o taxă de intrare.

Situat pe strada Kildare, Muzeul National impresionează turiștii cu mult înainte ca aceștia sa îl viziteze, datorită clădirii sale frumoase. Odată intrați în muzeu, vizitatorii sunt în continuare surprinși de detaliile arhitecturale, muzeul având coloane de marmura, podele de mozaic si balustrade cu ornamente. A fost deschis prima dată în anul 1890 si de atunci și-a mărit continuu colecția de arme, unelte de bronz si bijuterii din aur. În Colecția de Tezaur sunt expuse unele dintre cele mai cunoscute piese ale muzeului, iar la etaj colecția este dedicată vikingilor.

Ziua 2 / 2 August /Dublin-Waterford-Cork

La ora 7 00,dupa ce vom servi micul dejun in cadrul hotelului, vom pleca din Dublin către Waterford(164 km,2h),unde vom vizita Muzeul Comorilor și vom avea parte de un tur în cadrul Fabricii de Cristal.

La ora 13 00 continuăm drumul către Cork(121km,1 15 h).Pe drum vom admira zonele rurale si întinderile verzi.În acest oraș vom înopta o seară.La ora 14 30 facem chek-in-ul în cadrul hotelului The River Lee Hotel(4 stele),unde vom servi si prânzul.

La ora 15 30 ne îndreptăm catre Castelul Blarney,unde ghidul ne va destăinui tainele și misterele locului.

La ora 17 30 suntem așteptați la Catedrala Saint Fin Barre”,unde ne vom delecta cu povești și vom admira arhitectura în stilul gotic

De la ora 19 00 program liber(turiiții se pot plimba prin centrul orașului și prin mall-urile din apropierea hotelului).

Castelul Blarney Dintre toate castelele irlandeze, castelul Blarney este cel mai vizitat de turiști pe tot parcursul anului. Castelul datează de înainte de anul 1200. Acest castel irlandez, situat în apropiere de Cork, este izvorul multor legende care circulă în acest ținut. La 10 km nord-vest de Cork întâlnim una dintre cele mai importante atracții turistice ale Irlandei, Castelul Blarney, adăpostul faimoasei Blarney Stone (Piatra Elocvenței), despre care se spune ca va oferi numaidecat celor care sarută piatra ‘darul elocvenței’ irlandeze. Construit cu mai bine de șase secole în urmă de către una dintre cele mai mari căpetenii din Irlanda, Cormac MacCarthy, castelul atrage milioane de turiști din întreaga lume. Faimoasa piatră se găsește în vârful turnului. Castelul este înconjurat de grădini minunate și există aici o serie de activități și evenimente pe tot parcursul anului.

Ziua 3 / 3 August / Cork-Killarney -90 km,50 minute

La ora 8 00 vom servi micul dejun,iar la ora 9 00 vom pleca din Cork,pregătiți de a străbate faimosul traseu Ring of Kerry,ce dezvăluie peisaje deosebit de spectaculoase.Traseul are o lungime de 160 km.Pe parcurs se vor face opriri pentru a admira peisajele și a face fotografii.

În popasul Kells vom face cunoștință cu un fermier local,care na va spune despre rasele de oi locale.

Pe drumul de întoarcere vom trece prin atractivul oraș Sneem și vom face o pauză la Trecătoarea Mole ,unde se poate admira panorama orașului Killarney.

La ora 18 00 suntem asteptati la Hotelul Scotts, pentru a ne odihni și a ne pregăti pentru surprizele celei de-a patra zi. Tot aici vom servi și cina.

Ring of Kerry (Irlanda: Mórchúaird Chiarraí) este un traseu turistic circular de 179 kilometri (111 mile), în județul Kerry, în sud-vestul Irlandei. În sensul acelor de ceasornic de la Killarney merge N71 spre Kenmare, apoi N70 în jurul Peninsulei Iveragh spre Killorglin - trecând prin Sneem, Waterville, Cahersiveen și Glenbeigh - înainte de a reveni la Killarney prin N72.

Punctele populare includ Muckross House (lângă Killarney), Staigue Stone Fort și Derrynane House, casa lui Daniel O'Connell. La sud de Killarney, Castelul Ross, Lough Leane și Ladies View (un punct de vedere panoramic), toate situate în Parcul Național Killarney, sunt atracții importante situate de-a lungul Ringului. O listă mai completă a principalelor atracții de-a lungul Ring of Kerry include: Gap Dunloe, Bog Village, Dunloe Ogham Stones, Kerry Wool Mill, Rossbeigh Beach, Centrul Heritage din Cahersiveen, Casa Derrynane, Skellig Experience, Staigue Fort, Kenmare Lace, Moll's Gap , Castelul Ballymalis, Cascada Torc, Casa Muckross,

ului www.cliffsofmoher.ie. Cu o înălțime de 214 m în cel mai înalt punct, spectaculoasele stânci din granit și bazalt în alternanță cu roci sedimentare se întinde pe o lungime de 8 km de-a lungul Coastei Atlanticului, în comitatul Clare în vestul Irlandei. De pe Stâncile lui Moher, într-o zi senină se pot vedea Insulele Aran și Golful Galway, precum și Twelve Pins și munții Maum Turk din Connemara, Loop Head la sud și Peninsula Dingle și Insula Blasket Islands în Kerry. Tot, aici se află, situat în cel mai înalt punct, Turnul lui O'Brien.

Ziua 5/ 5 August /Limerick-Rock of Cashel-Galway-64 km,48 min

La ora 9 00 vom servi micul dejun și ne vom îndrepta atenția către Comitatul Tiperrary(64 km,45 min),mai exact la Rock of Cashel unde vom admira cea mai spectaculoasa panoramă în inima Irlandei.Castelul grandios ne va chema către poveștile și istoria plină de emoție a locului.

În continuare vom călători către vibrantul oraș Galway(157 km,2 h).Ne vom caza la Clayton Hotel(4 stele). Apoi vom servi prânzul la Creole Restaurant,specializat în BBQ și bere. Pana seara vom avea program liber pentru a cerceta împrejurimile hotelului.

Rock of Cashel Potrivit mitologiei locale, Rock of Cashel a luat naștere în Bitul

Diavolului, un munte la 30 de kilometri nord de Cashel, când Sf. Patrick a alungat pe Satana dintr-o peșteră, rezultând aterizarea pietrei în Cashel. Cashel are reputația conform căreia este locul de transformare a regelui Munster de către Sf. Patrick în secolul al V-lea. Stânca Cashel a fost sediul tradițional al regilor din Munster pentru câteva sute de ani înainte de invazia normanului. În 1101, regele lui Múnster, Muirchertach

Ua Briain, și-a donat cetatea pe stâncă Bisericii. Complexul pitoresc are un caracter propriu și este una dintre cele mai remarcabile colecții de artă celtică și arhitectură medievală care se găsesc oriunde în Europa.

Ziua 6 / 6 August / Galway

În ziua 6 vom trăi ca niște irlandezi. De dimineață vom servi micul dejun la hotel apoi vom pleca către Catedrala Galway, construită între 1958-1965.

Ne vom bucura de o scurtă croazieră pe lacul Lough Corrib, un loc pitoresc cu priveliști deosebite. La bord vom savura cafea irlandeză și biscuiți tradiționali.

La ora 18 00 vom merge la O`Connors Famous Pub unde vom servi mâncare cu specific și unde le vom oferi turiștilor o surpriza. Împreună cu ansamblul de dansuri step, vom învăța câțiva pași de dans , dar și istoria acestuia.

Galway este al patrulea oraș ca mărime din Irlanda și este situat în regiunea de vest, în comitatul cu același nume. Este gazda a numeroase festivaluri, sărbători, evenimente și este, deopotrivă, un centru major al muzicii tradiționale irlandeze. Dintre festivaluri menționăm: Festivalul Artelor Galway și Festivalul de Muzică Veche. Turiștii pot face plimbări pe Salt Hill Promenade, de unde pot admira marea sau pot merge cu barca pe insulele Aran, din apropiere. Dintre cele mai vizitate edificii amintim: Castelul Lynch, Biserica "St. Nicholas", cea mai mare și veche biserică medievală (fondată în 1320), în care se mai țin slujbe, Catedrala Galway, o

clădire impunătoare, din calcar, cu o cupolă renescentistă și portic romanic, elemente arhitecturale rare în Irlanda; Clădirea Universității Naționale, un exemplu clasic de arhitectură irlandeză, ridicat în 1849.

Ziua 7 / 7 August / Galway-Dublin-228 km,3h, Dublin-București

La ora 11 00 vom face check-out-ul de la hotel după ce vom lua micul dejun și vom pleca spre Dublin. Pe drum ne vom mai opri în Athlone pentru a admira peisajele. La 17 35 avem avionul către București .

Bibliografie

1. www.ireland.com
2. <https://ro.wikipedia.org/wiki/Irlanda>
3. www.scribd.com
4. Stănciulescu Gabriela, Managementul agenției de turism, Editura ASE, București 2003
5. Ștefania Mihai,„Organizarea agenției de turism,-manual clasa a XI-a,Editura CD Press,București

PRAGA – ORAȘUL CELOR 100 DE TURNURI

Elev: Brezeanu Gabriela, Clasa a XII a B, Coordonatori: prof. Stoica Luiza , prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova

PREZENTARE REPUBLICA CEHIA

Republica Cehă cu capitala Praga este situată în Europa Centrală, 48-51° latitudine nordică și 12-19° longitudine estică, având ca vecini Germania la vest (810 km), Austria la sud (466 km), Slovacia la răsărit (265 km) și Polonia la nord (762 km) Republica Cehă este formată din Boemia, Moravia și Silezia, cuprinzând un teritoriu de 78 886 km².

Lungimea maximă a țării, de la vest la est, este de 493 km, iar lățimea ei maximă, de la nord la sud, atinge 278 km. Lungimea granițelor este de 2.303 km. Ca mărime, ocupă locul al 21-lea în Europa.Republica Cehă este o țară dezvoltată, cu o bogată cultură și istorie, cu identitate proprie și oameni cultivați. Constituie un partener credibil în relațiile comerciale, membru respectat în organizațiile internaționale și partener onorabil în comunitatea europeană.

Republica Cehă este formată din 14 regiuni, inclusiv capitala Praga. Regiunile au conducere autonomă aleasă în urma alegerilor directe la care participă cetățenii regiunii, 77 județe, 6249 localități (din care 526 orașe).

Praga este un oraș care a urcat în ultima perioadă în topul cu cele mai populare destinații turistice din Europa, ba chiar din lume, așa putea spune. Multe topuri spun că este pe locul șase cu cele mai vizitate orașe europene, nu știu cât de adevărat este, dar știu că arhitectura pe care o veți vedea la Praga nu o veți mai găsi în alt oraș din întreaga lume, iar o plimbare pe străduțele cu pavele vă va conduce ușor, ușor într-o lume plină de poveste, pentru că orașul parcă se încorporează să trăiască într-o cu totul altă epocă, o lume cu multe biserici construite în stilul gotic, multe muzee cu adevărat fascinante, restaurante care multe nu arată excepțional, dar odată ce ați gustat din mâncarea tradițională parcă nu vă mai vine să vă ridicați de la masă pentru a porni într-o plimbare prin care să descoperiți adevăratele obiective turistice care vă vor rămâne pentru totdeauna ca amintiri dintr-una dintre cele mai frumoase și mai liniștite vacanțe.

Praga este un oraș plin de obiective turistice și locuri frumoase ce poate fi explorat zile întregi, luni sau chiar o viață de om. Orașul are farmecul său aparte indiferent de perioada anului în care alegeți să-l vizitați. Turistul obișnuit nu are la dispoziție, în mod normal mai mult de câteva zile pentru a descoperi toate valențele minunate ale acestui oraș. De aceea lista de obiective turistice de mai jos poate fi utilă pentru cei ce aleg să își petreacă o vacanță de câteva zile la Praga.

Ca obiective turistice vizitate în programul turistic pot fi cele din categoria instituții și evenimente cultural-artistice (Muzeul Mozart Praga, Muzeul Franz Kafka, Muzeul cubismului ceh), obiective turistice din categoria monumente istorice, de artă și arhitectura (Palatul Cernin, Palatul Kinsky, Palatul Pecek, Castelul Praga, Sinagoga Pinkas, Catedrala Sfântul Vitus, Podul Charles), cât și alte obiective precum: Labirintul oglinzilor Petrin, Casa care dansează, Turnul Petrin.

„Orașul celor 100 de turnuri“, „Praga de aur“ aflată pe meandrele râului Vltava, face să bată mai repede inima poezilor, a pictorilor, a fotografilor. Praga este un centru cultural, administrativ, al cultelor, comerțului și industriei Republicii Ceh și de 10 secole, capitala regatului și a Republicii, ca și sediul numeroșilor suverani și arhiepiscopi. Istoria orașului se confundă în multe privințe cu cea a statului ceh. Așezările umane din jurul Hradului - castelul praghez, și al Vyšehradului, au dat naștere unei aglomerații umane, care spre 1230, capătă privilegiile unui oraș. Așa cum spune legenda, prințesa Libuše, înzestrată cu darul profeției, conducându-și poporul obosit în căutarea unui loc de stabilire, s-a oprit în fața Pragăi de astăzi și a hotărât ridicarea unui oraș, prevăzând că acesta va fi vestit în lume. Profeția ei s-a împlinit. Capitala Cehiei este un oraș fermecător, vizitat anual de sute de mii de turiști străini, veniți din toate colțurile lumii. Se întinde pe o suprafață de 496 km² are aproximativ 1.213.000 de locuitori, adică 12% din întreaga populație a țării, fiind cel mai populat oraș.

TRASEU: PLOIEȘTI-BUCUREȘTI-PRAGA

Număr de participanți: grup de 24 de persoane

Durata: 4 zile

Transport folosit: avion

Perioada: 16-19 august

Număr ghizi: 1

Etapizarea programului turistic

Ziua I. București-Praga

Traseu: Ploiești-București-Praga

Întâlnirea participanților va avea loc la ora 7:00 în fata Palatului Culturii, plecarea făcându-se la ora 7:30;

Întâlnire cu ghidul la Aeroportul Henri Coandă Otopeni la ora 8:30 pentru îmbarcarea pentru zborul direct al Companiei Tarom RO187, cu destinația Praga. Decolare la ora 9:30. Sosire în Praga la ora 11:25 la aeroportul Václav Havel;

12:00 - Sosire la Grand Hotel Bohemia pentru efectuarea early check-in-ului.

Informații fundamentale despre hotel: Hotelul este situat în centrul istoric al orașului Praga, la câțiva pași de Piața Orașului Vechi, cu ceasul astronomic istoric, Podul Carol, Piața Wenceslas și cartierul evreiesc Josefov. Acest palat art nouveau domină un colț pitoresc lângă Prašná brána și Náměstí Republiky. În timpul perioadei comuniste, hotelul a fost folosit ca reședință exclusivă pentru membrii de rang înalt - complet cu bug-uri în cameră - și petreceri sălbatice au avut loc în subsol, în timp ce cehii obișnuiți trăiau sub opresiune. Trecutul întunecat al hotelului nu a lăsat o mahmureală, totuși: bun venit este sumbru și camerele sunt luminoase.

Restaurantul Franz Josef: Grand Hotel Bohemia oferă specialități din bucătăria regiunii Boemia și preparate internaționale într-o atmosferă elegantă. Oaspeții pot savura gustări și băuturi la barul luxos al hotelului. În plus, aceștia beneficiază de reduceri la meniul à la carte al restaurantului. Grand Hotel Bohemia găzduiește sala de baluri Boccaccio, o încăpere istorică în stil neobaroc, ideală pentru organizarea de recepții de nuntă, mese festive sau alte evenimente.

Mic dejun la „GRAND HOTEL BOHEMIA”: Bohemia Sekt Brut pâine asortată: chifle albe și role, role de culoare închisă, chifle wholegrain proaspete, cornuri coapte, pâine BIO și produse de patiserie daneze cu vanilie, ciocolată și fructe de pădure, unt, conserve, miere. Selecția de fulgi de porumb și musli, muesli BIO servite cu iaurt, lapte, fructe uscate, fructe uscate după alegerea ta ***

Alegerea noastră de bucătar: produse afumate asortate și platou de brânză, somon marinat, legume proaspete tăiate, măslin marinate, produse lactate BIO ***

Mic dejun tip bufet proaspăt cu slănină prăjită engleză, cârnați pentru micul dejun, roșii prăjiți, răsti de cartofi, produse din ouă, fasole și cereale ***

Fructe proaspete și salată de fructe, cafea, ceai, lapte, ciocolată caldă. Selecția de suc de fructe și cidru BIO

13:00 - Prânz la restaurantul Katr;

Timp liber pentru poze în aer liber, plimbare pe stradutele colorate ale orașului sau odihnă și relaxare;

14:00 - Întâlnire cu ghidul-colindand pe strada

Celentá, una dintre cele mai vechi străzi din Praga, ajungem la Turnul prafului de pușcă.

17:30 - Croazieră pe râul Vltava (pentru a permite turiștilor să se acomodeze). Cu toate că Praga este un oraș superb indiferent de momentul zilei, este deosebit de fermecător noaptea. Când soarele apune, lumini strălucitoare iluminează clădirile vechi ale orașului, acestea putând fi observate cel mai bine de pe râul Vltava ce trece prin centrul orașului.

În această croazieră pe râu, turiștii se vor plimba pe Vltava trecând pe lângă obiective turistice foarte cunoscute, cum sunt: Podul Carol, Mala Strana, Biserica Sf. Niculae, Castelul Praga și Teatrul Național – toate acestea în timp ce se vor bucura de cină și de muzică live la bord. Cina este reprezentată de un bufet suedez de mâncăruri atât reci cât și calde și vor primi o băutură de bun venit care este inclusă în prețul croazierei.

19:25 - Cină la restaurantul hotelului Franz Josef.

ZIUA a II-a

9:00 - Mic dejun la restaurantul hotelului Grand Bohemia;

Punct de întâlnire: în fata hotelului;

10:00 - ziua începe cu un tur al orașului Praga, ce se prezintă turiștilor cu monumentele și atracțiile sale turistice. În cadrul acestui tur, turiștii vor fi ghidați de un ghid turistic în adevărata inimă a capitalei și anume Piața Orașului Vechi (Staré Město). Mixul de arhitectură barocă și gotică, dar și istoria bogată a locului, transformă piața vechiului oraș într-o locație de poveste.

Aici puteți admira Biserica Sf. Nicolae, Ceasul astronomic (oferă un spectacol de neuitat la ore fixe, turiștii își pot pregăti aparatele de fotografiat pentru a captura spectacolul unic, mecanismul din secolul al XV-lea al ceasului activează o procesiune de 12 figurine. Primăria veche, Biserica Fecioarei din Týn, și statuia lui Jan Hus, teologul reformator ceh, născut la Husinec, ars pe rug pentru ideile sale anti-papale. Din peisaj nu lipsesc trăsurile cu cai și artiștii de stradă. Continuând direct pe strada Celentá, una dintre cele mai vechi străzi din Praga, ajungem la Turnul prafului de pușcă.

13:10 - Prânz la HEMINGWAY BAR

14:05 - Continura traseului cu vizitarea Cartierului Evreiesc (Josefov). Fostul ghetou evreiesc a păstrat istoria locului, astfel că aici poate fi admirată cea mai veche sinagogă din Europa, muzeul, cimitirul evreiesc și primăria evreiască, dar și monumente care au rezistat ocupației naziste.

Orașul este încântător pentru orice vizitator, datorită patrimoniului său cultural și istoric care a supraviețuit de-a lungul secolului. Este o zonă colorată, plină de viață și mereu aglomerată, unde vei simți că ești teleportat acum vreo 700 de ani, în trecutul acestui oraș cult Piața Orașului Vechi.

Pentru cei care speră să găsească un suvenir aparte, Piața Havelská este locul de unde se pot cumpăra bijuterii și piese de artă ieftine, vederi și alte mărunțișuri interesante. Piața este situată în apropiere de Piața Orașului Vechi.

Timp liber. Cina la restaurantul hotelului.

Ziua a III-a

8:00 - Mic dejun în cadrul restaurantului Franz Josef

9:00 - Întalnirea participanților în fața hotelului cu ghidul

9:10 - Tur pietonal cu vizitarea următoarelor obiective: Podul Carol (care cel mai vechi și cel mai impresionant pod din Praga, turiștii se pot opri să asculte cântăreți de ocazie, să cumpere

suveniruri de la vânzători ambulanți sau să capteze momentul printr-o fotografie sau caricatură, apoi traseul continuă spre Castelul Praga- cel mai mare și vechi castel din lume, conform Cărții Recordurilor Guinness - ocupă o suprafață de aproape 70.000 de metri pătrați;

Catedrala Sf. Vitus, Golden Lane, Bazilica Sf. George și Palatul Rosenberg.

13:00 - Prânz la restaurant Rilke;

14:00 - Deplasare spre următoarele obiective: Turnul Petřín, Grădinile Petřín,

Labirintul oglinzilor, Zidul lui John Lennon

17:00 - Turiștii vor petrece seara în jurul cartierului Malá Strana căutând lebedele de-a lungul Vltavei, vor veghea la apusul soarelui peste Podul Charles.

20:00 - cină în cadrul restaurantului Franz Josef.

Ziua a IV-a

8:00 - Mic dejun la restaurantul hotelului;

9:00 - Întalnirea participanților cu ghidul în fața hotelului;

9:10 - Vizitarea Casei care dansează sau Fred și Ginger, Piața Wenceslas;

12:00 - Prânz la restaurant Jala;

13:00 - Deplasare spre următorul obiectiv - Turnul Televiziunii

15:00 - Întoarcere la hotel

16:00 - Transport către aeroportul Václav Havel

17:45 – Decolarea avionului

19:25 – Aterizarea avionului pe aeroportul Henri Coandă

20:25 – Sosire în Ploiești

POTENȚIALUL TURISTIC DIN PRINCIPALELE LOCALITĂȚI ALE ITINERARULUI.

Praga este un oraș care a urcat în ultima perioadă în topul cu cele mai populare destinații turistice din Europa, ba chiar din lume. Este, fără pic de îndoială, una dintre cele mai cochete și atractive capitale europene – dovada pentru acest fapt stau cei nu mai puțin de 4,1 milioane de turiști care o vizitează anual. Multe topuri spun că este pe locul șase cu cele mai vizitate orașe europene, arhitectura pe care o veți vedea la Praga nu o veți mai găsi în alt oraș din întreaga lume, iar o plimbare pe străduțele cu pavele vă va conduce ușor, ușor într-o lume plină de povești, pentru că orașul parcă se încăpățânează să trăiască într-o cu totul altă epocă, o lume cu multe biserici construite în stilul gotic, multe muzee cu adevărat fascinante, restaurante care multe nu arată excepțional, dar odată ce ați gustat din mâncarea tradițională parcă nu vă mai vine să vă ridicați de la masă pentru a porni într-o plimbare prin care să descoperiți adevăratele obiective turistice aște naturale, cât și antropice care vă vor rămâne pentru totdeauna ca amintiri dintr-una dintre cele mai frumoase și mai liniștite vacanțe. Când spui Praga te gândești imediat la cultură, istorie, o mie de turnuri, zeci de poduri de piatră și alei pietruite care te poartă, cu gândul cel puțin, în lumea alchimiștilor și a cavalerilor.

Scurtă istorie a orașului Praga

Primii locuitori ai acestui oraș au sosit aici încă din Epoca de piatră. Dealurile de pe lângă râul Vltava au fost locuite de membrii ai unui trib încă necunoscut. Urmașii acestui trib au continuat să se extindă de-a lungul râului Vltava, așezământul luând forma literei "P", fapt ce va simboliza numele orașului.

Începerea construcției Castelului Praga, a bisericii creștine Maica Domnului în centrul acestuia, dar și transformarea castelului în reședința dinastiei Přemyslid au contribuit la ascensiunea orașului. Venirea la putere a prințesei din dinastia Přemyslid , dar și poziția avantajoasă a citadelei pe malul unui râu important și în drumul multor negustori, au făcut din Praga cel mai important oraș al Cehiei.

O perioadă de prosperitate și progres a venit odată cu domnia printului Charles al IV-lea (1346 - 1378), care a făcut din Praga al doilea oraș creștin ca importanță din Europa după Roma. În timpul domniei acestuia, Podul Charles a fost construit (1357), a fost fondată Universitatea Charles (1348), și s-au pus bazele a ceea ce azi este numit Noul Ras. Urmașul său, Wenceslas al IV-lea, a făcut din Praga unul dintre cele mai frumoase orașe din lume, demn de supranumele de „Roma Nordului”.

Dinastia de Habsburg a adus orașului spiritul Renascentist. Împăratul Rudolf a transformat orașul în capitala Imperiului Roman, fapt ce a sporit semnificativ importanța orașului. În 1689, un incendiu uriaș a devastat Praga, pornind totodată renovarea și reconstrucția orașului. În anii 1713 și 1714, ciuma a lovit Praga pentru ultima oară, omorând aproape 13.000 de oameni. Creșterea economică a continuat în secolul XVIII, iar orașul a atins 80.000 de locuitori în anul 1771. Multi dintre locuitori erau negustori bogați sau nobili germani, spanioli sau italieni, și au contribuit major la îmbogățirea patrimoniului orașului prin construcția de palate, vile și biserici, creând astfel un stil baroc specific, binecunoscut în întreaga lume.

După Bătălia de la Praga din 1757 orașul a suferit pagube majore în timpul bombardamentelor armatelor prusace. În 1784, sub domnia lui Joseph al II-lea, cele patru municipalități Malá Strana, Nové Město, Staré Město și Hradcany au fost unite într-o singură entitate. Cartierul evreiesc, numit Josesov, a fost inclus și el în 1850. Revoluția Industrială a avut un efect major asupra dezvoltării orașului, deoarece fabricile se puteau aproviziona foarte repede cu cărbune și metale de la minele din apropiere. Revoluția ce e cuprins o mare parte din Europa din 1848, a atins și Praga, însă protestele au fost de scurtă durată și de mică amploare. În anii ce au urmat revoluției, mișcarea naționalistă din Cehia și-a început ascensiunea, câștigând în cele din urma majoritatea la Primărie în 1861. În 1948 populația vorbitoare de limba germană din Praga era majoritară, dar până în anul 1880 aceasta a scăzut la 18% (42.000), ajungând în anul 1910 sa reprezinta doar 6.7% din întreaga populație a orașului. Pe data de 28 octombrie 1918, Praga a devenit capitala statului independent Cehoslovacia. Al Doilea Război Mondial și ocupația nazistă a încetinit dezvoltarea metropolei. Deși și-a recâștigat independența odată cu terminarea războiului, Cehia avea să fie sub regimul comunist vreme de 50 de ani. La sfârșitul secolului XX, centrul istoric al orașului a fost declarat de către UNESCO, patrimoniu mondial.

Curiozități despre Praga:

- ♦ Este orașul cu cele mai multe castele și catedrale de pe continent;
- ♦ Aici se află cea mai veche sinagogă din Europa (Sinagoga Stanorova);
- ♦ Statuia Sfântului Gheorghe este sculptată de niște meșteri români din Cluj;

- ♦ Universitatea Carol din Praga, fondată în 1348, este cea mai veche universitate din Europa de Est.
- ♦ În centrul orașului, U Fleku și U Tomase sunt cele mai vechi berarii existente încă de prin Evul Mediu. Aici se asculta în general jazz;
- ♦ Praga este capitala bijuteriilor de chihlimbar, a cristalurilor și a cupolelor de aur;
- ♦ Venitul brut pe cap de locuitor al Pragăi este de doua ori mai mare decât media națională, fiind mai ridicat chiar și decât cel al statelor UE cu excepția Luxemburgului;
- ♦ Cea mai înaltă statuie ecvestra din lume este monumentul Zizkov din Praga (65 metri).
- ♦ Castelul din Praga, a cărui construcție a început în secolul al IX-lea, este înscris în Cartea Recordurilor ca fiind cel mai mare castel din lume.

Cele mai importante obiective ale orașului Praga

Castelul Praga - (Prazsky hrad) reprezintă cel mai mare complex medieval din Europa având 570 metri lungime și o suprafață de 7,28 de hectare și reprezintă atracția cea mai importantă din Praga. Castelul a fost un sediu al puterii, aici aflându-se reședința regilor Boemiei, împăraților Sfântul Imperiu Roman și președinților Cehoslovaciei, iar în prezent se află reședința oficială a președintelui Republicii Cehe.

Bijuteriile Coroanei Boemiei sunt păstrate într-o cameră ascunsă din interiorul cetății. Castelul a fost construit prima oară în sec al IX-lea transformându-se dintr-o fortăreața din lemn împrejmuită de ziduri de pietre într-o clădire impozantă așa cum este el astăzi. Din cadrul complexului fac parte: Catedrala Sfântul Vitus (cel mai important punct de reper din oraș unde puteți vizita turnurile, muzeul și galeriile de artă), Golden Lane, Palatul Lobkowitz și Biserica Sfântului Gheorghe. Naționale de artă barocă și manieristă, o expoziție de istorie cehă, Muzeul jucăriilor și o galerie de imagini vechi ale Castelului din Praga, bazată pe colecția împăratului Rudolf al II-lea. Festivalul de vară dedicat lui Shakespeare are loc cu regularitate în curtea interioară a Palatului Pârčalabului. În interiorul curții a treia se găsește Statuia Sf. Gheorghe, realizată în anul 1373 de către doi meșteri din Cluj, la comanda împăratului Carol al IV-lea. Monumentul este prima statuie ecvestră de for public realizată din bronz în perioada medievală.

Clădirile din cetate reprezintă aproape fiecare stil arhitectural din ultimul mileniu. Cetatea Pragăi include Catedrala Sf. Vitus (în stil gotic), Bazilica Sf. Gheorghe (în stil romanic), o mănăstire și mai multe palate, grădini și turnuri de apărare. Majoritatea spațiilor interioare ale castelului sunt deschise turiștilor. În prezent, castelul adăpostește mai multe muzee, inclusiv colecția Galeriei Naționale.

Casa care dansează - a fost construită între 1994 și 1996 pentru o companie de asigurări, de arhitectul ceh Vlado Milunic împreună cu arhitectul canadian Frank Gehry. Casa mai este numită și Ginger & Fred, referindu-se la celebrul cuplu de dansatori Ginger Rogers și Fred Astair. Inițial, în locul ei era o casa construită în stilul neo-renascentist de la sfârșitul secolului XIX-lea. Acea casa a fost distrusă în timpul bombardamentului din anul 1945.

Casa care dansează stă printre clădiri construite în stilul neo-baroc, neo-gotic și art nouveau pentru care a devenit Praga cunoscută. Construcția non-convențională a fost controversată în timpul construirii ei, dar zece ani mai târziu, emoțiile s-au sfârșit, iar casa care dansează are locul ei în cadrul orașului modern Praga. Casa este de fapt o clădire de birouri dar, cu toate acestea, puteți vizita restaurantul francezesc de pe acoperișul ei, de unde puteți admira râul Vltava și Castelul Praga.

Ceasul astronomic - dintre toate turnurile din Praga, cu siguranță Ceasul Astronomic este cel mai populat, nu numai în rândul localnicilor orașului, ci și a turiștilor străini. Ceasul Astronomic este unul dintre cele mai vechi și elaborate ceasuri ce au fost concepute vreodată. Ceasul a fost pentru prima dată instalat în vârful turnului în anul 1410 pentru ca mai târziu, în anul 1490 să fie reparat și îmbunătățit de către meșterul Hanus. Ceasul este format din trei componente principale: Cadranul astronomic care înfățișează poziția soarelui și a lunii, precum și alte detalii astronomice (poziția stelelor pe cer și semnele zodiacale), panoul înfățișând „Mersul Apostolilor” un spectacol oferit de figurile a 12 Apostoli de fiecare dată orologiul anunța ora exactă și un cadran asemănător unui calendar ce conține niște însemne reprezentând cele 12 luni ale anului.

Ceasul arată timpul pentru 4 zone: timpul Europei centrale – marcat de brațul cu soare care se mișcă în jurul numerelor romane, în jurul marginii interioare a feței ceasului, vechiul timp Bohemian – în concordanță cu regula măsurării timpului, ziua nouă începe la apusul soarelui, iar marcat cu numere gotice de aur pe inelul exterior al principalei fațete a ceasului, timpul Stelar – acesta este arătat în numere romane.

Până în 1700, ceasul astronomic a fost unica sursă de informare a cehilor cu privire la timp, cât și la poziția soarelui și a lunii, a semnelor zodiacale în care ne aflăm la un moment dat. De-a lungul secolelor, ceasul a cunoscut multe perioade de nefuncționare, din cauza inconsistenței reparațiilor la care era supus. De abia în secolul al 18-lea, sub domnia lui Joseph al II-lea, a fost ordonată o reparație completă și minuțioasă, ceasul fiind, astfel, salvat de la distrugere. În secolul al 19-lea, mecanismul său original, bazat pe o balanță, a fost înlocuit cu un cronometru modern, similar cu cel cu care este echipat celebrul Turn Big Ben din Londra. Oamenii se adună cu mult timp în fața Ceasului Astronomic pentru a asista la aceasta procesiune unică. În fiecare zi, între ora 9 dimineața și ora 21 ceasul anunță, în stilul lui specific, ora exactă. Moartea reprezentată printr-un schelet sună la un clopoțel, după care se

deschide o fereastră pe care ies cei 12 Apostoli. Apoi un cocoș de aur anunță ora, după care încep să bată clopotele ceasului. Simbolistica monumentului este completată de 8 figuri ce se animă și ele la fiecare oră. Patru dintre ele sunt întruchiparea a tot ceea ce era considerat atunci a fi rău și sunt poziționate de o parte și de alta a ceasului: vanitatea privindu-se în oglindă; zgârcenia, sugestiv reprezentată sub forma unui negustor evreu cu punga în mână; invidia, căreia sculptorul i-a dat forma unui turc, de vreme ce armatele otomane brăzdau Europa de Est în sânge la acea vreme și evident Moartea, cu clopotul și clepsidra în mâini.

Dedesubt, acolo unde există un calendar circular, celelalte patru figuri reprezentând idealuri ale acelor vremuri: un filozof, un înger, un astronom și un cronicar.

Podul Carol Construcția podului Carol a început în anul 1357 și a fost terminat la începutul sec al XV-lea. Are 515 metri lungime și 9,50 metri lățime, are 16 piloni (cu înălțimi cuprinse între 16 și 23 de metri), iar pavarea este la 13 metri deasupra râului Vltava. Una din cele mai notabile caracteristici ale podului Carol este densitatea de statui reprezentând diferiți sfinți, de-a lungul ambelor părți laterale.

Statuile nu au existat acolo de la început, ele au fost adăugate în urma unui lung proces, început în secolul al XVI-lea și terminat în secolul al XVIII-lea. Momentul împodobirii podului a reprezentat și un punct de cotitură în viața Europei și ne referim aici la schimbările arhitectonice care au loc, multe din elementele gotice fiind înlocuite în aceasta perioadă de elemente baroc.

Turnul prafului de pușcă

Turnul Pulberăriei sau Poarta Pulberăriei (în cehă Prašná brána) este un turn gotic situat în Piața Republicii din Praga (Republica Cehă), lângă Casa Municipală. Este una dintre cele mai originale porți ale orașului, fiind construită în secolul al XV-lea ca parte a ansamblului curții regale. Turnul are 65 m înălțime și separă Orașul Vechi (Staré Město) de Orașul Nou (Nové Město). Strada Celetná ce pornește de la turn constituie prima parte a Drumului Regal care duce în Cetatea din Praga.

Astăzi, Turnul Pulberăriei are 65 de metri înălțime, iar o platformă de observație este situată la înălțimea de 44 de metri, unde se ajunge prin urcarea a 186 de trepte dispuse în spirală. Poarta este deschisă publicului și este proprietatea Primăriei orașului PRAGA.

OLANDA, TĂRÂMUL LALELELOR

Elev: Constantin Roxana, clasa a XII a B, Coordonatori: prof. Stoica Luiza, prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova

Scurt istoric

Consemnările istorice ale Olandei datează încă din secolul I î.Hr., când forțele romane au cucerit triburile celtice și germanice care populau zona. Sub conducere romană, pacea și prosperitatea au înflorit pentru mai mult de 250 de ani. În jurul anului 300 î.Hr., triburile germanice au pornit o invazie dinpre est. Francii, cei mai puternici dintre invadatori, au subjugat triburile locale și le-au convertit la creștinism. Până în anul 800 teritoriul a fost condus de Chalemagne, cel mai mare dintre regii franci. De-a lungul secolelor IX și X, vikingii scandinavieni au făcut raiduri dese în zonele de coasta și au navigat pe cursurile râurilor. Aceste raiduri au condus la urgentarea fortificării cetăților. În secolele XII, XIII, XIV, zona a devenit un centru important de comerț, iar comercianții bogați din cetăți au pus la încercare puterea nobililor care dețineau teritoriile rurale. Olanda și zona din jur, cunoscute ca Țările de Jos, au trecut de sub conducerea ducilor de Bourbon de la începutul secolului XVI în mâinile împăratului Charles V de Habsburg, care deținea teritorii în întreagă Europa.

Deși nu este o țară foarte mare, Olanda seamănă cu grădina cocheta și foarte îngrijită. Morile de vânt și abundența florilor îi conferă un aer de originalitate. Când vine primăvara în Olanda este că și cum mii de hectare de lalele ar prinde viață. Pentru cei mai mulți vizitatori, aceste gingașe flori de grădină foarte cunoscute sunt la fel de tipice olandezilor ca și morile de vânt și saboții de lemn. Morile de vânt fac parte din istoria Olandei. Pe întinsul țării sunt peste 1.000 de astfel de mori. Nu e un număr mare dacă ne gândim că în trecut, în Olanda, erau peste 10.000. În prezent, cea mai mare concentrare de mori de vânt se găsește lângă satul Kinderdijk, în traducere Digul Copilului. În trecut, rolul lor era acela de a controla excesul de apă din poldere – porțiuni de pământ aflate sub nivelul mării. Astăzi, deși sunt perfect funcționale, au un rol decorativ și, desigur, turistic.

Olanda se află pe locul al doilea în topul celor mai prietenoase țări, fiind depășită doar de Danemarca. Numărul mare de biciclete din Olanda îl depășeste pe cel al locuitorilor conform unui studiu. În orașe precum Amsterdam sau Haga circa 70% dintre călătorii sunt realizate cu

bicicletele, iar în anumite școli aproximativ 90% dintre elevi ajung la ore folosind acest mijloc de transport.

Olanda are cea mai mare concentrație de muzee din lume. Colecțiile lui Van Gogh de la muzeul Van Gogh și muzeul Kroller fiind cele mai mari din lume. Amsterdam este unul din cele mai sigure orașe din lume. Numele „Amsterdam” provine de la râul „Amstel” care trece prin oraș și cuvântul olandez (și englezesc) pentru “baraj” – dam.

Piață cu flori, unde te poți aproviziona cu bulbi este un punct de atracție celebru. Poți face un tur al orașului cu barcă, așa vei afla mai multe despre canalele orașului și clădirile lui

Așezare geografică:

Olanda este cel mai dens populată din Europa. Ea se află pe malurile râurilor Rin, Mass și Schelde, râuri care se varsă în Marea Nordului.

Jumătate din teritoriul țării se află sub nivelul mării, numai partea cea mai sudică are o înălțime de 30 de m peste nivelul mării. Coasta este

marcată de dune de nisip. Suprafață după dune sau în mai multe locuri este un pământ recuperat de la mare numit poldere.

Olanda se află pe locul în lume ca și mărime. Vecinii Olandei sunt Belgia și Germania. Suprafață este de

41562 km pătrați.

Principalele căi de acces sunt:

Amsterdam Airport Schiphol, de centrul orașului, ce are legătură ferată cu centrul Amsterdamului și cu olandeze - Rotterdam, Haga, Utrecht - Bruxelles și Antwerp.

naval : Stena Line, între Harwich, în Hoek van Holland, lângă Rotterdam,

la 13 km sud-vest directă pe calea alte mari orașe și belgiene :

Transport

sudul Angliei, și cu serviciile fast-ferry ziua, de 3

ore și 40 de minute și "superferry", noaptea, de 6 ore și 15 minute; P&O Ferries face legătură între Hull, în nord-estul Angliei, și Rotterdam (Europoort), cu o durată maximă de 10 ore pe timpul nopții; DFDS Seaways leagă Newcastle din nord-estul Angliei de IJmuiden, pe coasta Marii Nordului, la vest de Amsterdam, cu o durată maximă de 15 ore pe timpul nopții.

Transportul feroviar către țările Benelux dinspre majoritatea orașelor europene mari este frecvent, rapid

Eurolines, care trimite patru autobuze zilnic între Anglia și Olanda, cu o durată medie a traseului de 12 ore. Țările Benelux beneficiază de o rețea densă de autostrăzi moderne, rapide, cu semnalizări comprehensibile, ce fac oportun transportul cu autoturismul. Dinspre Marea Britanie se poate alege traseul Channel Tunnel (Eurotunnel), care permite transportul pe calea ferată a mașinii personale din Folkestone, Anglia, către Calais, Franța, cu o durată de numai 35 de minute, cu plecări la fiecare 15-30 de minute.

POTENȚIALUL TURISTIC AL OLANDEI

Relieful și geologia Țară este netedă, fiind în medie cu aproape 37' deasupra nivelului mării. O foarte mare parte din pământ este sub nivelul mării, cu încercări de recuperare, fiind protejat de 1.500 mile de diguri. În partea de sud a țării există câteva dealuri. Dacă Olanda ar pierde protecția digurilor și ecluzelor, cele mai dens populate părți ale țării ar fi inundate, în principal de apele maritime, dar și de cele ale râurilor. Această parte foarte dezvoltată a Olandei, care în general nu depășește un metru deasupra nivelului mării, reprezintă mai mult de jumătate din suprafață totală a țării. Din această zonă, aproape jumătate (și cam 27% din suprafață totală a țării) se află, de fapt, sub nivelul mării. Olandezii numesc acest teritoriu, din nordul și vestul țării, Olanda de Jos, iar teritoriul din sudul și estul țării (cel mai înalt) Olanda de Sus.

Clima Clima este temperat-oceanică, dulce și umedă, cu vânturi permanente, ceea ce a dus la folosirea intensivă a morilor de vânt, care au devenit, în timp, un simbol al Olandei. Temperatura medie anuală este de 1°C în Nord-Est și 30°C în Sud-Vest în luna ianuarie; 16°C

și în general ieftin, comparativ cu tarifele aeriene. Pe linia Thalys de mare viteză, distanța între Paris-Nord și Amsterdam Centraal Station, pe ruta Bruxelles-Atwerp-Rotterdam-Haga-Schiphol Airport este parcursă în 4 ore și 10 minute, iar dinspre Stația Midi Bruxelles este de 2 ore și 15 minute. Plecărilor se fac din ora în ora, iar rezervările se pot face și online.

Transportul rutier - cu autobuzul - cea mai răspândită rețea de autobuze/autocare din Europa este

în Nord-Vest și 17°C în Sud-Est în iulie. arna este este un anotimp răcoros, temperatura medie a lunii ianuarie pe coastă fiind în jur de 2°C, în interiorul țării mai scăzută. Masele de aer polar fac că în multe ierni temperatura aerului să scadă sub temperatura de îngheț. Atunci când ninge canalele și lacurile se acoperă cu gheață. Cantitatea anuală de precipitații este în jur de 800 mm, în ținuturile aflate mai departe de mare este ceva mai mică. Cele mai uscate luni sunt februarie, martie, aprilie și mai.

Hidrografia Un aspect dominant al hidrografiei în Olanda este [delta Rin-Maas](#). Este o deltă comună situată în Olanda, Germania și Belgia care s-a format prin sedimentele aduse de fluviile Rin și Maas (Meuse). Apele curgătoare mai importante care alimentează delta sunt: [Rinul](#), [Waal](#), Merwede, Noord, Nieuwe Maas, [Nederrijn](#), Lek, Gelderse IJssel, [Maas](#), [Schelde](#), Oude Rijn, Vecht, Hollandse IJssel și Linge. Delta are un bazin de colectare de circa 5.700 km². 20% din Olanda e sub nivelul mării, iar 50% e doar 1 metru deasupra.

Vegetația

Pădurile reprezintă 9% din teritoriu (în Est); cele mai întâlnite sunt pădurile de foioase (fag și stejar); găsim turbarii și parcuri naționale pentru prezervarea florei și faunei. Vegetația este halofilă și arenicolă. În cei 34 000 de kilometri pătrați ai țării, circa 7 700 de hectare sunt folosite pentru cultivarea bulbilor de lalele. Anual, cei 3 300 de producători din țară exportă aproape două miliarde de bulbi de lalele în peste 80 de țări. Plantele sunt protejate de lege, iar dintre rezervații cele mai cunoscute sunt Naardermeer din Amsterdam, Parcul Național Hoge Veluwe

Fauna

Fauna este alcătuită în mare parte din pescăruși care se adună uneori în zona coastelor și din specii de pești ce abundă de-a lungul coastei Mării Nordului, în lacuri și râuri. Un aspect inedit îl prezintă faptul că aici nu există animale sălbatice. Unele specii ca porcul mistret, castorul și altele au fost introduse local sau reintroduse, iar reptilele sunt în pericol de dispariție.

POTENȚIALUL ANTROPIC AL OLANDEI

Potențialul cultural istoric

Muzeul Van Gogh- Cea mai mare parte a muncii lui Vincent van Gogh nu a părăsit niciodată Olanda , iar 200 de tablouri și 500 de desene sunt permanent expuse în muzeul care-i poartă numele, proiectat de Gerrit Reitveld. Tablourile sunt prezentate în ordine cronologică în funcție de diferitele perioade de creație și domiciliile lui Van Gogh de-alungul carierei. La cel de-al doilea etaj de află tablourile pictate în timpul șederii acestuia în sudul Franței, dintre care cel mai cunoscut este “Floarea soarelui”. De asemenea mai sunt expuse lucrări ale lui Toulouse-Lautrec și Gauguin, contemporani lui Van Gogh. Expozițiile sunt schimbate astfel încât să scoată în evidență momentele cele mai importante în dezvoltarea artistică a lui Van Gogh.

Casă Anne Frank- Povestea Annei a devenit celebra în toată lumea prin intermediul jurnalului ei, găsit între ruinele casei și publicat de singurul supraviețuitor din familie, tatăl Otto Frank. În 1957 proprietarul casei a donat imobilul Fundației Anne Frank care l-a amenajat într-un muzeu dedicat persecuției evreilor în cel de al doilea război mondial. Anne Frank a fost una din victimele de origine evreiască, persecutate de naziști în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. După ce Germania nazistă a invadat Olanda în anul 1940, persecuțiile îndreptate împotriva evreilor au fost tot mai grave. Familia Annei Frank a încercat să scape ascunzându-se. În iulie 1942, Otto Frank, Edith Frank și fiicele lor Margot și Anne s-au ascuns în clădirea din Prinsengracht. Mai târziu li s-a alăturat și familia Daan. Partea centrală a muzeului este reprezentată de anexă secretă din spatele casei, acolo unde s-au ascuns membrii familiei Frank pentru a nu fi deportați. Acest spațiu destul de obscur și stramt, era locul unde Anne și familia să trebuiau să stea în liniște deplină pe timpul zilei, petrecându-și timpul citind Dickens sau lipind fotografii cu starurile hollywoodiene pe pereți. Primul etaj al

muzeului conține probe, mărturii și documente despre noile forme de discriminare socială și antisemitism.

Muzeul Lalelelor – Sponsorizat de o companie crescătoare de bulbi, această mică expoziție urmărește istoria lalelelor de la începutul lor din Turcia. Exponatele cuprind

Tulipmania, bulbii că aliment în război, și metode științifice de creștere și recoltare în zilele noastre. Vedete sunt picturile cu lalele ale pictorului din secolul 17 Judith Leijster, student al lui Frans Hals. Magazinul de cadouri este deschis pentru a va achiziționa suvenirurile cu lalele dorite. Este dificil de stabilit când a fost dată exactă a primei cultivări a lalelelor în Olanda, dar se estimează că, în jur de anul 1550, bulbii au ajuns în țară pe vase care veneau din Constantinopol (astăzi Istanbul) prin Antwerpen. Prima documentație despre creșterea lalelelor datează din 1594, în Grădina Botanică a Universității Leiden. Astăzi, mania lalelelor este folosită ca un termen pentru defini orice situație de nebunie economică absurdă. Muzeul conține câteva arii de interes legate de istoria lalelelor și de cultivarea să fiind specificată și mania lalelelor pe care au avut-o olandezii în sec XVII. Olandezii, deși sunt rușinați de comportamentul lor din trecut, încă iubesc lalelele.

Muzeul Madame Tussaud's- Muzeul de ceară se află în Piața Dam și este un muzeu amuzant și impresionant la fel că și muzeul mama din Londra. Muzeul din Amsterdam este de fapt o sucursala a bine-cunoscutului muzeu londonez, care și-a mai deschis ramuri și în Berlin, New York, Shanghai și în alte orașe mari. Muzeul este o ocazie unică de a petrece timpul și de a vă minuna de asemănările izbitoare dintre exponatele de ceară și vedetele atât de cunoscute pe care le vedeți zilnic la televizor, dar și de a vedea personalități marcante ale istoriei. De asemenea există o zonă în care puteți vedea cum arată Amsterdamul în trecut. Madame Tussaud's este în concluzie o modalitate foarte plăcută de a petrece câteva ore în Amsterdam înainte de a vă bucura de câteva dintre atracțiile specific olandeze.

Potențialul tehnico- economic

Olanda este o țară joasă din punct de vedere geografic, cu circa 20% din suprafață și 21% din populație situate sub nivelul mării. Totodată, 50% din terenul său se află la mai puțin de un metru deasupra nivelului mării. Cu două treimi din suprafață vulnerabilă la inundații, controlul inundațiilor este o problemă importantă pentru Olanda. Țara utilizează un sistem de terasamente, diguri și ecluze de-a lungul malului mării și la gurile râurilor, pentru a preveni inundarea în timpul furtunilor cu valuri mari. Cel mai mare dig de acest gen este la Oosterscheldekering, inaugurat în anul 1986, ales anul acesta drept loc de sosire a cicliștilor într-o etapă a faimosului Tour de France.

POTENȚIALUL SOCIO-DEMOGRAFIC

Giethoorn- Este un sat olandez deosebit de frumos, casele sunt fermecătoare și majoritatea au grădini superb amenajate. Ceea ce îl face însă cu adevărat unic sunt canalele și podurile, motiv pentru care satul este supranumit Veneția Olandei, deși multe orașe în Olanda au canale și ar merita poate acest nume. Giethoorn se află la 114 kilometri de

Amsterdam și la 180 de Rotterdam. Un lucru interesant este că, deși Giethoorn este o localitate cunoscută pentru turiștii europeni, cei care ajung în această zonă sunt predominant chinezi. De fapt, aproape 200.000 de chinezi vizitează Giethoorn anual.

Kinderdijk - Aflat la 15 kilometri de Rotterdam, Kinderdijk este un sat situat pe un polder, adică un teren inundabil în regim natural, recuperat prin procese de îndiguire și secare. Pentru drenarea polderului pe care se află Kinderdijk, s-a construit în anul 1740 un sistem de 19 mori de vânt. Cel mai mare astfel de sistem de mori de vânt vechi din Olanda, acestea au fost înscrise în lista UNESCO a locurilor din patrimoniul mondial, în anul 1997. Kinderdijk este locul în care s-a "născut" celebra legendă populară olandeză "Pisica și leagănul".

Edam - este unul dintre cele mai cunoscute localități din [Olanda](#), iar acest lucru se datorează în mare parte faptului că este locul de proveniență al tipului de brânză cu același nume. Localitatea cu aproape 7.300 de locuitori este de o frumusețe excepțională. Poți vizita Edam atunci când faci o excursie în nordul Olandei. În lunile iulie și august, în fiecare miercuri, în Edam poți participa la Târgul de Brânză, un obicei vechi, reintrodus din 1989.

BAZA TEHNICO-MATERIALĂ EXISTENȚA ÎN CADRUL PRODUSULUI TURISTIC

Structura de primire cu funcționare a cazării și a alimentației

Oriunde plănuieți să stați este bine să faceți rezervări dinainte, în timpul verii, în perioadavacantelor și în sezonul lalelelor (aprilie - mai). Acest lucru e valabil mai ales pentru Amsterdam, unde hotelurile centrale sunt ocupate de obicei, în iunie, iulie și august. Dar puteți eventual să dați un telefon la hoteluri dacă doriți să vizitați Amsterdam

pentru o perioadă scurtă fiindcă s-ar putea șase anuleze unele rezervări.

Hotel Verdi - Hotel Verdi este un hotel catalogat la 2 stele situat în Amsterdam, capitală Olandei. Acesta este amplasat în spatele sălii de concerte din Cartierul Muzeelor din Amsterdam, la 5 minute de plimbare de Muzeul Van Gogh. Parcul înverzit Vondelpark și Rijksmuseum se află la 7

minute de plimbare de Hotelul Verdi. Gara Centrală din Amsterdam este la mică distanță de hotel. Camerele au baie comună sau privată. Dimineața, oaspeții pot savura un mic dejun care include fructe proaspete și iaurturi. Acesta este locul preferat de turiștii din Amsterdam, conform comentariilor independente. Această zonă este excelentă pentru a face cumpărături de mărci renumite: Cartier, Tiffany & Co, Hermès, Ralph Lauren, Louis Vuitton.

Informații importante

Check-in : 14:00 -18:00

Check-out : Până la ora 11:00

Copii și paturi suplimentare :
Gratuit! Toți copiii/copiii cu vârsta până la 4 ani sunt cazați gratuit când sunt folosite paturile existente. Toți copiii mai mari sau adulții plătesc 100 % din tariful camerei pe noapte și pe persoană când sunt folosite paturile existente. Fără spațiu pentru paturi suplimentare în cameră. Suplimentele nu sunt calculate automat în prețul total și vor fi plătite separat în timpul sejurului.

Facilități oferite de Hotel Verdi

Cele mai apreciate facilități: WiFi gratuit inclus; camere de familie; camere pentru nefumători; grădină; încălzire; serviciu zilnic de menaj.

Limbi vorbite: portugheză standard, olandeză, japoneză, italiană, engleză standard

PROGRAMUL TURSTIC

„Olanda, tărâmul lalelelor”

Grup Turisti : 4

Numar de kilometri (Dus / Total) –
1849km /3698km

Ziua 1 |2 mai Ploiești-București -Amsterdam

Călătoria către tărâmul lalelelor începe din orașul de locuință al turiștilor către aeroportul Otopeni din București pentru a se îmbarca în zborul către Amsterdam. Plecarea se va face la ora 12:00 din Ploiești Sud, pentru a preveni orice nelămurire sau întârziere a zborului care este planificat la ora 16:50 din aeroportul Otopeni.

Decolarea este la ora 16:50, sosind în Amsterdam la ora 18:55 fiind un zbor direct pe aeroportul Schiphol. Turiștii vor sosi în Amsterdam pe aeroportul Schiphol, de unde vor lua autobuzul către Hotel Verdi. Program liber pentru odihnă. Seară cină la restaurantul hotelului este inclusă.

Ziua 2 | 3 mai | Amsterdam

8:30 Mic dejun

10:00 Vizitarea Muzeului lui Van Gogh, unde vor asista la prezentarea unei expoziții cu desenele în cărbune ale lui Van Gogh. Apoi turul întregului muzeu.

12:30 Prânzul se va servi la restaurantul Stedelijk

14:30 Vizitarea Muzeului lalelelor. Aici vor primi informații istorice despre lalele, le vor fi explicate chiar și tehnici moderne de cultivare și creștere a lalelelor.

15:30 Plimbare în parcul Museumplein din apropierea hotelului.

19:00 Cina la restaurantul Hotelului Verdi

Ziua 3 | 4 mai | Amsterdam

8:30 Mic dejun

10:00 Aventura începe cu o plimbare cu bicicleta prin Amsterdam. Apoi vizitarea Muzeului Madame Tussaud's, unde vor ajunge tot cu bicicleta. Un mod mai rapid de a traversa orașul. Aici vor admira și se vor minuna de asemănările izbitoare dintre exponatele de ceară și vedetele reale.

12:00 Prânzul la Cafe de Jaren

13:30 Plimbare cu bicicleta către Casa Anne Frank. La prânz, indiferent de zi, cei curioși să vadă Anexa descrisă în Jurnal formează o coadă care practic înconjoară clădirea. Cei mai mulți din simplă curiozitate turistică, alții nerăbdători să vadă cum pasajele de descriere din carte li se înfățișează în fața ochilor, vizitatorii devin mai rari abia odată cu venirea după-amiezii.

15:00 Vizita la grădina zoologică

19:00 Cina la restaurantul Hotelului Verdi

Ziua 4 | 5 mai | Amsterdam-Giethoorn-Amsterdam

8:30 Mic dejun

10:00 Turiștii vor pleca cu autocarul către satul Giethoorn. Un sat vechi de șapte sute de ani, cu case tradiționale olandeze bine conservate, în mijlocul unei rezervații naturale, în care se circulă doar pe jos, cu barca sau cu bicicleta, pentru că mașinile nu au voie aici. Aici se vor plimba cu barca pe lac, vor hrăni ratele și se vor relaxa bucurându-se de priveliștea "micăi Venetie a Olandei"

13:00 Prânzul se va servi la o terasă

17:00 Turistii se vor întoarce în Amsterdam

19:00 Cina la restaurantul Hotelului Verdi

Ziua 5 | 6 mai | Amsterdam-Edam-Amsterdam

8:00 Mic dejun

9:30 Turiștii se vor deplasa cu autocarul către orașelul Edam. În parcare în care sunt lăsați vor fi întâmpinați o biserică înaltă, din cărămidă roșie. Pe Grotekerkstraat se înalta Grote Kerk, Biserica Mare sau Biserica Sf. Nicolae. Sfântul lăcaș datează din sec.16 și îmbracă mărețul stil gotic. Edam este un alt model de orașel provincial tipic olandez, unde liniștea, curățenia și firescul sunt omniprezente în orice colțișor te găsești. Vor vizita piețele renumite pentru brânzeturi. Turiștii au apoi program liber.

17:00 Întâlnire în parcare pentru întoarcerea către Amsterdam

19:00 Cina la restaurantul Hotelului Verdi

Ziua 6 | 7 mai | Amsterdam-București-Ploiești

8:00 Mic dejun

Transferul la aeroport pentru zborul către casă. Turiștii vor zbura cu Tarom, decolarea se va face la ora 11:40. Vor ajunge pe aeroportul Otopeni din București la ora 15 :25. Se vor întoarce în Ploiești iar călătoria lor va lua sfârșit.

Turiștii care vor vizita Olanda în luna martie vor observa ca aceasta este cea mai secetoasă luna a anului, deși temperaturile pot fi încă reci. Aprilie aduce impresionantele flori cu care Olanda se mândrește. Perioada cea mai potrivita pentru o vizita a “taramului” lalelelor este luna mai, atunci cand toate lalelele sunt in florite.

Excursiile pe jos sunt frecvente in Tarile de Jos , asa ca ar trebui sa adaugati in bagaj o pereche de pantofi confortabili. Avand in vedere ca vremea se poate schimba rapid in special primavara, haina impermeabila cu gluga si o umbrela plianta va sunt necesare.

Un popor tolerant, deschis întotdeauna la nou și la influențele exterioare, olandezii pun mare valoare pe sociabilitate și comunicativitate, un simț al confortului și al conviețuirii liniștite laolaltă cu cei din jur, trăsătura ce poate fi rapid reperată imediat ce ați intra într-o cafeenea bruin, versiunea olandeză de pub. Ținta tuturor acestor gânduri permisive este, se pare, să împartă tuturor bucuria lor de a trăi.

Olanda este în principal realizarea oamenilor, cei care au pus piatră peste piatră pentru a ridica nivelul solului. Câmpiile ei fertile și extrem de plate au fost întretăiate de numeroase canale de irigații în timp ce satele au rămas la fel de tradiționale și neschimbate timp de sute de ani. În ciuda dimensiunilor reduse, fiecare localitate este un loc separat, cu propria identitate. Cu adevărat, nicăieri în lume nu veți auzi mai multe dialecte sau limbi vorbite într-un spațiu atât de mic. În timpul primăverii și al verii, câmpurile de lalele oferă stropi de culoare iar în vest și nord coastele sunt protejate de sute de kilometri de dune de nisip sau pietriș, mărginind apele invadatoare ale Atlanticului. Singurele state vecine ale Olandei, Belgia la sud și Germania la est, nu au aceleași probleme poate și pentru faptul că nu au cunoscut o explozie demografică de același nivel în perioada de timp recentă.

PARIS - PERLA DE PE SENA

Elev: Obeada Nicoleta Daniela, Coordonatori: prof. Stoica Luiza, prof. Stoica Niculina, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, județul Prahova

Franța are o suprafață de 547 000 km pătrați.
Se învecinează cu Germania, Luxemburg, Spania, Belgia.
Are o populație de peste 60 de milioane locuitori. Franța este situată în Europa de Vest, având capitala la Paris și este o republică constituțională.

Prezintă un relief variat (Masivul Central Francez, Munții Pirinei, Munții Alpi, Bazinul Parizian), o climă oceanică, dar și de tranziție și mediteraneană și care prezintă atât vegetație de tip maquis, cât și păduri de foioase și conifere. Economia Franței este bine dezvoltată, are o agricultura performantă, câteva resurse de subsol (cărbuni, fier, bauxita) și ocupa locul I la numărul de turiști.

Parisul este capitala Franței, situat pe Sena, în partea centrală a Bazinului Parizian. Timp de sute de ani, orașul a fost sursă de inspirație pentru pictori, scenariști, aici viața scurgându-se în ritmul propriu, ritmul parizian. Estetica orașului nu lasă pe nimeni indiferent, operele de artă întâlnindu-se la fiecare pas; clădiri încântătoare, sculpturi, fântâni arteziene, creații impresionante ale artiștilor.

Programul turistic- ‘PERLA DE PE SENA’

Traseu: Ploiești-București-Paris-București
Ziua I- Plecarea de la Gara de Sud Ploiești la ora 4.30. Traseu: Ploiești – București(Otopeni)

Turnul Eiffel

A fost construit în anul 1889 de Gustave Eiffel, inginer și constructor francez. Acesta măsoară 320 m înălțime. Cele 1652 de trepte duc până în nivelul 3, cel mai înalt nivel accesibil.

Turnul are o greutate de 10.100 tone. Aici se află de asemenea , o poștă și un cinematograf.

Bulevardul Champs Elysees - este cunoscut drept cel mai frumos bulevard din lume și totodată aici au loc și cele mai importante evenimente, cum ar fi parada militară care celebrează Ziua Națională a Franței în data de 14 Iulie, manifestările din noaptea Anului Nou și

finalul celei mai prestigioase întreceri cicliste.

Ziua a II-a - Plecarea la 9.30 din fața hotelului

Obiective turistice: Catedrala Notre-Dame și Palatul Versailles

Catedrala Notre-Dame

Catedrala se află pe Île de la Cité, în centrul Parisului. Construcția a început în anul 1163, pe locul unui lăcaș de cult dedicat Sfântului diacon Ștefan. Este vizitată de circa 13 milioane de persoane anual, ceea ce înseamnă o medie zilnică de 30.000 de Oameni.

Palatul Versailles

Palatul Versailles- este unul dintre cele mai mari și opulente castele din întreaga lume. Cu peste 2100 de ferestre, 1250 de seminee și 67 de scări interioare.

Ziua a III - a

Obiective turistice - Muzeul Louvre

Muzeul Luvru - a fost înființat în 1792, este cel mai mare muzeu de istorie și artă din Franța, (suprafață 210.000 m²) și unul dintre cele mai importante muzee din lume. Este situat în centrul capitalei franceze , într-o clădire istorică, fost palat regal, Palatul Luvru. Exponatele de artă franțuzești acoperă o largă parte din istoria Franței. Piramida reprezintă noua intrare în Luvru.Scările rulante duc către 3 aripi ale palatului.Palatul găzduiește 4 muzee;Galeria de pictură

și artă decorativă, Muzeul artelor decorative, Muzeul

Publicității și Muzeul modei și al industriei textile.

Ziua a IV-a

Obiective turistice: Muzeul D’Orsay și Podul Alexander al III-lea

Construcția podului a avut loc la sfârșitul secolului al XIX-lea și a durat aproape 3 ani. Este construit din oțel și piatră, lung de 107.5 de metri, lat de 40 de metri și înalt de 6 metri. La capetele podului sunt statui poleite cu aur așezate pe piloni de 17 metri înalțime. Fiecare ornament al podului a fost creat de artiști diferiți.

Muzeul D’Orsay Situat pe cheiul stâng al Senei. A fost inaugurat în 1986, fiind amenajat în clădirea Gării d’Orsay, care a fost reconfigurată între anii 1983-1986, pentru a putea găzdui muzeul. Colecțiile Muzeului d’Orsay constau în principal în opere din perioada 1848-1914, de artă plastică și sculptură, însă acesta prezintă și opere de artă decorativă, fotografie și arhitectură.

Ziua a V-a

Obiective turistice: Catacombele Parisului și SacreCoeur.

Biserica Sacre Coeur A fost construită în 1875 în stil romano-bizantin sub îndrumarea arhitectului Paul Abadie. Interiorul bazilicii este decorat cu mozaicuri, unul dintre ele reprezentându-l pe Iisus după momentul Învierii. Vechile vitralii ale bazilicii au fost sparte în 1944, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, fiind ulterior înlocuite.

Catacombele Parisului sunt niște osuare din Paris, osuarele păstrează rămășițele a peste 6 milioane de oameni și ocupă o secțiune renovată a cavernelor și tunelelor rămase din carierele Parisului. Deschis la sfârșitul secolului al XVIII-lea, cimitirul subteran a devenit o atracție turistică. A fost deschis publicului larg începând cu anul 1874.

Plecarea din fața hotelului la ora 16.00 spre aeroport

Bibliografie:

- www.fly-go.ro
- www.mayfairgarden-paris.fr
- www.letruculent.fr
- www.booking.com
- www.parismuseum.fr
- www.getyourguide.com
- www.turisteuropa.ro
- www.infotur.ro
- www.wikipedia.ro
- www.korinams.ro
- www.google.ro

Excursie Ploiești-Iași

Elev: Călin Andreia – Georgiana, Clasa : a X – E, Coordonator: prof. Ghiță Roxana, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu”, Ploiești, județ Prahova

Data plecării: 27.06.2018

Număr elevi: 29

Oră de plecare : 7:30

Locul întâlnirii pentru plecare : Gara de Sud , Ploiești

Obiective turistice de vizitat :

Parcul Copou și Teiul lui Eminescu

Biblioteca Centrală Universitară „Mihai Eminescu ”

Bojdeuca lui Ion Creangă

Grădina Botanică „Anastasiu Fătu”

Detalierea programului :

Ziua 1

*Plecarea la 7:30 din Ploiești spre Iași

*Sosirea în Iași la 12:00

* Masa de prânz la restaurantul „Oscar”

* 13:00 vizitarea parcului Copou

*16:00 vizitarea Bibliotecii Centrale

Universitare „ Mihai Eminescu ”

*18:00 plecare spre pensiunea „Carolina” și servirea cinei.

Ziua 2

*ora 10:00 vizitarea Bojdeucii lui Ion Creangă

*11:30 vizitarea Grădinii Botanică „Anastasiu Fătu”

*14:00 luarea mesei la restaurantul Expo

*14:00 plecare spre Ploiești

*19:00 sosirea în Ploiești.

Parcul Copou și Teiul lui Eminescu (Bulevardul Carol I)

În acest parc se găsește cel mai vechi monument din România :Monumentul Legilor Constituționale cunoscut ca „Obeliscul cu lei ” realizat de Mihail Singurov in 1834.

Coloană din piatră înaltă de 15 m și grea de 10 tone, susținută de patru lei , simbolizează cele patru puteri europene care au recunoscut independența Țărilor Române.

În centrul parcului Copou, lângă Teiul lui Eminescu se găsește bustul poetului ca și bustul vechiului său prieten Ion Creangă , ridicat în 1932.

Mai târziu a fost ridicată Aleea „Junimea ” cu busturile din bronz ale membrilor săi : Monumentul poetei Veronica Micle ;Costache Negruzzi ; Nicolae Gane ; Barbu Ștefănescu-Delavrancea.

Monumentele dedicate lui : George Topârceanu ; Ion Luca Caragiale ; Ciprian Porumbescu; Grigore Vieru devorează, alte alei ale parcului .

Bojdeuca lui Ion Creangă (Cartierul Țicău)

Bojdeuca lui Ion Creangă din Iași , primul muzeu literar din România (inaugurat la 15 aprilie 1918) , este una din cele 12 filiale literare din cadrul Muzeului Literaturii Române Iași .

Bojdeuca l-a găzduit pe Ion Creangă, începând din vara anului 1872 , după ce fusese răspopit și nevoit să părăsească locuința din incinta Mănăstirii Folia.

Toate poveștile și amintirile din copilărie au fost scrise în căsuța botezată „bojdeucă” . În vara și toamna anului 1876, Mihai Eminescu a locuit aici drept chiriaș al lui Creangă.

Biblioteca Centrală Universitară „ Mihai Eminescu ”

Edificiul , construit între anii 1930-1934, a fost proiectat de arhitectul Constantin Jotzu și construit de inginerul Emil Parter.

Inițial, clădirea trebuia să fie sediul Fundației Universitare „ Ferdinand I Rege al României ” între anii 1914-1927,. La 1 septembrie 1945 clădirea a fost cedată Bibliotecii Centrale Universitare.

În prezent , Biblioteca Centrală Universitară, una din cele patru biblioteci centrale și România , deține una din cele mai impresionante colecții de cărți vechi.

Biblioteca Centrală Universitară „ Mihai Eminescu ” înseamnă tradiție și continuitate , un centru activ de informare, educație multilaterală și valorificare a unui inestimabil tezaur.

Grădina Botanică „ Anastasie Fătu”

Grădina Botanică, înființată în anul 1856, poartă numele fondatorului său , medicul și naturalistul Anastasie Fătu. Este prima grădină botanică universitară românească și în același timp, cea mai mare din țară, unică prin numărul mare de specii vegetale și prin măsurile speciale de conservare aplicate.

Amenajarea grădinii botanice pe Dealul Copou , începută în anul 1963 , a fost continuată și dezvoltată permanent .

Circuit turistic

Elev: Dudu Alis, Clasa : a X – E, Coordonator: prof. Ghiță Roxana, Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu”, Ploiești, Județ Prahova

PLOIEȘTI-TÂRGU JIU-CAZANELE DUNĂRII-VALEA OLTULUI- PLOIEȘTI

Data plecării: 25 mai

Numar elevi: 29

Ora plecării: 7:00

Ora venirii: 20:00

Locul intalnirii: Gara de Sud, Ploiesti

Traseul: Ploiesti- Targu Jiu- Cazanele Dunarii- Valea Oltului-Ploiesti

Se ajunge in Targu Jiu la ora 13:00, unde vom vizita:

Ansamblul monumental “Calea Eroilor”

Muzeul de Arta Targu Jiu

Muzeul de Istorie si Arheologie "Alexandru Stefulescu"

Capitala judetului Gorj, Targu Jiu este unul dintre principalele orase ale regiunii istorice Oltenia. Situat pe malul raului Jiu, orasul are o istorie care coboara pana la 1400, data la care a fost pentru prima data atestat documentar de catre Mircea cel Batran. Orasul din inima Olteniei este locul de bastina a numeroase personalitati din Romania. Constantin Brancusi, Ecaterina Teodoroiu sau Tudor Vladimirescu sunt doar cateva personalitati marcante care au vazut pentru prima data lumina zilei in Targu Jiu.

Cel mai reprezentativ obiectiv turistic din Targu Jiu este Ansamblul monumental inchinat eroilor cazuti in timpul Primului Razboi Mondial. Format din trei componente monumentale, respectiv Masa Tacerii, Poarta Sarutului si Coloana Fara Sfarsit, acesta a fost proiectat si realizat de Constantin Brancusi. Cele trei piese monumentale sunt dispuse pe aceeasi axa, cu orientare de la apus spre rasarit.

Masa Tacerii este o lucrare realizata din calcar si simbolizeaza masa de dinaintea confruntarii. Cele 12 scaune care inconjoara masa au forma unei clepsidre. Poarta Sarutului este construita din travertin si are forma unui arc de triumf. A fost construita pentru a simboliza triumful vietii asupra mortii. Cea din urma componenta, Coloana Infinitului simbolizeaza

înălțarea la cer. Cu o înălțime de peste 29 de metri, monumentul este compus din 15 moduli octaedrici și este dedicat soldaților români din Primul Război Mondial.

Muzeului Gorjului a fost înființat la sfârșitul secolului al XIX-lea în urma eforturilor unor oameni de cultură care și-au dorit ridicarea spiritualității gorjene. Unul dintre aceștia este Alexandru Ștefulescu, cel al cărui nume îl poartă instituția de cultură. Pe simezele Muzeului de Istorie sunt expuse numeroase materiale care datează din paleolitic, neolitic, din epoca

bronzului, perioada dacică, daco-română, precum și documente din timpul primelor formațiuni statale, dar și din perioada modernă.

La mică distanță de cunoscutul ansamblu monumental realizat de Constantin Brâncuși se află Muzeul de Artă al orașului Târgu Jiu. Clădirea muzeului este situată în Parcul Central și adăpostește numeroase colecții de pictură, sculptură și icoane românești vechi, cu o valoare artistică deosebită. De asemenea, Muzeul de Artă oferă vizitatorilor și tablouri care poartă semnătura unor cunoscuți pictori români, printre care Vasile Blendea și Iosif Keber, Alexandru Ciucurencu și Corneliu Baba. O vizită la Muzeul de Artă Târgu Jiu este o adevărată incursiune în universul artei românești vechi și contemporane.

La ora 16:00 se pleacă spre pensiunea unde suntem cazati, Pensiunea Damiro, situată pe un ponton pe Dunăre în orașul Orșova.

Se ajunge la cazare în jurul orelor 18:00, unde vom servi masa și savura băuturi la barul-restaurant de la pensiune.

Se da trezirea la 9:00 pentru micul dejun.

La 9:30 vom pleca cu sarupa pe Dunare.

Ce poate fi mai spectaculos decât să vezi cum Dunarea ia cu asalt muntele, se arcuiește, adâncindu-se până la Portile de Fier, continuând apoi, triumfătoare, până în dreptul Dorobetei Turnul Severin. Când Dumnezeu a creat aceste locuri, a așezat într-un spațiu atât de restrâns, o multitudine de splendori ce lasă

trecurătorul mult de uimire. Pământ străvechi, marginit de Dunare și munte, acest teritoriu se dovedește a fi un adevărat spectacol în aer liber. Irepetabile prin unicitatea lor, o veritabilă armonie între munte și fluviu, între sălbatic și uman, aceste locuri te transpun, într-o altă lume, de mult create și parca neatinsă. Acesta este miracolul Cazanelor Dunării!

Obiective turistice:

Statuia lui Decebal

Statuia regelui dac Decebal este o statuie înaltă de 55m, aflată pe malul stâncos al Dunării. Statuia îl reprezintă pe Decebal, ultimul rege al Daciei și este sculptată într-o stâncă. Este cea mai înaltă sculptură în piatră din Europa: are cu doar șase metri mai puțin decât Statuia Libertății, dar cu opt mai mult decât monumentul lui Hristos din Rio de Janeiro, și cu aproximativ 10 metri mai mult decât înălțimea legendarului Colos din Rhodos.

Statuia regelui Decebal a fost finalizată în zece ani și 12 sculptori-alpiniști au lucrat la realizarea ei.

Executarea acestei lucrări s-a desfășurat sub conducerea sculptorului român Florin Cotarcea, ea realizându-se în ciuda pericolului reprezentat de înălțimi, căldură și vipere.

Tabula Traiana-Podul lui Traian

Podul lui Traian a fost un pod construit de Apolodor din Damasc, arhitectul Columnei, între primăvara anului 103 și primăvara anului 105. Tabula Traiana este un monument ridicat de adversarul regelui Decebal, împăratul roman Traian, pentru a marca marsul triumfal al trupelor imperiale romane spre Dacia și a comemora victoriile Imperiului Roman asupra regatului dac în anul 105.

Monumentul se afla de aproape 2000 de ani, la ieșirea din Cazanele Mici, dar pe malul sârbesc, nu departe de statuia lui Decebal.

Tabula are o lungime de 4 m și 1,75 m înălțime. Este fixată în piatră și pe ea sunt reprezentați doi delfini plutind și un vultur pe cer. Figurinele și ornamentele fiind sculptate în relief, iar scrisul este cioplit în piatră.

Manastirea Mraconia, a fost ridicată pe locul unui fost punct de observație și dirijare a vaselor de pe Dunare, căci datorită arhitecturii reliefului, prin îngustimea din loc în loc a defileului nu putea avea loc trecerea simultană a două vase.

Plecarea este la ora 12:00.

În drumul spre casă se vor face câteva opriri pentru a admira privelistea de pe Valea Oltului.

Defileul Oltului este un defileu prin care curge Râul Olt între Lotrului și Munții Căpățâni – aflați la vest și, rama vestică a Munților Făgărașului și Munții Cozia – aflați la est.

Are o lungime de 47 km, fiind astfel cel mai lung defileu din România și, se întinde de la Turnu Roșu la Cozia.

Ora 20:00 sosirea în Ploiești, Gara de Sud.

CAFEAUA - ÎNTRE MOFT, VICIU ȘI DEPENDENȚĂ

*Elevi Apostoiu Cosmin, Coman Iulian, Coordonator: prof. DIMA Paula,
Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești,
Județul Prahova*

Originea cuvântului cafea, rămâne chiar și astăzi, la mai bine de doisprezece secole de la descoperirea ei, neelucidată. Unii lingviști, sunt de părere că ar proveni de la numele provinciei etiopiene Kaffa, pământul natal al unui arbust din familia Rubiaceelor care crește de mii de ani acolo, în stare sălbatică. Alții sunt de părere că originea cuvântului cafea vine de la regiunea Moka sau Yemen, de pe celălalt mal al Mării Roșii, acolo unde țăranii au cultivat și au importat arbustul, din care au învățat apoi, în secolul al VIII-lea, să extragă o băutură stimulantă și miraculoasă numită, kawah.

Descierea speciei

Arborele de cafea (*Coffea*) face parte din familia Rubiacee, are trunchiul drept, înalt de 6-12 metri, retezat la vârf 2-3 metri, pentru a ușura recoltarea. La vârsta de trei ani, apar florile albe și parfumate (de unde și vechiul nume al arborelui de cafea, „Jasmin de Arabia”) care încep să se veștejească imediat după fecundație, nerezistând decât câteva ore. La baza florilor, care se reînnoiesc rapid (30.000 pe an la un singur arbust), se formează fructele pe care botaniștii le numesc „drupe” iar muritorii de rând „cireșe”, datorită culorii roșii pe care o au când sunt coapte. Fiecare „cireșă”, conține o pulpă dulce, care adăpostește două boabe lipite pe suprafața lor plană. Arborele de cafea crește la umezeală, pe soluri care trebuie plivite, date cu îngrășăminte, îmbogățite cu azot și potasiu, tratate împotriva insectelor și a bolilor. Arborele de cafea trăiește aproximativ 70 de ani, atinge vitalitatea maximă la 20 de ani, dar prima perioadă de creștere este lentă. Nu produce „cireșe” decât la vârsta de cinci ani, motiv pentru care, mulți țăranii s-au arătat la început destul de reticenți în fața acestui arbore atât de exigent.

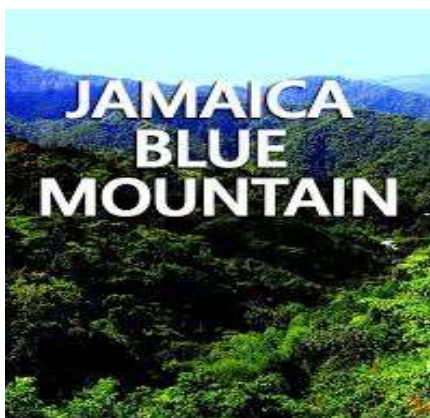
Cultivarea cafelei

Olandezii au cultivat în serele lor din Amsterdam plantele pe care le primiseră încă din secolul al XVII-lea, dar Europa era prea mică și mai ales prea rece pentru cultura de cafea. De aceea, marile puteri europene au exportat planta în coloniile lor calde, nu doar din motive climatice, dar și pentru că mâna de lucru, de cele mai multe ori provenind din rândul sclavilor, era din plin și foarte ieftină. O mână de lucru care a trebuit convinsă prin metode ciudate în unele cazuri.

De exemplu, în secolul al XIX-lea, în Columbia, constatând că majoritatea enoriașilor săi nici nu erau obișnuiți, nici nu aveau mijloacele financiare pentru a aștepta atât de mult, preotul Francisco Romero a schimbat practica penitenței, iar recitarea rugăciunilor Ave și Pater după spovedanie, a fost înlocuită cu plantarea a trei sau patru arbori de cafea. Columbienii nu erau, firește, mai păcătoși decât alții, dar pământurile lor erau prielnice și însorite. Astăzi, 350.000 de familii columbiene trăiesc din cultivarea cafelei.

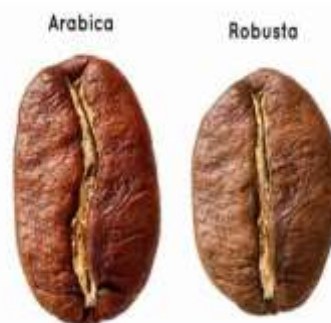
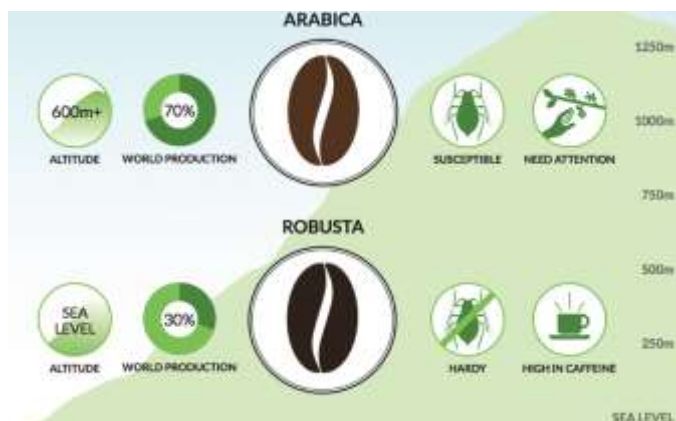
Două tipuri de cafea, arabica și robusta, domină cele aproximativ 80 de specii cunoscute ale Coffea. Triburile nomade din Abisinia și Arabia consumau arabica, ce crește în regiunea Moka. Fructul copt era zdrobit, frământat cu grăsimi animale pe care nomazii le mestecau în timpul călătoriilor lor. Mai târziu, din bacele amestecate cu apă, era preparată o băutură rece. Cafeaua nu a devenit o băutură caldă decât în jurul anului 1000, când arabii au învățat să fiarbă apa în care puneau boabele. Apoi olandezii au răspândit arabica din Abisinia în Java iar francezii au dus-o în Caraibe, de unde a ajuns în America.

Arbuștii din care provine arabica cresc în zona intertropicală, la altitudini mari (între 500-1.700 m), la umbra arborilor, la fel ca bananierii sau arborii de cacao. Arabica este autogamă, fiecare plantă fertilizându-se singură. Preluând caracteristicile fiecărui sol (sau prin hibridare), arabica s-a diversificat în Moka, având savoare de fructe, Bourbon din Insula Mauritius, Maragogype din regiunea Bahia din Brazilia (rezultatul unei încrucișări cu Liberica din Africa Occidentală), fără s-o uităm pe cea care le întrece pe toate Blue Mountain din Jamaica.

Zonele de cultură a cafelei arabica sunt: America Centrală și de Sud, Caraibe, Coasta de Est a Africii, India, Papua-Noua Guinee. Rezultată dintr-o cultură delicată, arabica este renumită pentru finețea gustului său și reprezintă trei sferturi din producția mondială.

Celălalt sfert vine de la robusta, varietate a speciei *Coffea canephora*. Bine adaptată la clima ecuatorială, robusta crește în stare sălbatică în pădurile tropicale africane, în India și Indonezia, în Sri Lanka, Filipine, la altitudini scăzute, între nivelul mării și 600 de m. Robusta este alogamă, insectele asigurând fertilizarea florilor între arbuști. Dat fiind că se dezvoltă mai repede decât arabica, aduce profituri mai mari și, după cum arată și numele, este mai rezistentă la paraziți. Este și mai bogată în cofeină, mai ”tare”, având un gust de pământ, aspru, și de aceea nu este atât de căutată.

Când cafeaua a cucerit

Veneția și deci Europa, numele plantei a trebuit să se adapteze la modulațiile fiecărei limbi (caffè, café, coffee etc.) și s-a răspândit firește, în localurile în care amatorii o consumau împreună. Astfel, cafeaua, a dus la apariția cafenelelor. În conferința sa „O anumită idee despre Europa”, George Steiner vede în cafenele una dintre instituțiile specifice Europei: ”Nu se găsesc cafenele vechi sau specifice Moscovei.... Foarte puține în Anglia, după o modă efemeră în secolul al XVII-lea. Nici una în America de Nord, exceptând New Orleans, antena franceză. Trasați harta cafenelelor și veți obține unul dintre punctele de reper ale noțiunii de Europa”.

Cele mai cunoscute cafenele din Europa sunt: cafeaua Florian din Veneția (a reunit de-a lungul secolului al XIX-lea aristocrația literelor: Sthendal, Charles Dickens, Alexandre Dumas tatăl, Honoré de Balzac), cafeaua Hawelka din Viena, cafeaua Gijon din Madrid, cafeaua A Brasileira din Lisabona, cafeaua Slavia din Praga și cafeaua Les Deux Magots din Paris.

Efectele consumului de cafea

Cafeaua nu a fost niciodată interzisă decât din motive politice, dar numai pentru scurtă vreme. Nu a fost nici afectată de vreo etichetă dezonorantă, cum s-a întâmplat cu tutunul, nici interzisă ca alcoolul în Statele Unite, între 1919-1933. Nota discretă care avertizează că „abuzul e periculos” nu este foarte convingătoare: prin definiție, orice abuz este periculos.

Alphonse Allais a rezolvat problema simplu: „Cafeaua este o băutura care ne adoarme dacă nu o bem.” Cafeaua este cu siguranță un stimulent și tuturor le place înflăcărea rapidă pe care o provoacă. Cafeaua este un psihotrop care ne trezește, ne ajută să ne concentrăm, să ținem piept neatenției și somnului. De unde și succesul pe care l-a avut în cazul atâtor scriitori, pictori sau muzicieni. Obligat de doctor să nu mai bea cafea, Emil Cioran a crezut că nu va mai putea scrie nici un rând. O ceașcă de cafea nu e, firește, lampa lui Aladin și nici un duh nu posedă niciun talent în sine; în cel mai bun caz, nu face decât să-l scoate la iveală și să-l întărească pe al acelora care au deja unul. Compozitori ca Beethoven sau Bach (autorul cantatei BWV 211, numită și Cantata Cafelei 1723) au fost fervenți amatori de cafea. Cantata cafelei, scrisă

de [Johann Sebastian Bach](#), între anii 1732 și 1735, este o operă comică în miniatură, care printr-un comentariu satiric, povestește în mod amuzant despre dependența de [cafea](#).

Cafeaua în sine nu conține nici cuvinte, nici muzică, acționează ca un revelator, dar pentru că ajută în actul creator, dă iluzia că ne deschide calea către idei pe care nu le-am fi avut în lipsa ei. În cantități rezonabile, care variază în funcție de constituția fiecăruia, cofeina, un alcaloid conținut de cafea are un efect vasoconstrictor asupra creierului, prelungește starea de veghe, previne migrenele, intensifică efectele aspirinei. Activând sistemul nervos central, dezvoltă rezistența, întârziind apariția senzației de oboseală. Nu amplifică performanțele musculare, dar armonizează coordonarea activităților complexe, ca de exemplu șofatul. Dilată bronhiile și diminuează riscul apariției și crizelor de astm; ameliorează anumite funcții enzimatice ale ficatului și secreția acidă a stomacului; exercită o acțiune diuretică asupra rinichilor, crește secreția externă a pancreasului.

Consumul excesiv de cafea, o doză de 100 de cești pe zi ar fi mortală. După un studiu de 12 ani efectuat pe 14.600 de persoane, un grup de cercetători finlandezi au ajuns la concluzia că un consum susținut de cafea ar reduce riscurile apariției diabetului de tip 2. Cafeaua nu ar fi contraindicată decât persoanelor care suferă de anxietate, de tulburări cardiovasculare grave și femeilor însărcinate, deoarece fetusul elimină cofeina foarte încet.

Pentru a demonstra faptul că băutura obținută din arborele de cafea este un moft, un viciu sau chiar o formă de dependență, am realizat un studiu privind frecvența, cauzele și efectele consumului de cafea în rândul liceenilor din școala noastră.

În acest scop, am aplicat chestionarul din Anexa 1, unui număr de 70 de elevi din școala noastră, din care 36 fete și 34 de băieți cu vârsta cuprinsă între 15 și 19 ani. Chestionarul a inclus 10 întrebări iar rezultatele obținute prin prelucrarea datelor au fost următoarele:

- 60% din elevii chestionați sunt consumatori de cafea;
- dintre aceștia mai mult de jumătate consumă cafea ocazional și doar un sfert zilnic;
- în cazul consumatorilor zilnici momentul preferat al zilei în care se consumă cafeaua este dimineața;
- 50% din consumatorii zilnici de cafea consumă mai mult de o cafea pe zi (între 1-4 cafele/zi)
- în ceea ce privește locația, în care se consumă cafeaua, mai mult de 50% preferă să o consume acasă, mai puțin la școală, la bar sau la prieteni;
- principalele motive pentru care elevii consumă cafea sunt faptul că le oferă energie și savoare a gustului și mai puțin pentru a fi „în pas cu moda”;
- elevii care nu consumă cafea o înlocuiesc de cele mai multe ori cu băuturi carbogazoase, apă și ciocolată caldă;
- elevii chestionați, consideră că efectele pozitive ale consumului de cafea sunt furnizarea de energie, buna dispoziție, plăcerea gustului;
- printre efectele negative ale consumului de cafea, au fost precizate: dependența, agitația, insomnia și aspectul inestetic al danturii;
- un sfert dintre consumatorii de cafea s-au simțit rău după ingerarea băuturii;
 - principalele efecte negative au fost: starea de agitație, durerile de stomac, tremurături ale mâinilor și senzația de vomă.

Anaxa 1. Chestionarul aplicat elevilor

Prezentul chestionar își propune să realizeze un studiu privind frecvența și efectele consumului de cafea în rândul liceenilor. Pentru aceasta, vă rugăm să răspundeți cât mai sincer la următoarele întrebări. În cazul în care în dreptul unei întrebări apare litera „M” puteți alege mai multe răspunsuri.

1. Sunteți consumator de cafea? (încercuiți răspunsul) DA NU
2. Consumați cafea zilnic sau ocazional? (încercuiți răspunsul)
 - a) zilnic
 - b) ocazional
3. În cazul în care consumați cafea zilnic, precizați momentul zilei când faceți acest lucru: (M)
 - a) dimineața
 - b) prânz
 - c) seara
4. Se întâmplă să consumați mai mult de o cafea/zi? Dacă DA, precizați numărul:
 DA NU Numărul:
5. Unde consumați cel mai adesea cafeaua? (M)
 - a) acasă
 - b) la școală
 - c) la terasă/ club/ bar
 - d) acasă la prieteni
6. Precizați principalele motive pentru care consumați cafea: (M)
 - a) vă oferă energie
 - b) vă ajută să vă concentrați mai bine
 - c) pentru a savura gustul
 - d) pentru a fi „în pas cu moda”
 - e) pentru pregătirea unor activități/concursuri/teze
7. În cazul în care NU consumați cafea, cu ce alt produs o înlocuiți? (M)
 - a) suc/coca-cola/pepsi
 - b) apă
 - c) energizant
 - d) ceai
 - e) ciocolată caldă
8. Enumerați un efect pozitiv și unul negativ al consumului de cafea:
Efect pozitiv:.....
Efect negativ:.....
9. Vi s-a întâmplat să vă simțiți rău după ce ați consumat cafea? DA NU
10. Dacă DA, precizați ce ați simțit: (M)
 - a) stare de agitație
 - b) tremurături ale mâinilor
 - c) dureri de stomac
 - d) senzație de vomă

Bibliografie

Michel Braudeau, Cafea.Cafenele, Editura ART, București, 2009.

Sportul ne unește pe toți. Sportul ne face fericiți!

Elevii clasei a 11 a A: Buguș Dumitru, Curăvale Alexandra, Băcanu Andrei, Crăciun Alin, Costea Andrei, Toma George, Costea Viorel, Bănică Marian, Coordonator Prof. Toma Elisabeta Cristina - Liceul Tehnologic Administrativ și de Servicii „Victor Slăvescu” Ploiești, Județul Prahova

Elev: Buguș Dumitru

Noi, elevii clasei a XI-a împreună cu doamna dirigintă profesor Toma Elisabeta, am pregătit o temă „fierbinte” care să combine cultura cu sportul și Campionatul Mondial de fotbal Rusia FIFA 2018 (14 iunie – 15 iulie). Am ales această temă fiindcă sportul ne face fericiți. Iar legătura dintre exercițiul fizic și starea de bine au explicat-o psihologii: în creier au loc reacții chimice benefice, în urma unei sesiuni de alergare, de aerobic sau de ciclism, de exemplu, iar hormonii eliberați ne fac... euforici! Poate sună ciudat, dar atât la copii, cât și la adulții activi sportul este precum un drog. Cu alte cuvinte, cei care fac sport nu se lasă la voia întâmplării și nici nu trăiesc după cum bate vântul. Pe parcursul prezențării o să faceți cunoștință cu cele 32 de echipe participante, cu cultura lor cât și cu personalitățile țărilor respective.

MOSCOVA

Moscova este capitala Federației Ruse și una dintre cele mai renumite și fascinante orașe din lume. Este o metropolă dinamică din secolul XXI, prezentând unele dintre cele mai extravagante magazine din lume, viața de noapte, restaurante și cultură.

Casă a peste 130 de naționalități și 12,3 milioane de locuitori, Moscova este deservită de trei aeroporturi internaționale și cel de-al doilea cel mai aglomerat sistem subteran din lume.

Orașul este binecuvântat cu o arhitectură frumoasă și cu repere culturale renumite, precum Teatrul Bolshoi, Kremlinul, Muzeul de Arte Plastice Pușkin și Galeria Tretyakov, pentru a numi doar câteva. Moscova găzduiește, de asemenea, trei situri ale Patrimoniului Mondial UNESCO, inclusiv Kremlinul și Piața Roșie.

Stadionul Luzhniki va fi locul principal și inima turneului Cupa Mondială 2018, folosit pentru meciul de deschidere, semifinala și finala.

Inspirația pentru Logo-ul FIFA 2018

Pentru a surprinde creativ esența acestui moment istoric remarcabil, inspirația a fost atrasă atât din tradiția artistică bogată a Rusiei, cât și din istoria realizării îndrăznețe și inovării. Mai presus de toate, pionieratul Rusiei în spațiu a fost o temă cu adevărat captivantă. Forma emblemei oficiale a Rusiei 2018 preia conturul general recunoscut al Trofeului Cupa Mondială, în timp ce folosirea îndrăzneată de roșu, auriu, negru și albastru în paleta de culori a emblemei a fost inspirată de tehnicile vechi de secole.

GRUPA A

Jucători cheie în componența echipelor

RUSIA

Igor Akinfeev (CSKA Moscow) Un portar talentat care conduce echipa pe poziția de capitan. Antrenor: Stanislav Cherchesov. După experimente cu recruți străini scumpi precum Fabio Capello și Guus Hiddink, Rusia intră în Cupa Mondială cu un prim portar, primar de apărare.

URUGUAY

Cavani Cel mai bun marcator al calificărilor sud-americane cu 10 goluri în 18 meciuri, Cavani a fost mai ucigaș pentru Uruguay decât Luis Suarez din Barcelona. Antrenor: Oscar Tabarez. Va conduce Uruguay pentru a patra Cupa Mondială, al treilea la rând. Tabarez de 70 de ani a folosit un scaun cu rotile de când a fost diagnosticat cu sindrom Guillain-Barre în 2016

EGIPT

Mohamed Salah (Liverpool) - A fost acordat când a înscris cinci goluri în șase meciuri în runda finală de calificări, inclusiv pedeapsa cu întârziere care a dus Egiptul la Cupa Mondială.

Antrenor: Hector Cuper. Au fost murmuri de nemulțumire față de stilul conservator favorizat de argentinian. Echipa lui se concentrează pe apărarea și contraatac când poate. Nu se poate nega că tactica lui Cuper a avut succes.

ARABIA SAUDITĂ

Mohammad Al-Sahlawi (Al-Nassr) Atacantul de 30 de ani a ajutat saudienii să ajungă la turneu cu 16 goluri în calificări. Antrenor: Juan Antonio Pizzi.

Mâncăruri specifice rusești

Pelmeni: Aluat pe bază de făină și ouă și umplute cu un amestec de carne tocată, de obicei vită, porc și miel, amestecată cu condimente precum piper, ceapă și usturoi

Solyanka: Aceasta conține ingrediente precum varză, smântână, castraveți murați cu tot cu moarea de pe aceștia, însă supa poate conține și măslină, capere, lămâi sau ciuperci murate.

Pirog: Pirogi rusești sunt un fel de plăcinte umplute fie cu umpluturi dulci, fie sărate. Aluatul este unul ca de foietaj, decorat cu diferite motive florale, iar umplutura diferă de la carne de vită sau ciuperci și până la gem de caise sau merișoare.

Stroganoff de vită: Stroganofful (sau Stroganovul) de vită își capătă numele de la familia Stroganov, una dintre cele mai influente familii ruse din trecut. Preparatul este făcut din carne de vită, tăiată fâșii și gătită cu smântână, ciuperci și ceapă și servită peste orez sau paste

Mâncăruri specifice Arăbești

Kebsa: Mâncarea națională a Arabiei Saudite este “kebsa”, un fel de mâncare care conține pui, orez basmati, struguri, curmale, migdale și un amestec de condimente care include ceapă, nucșoară, scorțișoară și usturoi.

Kleeja: La capitolul patiserie, printre cele mai populare feluri din lumea arabă se numără “kleeja”. Chiar dacă sunt originari din Irak, acești biscuiți au călătorit până în Arabia Saudită, unde rețeta ar fi fost transmisă unui misterios bucătar din regiunea Nedj, din centrul regatului.

Considerate în prezent specialități regionale, aceste mici prăjituri sunt făcute din făină de grâu, unt și o cantitate generoasă de nucșoară.

Mancaruri specifice egiptene

Koshari: este considerat de mulți dintre egipteni drept preparatul național al Egiptului. Koshari conține un amestec de linte cu orez și macaroane, care este ornat cu boabe de năut, sos de roșii, ceapă și condimente. Este un preparat vegetarian și vegan.

Baba Ganoush: Asemănătoare salatei cu vinete românești, Baba Ganoush se traduce din arabă prin „tata răsfățat”. Salata este preparată prin coacerea vinetelor în coajă, apoi decojirea și tocarea acestora. Vinetele mărunțite sunt apoi amestecate cu ceapă, usturoi, condimente și sos tahini.

GRUPA B

Elev: Curăvale Alexandra

PORTUGALIA este țărâmul unde ai infinite posibilități de a te relaxa într-una din multele stațiuni de odihnă sau de a hoinări prin cartierele medievale din orașe precum Lisabona, Porto, Braga sau Coimbra. Când vine vorba de vacanțe sportive, Portugalia este una dintre primele destinații pentru golf din Europa, dar și pentru alte competiții, precum cele de pescuit, călărit și surfing. Alte experiențe pe care nu trebuie să le ratezi sunt târgurile, unde tradiția și muzica populară s-au păstrat de secole, vinurile porto sau cinele cu produse din pește ce fac din Portugalia o țară care te îmbie să o descoperi.

Știați că ...?

- Portugalia este cea mai veche țară din Europa. A fost fondată de Afonso Henriques, primul rege al țării, în 1139. Timp de aproximativ 800 de ani a fost regat, până în anul 1910.
- Cea mai veche librărie din lume, înființată în 1732, este în capitala Portugaliei – librăria Bertrand.
- Cel mai lung pod din Europa, Podul Vasco da Gama se afla în Lisabona, având 17km lungime

Personalitate: Amália Rebordão Rodrigues (07.23.1920-10.06.1999), cunoscută sub numele de Amalia Rodrigues, a fost o cântăreață de fado și actriță portugheză. Cunoscută sub numele de Rainha do Fado ("Regina Fado-ului"), Rodrigues a ajutat la popularizarea fado-ului la nivel mondial, având turnee internaționale între anii 1950 și 1970. Ea a devenit una dintre cele mai importante figuri în dezvoltarea genului, cu o carieră de 50 de ani într-o epocă de aur a fado-ului.

Cristiano Ronaldo, pe data de 20 august 2003 are prima prezență în echipa națională de fotbal a Portugaliei, într-o victorie a naționalei lusitane cu 1-0 împotriva Kazahstanului. Ronaldo marchează primul sau gol împotriva Greciei, la Euro 2004. Are patru Baloane de Aur, a cucerit Euro 2016.

Mâncăruri specifice Portugaliei

Caldeirada: este un fel de mâncare tradițional; e o tocană din diverse specii de pește, fructe de mare și legume. Secretul acestei specialități este, după câte se pare, adaosul mic de vin alb și de ulei de măsline și, desigur, condimentele folosite la gătit: piri-piri, piper negru, ghimbir, usturoi, toate combinate pentru a crea o aromă originală ce poate face din acest fel de mâncare sursa unei experiențe și mai tentante. Caldeirada se servește cu pâine ușor prăjită.

Alcatra: este un fel de mâncare tradițional care constă din felii de carne. Este foarte populară în arhipelagul Azore, unde este cunoscută ca fiind carnea ce poate fi mâncată fără a fi tăiată cu cuțitul – alcatra este atât de fragedă încât se topește în gură.

Animal specific țării: În Portugalia trăiesc numeroase specii de păsări. Țara e pe traseul de migrație dintre nordul Europei și Africa.

SPANIA reprezintă țărâmul unde creșteau merele de aur ale lui Hercule și, de asemenea, țărâmul care era considerat Raiul pe Pământ de arabi. Scriitorii George Orwell și Ernest Hemingway notau că Spania e o arenă în care istoria se situa la granița dintre fapte eroice și tragedie, referindu-se la momentul când toreadorii sfidau moartea.

Frumusețea unică și așezarea sa geografică privilegiată, între Europa și Africa, au făcut din această țară, încă din antichitate, o răscruce, un punct de întâlnire între est și vest. Diversitatea culturală și amestecul de civilizații care și-au găsit aici un loc ideal au lăsat în urma lor o cultură originală, unică.

Echipa națională: Printre trofeele cucerite de spanioli se numără Campionatul European de Fotbal 1964, Campionatul European de Fotbal 2008, Campionatul Mondial de Fotbal

2010, Campionatul European de Fotbal 2012, plus medalia de aur la Jocurile Olimpice de vară din 1992

Sergio Ramos: A debutat pentru La Roja pe 26 martie 2005 la Salamanca, într-un meci amical împotriva Chinei. El a devenit primul jucător care a jucat pentru Spania la vârsta de 18 ani. A câștigat Euro 2008, Euro 2012 și CM 2010. La echipa națională, Ramos poartă tricoul cu numărul 15.

Personalitate: Juan Carlos I de Bourbon (n. 5 ianuarie 1938, Roma) a fost rege al Spaniei din 22 noiembrie 1975 până pe 19 iunie 2014.

Animalul specific țării: Taurul

Luptele cu tauri sunt spectacole populare în Spania deși, în zilele noastre, au ajuns să fie controversate, interzise, fiind văzute de unii ca un exemplu de cruzime în tratarea animalelor. Ibericii le consideră a fi un fel de artă, întrucât presupun o grație și o îndemânare speciale în evitarea de către toreadori a coarnelor taurilor. Alegerea taurilor este o altă tradiție specific spaniolă. Mai mulți tauri sunt eliberați pe un traseu de străzi care este baricadat astfel încât aceștia să nu se abată din drumul prestabilit. Un grup de bărbați temerari aleargă înaintea lor, testându-și abilitatea de a nu se lăsa ajunși și sfârtecați de tauri!

Mâncăruri specifice:

Jamon: Dacă tot am menționat că gazpacho se poate mânca cu jamon, nu pot să nu îți recomand jamonul spaniol. Peste tot în Spania vei găsi piciorul/ pulpa de porc afumată și uscată, agățată în cârlige. Spaniolii consumă jamon în orice moment al zilei, punându-l în tortillas dimineața sau în tapas seara. Cele mai cunoscute sortimente de jamon sunt Jamon Serrano și Jamon Iberico.

Gazpacho: Supa Gazpacho este o specialitate tradițională din zona Andaluziei care se prepară din roșii, castraveți, ardei și ceapă, pisate până au o consistență cremoasă. Este o supă care se consumă rece, alături de crutoane, jamon sau alte legume. Supa se consumă de obicei vara, ca mod de răcorire la prânz sau la cină. În fiecare an, în august, într-un orașel mic de lângă Malaga, Alfaratejo, se organizează un festival de gazpacho în care turiștii sunt invitați să guste adevăratul gazpacho andaluzian.

Știați că ...?

- Spania are cei mai mulți kilometri de cale ferată de mare viteză din Europa (2.600 km) și este pe locul 2 în lume, după China.
- Cel mai vechi restaurant din lume este în Madrid, se numește Sobrino de Botin și a fost deschis în 1725.
- Spania a fost prima țară europeană care a interzis fumatul în toate locurile de muncă, în baruri și în restaurante

MAROC este o țară foarte frumoasă și variată din punct de vedere a reliefului. Aici se întâlnesc piscurile înzăpezite ale Atlasului, litoralul Mediteranei și al Oceanului Atlantic, creasta Rifului, cu pădurile de cedri, oazele presahariene. Capitala se află la Rabat, centrul politic, administrativ și cultural al țării. Cea de-a doua capitală a Marocului, neoficială, e Casablanca, capitala economică a țării și unul din cele mai mari porturi ale Africii la Oceanul Atlantic.

Echipa națională: Câștigători ai Cupei Africii pe Națiuni în 1976, au fost și prima echipă africană care au câștigat o grupă, la Campionatul Mondial de Fotbal din 1986, terminând înaintea Portugaliei, Poloniei și a Angliei.

Mehdi Benatia: este un fotbalist marocan care evoluează pe postul de fundaș la clubul Juventus Torino, în Seria A, și la echipa națională de fotbal a Marocului.

Personalitate: Jean Reno, pe numele său de botez Juan Moreno y Herrera Jiménez, actor cunoscut, s-a născut pe 30 iulie 1948 în Casablanca, Maroc, din părinți Spanioli (din Cadiz-Andalusia) ce au fugit din țara natală și s-au refugiat în Africa pentru a scăpa de regimul fascist al lui Franco. Jean s-a stabilit în Franța abia la de 17 ani împreună cu tatăl său, mama sa murind de tuberculoză când familia încă se afla în Maroc.

Animale specifice: Dintre animale, cele mai des întâlnite sunt caprele, unele specii de bovine și de animale tipice pentru zonele de climă mediteraneană, precum și șacalii sau macacii berberi (magoții). În munți, trăiesc și mufloni.

Mâncăruri specifice:

B'Stila: Această plăcintă cu carne de pasăre, denumită uneori și Pastilla, este un preparat pe care marocanii l-au preluat de la spanioli andaluzi. Plăcinta este făcută cu carne de porumbel sau cu carne de pui. Felul de mâncare combină gustul dulce cu cel sărat, savuros, prin foile de plăcintă care sunt umplute cu o carne de pasăre (făcută de obicei cu o zi înainte) și presărate cu migdale crocante, zahăr și scorțișoară.

Couscous: Poate cel mai cunoscut fel de mâncare marocan pe plan internațional couscous-ul, deși originea acestuia nu s-a putut stabili mai exact decât faptul că provine din Africa de Nord. Din acest motiv, couscousul este considerat tradițional și în alte țări nord africane, precum Libia, Mauritius, Tunisia sau Algeria. Couscousul este făcut din griș dur, format sub formă de granule și gătit pe aburi într-o oală specială în care baza acesteia este folosită pentru gătitul sosului cu carne. Varianta marocană a couscous-ului este consumată cu un sos cu 7 legume.

Stiați ca...?

- Marocul găzduiește cea mai veche universitate din lume
- În Maroc, există un oraș al cărui străzi și clădiri sunt pictate în întregime în albastru.
- Simbolul dragostei în Maroc nu e inima unui om, ci ficatul acestuia.

IRAN a fost numită “Axa raului”, dar în ciuda acestei etichetări, este una dintre cele mai prietenoase țări din lume. De la hoteluri luxoase până la stațiuni pentru schi, totul spulberă unul câte unul toate miturile despre aceasta țara proscrisă din Orientul Mijlociu.

Jucator vedetă: Ghafoori Vouria, El a fost chemat la echipa națională de fotbal a Iranului în octombrie 2014 de selecționerul portughez Carlos Queiroz. El și-a făcut debutul într-o victorie de 1-0 împotriva Coreei de Sud la 18 noiembrie 2014.

Echipa națională de fotbal: Iran nu va lipsi din Rusia și va bifa a cincea prezență la un Campionat Mondial. Chiar dacă până acum rezultatele nu au fost impresionante, iranienii au planuri îndrăznețe, iar campania de calificare le dă speranțe. Nu au suferit nici o înfrângere, au marcat 36 de goluri și au primit doar 5 goluri. Și toate acestea se datorează în mare măsura lui Carlos Queiroz, cel mai longeviv antrenor din istoria echipei.

Personalitate: Hassan Rohani este un politician iranian și teolog șiiit, jurist de formație, al șaptelea președinte al Iranului.

Mâncăruri specifice:

Polo-sabzi: pilaf cu ierburi proaspete;

Polo-chirin: orez dulce și acru cu stafide, migdale și portocale;

Man-kebab: orez cu carne de miel. Iranieni iubesc și feluri de mâncare pure – plus toate felurile de kebaburi făcute din miel sau carne de vită.

La prepararea dulciurilor și a prăjiturilor locale se utilizează de obicei o mulțime de fructe cu coajă lemnoasă (nuci, migdale etc.) și condiment.

Știați că...?

Lucrurile interzise în Iran sunt:

- Părul lung la bărbați
- Aparatele dentare
- Blugii mulați – skinny jeans
- Tatuajele de orice fel
- Carnea de porc

Animalul specific țării: Ghepardul asiatic (*Acionyx jubatus venaticus*) mai trăiește doar în Iran. De aproximativ 115 cm lungime, ghepardul asiatic cântărește între 35 și 55 kg. În 2004-2005 s-a presupus că numai 50-60 gheparzi asiatici au ramas în lume, majoritatea în deșertul

Kavir din Iran. Dar acțiuni precum Proiectul de Conservare a Ghepardului Asiatic/ Programul de Dezvoltare al Națiunilor Unite dau speranța ca animalul să nu mai fie pe lista speciilor pe cale de dispariție.

Stadioanele unde vor avea loc confruntările:

Lujniki (Moscova- 89.318 locuri): 20 iunie : Portugalia-Maroc

Gazprom Arena (Sankt Petersburg-69.501 locuri): 15 iunie Maroc-Iran

Stadionul Olimpic Fișt (Soci-47.659 locuri): 15 iunie Portugalia-Spania

Stadionul Kaliningrad (45.015 locuri): 25 iunie Spania-Maroc

GRUPA C

Elev: Băcanu Andrei

FRANȚA, oficial Republica Franceză, este o republică constituțională unitară având un regim semi-prezidențial, mare parte din teritoriul său și din populație fiind situată în Europa de Vest, dar care cuprinde și mai multe regiuni și teritorii răspândite în toată lumea.

Capitala sa este orașul Paris, limba oficială este franceza, iar moneda este euro.

Deviza națională este „Libertate, egalitate, fraternitate” (în franceză Liberté, Égalité, Fraternité), iar drapelul Franței este format din trei benzi verticale colorate, respectiv în albastru, alb, roșu. Imnul național este La Marseillaise.

Franța este o putere nucleară, este unul dintre cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite și membru NATO.

Franța este a doua putere economică europeană și a cincea putere economică mondială. Economia sa de tip capitalist o face să fie unul dintre liderii mondiali în sectoarele agroalimentar, aeronautic, al automobilelor, al produselor de lux, al turismului și în cel al energiei nucleare, aceasta în ciuda unor politici de intervenționism destul de puternice.

Cu 66,6 milioane de locuitori la 1 ianuarie 2014, Franța este o țară dezvoltată, cu un indice al dezvoltării umane foarte ridicat.

Știați că: numele de Franța este provenit de la franci, un popor germanic care s-a instalat acolo începând cu secolul al V-lea.

Gastronomie

Bucătăria franceză este renumită în special pentru produsele agricole de calitate: numeroase vinuri (șampania, vinul de Bordeaux sau cel de Burgundia etc.) și brânzeturi (roquefort, camembert etc.), dar și datorită gastronomiei de înaltă calitate, practică începând cu secolul al XVIII-lea. Totuși, bucătăria franceză este extrem de variată și este formată, în esență, din specialități regionale renumite care au cucerit întreg teritoriul țării, cum ar fi varza acra alsaciană, quiche-ul din Lorena, rilettes-urile din Mans, vita burgundă, foie gras aquitan, cassoulet-ul din Languedoc, tapenade-ul provensal sau quenelle-urile lioneze. În plus, teritoriul țării este brăzdat de adevărate frontiere culinare, între un nord consumator de unt și hașmă și un sud consumator de ulei și usturoi, și între regiuni unde se folosesc roadele pământului (de exemplu, Périgord) și altele în care bucătăria se centrează pe produsele marine (Provence). Aceste frontiere au însă tendința să dispară, datorită joncțiunii între modurile de viață și avântul pe care îl are o bucătărie mondializată.

„Masa gastronomică a francezilor” este înscrisă, din 16 noiembrie 2010, în lista patrimoniului mondial intangibil a UNESCO.

Felie de roquefort, una dintre brânzeturile franțuzești cele mai cunoscute.

Animalul reprezentativ este **Cocoșul galic** fiind emblema națională a Franței revoluționare. După revoluția de la 1789, în căutarea unei embleme pentru baterea monedelor noi, juriul instituit pentru concurs a recomandat un cocoș, gândindu-se la deșteptare, la vigilență, la trezirea conștiințelor. Poporul, însă, când a văzut “cocoșul” pe monedele de 20 de franci, a făcut legătura cu vechii gali. Cocoșul a fost decretat emblema națională. Mai târziu, Napoleon a desființat acest

simbol. Dar cocoșul a revenit odată cu revoluția de la 1830, începând să fie aplicat și pe drapele. Sub a Treia Republică (1871) a căpătat o mai mare răspândire și a devenit alegoria Franței, reprezentată în grafică prin “cocoșul galic”.

Echipa Națională: Cei mai benefici ani pentru selecționata națională de fotbal a Franței au fost anii 1990, și anume generația lui Zidane. Echipa formată în jurul acestuia a jucat în semifinalele Euro 1996, doi ani mai târziu a cucerit Cupa Mondială iar, în final, în 2000 a câștigat trofeul european din Belgia și Olanda.

Vedeta echipei: **Paul Pogba**, care joacă pentru clubul Manchester United, 49 de apariții și 8 goluri pentru națională.

DANEMARCA, oficial Regatul Danemarcei, este un stat suveran din Europa de Nord, având și două teritorii autonome, parte integrantă din regat: Insulele Feroe, în Atlanticul de Nord. și Groenlanda, în America de Nord. Danemarca e cea mai de sud dintre țările nordice, aflată la sud-vest de Suedia și la sud de Norvegia, învecinându-se la sud cu Germania. Țara constă dintr-o peninsulă mare, Iutlanda, și mai multe insule, dintre care cele mai mari sunt Zealand, Funen, Lolland, Falster și Bornholm, precum și sute de insulițe (Arhipelagul Danez).

Știați că:

- Corabia Ladby e cea mai mare corabie funerară găsită în Danemarca
- Danezii sunt una dintre ramurile vikingilor. Împreună cu norvegienii și suedezii, au colonizat și au făcut comerț în toate părțile Europei. Exploratorii vikingi au descoperit Islanda din întâmplare, în secolul al IX-lea, în drum spre Insulele Feroe, și au ajuns în „Vinland” (Țara Vinului), astăzi cunoscută sub numele de Newfoundland, Canada.
- Danezii sunt mari consumatori de bere, pentru ca se credea ca aceasta poate vindeca majoritatea problemelor medicale, inclusiv pietrele la rinichi și depresia.
- Danemarca este considerată ”cea mai puțin coruptă” țară din lume.

Bucătăria daneză se bazează pe carne și pește. Cu 145,9 kg de carne pe cap de locuitor în 2002, Danemarca este țara cu cel mai mare consum de carne pe cap de locuitor din lume. Sandwich-urile smørrebrød pot fi considerate specialitate națională când sunt pregătite și decorate cu diverse ingrediente fine. Mesele calde constau de obicei din preparate din carne tocată, cum ar fi frikadeller (chiftele), sau din feluri de mâncare din carne și pește, ca flæskesteg (carne de porc cu șorici) sau kogt torsk (cod prăjit în apă) cu sos de muștar și garnitură. Danemarca este cunoscută pentru berile Carlsberg și Tuborg și pentru akvavit și Bitter. Bucătarii danezi, inspirați de practicile continentale, au dezvoltat recent o serie inovativă de feluri de mâncare pe baza produselor autohtone de bună calitate. Ca rezultat, Copenhaga și provinciile au căpătat un număr considerabil de restaurante de calitate, dintre care mai multe au primit stele Michelin.

Ca animal reprezenativ, Danemarca are **veverița roșie**. Veverița măsoara între 19 și 24 de centimetri, iar coada - între 15 și 20. Veverițele sunt specii antice, și, din fericire, nu sunt pe cale de dispariție.

Echipa națională de fotbal a Danemarcei a câștigat în 1992 Campionatul European de Fotbal, după ce au învins în semifinale pe Olanda și în finală Germania. De asemenea, nordicii au câștigat și Cupa Confederațiilor în 1995, după ce în finală au bătut Argentina cu 2-0.

Hans Christian Andersen (n. 2 aprilie 1805, Odense, Danemarca - d. 4 august 1875, Copenhaga) a fost scriitor și poet danez, celebru pentru basmele sale. Printre cele mai cunoscute povești ale sale se numără „Crăiasa Zăpezii”, „Mica sirenă”, „Hainele cele noi ale împăratului” și „Rățușca cea urâtă”. În timpul vieții, Andersen a fost celebrat de regalitate și aclamat pentru că a adus bucurie copiilor din întreaga Europă. Basmele sale au fost traduse în peste o sută de limbi și continuă să fie publicate în milioane de exemplare în întreaga lume.

AUSTRALIA, oficial Commonwealth of Australia este o țară ce ocupă în întregime continentul cu același nume, insula Tasmania și alte insule mai mici. Este cea de-a șasea țară în lume după mărime, ocupând 7.617.930 km², și cea mai mare țară din Oceania și Australasia. Țările vecine sunt Indonezia, Timorul de Est și Papua Noua Guinee la nord; Insulele Solomon, Vanuatu și Noua Caledonie la nord-est; și Noua Zeelandă la sud-est. Pentru mai bine de 40.000 de ani cu mult înaintea primelor așezări Britanice, Australia era populată de Aborigeni australieni, care au aparținut unora sau mai multor din cele 250 de grupuri de limbi. După descoperirea acestor teritorii de către exploratorii din Țările de Jos din 1606, Marea Britanie pretindea la teritoriile de est a Australiei în 1770 și a început să colonizeze aceste teritorii prin deportările penale spre colonia Noua Wales de Sud începând cu 26 ianuarie 1788. Populația creștea în mod constant în următoarele decenii. Continentul fusese explorat iar alte cinci colonii ale Coroanei au fost stabilite.

Știati că:

- Australia este situată în emisfera sudică și este înconjurată de Oceanul Indian la Vest și de Oceanul Pacific la Est.
- Cuvântul „Australia” a fost folosit pentru prima oară într-o scriere în limba engleză: ”A note of Australia del Espiritu Santo”, scrisă de Master Hakluyt, în 1625.
- Bucătăria australiană a imprumutat diferite influențe britanice, din punct de vedere culinar, dar și elemente din bucătăria asiatică, motiv pentru care putem spune că este mai bogată. Atunci când spunem mâncare australiană, ne gândim îndeosebi la "Bushfood" sau "Bush Tucker", preparate bazate pe ierburi și plante locale, precum nuca de macademia, kutjera, muntries, ciuperci și carne, precum cea de miel, cangur, crocodil sau emu.

Animalul reprezentativ este **cangurul**, un mamifer marsupial, având înălțimea de la 0,9 m până la 3 m și masa de la 3 kg până la 150 kg, în funcție de specie și de sex. Cangurii sunt animale plantigrade. Mai sunt denumiți macropozi, ceea ce înseamnă „picior mare”, din cauza dimensiunilor picioarelor. Astfel, ei folosesc sincronizat ambele membre inferioare pentru a parcurge o distanță terestră mare. Blana cangurilor poate fi de mai multe culori în funcție de specie: cenușie, brună, brună-roșietică, brună-gălbuie, albastră-deschisă sau neagră. Cangurii au foarte bine dezvoltat auzul și văzul.

Echipa națională de fotbal a Australiei, reprezintă Australia în competițiile Asociației Internaționale de Fotbal. Porecla sa oficială este „the Socceroos”. Până în 2006 a fost afiliată la zona Oceania, dar, pentru că adversarii din această confederație erau ”prea facili”, s-a mutat în Asia, pentru a se pregăti mai bine, deoarece în meciurile de baraj pentru Campionatul Mondial de Fotbal întâlneau ocupanta locului cinci din calificările din zona CONMEBOL, care era de obicei o echipă mult mai puternică decât cele din Oceania

Stephen Robert Irwin (n. 22 februarie 1962 – d. 4 septembrie 2006) a fost un prezentator de televiziune, ecolog și proprietar de grădină zoologică. A devenit cunoscut datorită documentarelor sale de pe Discovery ("The Crocodile Hunter") și a filmelor artistice în care a jucat. Acesta încetat din viață în nordul Australiei, într-un accident subacvatic. În dimineața de luni, 4 septembrie 2006, a fost înțepat în piept de o pisică de mare; Stephen Irwin se afla în largul portului Douglas, la nord de Cairns Australia, unde lucra la un documentar despre lumea submarină.

PERU, oficial Republica Peru (spaniolă Republica del Perú), este o țară situată în vestul Americii de Sud. La nord se învecinează cu Ecuador și Columbia, la est cu Brazilia, la sud-est cu Bolivia, la sud are hotar cu Chile, iar la vest se află Oceanul Pacific. Peru este a treia mare națiune a Americii de Sud și poate fi împărțită în trei regiuni geografice, pornind de la Vest spre Est. Prima dintre ele este coasta, o regiune de depresiuni deșertice lungă și îngustă, a doua este regiunea muntoasă Sierra, porțiune peruviană a Anziilor, iar ultima este reprezentată de

Montana, câmpiile vaste și dealuri estice, acoperite în principal de pădurile tropicale ale bazinului fluviului Amazon. Peru este o țară multiethnică, având o bogăție culturală și arheologică deosebită, fiind cunoscută ca locul de baștină al Imperiului Inca. Sediul Comunității Andine și a Comunității Sud-Americane a Națiunilor se află în capitala statului peruvian, Lima.

Știați că:

- Peru este al șaselea producător mondial de aur
- În Peru sunt cultivate mai mult de 55 de varietăți de porumb. Poate fi întâlnit în aproape orice culoare inclusiv galben, violet, alb și negru.

Bucătăria din Peru se bazează pe moștenirea incașă, dar are influențe spaniole, africane, japoneze, franceze, italiene și amazoniene, istoria acestui popor reflectându-se și în gastronomie. Mâncarea peruviană constă în preparate din porumb, fasole, cartofi, quinoa, uneori în combinație cu carne de pui, vita sau pește. De asemenea, porcușorul de Guineea este unul dintre preparatele de baza ale bucătăriei din Peru. De încercat este și carnea de lamă sau de alpaca.

Animalul reprezentativ este **condorulo**, specie de păsări din familia Cathartidae, unicul reprezentant al genului monotipic Vultur. Este răspândit în munții Anzi și pe coasta vestică a Americii de Sud. Are cele mai mari dimensiuni dintre toate păsările din emisfera vestică.

Echipa națională de fotbal a Republicii Peru, este reprezentativa țara în competițiile oficiale internaționale de fotbal. De organizarea ei se ocupă Federația Peruană de Fotbal, membră a CONMEBOL. Primul meci jucat de reprezentativa Perului a avut loc la 1 noiembrie 1927, la Lima, Peru, împotriva Uruguayului. Sub conducerea antrenorului Francisco Bru, Peru a pierdut cu 4–0.

GRUPA D

Elev: Crăciun Alin

Grupa D pare să fie una dintre cele mai tari grupe de la 2018 FIFA World Cup Russia. Această grupă pune Argentina împotriva a două țări europene, Croația și Islanda, plus imprevizibila Nigeria.

ARGENTINA

Știați că...?

- Oamenii care se considera urâți în Argentina au cerut ca cei frumoși să plătească o taxă. Pentru că au prea mulți bani, din moment ce toata ziua stau în clinicile de chirurgie plastică.
- În 2001, Argentina a avut 5 presedinți în 10 zile.
- Argentina a fost prima țară care a rezolvat un caz cu ajutorul amprentelor.

Pasarea specifică: Pasărea flamingo este o pasăre cunoscută pentru frumusețea și eleganta ei. Ceea ce atrage la această pasăre este culoarea penajului.

Personalitate: Diego Maradona este considerat de către mulți din lumea fotbalului ca fiind cel mai mare fotbalist al tuturor timpurilor, împărțind cu Pelé titlul de Jucătorul Secolului decernat de FIFA. De-a lungul carierei sale de jucător profesionist, Maradona a jucat pentru, Boca Juniors, F.C. Barcelona, Napoli, F.C. Sevilla și Newell's Old Boys.

Mâncărurile favorite

„**Asado**”: este termenul care definește atât tehnica pregătirii carnii la gratar, cât și evenimentul în cadrul căruia familiile se reunesc în jurul gratarului. Renumiți sunt și cârnații "chorizo" și "morcilla". Drept condiment la prepararea carnii la gratar este folosit adesea "chimichurri", un sos preparat din pătrunjel, usturoi, chili și lămâie.

Vedeta echipei: Messi a fost golgheterul Campionatului Mondial de tineret din 2005, marcând două goluri chiar în finală. În 2006, a devenit cel mai tânăr jucător care a evoluat la Campionatul Mondial, și a câștigat medalia de argint la Copa América în anul următor. E considerat, alături de Cristiano Ronaldo, cel mai mare Fotbalist al momentului.

Jucătorii de bază: Sergio Aguerro (Manchester City); Paulo Dybala (Juventus); Angel Di Maria (PSG); Nicolas Otamendi (Manchester City); Gonzalo Higuain (Juventus).

CROAȚIA

Știați că...?

- Cel mai vechi oraș populat din Europa este orașul estic croat Vinkovci. Orașul a fost locuit în ultimii 8.000 de ani.
- Croația are 11 parcuri naturale, 8 parcuri naționale și 2 rezervații naturale.
- Croația are peste 1.200 de insule.

Animalul specific: **Jderii** au blana prețioasă, de culoare cafenie-aurie spre negricioasă, cu corpul de până la 61 cm lungime, iar coada de 15-30 cm lungime. Ușual, jderul este o denumire comuna pentru toate speciile din genul Martes, care sunt asemănătoare cu dihorul sau nevăstuica.

Zdravko Mamici, cel mai influent personaj din fotbalul croat, a fost director general la Dinamo Zagreb. Din 2003 până în 2016, a fost directorul executiv al clubului croat de fotbal Dinamo Zagreb. El a demisionat după acuzații împotriva sa, a făcut și închisoare, dar este încă adesea văzut în jurul clubului și a Federației Croate de Fotbal.

Mâncărurile preferate

Skradinski rizot: este la fel de comun în Croația precum mamaliga în România. Acest risotto te va surprinde prin explozia de arome și procesul complicat prin care este obținut.

Vedeta echipei: **Luka Modric** este un fotbalist croat care evoluează la clubul Real Madrid din La Liga și la echipa națională de fotbal a Croației. Luka Modric și-a început cariera ca junior la NK Zadar. El a ajuns tot ca junior în 2002, la Dinamo Zagreb, cea mai titrată echipă din Croația. După un sezon la juniori, a fost promovat la echipa mare.

Jucătorii de bază: Luka Modric (Real Madrid); Ivan Rakitic (Barcelona); Andrej Kramaric (Hoffenheim); Sime Vrsaljko (Atl. Madrid); Danijel Subasic (Monaco).

ISLANDA

Știați că...?

- 100% dintre islandezi au internet.
- În Islanda nu există nici măcar o pădure.
- Nu există o armată în Islanda și forțele de poliție sunt neînarmate.

Animalul specific: Cu înfățișarea sa bondoacă, **papagalul de mare** pare să fie fratele mai mic al pinguinilor. În realitate însă, nu este ruda cu aceștia, ci un reprezentant al unei familii diferite, Alcidae. Ciocul viu colorat reprezintă semnul cel mai evident de recunoaștere al papagalului de mare.

Personalitate: Cel mai bun primar din lume, **Jon Gnarr** a fost primarul Reykjavik-ului, celui mai mare și celui mai cool oraș din Islanda. O personalitate interesantă și iubită de cetățenii orașului. Niciodată nu a frecventat o facultate. A lucrat taximetrist și a avut o trupa locală de punk-rock, ce se numea ”Runny Nose”. În 2009, pentru a batjocori administrația, împreună cu câțiva prieteni, cu zero experiență în politică, el a format partidul ”The Best Party”.

Gastronomie: Alimentele tradiționale islandeze se bazează pe carne de oaie, produse lactate, pește, utilizând foarte puțin condimente și ierburi aromatice. Între felurile de mâncare tradiționale se numara skyr, hakarl (rechin afumat), berbec afumat, capete de oaie pârlite și budinca neagră. Carnea de papagal de mare e considerată o delicată locală și e pregătită la gratar.

Vedeta echipei: **Kolbeinn Sigthorsson** este un fotbalist islandez care evoluează pe postul de atacant la clubul francez Nantes și la echipa națională de fotbal a Islandei.

Jucătorii de bază: Kolbeinn Sigthorsson (FC Nantes); Hannes Halldorsson (Randers); Ragnar Sigurdsson (Fulham); Elmar Bjarnason (Elazigspor).

NIGERIA

Știați că...?

- Șapte procente din limbile vorbite în lume sunt vorbite în Nigeria.
- Există peste 250 de grupări etnice care trăiesc pe întreg teritoriul Nigeriei.
- Nigeria este a șaptea cea mai mare democrație din lume.

Personalitate: Emeka Okafor este un jucător profesionist de baschet, care joacă pentru echipa New Orleans Pelicans (NHL). Okafor s-a născut în Houston, Texas. Ambii părinți sunt nativi din Nigeria, iar el este singurul membru al familiei născut în Statele Unite.

Vedeta echipei: John Obi Mikel este un fotbalist nigerian care evoluează la clubul chinez Tianjin Teda și la echipa națională de fotbal a Nigeriei. Din 2006 evoluează la clubul Chelsea FC, în Premier League.

Jucătorii de bază: John Obi Mikel (Tianjin Teda); Ola Aina (Hull City); Francis Uzoho (Deportivo La Coruna); Ahmed Musa (Leicester City).

GRUPA E

Elev: Costea Andrei

Echipele: BRAZILIA, ELVEȚIA, COSTA RICA, SERBIA

BRAZILIA

Știați că:

Brazilia a fost cea mai mare exportatoare de cafea din lume pe o perioadă de 150 de ani?

În anii 1920, un procent de 80% din cafeaua întregii planete era furnizată de Brazilia?

Între 1,5 și 2,5 milioane de brazilieni au origini japoneze?

Brazilia este cea mai mare putere economică din America Latină și pe de altă parte, una din cele 9 țări care se bucură de prezența Pădurii amazoniene?

Brazilia are ca și **animal simbol** Jaguarul dar și **Papagalul Ara albastru și galben**

Vedeta echipei de fotbal este foarte greu de ales deoarece Brazilia are una dintre cele mai bune echipe din acest campionat cu jucători excepționali precum: Dani Alves, Alex Sandro, Marquinhos, Firmino, dar cel mai bun jucător și totodată și căpitanul Neymar.

Neymar da Silva Santos Júnior cunoscut sub numele de Neymar sau Neymar Jr., este un fotbalist brazilian care joacă pe postul de atacant la clubul Paris Saint-Germain FC și la echipa națională de fotbal a Braziliei. În vârstă de 25 de ani, Neymar a mai jucat și pentru echipa braziliană Santos Futebol Clube, la care și-a petrecut și cea mai mare parte a junioratului. El are un fiu de 9 ani pe nume Davi Lucca.

Bucătăria braziliană variază de la regiune la regiune, mâncărurile tradiționale fiind formate de-a lungul timpului, pe măsură ce gusturile imigranților au fost integrate în cultura locală.

În sud-estul Braziliei se servește o tocăniță tradițională ce poartă numele de **Feijoada**, având ca ingrediente principale o fasole de culoare închisă, spre negru, și carne atât de porc, cât și de vită. Printre mâncărurile tradiționale care trebuie încercate sunt: „**vatapa**”, „**Bobo de camarao**” și „**Acaraje**”. Probabil desertul național al Braziliei, „brigadeiro” arată ca niște bile de ciocolată, asemănătoare trufelor.

ELVEȚIA

Știați că:

Elvețienii sunt cei mai mari consumatori de ciocolată din lume, în medie mănâncă 22 kg /an, pe cap de locuitor?

Elveția are 4 limbi oficiale: germana, franceza, italiana și retoromana?

Deține locul 3 în lume ca rezerve de aur?

Vedeta echipei de fotbal:

Stephan Lichtsteiner (n. 16 ianuarie 1984) este un fotbalist elvețian care evoluează la clubul Juventus și la echipa națională de fotbal a Elveției. Un fundaș dreapta ofensiv, Lichtsteiner este cunoscut pentru aportul său destul de energic în cadrul jocului, cu incursiuni în atac pe flancul drept și un atletism deosebit, fapt pentru care este poreclit "Forrest Gump" și "Expresul elvețian"

Daca ajungi în Elveția trebuie neapărat să încerci una din aceste mâncăruri specifice: cascaval elvețian, fondue, raclette, beza, tariflette, birchermuesli, rostisi nu în ultimul rând vestita ciocolată elvețiană.

COSTA RICA

Știați că:

În Costa Rica s-au găsit sute de sfere de piatră, meșteșugit realizate? Cea mai mare are un diametru de 2,4 m. Se estimează că unele ar avea peste 1 400 de ani vechime. Nu se știe cu siguranță scopul cu care au fost făcute.

Costa Rica și-a desființat armata și a economisit bani pentru educație și cultură?

Cea mai mare pădure acoperită de nori din lume, Monteverde (Costa Rica), situată între 1440 și 1880 m altitudine, adăpostește pe cele 10500 ha protejate ale ei cca 2500 specii plante, 400 specii pasari și peste 200 specii mamifere?

Vedeta echipei de fotbal: Keylor Antonio Navas Gamboa (n. 15 decembrie 1986) este un fotbalist costarican care evoluează la clubul Real Madrid și la echipa națională de fotbal a Costa Ricăi pe postul de portar.

Mâncăruri specifice: Enchilada cu carne de pui, tacos de peste, avocado umplut cu ton, empanada cu carne de vită și multe altele.

SERBIA

Știați că:

La data de 28 iunie 1914 a fost asasinat Arhiducele Franz Ferdinand al Austriei?

Arhiducele austro-ungar Franz Ferdinand și soția lui, Sophia au fost asasinați de studentul sârb Gavrilo Princip, atentatul de la Sarajevo a constituit motivul începerii Primului război mondial, în luna august 1914.

Tisa este cel mai mare afluent al Dunării? Tisa are o lungime de 1378 km și adună apele de pe o suprafață de 157.186 km².

Vedeta echipei de fotbal: Aleksandar Kolarov este un fotbalist sârb. Acesta joacă pe postul de lateral stânga la AS Roma din Serie A din Italia.

Animalul simbol al Serbiei este **lupul gri**.

Gastronomie: perșioare la cuptor

GRUPA F

elev: Toma George

Grupa F este formată din următoarele reprezentative ale țărilor: Germania, Mexic, Coreea, Suedia.

GERMANIA

Manuel Neuer – Cariera (n. 27 martie 1986, Gelsenkirchen) este actualul portar al echipei FC Bayern München. Această echipă a plătit pentru el 30 milioane de Euro (al 2-lea cel mai scump transfer de portar de până acum după Gianluigi Buffon). Neuer a câștigat Cupa Mondială în 2014 cu echipa Germaniei și, de asemenea, "Mănușa de Aur" pentru cel mai bun portar din acest turneu. este considerat cel mai bun portar al lumii. În prezent este capitanul echipei Bayern München.

Echipa națională: Manuel Neuer a fost convocat la 19 mai 2009 la echipa națională de seniori, pentru un turneu în Asia. El a debutat la acest turneu într-un meci împotriva Emiratelor Arabe Unite la 2 iunie. Neuer a câștigat Campionatul European de fotbal U-21.

Moartea portarului Robert Enke din Noiembrie 2009 l-a făcut pe Neuer al doilea portar al echipei după René Adler. Totuși, Adler a suferit o accidentare serioasă care l-a scos de la Cupa Mondială din 2010. Neuer a devenit atunci prima opțiune pentru echipa de fotbal a Germaniei.

Neuer a fost selectat portarul numărul 1 al Germaniei pentru Cupa Mondială din Africa de Sud. În timpul etapelor grupelor, el a încasat un singur gol, un șut din apropiere al lui Milan Jovanović în meciul cu Serbia. El a jucat în toate meciurile Germaniei din Cupa Mondială în afară de meciul cu Uruguay, când Hans-Jörg Butt a fost recompensat cu un loc în primul 11

Personalitate: Javier Hernández Balcázar (n. 1 iunie 1988), cunoscut și ca Chicharito, este un fotbalist mexican care joacă pe postul de atacant la clubul englez West Ham. El este primul mexican care a jucat la echipa Manchester United. Porecla "Chicharito" înseamnă "mic bob de mazăre" iar Hernandez a atras porecla pentru ca el este fiul lui Javier Hernandez, el însuși un atacant de top mexican care a jucat la Campionatul Mondial de Fotbal 1986 și a fost poreclit "Chicharo" ("mazăre"), din cauza ochilor lui verzi

Zlatan Ibrahimović (n. 3 octombrie 1981,[1] Malmö, Suedia) este un fotbalist suedez de origine bosniaco-croată, care joacă pe postul de atacant. Acesta este considerat unul dintre cei mai mari atacanți din istorie, datorită execuțiilor și tehnicii sale excepționale, fiind deseori comparat cu Marco van Basten. În anul 2011 Ibrahimović a fost cel mai bine plătit fotbalist din Italia. El a primit de șase ori Balonul de Aur din Suedia,[3] premiul pentru cel mai bun fotbalist al acestei țări, și este singurul care a câștigat premiul mai mult de două ori. În timpul ce era la Inter, el a câștigat de trei ori Serie A, iar în 2009 a fost golgheter în Serie A cu 25 de goluri marcate. Transferul lui Ibrahimović de la Inter la Barcelona s-a făcut pe 27 iulie 2009 și a fost al treilea cel mai scump transfer (69 milioane de euro) din toate timpurile. Zlatan Ibrahimovic s-a născut și a crescut în districtul Rosengård din Malmö. Tatăl său este bosniac, iar mama este croată. A început să joace fotbal la Malmö BI în 1988, apoi a mai trecut și pe la BK Flagg și FBK Balkan înainte de a ajunge la Malmö FF în 1994. Ibrahimović, de asemenea, a practicat Taekwondo de la 14 la 17 ani în Malmöklubben Enighet unde a obținut și centura neagră. El a trecut pe la școala sportivă Borgarskolan, dar și-a întrerupt studiile pentru a se ocupa doar de fotbal. Numele de familie al lui Zlatan vine din partea tatălui Sefiks care este musulman (إبراهيم arabă, Ibrahim). Zlatan este, totuși, catolic. De precizat este că el este unul din puținii care a jucat direct la echipa „mare”, nu a fost la scoli de fotbal de juniori

Heung-Min Son (n. 8 iulie 1992, Gangwon, Coreea de Sud) este un jucător de fotbal din Coreea de Sud, care joacă ca atacant la Tottenham Hotspur. La frageda vârstă de 16 ani, a semnat cu Hamburg S. V. pentru a juca cu echipa de rezerve. În anul 2010 [3] face saltul către Bundesliga cu Hamburg S. V. După trei sezoane la echipă, pe 13 iunie 2013 se face oficial transferul lui la Bayer Leverkusen [4]. Pe 28 august 2015 e făcută oficial mutarea lui la Tottenham Hotspur

Mâncăruri tradiționale

Fajitas mexicane: Este o rețetă foarte ușor și repede de făcut pentru că totul se pregătește la foc iute și constă în gătitul puiului cu legume în combinație cu o serie de condimente mexicane. Sunt servite în lipii mexicane

Chifteluțe suedeze: Prăjirea în unt, laptele și ienibaharul sunt specifice rețetei suedeze, aceste chiftelute fiind gătite din lapte, pesmet, carne și ienibahar

Clătita coreeană: Haemul Pajeon, Fiind o zonă unde peștele și fructele de mare sunt foarte consumate, clătitele coreene sunt făcute din fructe de mare, cu semințe, cum ar fi susan, condimente, iar aluatul este identic cu cel al clătitelor noastre. Se adaugă chiar și ceapa verde Spätzle. Considerat a fi un fel principal el însuși, Spätzle poate fi consumat cu un șnitel sau cu un alt tip de mâncare ce are la bază carne. Cea mai faimoasă modalitate de a manca Spätzle este,

însă, cu o mare cantitate de brânză presărată deasupra, aceasta combinație fiind considerată a fi și cea mai delicioasă

Personalități:

Germania: Johann Wolfgang Goethe (n. 28 august 1749, Frankfurt am Main – d. 22 martie 1832, Weimar) a fost un poet german, ilustru gânditor și om de știință, una dintre cele mai de seamă personalități ale culturii universale. A fost desemnat cea mai mare personalitate a Germaniei.

Mexic: Emiliano Zapata Salazar El Caudillo del Sur (n. 8 august 1879, Anenecuilco, Mexic – d. 10 aprilie 1919, Morelos, Mexic) a fost unul din conducătorii revoluției mexicane (1910 – 1929) care a pornit sub conducerea lui Francisco Maderos (1873 - 1913) împotriva dictatorului Porfirio Díaz (1830 - 1915). El a murit într-o cursă întinsă de colonelul trădător al revoluției Jesús Guajardo. În legendele mexicane, Zapata reușește să scape din cursă și să se ascundă în munți, de unde vine în ajutorul celor asupriți. În anul 1952 viața lui Zapata a fost transpusă pe ecran, titlul filmului fiind Viva Zapata!, rolul principal fiind atribuit lui Marlon Brando. Ulterior au mai fost produse o serie de filme cu revoluționarul mexican.

Suedia: Ingrid Bergman (n. 29 august 1915, Stockholm, Suedia - d. 29 august 1982, Londra, Marea Britanie) a fost o mare actriță de film, de origine suedeză, laureată cu trei premii Oscar. A jucat în numeroase filme, între care cel mai cunoscut rămâne Casablanca (1942).

Coreea de Sud: Ko Un a început să publice în 1958. A publicat cca 135 de volume, care includ poezie, ficțiune (în special pe teme budiste), autobiografii, piese de teatru, eseuri, traduceri din literatura chineză clasică etc. În 1958, la recomandarea poetului Cho Chi-hun o poezie a lui Ko Un a fost publicată în revista „Poezie modernă”, iar în 1960 a publicat primul volum de poezie. Viața din închisoare l-a inspirat să scrie ciclul epic Maninbo („Zece mii de vieți”). În 1989 a fost din nou arestat. La începutul anilor 1990 a fost ales președinte al Uniunii Naționale a Oamenilor de Artă și al Uniunii Scriitorilor. Ko Un, cel mai important poet sud-coreean, nominalizat la Premiul Nobel pentru Literatură: “Să fiu poet e ca o pedeapsă cu închisoarea pe viață”.

Știați că...

Germania

- Germania este cea mai mare țară ca număr de locuitori din U.E., având peste 81 de milioane de oameni?
- Berlinul este de circa 9 ori mai mare ca suprafață decât Parisul, având o suprafață de 891 kilometri pătrați. De asemenea, aici se găsesc mai multe poduri decât în Veneția.
- Știați că în Germania există peste 300 tipuri de pâine?
- În Germania, nu există pedepse pentru cei care încearcă să evadeze din închisoare, deoarece se consideră că este la baza firii umane să fii liber.
- Descendenții soției ofițerului nazist Joseph Goebbels sunt acum una dintre cele mai bogate familii din Germania.

Mexic

- Ciudad de Mexico este cel mai vechi oraș din emisfera vestică?
- În Mexic, fiica cea mică nu avea voie să se marite, fiind obligată să poarte de grija mamei vârstnice?
- Mexicul are cea mai mare comunitate hispanofonă din lume?
- Mexicul are a 14-a cea mai mare economie din lume?
- Mexicul este țară cu cea mai mare populație indigenă din America?

Coreea de Sud

- Toate acoperișurile coreene sunt curbate la capăt pentru a oferi o aparență de zâmbet.
- Jumătate din populație are nume de familie identice (majoritare, Kim, Lee, Park).

- În basmele populare, la sud-coreeni formularea ”a fost odată ca niciodată” suna ”atunci în vremea în care tigrii obișnuiau să fumeze...”

Suedia

- Suedia este a treia cea mai mare țară din Uniunea Europeană, ca suprafață, după Franța și Spania.
- Magazinul IKEA a fost fondat în Suedia, în anul 1943.
- Suedia este considerată țara europeană cu cea mai mare creativitate pentru afaceri.
- Suedia este al treilea exportator de muzică din lume, printre artiștii celebri originari din Suedia numărându-se ABBA, Ace of Base, Roxette, The Cardigans, Europe și mulți alții.
- Suedezii au una din cele mai ridicate speranțe de viață din Europa (80,5 ani).

GRUPA G

Elev: Costea Viorel

Țările incluse în grupa F: BELGIA, PANAMA, TUNISIA, ANGLIA

BELGIA

Stiați ca....?

- Belgia este una dintre primele țări din lume care a avut o femeie în parlament, în 1921;
- Rata de alfabetizare din Belgia este de 99%, fiind una dintre cele mai ridicate din lume;
- Cea mai lungă linie de tramvai din lume se află în Belgia și are 68 km.
- Belgia este țara cu 3 limbi oficiale și peste 2000 de ciocolatieri. Fiind o țară micuță, în nordul Europei, poate fi străbătută cu mașina în doar câteva ore. Din acest motiv poți savura bunătățile belgiene în timp ce cutreieri întreaga țară. Iată câteva mâncăruri belgiene pe care ți le recomand!

Gastronomia belgiana este caracterizată de bere, cât de ciudat n-ar părea, băutura națională și cea mai apreciată de către turiști, pentru că se pune în mâncare și lângă mâncare. Majoritatea celor peste 400 de feluri de bere sunt produse din hamei sau orz. Belgia are sute de fabrici de bere, locuitorii ei fiind pe primul loc în lume la consumul acestei băuturi, revenindu-le anual peste 150 de litri de persoană.

Cartofii prăjiți: Au fost inventați de către belgieni. Nu se știe exact contextul în care au fost gătiți pentru prima dată, însă nu e de mirare că belgienii îi fac cel mai bine. În Belgia găsești standuri cu cartofi la fiecare pas. Sunt prăjiți de două ori și apoi puși într-un con de hârtie și mâncați cu un sos pe bază de maioneză.

Moules frites: În Belgia acest preparat este decadent de gustos. Scoicile se fac pe un sos de vin alb și se mănâncă cu cartofi prăjiți, pe care la final îi poți scufunda în sosul rămas în farfurie.

Waterzooi: Acest preparat este un fel de tocană, consumat mai des în zilele reci. Rețeta originală cere ca mâncarea să fie preparată cu pește, fie de apă dulce, fie sărată, însă în prezent, este mai des făcut cu carne de pui. Alături de carne se adaugă legume precum morcovi, praz, cartofi și apoi se îngroașă supă cu ouă, smântână și unt. În mod normal, se servește alături de acest preparat, pâine prăjită.

Unul dintre cei mai buni jucători din echipa Belgiei este Eden Hazard (căpitanul echipei). Eden Michael Hazard (n. 7 ianuarie 1991) este un fotbalist belgian, care în prezent joacă pentru echipa engleză Chelsea în Premier League și națională Belgiei. El joacă în primul rând ca un atacant și mijlocăș lateral. Este cunoscut pentru creativitatea sa, viteza și capacitatea tehnică și este descris ca un „mijlocăș neînfricat, exploziv, care atacă și poate schimba jocul”.

Personalitate:

Eddy Merckx (n. 17 iunie 1945, Meensel-Kiezegem, Belgia; de fapt Edouard Louis Joseph, Baron Merckx) este un fost ciclist profesionist belgian. El a câștigat de 5 ori cele mai importante competiții ca Turul Franței și Giro d'Italia (Turul Italiei). Experții îl consideră ciclistul cel mai

bun din toate timpurile. El stă pe lista marilor sportivi ca Lance Armstrong, Bernard Hinault și Miguel Indurain. Datorită dorinței sale neconținute de a câștiga era poreclit "canibalul", el a fost bun la aproape toate probele. Singurul sportiv care l-a depășit la numărul de victorii este ciclista franceză Jeannie Longo-Ciprelli care are în palmares 1.011 de victorii.

Abilitățile lui Eden Hazard:

- ♦ poate să finalizeze o acțiune cu 1 sau 2 fundași în fața lui și să creeze spațiu pentru ceilalți atacanți.
- ♦ este foarte eficient pe contraatac, având acel sânge rece în abilitatea de a dribla.
- ♦ fundașii adesea greșesc când încearcă să-l oprească pe Eden Hazard, astfel el obținând lovituri libere sau chiar penalty-uri.
- ♦ are abilitatea foarte ridicată de a juca cu jucători tehnici, astfel obținând multe "assist-uri".
- ♦ a câștigat multe premii ca: Man Of the Match, Player Of the Month, Best Young Player of the Year, Best Player Of the Year, și a câștigat de două ori campionatul și cupa în 2011 în Franța cu formația Lille.
- ♦ el a jucat mai mult de 100 de meciuri consecutive în 3 ani fără să se accidenteze sau să fie suspendat.

Animale specifice: Pisica sălbatică și Jderul

PANAMA, este un stat din America Centrală, situat pe partea cea mai îngustă a istmului ce unește cele două Americi. Se învecinează la nord-vest cu Costa Rica, la nord cu Marea Caraibilor, la est cu Columbia, iar la sud cu Oceanul Pacific.

Știați ca...?

- Carnavalurile sunt una dintre principalele festivități din Panama.
- Dansurile populare sunt cumbia tamborito și panama.
- Influența spaniolă este prezentă în arhitectura orașelor coloniale, în special în cartierul vechi din Panama și în provinciile centrale ale țării.
- Produsul alimentar este rezultatul diversității culturale: cei de origine africană au contribuit cu rețete pe bază de fructe de mare, în timp ce consumul de orez a fost introdus de chinezi.
- În fiecare an, la data de 4 noiembrie în Panama se sărbătorește Ziua Drapelului (Dia de la Bandera), simbol al independenței față de Columbia.
- În fiecare an, la data de 3 noiembrie în Panama se sărbătorește proclamarea independenței (1903) față de Columbia.

Personalitate: Jaime Manuel Penedo Cano (născut la 26 septembrie 1981) este un fotbalist panamez profesionist care evoluează pentru clubul român Dinamo București și pentru naționala de fotbal a statului Panama pe postul de portar.

Gastronomie:

Ceviche: specialitate panameză și peruviana, nu are nevoie de multe ingrediente: ceapa, usturoi, piment roșu, lămâie, coriandru, sare și pește sau creveți după preferință.

Supa națională: O rețetă savuroasă de supă de pui la cuptor acompaniată de cartof dulce, porumb și ardei. În Panama se spune ca nu este remediu mai bun după o noapte de petrecere

Echipa națională Panama: Unul dintre cei mai buni jucători din este **José Mario Anthony Torres** (născut la 27 august 1972) este un fundaș de fotbal din Panama. În prezent este manager la Sporting San Miguelito. Torres și-a făcut debutul pentru Panama într-un meci amical din octombrie 1999 împotriva Trinidad-Tobago și a câștigat un total de 75 de goluri, fără goluri. [10] El și-a reprezentat țara în 23 de meciuri de calificare a Cupei Mondiale ale FIFA [11] și a fost

membru al echipei CONCACAF Gold Cup 2005 , care a terminat al doilea turneu și a jucat de asemenea la Cupa de aur CONCACAF 2009 . Finalul său internațional a fost un meci amical din iunie 2009 împotriva Haiti .

Animale specifice:

Panama găzduiește peste 225 de specii de mamifere. Puma, maimuța, coatimundi, agouti, lenes.

Jaguar: (Panthera onca), măsoară de la 1 la 1.8 m plus coada și se distinge prin blana ei cafeniu/galbui cu pete negre. Numele ei provine de la yaguar.

Puma(puma concolor), are peste 1,5m lungime, când sunt crescuți, acești prădători sunt cele mai mari pisici nevazute din regiune.

TUNISIA

Stiați că ...?

- Limba oficială a Tunisiei este araba, însă locuitorii vorbesc și limba franceză, datorită ocupației franceze a teritoriului în trecut
- Orașul tunisian Kairouan este al patrulea cel mai important oraș pentru lumea musulmană, după Mecca.
- În Tunisia s-au filmat mai multe filme de la Hollywood, precum Isus din Nazaret (1977), Războiul Stelelor (1977), Pacientul Englez (1996) sau Indiana Jones și Căutătorii Arcei Pierdute (1981).

Gastronomie:

Cuscus Tunisian cu legume: Înainte de interzicerea poligamiei în 1956, se povestește că femeile din Siliana se foloseau de diferite stratageme pentru a atrage favorurile unicului barbat. Couscous-ul « bil meslene » devenea astfel miza acestor rivalități feminine. Prezentată întreaga pe un platou, carnea era apoi decupată sub privirea soțului. Rând pe rând, femeile din casa perpetuau acest ritual, intensificând seducția.

Besbes: o planta cu un gust unic și o aromă inconfundabilă. Se spune că, atunci când vrei să-ți arăți recunoștința față de cineva, îi duci o farfurie cu besbes. Procesul de gătire este extrem de interesant, planta este ținută în apa la soare câteva ore, apoi se fierbe împreună cu mirodenii, cartofi și couscous. Gustul însă e greu de descris.

Vedeta echipei: Ben Hitara, 29 de ani, și-a petrecut cea mai mare parte a carierei în Germania, jucând la Hamburg SV, Hertha Berlin, Eintracht Frankfurt și a fost împrumutat anul trecut Gazientepsporului Turciei. Anis a fost campion European care spera în 2009 cu selecția germană înainte de a alege să joace cu echipa tunisiană a cărui cămașă a purtat-o de 12 ori.

Personalitate: Claudia Cardinale, născută în Tunisia, la 15 aprilie 1938. Bunicul ei din partea mamei, pășise pe pământul tunisian venind din Sicilia cu o barcă și se ocupase cu construcția de ambarcațiuni de pescut în localitatea La Goulette. Tatăl Claudiei, sicilian și el era inginer la Căile Ferate. În copilărie visa să devină exploratoare, iar în adolescență se gândea să se facă învățătoare. Într-o după-amiază, la ieșirea din Liceul Carnot, a fost abordată de un necunoscut, care i-a propus să joace într-un film documentar la care lucra. Astfel Claudia apare, discret, în „Lanțuri de aur”, suficient pentru ca Jacques Baratier, care pregătea în Tunisia primul său lungmetraj, să o remarce și s-o convingă să joace în „Goha” alături de Omar Sharif.

Fauna din Tunisia

Cămilele din deșertul tunisian nu sunt însă niște animale sălbatice, ci domestice, care aparțin oamenilor din partea locului. Pe întinderile pustii de nisip mai trăiesc varani, vulpi ale deșertului, precum și diferite specii de șerpi, scorpioni și insecte. În apele din apropierea țărmurilor Tunisiei sunt caracatițe, languste, murene, sardele, macroui, toni și alte animale marine. Pentru a proteja unele specii de animale pe care de dispariție aflate în mare pericol, în Tunisia au fost înființate numeroase parcuri naționale și rezervații. Dintre acestea, 8 au fost constituite numai în ultimii ani. Cel mai însemnat este Parcul Național Ichkeul, cu o suprafață de 12 600 de hectare, aflat în

regiunea Bizerte, care a fost înscris pe lista monumentelor naturale mondiale UNESCO. În rezervațiile tunisiene trăiesc vidre, gazele, hiene, mufloni și cerbi, porci spinoși, râși, șacali și vulpi, broaște țestoase și, mai ales, un mare număr de specii de păsări. Tunisia este una dintre destinațiile favorite ale păsărilor migratoare și se spune că pe teritoriul ei pot fi întâlnite până la 360 de specii, printre care pițigoii, vulturii, pescărușii și păsările flamingo cu penajul minunat colorat.

ANGLIA

Știați că...?

- Regina Marii Britanii este proprietarul legal a aproximativ o sesime din suprafața terestră a Pământului?
- În Marea Britanie, persoanele care ajung la 100 de ani primesc gratis un card personalizat de la Regina Marii Britanii?
- Exista o lege ce interzice persoanelor să moară în Sediul Parlamentului?

Gastronomie

Fish'n chips: Este felul de mâncare principal al masei muncitoare încă din secolul 19 și combină o bucată de pește făcut pané cu cartofi prăjiți. Prima mențiune de „chips” a fost făcută de Dickens în „Povestea a două orașe” și face referire la bucățile tăiate de cartof. Azi este una dintre cele mai cunoscute preparate englezești, foarte des mâncată pe stradă (mâncare stradală de la standuri).

Vedeta echipei: Joe Hart (n. 19 aprilie 1987) este un fotbalist englez care evoluează pe postul de portar. Este legitimat la echipa West Ham, ca împrumut de la Manchester City. Joe Hart este considerat unul dintre cei mai buni portari din Premier League.

Personalitate: Oliver Cromwell (n. 25 aprilie 1599 – d. 3 septembrie 1658) a fost un lider militar și politic englez, cunoscut în special pentru contribuția sa la transformarea Angliei într-o republică federală („Commonwealth”) și pentru rolul său ulterior de Lord Protector al Angliei, Scoției și Irlandei. Armata sa, a Nouului Model, i-a înfrânt pe regaliști în cadrul Războiului Civil Englez. După executarea regelui Carol I în 1649, Cromwell a dominat Commonwealthul de scurtă durată al Angliei, a cucerit Irlanda și Scoția, și a fost Lord Protector din 1653 până la moartea sa în 1658.

Fauna din Anglia: Marea Britanie vă așteaptă cu o natură splendidă, cu păduri voluminoase și o fauna bogată. Suprafața țării este acoperită cu pășuni într-un procentaj de 45%. În cadrul țării, atât flora cât și fauna este extrem de asemănătoare cu cel care se regăsește în partea de nord – vest al Europei, însă în această zonă pot fi regăsite mai puține specii de plante și animale. Mamiferele pot fi întâlnite într-un număr mare, cele cu dimensiuni mari sunt urșii, leul, cerbul și mistrețul. Pe acest teritoriu allumii cândva puteau fi găsiți și cerbi, însă aceștia au dispărut treptat, datorită căruia protecția cerbilor a devenit o lege. În cazul mamiferelor cu o statură mai mică, trebuie să amintim vulpea, iepurele, șobolanii, aricile, alături de scorpioni și vidre. Vidrele s-au răspândit într-un număr destul de mare în râurile și pe malurile din țară. Față de mamifere, numărul reptilelor este destul de scăzut.

Păsările pot fi de asemenea găsite într-un număr destul de mare. În Marea Britanie se află în jur de 230 de specii de păsări, printre care vrabia, mierla și cintează. În afară de cele 230 de specii sunt și 200 de specii de păsări migratoare. Datorită faptului că numărul lor a început să scadă treptat în ultimii ani, unii dintre specii sunt protejați prin lege. De astfel de protecție beneficiază cocoșul de munte și cocoșul roșu, potarnicheii și fazanul.

GRUPA H

Elev: Bănică Marian

Știați că...?

Columbia

- Broasca săgeată aurie este cea mai veninoasă vertebrată din lume?
- Fluviul Amazon traversează nouă țări?
- ȘCele mai multe răpiri de copii, peste două treimi din numărul total al acestor infracțiuni la nivel mondial, au loc în Columbia.

Japonia

- Japonia nu are resurse naturale și este expusă la mii de cutremure pe an, dar toate acestea nu au împiedicat-o să devină una dintre cele mai dezvoltate țări din lume?
- Rata de alfabetizare a Japoniei se apropie de 100%?
- În Japonia sunt peste 50.000 de oameni care au peste 100 de ani?

Polonia

- Cel mai cunoscut om de origine poloneză a fost Papa Ioan Paul al II-lea.
- Numele țării provine de la „Polanie” care înseamnă „oameni care locuiesc pe câmp deschis”.
- Polonezii sunt punctuali. Aceștia urăsc să întârzie și absolut totul funcționează conform programului.

Senegal

- În Senegal există un lac de culoare roz.
- Senegal este statul cel mai democratic din Africa, cu o istorie și cu o cultura bogată.
- Senegalul de Est a făcut parte, la un moment dat, din Imperiul Ghana.

Animale reprezentative:

Columbia: Vulturul negru sau vulturul pleșuv negru (*Aegypius monachus*) este o pasăre răpitoare de zi de talie foarte mare, din familiei Accipitridae. Este cea mai mare pasăre răpitoare din Europa. Lungimea sa este de 100–115 cm și are o greutate de 7.000-14.000 g, iar anvergura aripilor - 220–290 cm. Este o pasăre sedentară, răspândită sporadic în zonele împădurite de deal și montane.

Japonia: Macacul este un gen de primată din sub-familia Cercopithecinae. Este cel mai răspândit gen de primată și se întâlnește din Japonia până în Afganistan, iar în cazul macacului barbar (*Macaca sylvanus*), până în Africa de Nord și Europa de Sud.

Polonia: Zimbru (*Bison bonasus*) este o specie de bizon care se găsește în Europa. Animalul a fost descris prima dată în literatura științifică de Carl Linné în 1758. În 1996 a fost clasificat ca specie în pericol de dispariție.

Senegal: Leu (*Panthera Leo*) este o specie de mamifere carnivore din familia felidelor, fiind una dintre cele patru specii ale genului *Panthera*, reprezentant al subfamiliei felinelor mari. Este una dintre cele mai mari feline și unul dintre cei mai mari răpitori tereștri (după ursul polar, ursul brun și tigru).

Personalități

Columbia: Gabriel García Márquez, Născut 6 martie 1927, Aracataca, Columbia - d. 17 aprilie 2014, Ciudad de México, Mexic) a fost un scriitor columbian, laureat al Premiului Nobel pentru Literatură în anul 1982, pentru roman și proză scurtă, în care fantasticul și realul sunt combinate într-o lume liniștită de bogată imaginație, reflectând viața și conflictele unui continent. Cel mai cunoscut roman al său este: *Cien años de soledad (Un veac de singurătate)*. Literatura sa se încadrează în paradigma *realismului magic*.

Japonia: Imperatul Akihito (n. 23 decembrie 1933) este actualul împărat al Japoniei și, potrivit tradiției, cel de-al 125-lea împărat descendent în linie directă din împăratul Jimmu Tenno. Constituția japoneză din 1947 i-a limitat rolul la cel de „simbol al statului și al unității poporului japonez”. Înainte de accesivarea sa la tronul Crizantemei, a fost prinț moștenitor timp de 46 de ani din 1952 până în 1989.

Polonia: Papa Ioan Paul al II-lea, născut Karol Józef Wojtyła, (n. 18 mai 1920, Wadowice, Polonia – d. 2 aprilie 2005, Vatican) a fost al 264-lea papă al Bisericii Catolice și episcop al Romei din 16 octombrie 1978 până la moartea sa. A fost primul papă de altă origine decât cea italiană de la papa Adrian al VI-lea, adică din 1522.

Senegal: Akon, Aliaune Damala Bouga Time Bongo Puru Nacka Lu Lu Lu Badara Akon Thiam (n. 17 aprilie 1973), cunoscut ca Akon este un cântăreț de hip-hop, R&B, compozitor și producător muzical american de origine senegaleză. A început să fie cunoscut după lansarea primului său single, „Locked Up” de pe albumul de debut, Trouble. Cel de-al doilea material discografic al său i-a adus o nominalizare la premiile Grammy pentru piesa „Smack That”. Este fondatorul casei de discuri Konvict Music și al Kon Live Distribution. Are la activ peste 300 de apariții ca invitat și 45 de cântece în Billboard Hot 100. Este singurul artist care a ocupat de două ori primul și al doilea loc simultan în acest clasament.

Vedetele echipelor

Columbia: James David Rodríguez Rubio, (n. 12 iulie 1991), cunoscut ca și James Rodríguez sau simplu James, este un fotbalist columbian care evoluează la clubul Bayern München, împrumutat de la Real Madrid, și la echipa națională de fotbal a Columbiei.

Japonia: Heung-Min Son, (n. 8 iulie 1992, Gangwon, Coreea de Sud) este un jucător de fotbal din Coreea de Sud, care joacă ca atacant la Tottenham Hotspur.

Polonia: Robert Lewandowski, născut pe 21 august 1988, este un fotbalist polonez care evoluează ca atacant pentru clubul Bayern München din Bundesliga germană și este căpitan al echipei naționale de fotbal a Poloniei.

Senegal: Serigne Modou Kara Mbodj, născut la 11 noiembrie 1989, cunoscut sub numele de Kara sau Kara Mbodj, este un apărător senegalez care joacă în prezent pentru. Anderlecht.

Gastronomie

Columbia- "ajjaco" o supă de pui, cu cartofi, porumb, smântână, capere, avocado și "guasca" (busuiocul dracului).

Japonia – sushi, cunoscut în întreaga lume, „sushi” e un fel de mâncare unde alimentul principal este orezul acrit cu oțet.

Polonia - Ciorba zurek, este tradițional poloneză și se prepară diferit în funcție de diversele regiuni istorice.

Senegal – thieboudienne, sau chebu jen este un fel de mâncare tradițională din Senegal, din pește, orez și sos de roșii. Alte ingrediente: ceapă, morcovi, varză, manioc și ulei de arahide. Aceste ingrediente sunt comune în țară. Numele farfuriei vine de la cuvintele Wolof care înseamnă "orez" (ceeb) și "pește" (jën).

Bibliografie

- o *Football en liberte* – Michel Hidalgo, edition Ramsey, 1978
- o Site: ro.sputnik.md
- o *Fața nevăzută a fotbalului* – Mihai Ionescu, editura Sport-Turism, 1992
- o Psiholog Cezar Laurențiu Cioc: „Copiii și adulții care fac sport sunt mai fericiți”
- o https://sputnik.md/trend/campionat_fotbal/
- o <https://www.wikipedia.com>
- o <https://www.google.ro/imghp?hl=en>
- o https://ro.wikipedia.org/wiki/Gabriel_Garc%C3%ADa_M%C3%A1rquez

Copertă

Prof. VINTILESCU Mihaela Iuliana

TEHNOREDACTARE

Director adjunct,

Prof. VINTILESCU Mihaela Iuliana

Prof. ION Daniela